

بونیاتی زمان لہ شعری ہا وچہ رخی کوردیدا

۱۹۸۵ - ۲۰۰۵

لیکولینہ و ہیکلی تیوری پراکتیکی شیواگریہ

د. نازاد نہ محمد مہ محمود

ہہولیر ۲۰۰۹

بونیاتی زمان له شیعری هاوچه رخی کوردیدا

۱۹۸۵ - ۲۰۰۵

لیکۆلینه وه ییکی تیۆری پراکتیکی شیوازگه ریبه

د. ئازاد ته حمهد مه حموود

ههولیر ۲۰۰۹

پیرست

۵

پیشه کی

بهشی یه که م

- ۷ ته وهره ی یه که م: بونیاتی زمان و یه که کانی پیکهاتنی دهقی شیعر.
- ۷ (۱) دهسه لاتی زمان و شیعر.
- ۱۷ (۲) وینه ی شیعی له ناوه ندی زماندا.
- ۱۹ (۳) ئه رکی زمان له رایه له کانی خوازه دا.
- ۲۱ (۴) زمان و ئه فسانه.
- ۲۴ (۵) زمان و پانتایی ده مامک.
- ۲۷ (۶) زمانی بونیات له تیهه لکیشی کولتوردا.
- ۲۹ (۷) یه کیتی بابه تی شیعر له ناخی زماندا.
- ۳۱ (۸) کاریگری و اتا گوری له زمانی سیمانتیکدا.
- ۳۶ ته وهره ی دووه م: دهق له نیوان بونیادگری زمانناسیدا.
- ۳۶ (۱) دهقی ئه ده بی له نیوان زمانناسی و بونیادگریدا.
- ۵۳ (۲) دهقی ئه ده بی له شیوازگری بونیادگریدا.
- ۵۷ (۳) دهق له بونیادگری پیکهاتندا.
- ۶۳ (۴) دهق له بابه تییه تی بونیادگریدا.
- ته وهره ی سییه م: زمان و مه سه له کانی ریتیم و کیش و
- ۷۱ سه روا له شیعی هاوچه رخی کوردیدا.
- ۷۱ (۱) زمان و کیش و ریتیم له شیعردا.
- ۷۱ (۲) (أ) زاراهوی هونه ری ریتیم.
- ۷۷ (۳) (ب) پیوه ندیی ئورگانیکی ریتیم و کیشی شیعر.
- ۸۳ (۴) پیکهاته ی مؤسیقا له شیعی نوی و هاوچه رخی کوردیدا.
- ۹۶ (۵) ئاریشه ی سه روا.

بهشی دووه م

- ۱۰۳ شیواز (Style) و شیوازگری (Stylistics)
- ۱۰۳ ته وهره ی یه که م:
- (أ) شیواز.
- ۱۰۳ (۱) وشه، زاراهو، میژوو.

- ناوی کتیب: بونیاتی زمان له شیعیری هاوچه رخی کوردیدا ۱۹۸۵ – ۲۰۰۵
- ناماده کردنی: د. نازاد ئەحمەد مه‌حمود
- پیتچین: ظاهر عمر، عبدالحمید عزیز، فؤاد شمعون
- سه‌رپه‌رشتی هونه‌ری و به‌رگ: عوسمان پیرداود
- بلاوکراوه‌ی ئەکادیمیای کوردی، ژماره ()
- تیراژ: ۵۰۰ دانه
- له‌کتیبخانه‌ی گشتی هه‌ولێر، ژماره‌ی سپاردنی () ی سالی (۲۰۰۹) ی داوه‌تی
- چاپخانه‌ی حاجی هاشم – هه‌ولێر

۱۱۲	(۲) چه مکی شیواز له کۆندا.
۱۱۹	(۳) چه مکی شیواز له هزری نوڤخوواندا.
	(ب) شیوازگه‌ری.
۱۲۴	چه مکی شیوازگه‌ری له هزری نوڤخوواندا.
۱۲۹	ته‌وه‌ره‌ی دووهم: شیوازگه‌ری و زمانی شیعر
۱۲۹	(۱) پیوه‌ندی، بنه‌ما، کاریگه‌ری.
۱۵۳	(۲) زمانی شیعر و گه‌پان به‌دوای یاسای نویدا:
۱۵۳	أ- چیه‌تی زمانی شیعر.
۱۵۸	ب- میتۆدی بیردۆز ده‌ق دروست ناکات.

بەشی سییه‌م

۱۶۷	هه‌ندی دیارده‌ی هونه‌ری و شیوازگه‌ری له زمانی شیعرى هاوچه‌رخى کوردیدا
۱۶۷	بانێژه‌ی باس
۱۶۹	۳ - ۱: کاریگه‌ری زمان له گه‌رانه‌وه‌ی شیعردا.
۱۶۹	۳ - ۱ - ۱: گه‌رانه‌وه وه‌ك زاراوه‌نیکی دیارده‌یی و هونه‌ری.
۱۷۲	۳ - ۱ - ۲: هه‌ندی له شیوه‌کانی گه‌رانه‌وه:
۱۷۲	۳ - ۱ - ۲ (أ) گه‌رانه‌وه‌ی به‌رابی.
۱۷۶	۳ - ۱ - ۲ (ب) گه‌رانه‌وه‌ی دوایی.
۱۷۷	۳ - ۱ - ۲ (پ) گه‌رانه‌وه‌ی په‌له‌دار.
۱۸۱	۳ - ۲: لێلی له واتای زمانی شیعردا.
۱۸۸	۳ - ۳: وشه‌ی شیعر و بارگای بوونی به‌ په‌مز.
۱۹۸	۳ - ۴: زمان و دیارده‌ی به‌ ده‌قکردن .
۲۰۲	(أ) قورئان.
۲۰۵	(ب) فه‌رمووده .
۲۰۷	(ج) کتێبی پیرۆز.
۲۱۱	۳ - ۵: کاریگه‌ری زمان له‌سه‌ر دیارده‌ی که‌له‌که‌بوون.
۲۲۱	۳ - ۶: پۆلی زمان له دیارده‌ی پووکانه‌وه‌ی په‌لیدا.
۲۲۵	۳ - ۷: ده‌سه‌لاتی زمان له دیارده‌ی هونه‌ری هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌دا.
۲۳۲	سه‌رچاوه‌ی نمونه‌کان
۲۳۵	سه‌رچاوه‌کان

پیشہ کی

تا کو ئیستا بوارہ کانی زمان و ئدہب بہ دوو جہ مسہر و بابہ تی جیاواز دینہ ناو باس و لیکن لینه و، و ہک ئہوہ خراونہ تہ بہر چاوان کہ گہ شہ کردن و چہ کہ رہ بوونیان لہ دوو مندالڈانی دژ بہ یہ کہوہ سہریان ہلڈا بیٹ، بہ لآم ر ہخنہ ی تازہ ی بو نیاد گہری ئہم بۆچوونانہ ر ہت دہ کاتہ و، و ہک پردیک ہر دوو بوارہ کہ بہ یہ کہوہ دہ بہ ستیتہ وہ. لہ راستیدا ہیچ بہرہ مہمیکی ئدہ بی بہ بی بوونی زمان لہ دایک نابیت و ہمرو بابہ تیکی زمان و زمان سایش بہ بی بہرہم و بہرہ می ئدہ بی بی توئینہ وہ دہ مینیتہ وہ.

یہ کیک لہ بنہ ما ہرہ ہاوبہ ندیتی زمان و ئدہب، بو نیات (بو نیاد گہری) و شیواز (شیواز گہری) یہ. ئہم دوو زانستہ، راستہ قینہ یی ہر دوو بابہ تہ کہ لہ ناو یہک بۆتہ دا قال دہ کہ نہ وہ و و ہک پیوہر ہل سہ نگاندنیان لہ مہر ئہ عجم دہ دہن. خالہ ہاوبہ ش و ہاوبنہ ماکان، کہ ہر یہ کہ یان تہ واو کہری ئہوی تریانہ دہ ستیشان دہ کہن. بۆیہ زمان و ئدہب و ناوہ ندیکی یہک چہ قیان ہہ یہ، لیکن ہل لآورد کردنیان دوور کہ و تنہ و ہ یہ لہ و راستیانہ ی کہ زانستی زمان ساسی و ئدہ بناسی تازہ بہ دہ ستیان ہیٹا و.

لہم کتیبہ دا ہولڈہ دہین ئہ و راستیانہ ی سہرہ وہ بہ گشتی و لہ دہرہ تانہ کانی زمان و ئدہ بی کوردی بہ تاییہ تی ر ہنگبدا تہ وہ کہ زور بہ کہ می ئہم میتؤدہ پیش چا و دہ کہ ویت. بۆ پراکتیکردنی لیکن لینه و ہکان، جیہانی شیعری ہا وچہ رخان ہل بڑاردوہ چونکہ ئہم قؤناعہ زیاتر ناشنایہ تی لہ گہل زانستہ تازہ کان (بو نیاد گہری و شیواز گہری) و ر ہخنہ ی تازہ ی سہر دہ مییانہ دا ہہ یہ.

مہودای نمونہ و پراکتیککردنی باسہ کہ ی ئیمہ سالانی (۱۹۸۵ - ۲۰۰۵) لہ شیعری ہا وچہ رخی کوردی لہ خؤدہ گریت، کہ ماوہ ی گؤرانکاری د لکاری شیواز و ناوہ رۆکی شیعری کوردیہ. سالی (۱۹۸۵) بہ تاییہ تی لای شاعیرانی ہولیر ئہم ماوہ یہ، خالی و ہرچہ رخان و باوہ شکردنہ بہ تازہ گہری. ئہم قؤناعہ لہ ئدہ بیاتی کوردیدا بہ سہر دہ میکی گرینگ و پر بایہ خ و پراو پر لہ بہا سہیر دہ کریت. لہ ناوہ ندی

تازەگەرى، بە پېرەو كوردنى ديارده كانى رەمز و لىلى... بە قۇناغى پر له گەشەى بەرگرى و بەردەوامى و بە شارستانىيەت بوونى زمان دادەندريت.

سەبارەت بە مېتۆد و رېبازى كتيبە كە رېرەويكى مېژوويى و زمان، وەسفى - شىوازگەرى پراكتىكىمان پېرەو كوردو و لەمەر هونەرە كانى بونيات و يەكە پېكھاتە و زمانى شيعر و شىواز و پېوئندىيە هاوبەندىيە كانى نىوان زماناسى و بونىادگەرى بە گشتى و ئەزموونى هەندى لە ديارده شىوازگەرىيە كانى شيعرى هاوچەرخى كوردى بە تاييەتى خراونەتەرەو، لە باسە كاندا بە گوپرەى تيۆرە كانى زماناسى و رەخنەى تازە چەند لايەنىكى هونەرى زمانى شيعر و روخسار و بونياتمان خستۆتە ژپر رووناكيى لىكۆلئىنەو كە. لە روانگەى زمانەو و يئەى زمان و بونيات و پېكھاتەى بونيات و شىوازو كيش و رېتم و ئاريشەى سەروا... شەقلى ئەم هونەرەمان دەستنيشان كوردو و بۆ كۆتايى پېهينان دەلئيم: هيوادارم توانيبيتم دەروازەيەك لەرپووى ئەم بوارە زانستىيەى زمان و ئەدەبم والا كرديت. بۆ ئەو وى كەسانى تر پتر برەو بەو كارە بدەن و لە لايەنى لىكۆلئىنەو وى پر لە زانست، هەنگاوى ترى بۆ بەاويژن.

پېويستيشە ئەم راستىيە بلئيمەو كە كەم كار بە بابەتە كەى منيشەو بەرچاو دەكەويت لە كەم و كورپ بەدەر بيت و رەخنە هەلنەگرېت، زۆر باوەرېشم بەو قسەيە هەيە، كە بابەتى رەخنە هەلنەگر، بابەتېكى نازيندو وە.

د. ئازاد ئەحمەد مەحموود

هەولير: ١ / ١٠ / ٢٠٠٩

به شى يه كه م

دهسه لاتی زمان له بونیات و یه كه و پیوه ندیدا

ته وهری یه كه م:

بونیاتی زمان و یه كه كانی پیکهاتنی دهقی شاعر

(۱) دهسه لاتی زمان و شاعر

بنه پرتترین تامنجی زمان گه یاندنه. بۆ گه یاندنی بیروباوهر و هه لچوون و هه ست و ئاره زوو، زمان ریگایه کی مرۆقی پیوه ند پوخته ی ناوارسکه (Uninstinctive)، که به هاریکاری کۆمه له وینه و په مز و هیمایه کی به ره مهینراوی خوویسته وه شه نجام ده دریت. هه رچه نده شه وینه و هیمایانه له پرۆسه ی (بیستن) دان، شه ندامه کانی ئاخاوتن به ره مه میان ده هیتن به بی شه وه ی بنه مایه کی وارسکی (غریزی - Instinctive) له ئاخاوتنی مرۆقدا هه بیته، به لام زۆر مۆرکی وارسکی و ناوه ندیی سروشت بۆ پیشکه وتنی هه ندی ره گه زی دیاریکراوی ئاخاوتن سوودیان زۆره. هه روه ها زۆر له بیروباوهر و ئاره زوو وارسکی هه جوۆلی، یان بابه تیتز بن، بۆ گوزارشت و ده برینی زمانی ناوه ند و قالب له خو ده گرن.

هه ر له و کاته ی مرۆق له گه ل گه ردوون و سروشت و ژیاندا که وتۆته ناو گیتراوی کیشه وه، زمان گه شه ی کردوه. به ئاراسته ی هه موو گۆرانکارییه کانی ئاده میزاد گۆراوه، له گۆرینی سروشتی مرۆق رۆلی هه بووه. زمان به جوۆریک کاریگه ری له سه ر مرۆق هه بووه له پیکهاته ی ساده یی سروشتی تاکدا، بوونه وه ریکی هونه رمه ندی دروست کردوه، تا هونه ر له گشت ده ره تانه کانی ژیان بکات.

خه سلته ی ده برینی زمان ئاکاریکی ساده ی بی به رنامه نییه، فالای مۆرکیکی ده لالییه. مه دلوول وه ک رایه لیتیکی ده ره کی له و ده برین و گوزارشته دا جیا ده کریتسه وه. دالیش که په مزی مه دلووله له تیکه لیبوون و نامیزگه لیبی دال و مه دلوولدایه، ده لاله تیش وه ک وینه ییکی زهینی له ناو منداللدانی دال و مه دلوولدا گه شه ده کات. به و پیودانگه زمان نیشانه یه کی په مزیه، یان وینه و په مزی شه بابه تانه ک که ده بیندرین و هه ستیان بی ده کریت.

بونیات و پیکهاتهی زمان، دیاردهییکی تاییه‌ته و جی‌اوازه له‌گه‌ل ئاماژه‌گه‌لی پیشووتر، چونکه زمان له ناو خودی ناخی خویدا ئامانجه و هیمای شتیک نییه بتواندریت وازی لی بهیندریت. له باریکی ره‌مزی بو حاله‌تیکی پیکهاته، قورسایی به‌زاندنی شیعر له ئامیز ده‌گریت. شاعیر بهو چه‌شنه مامه‌له له‌گه‌ل زمان ناکات که ئهرکیکی زمانی جیبه‌جی بکات، به‌لکو له ریگای (گه‌ران) به‌دوای شته‌کاندا، مامه‌له له‌گه‌ل زمان ده‌کات.

شاعیر له ریگای زمانه‌وه هه‌ول ده‌دات جیهانیکی پر له جوانیی تاسه‌به‌خش بونیات بنیت، له ناخی شتیکه‌وه بابه‌تیکی دیکه مسوگه‌ر بکات، هه‌وینی ئه‌و بابه‌ته‌ش شیعره، له هونه‌ردا به‌ها و نرخی ده‌بیت.

هه‌لوستی گه‌یاندن، ته‌نیا سیغه‌تیکی دژایه‌تی و دژبونی زمانه. چونکه دژایه‌تی له بونیاتی شاروه‌ی زمانی ده‌لاله‌ته‌وه جیبه‌جی ده‌بی، هه‌رچی هه‌لوستی بونیات و پیکهاته‌یه، خه‌سله‌تیکی زمانی شاعیرایه‌تییه. شاعیر بونیاتیکی زمان به‌زمان پیک ده‌هینیت، زمانی دژایه‌تیش له‌گه‌ل زمانی ئاسایی جی‌اوازه. شاعیر به‌زمانیکی زور بالاو پر له ده‌سه‌لات بو بابه‌ت و ناوه‌رۆک ده‌روانیت. که‌واته (شیعر) ته‌نیا مه‌دوای پیوه‌ندیکی روویوی به‌وشه‌وه نییه، یان: ((وشه‌ته‌نیا به‌مه‌به‌ستی حالات به‌کار ناهیندریت، به‌لکو له ریگای خزمه‌تکردندا ده‌بووژیندریته‌وه))^(۱) و ده‌شبیته‌سه‌رچاوه‌ی واتا به‌خشین.

بو سه‌رکه‌وتن و پوخته‌یی و پر له داهینانی ده‌قی شیعر، شاعیر له‌سه‌ریه‌تی رۆلیکی گرنگ و چالاک به‌رانبه‌ر به‌وشه‌هه‌ببیت، پیوسته‌به‌تپروانینی بونی بابه‌ت له ناخی وشه‌دا - نه‌ک ته‌نیا ده‌لاله‌تی واتایی، مامه‌له له‌گه‌ل وشه‌دا بکات. گرنگ و ناوه‌رۆکی ئه‌م چه‌شنه مامه‌له‌کردنه، ره‌نگبی ئه‌نجامی واییت که زمان، ریگایه‌کی ئامانجی بگه‌یه‌نیت، به‌پیچه‌وانه‌ی په‌خشان، که زمان ته‌نیا هو (وسيله) له خو ده‌گریت. نووسه‌ر له روانگی وشه‌کانیه‌وه به‌ئامانج ده‌کات، به‌لام شیعر به‌بی ئه‌م وشانه‌خوی له خویدا چه‌مکی ئامانج ده‌گه‌یه‌نیت. ئه‌مه‌ بو زمانی شیعر ده‌لاله‌ت نییه که له واتا به‌ده‌ره، یان

(۱) جان بول سارتر، ما الادب، ترجمة وتقديم وتعليق: د. محمد غنيمي هلال، الأنجلو المصرية، ۱۹۶۱، ص: ۱۶.

تىگە يىشىنى تەۋا نادات بەدەستەۋە. لە راستىدا لە زمانى شىعەرەۋە (ئاتا) خۇي ھاۋبەندىيى نىۋان وشەكان دەبىت. بەۋاتايەكى دىكە ھۆكارى بەيەكەۋە گرىدانى وشەكان بۇ بەخشىنى ۋاتا، ۋاتايە ۋ دەبىتتە يەكەيەكى پىنكەتەيى ۋ بونىياتى فرىز، لە دەرەۋەي ئەم راستىيە وشە ھىچ شتىك ناگەيەنى^(۱).

شاعىر ئەگەر لە حالەتى مامەلە كىردن لە گەل وشەدا ھەلۋەستەيەك بىكات، ھەرۋەك چۈن شىۋەكار لە گەل پەنگ ۋ مۇسقىقاژەن لە گەل پىتم ۋ ئاۋاز ھەلۋەستە دەكەن، ۋاتا لە قالاي حالەت ۋ پەۋشتىكى سىروشتى خۇي دەنۋىنەت، ئەگەرچى لە شتە فونۋەيەكانى مۇرقىيدا نىيە، بەلام لە رىگاي زمانەۋە لە شىعەردا بارگەي دىياردە ۋ سىفەتتىكى ھاۋبەندىيى وشە ۋ مانا ھەلدەگرىت. لە جىھانى ئەبىستراكت ۋ بەرجەستەيىدا، بۇ دەلالەتى شادى ۋ ناشادى، بۇ بوون ۋ بەردەۋامى گوزارشت لە بابەتەكان دەكات.

زمان لە دەرۋونى مۇرقىدا، كۆمەلە يەكەيەك لە خۇ دەگرىت. پەنگە لە دەرەۋەي سىۋورى زمانى شىعەردا، ئەم يەكانە تەنيا ۋاتاي لىكسىكى فەرھەنگى سادە بگەيەنن، ھەرۋەھا لە بابەتەكانى دىكەي دژ بەئەدەبىش، بۇ ئەۋەي بەھا بنەپەرتىيە بونىياتەكەي خۇيان لە دەست نەدەن، ۋەك شتىكى زانىارى گەياندن بەكار دىن. ھەرچى شىعەرە، بەھارىكارى رايەلەكانى زمان لە شتىكى خولقاۋەۋە، بابەتتىكى دروستكاراۋى دىكە بونىيات دەنەت، لە رىگاي زمانى تاييەتتىيەۋە ۋاتا فەرھەنگىيەكەي ۋن دەكات ۋ ۋاتايەكى تىرى پىر لە دەلالەت، بەسروشتىكى تاييەتتىيەۋە پىك دەھىنەت. گشت پىۋەندىيەكان ۋ نىگاييەكان ۋ جوانكارىيەكانى چىنى دەرەۋە دەۋەستىت ۋ بوونىكى تىرى بارگاۋى بەناۋەرۋك ۋ بابەتى پىۋىستى (ھەبوون)، كە ھەۋل ۋ تەقەللای بۇ دەدرىت جىگاي دەگرىتەۋە.

گەياندن ۋ ئامانچ، دوو ھىلى تەرىبى زمانى شىعەرن، شىعەرىش لە دەرۋازەي پەمز ۋ نىگاۋە مامەلە لە گەل ۋاقت دەكات ۋ لە ژيان دەپروانىت. داھىنانى زمانى ۋ بابەتى بەئەنجام دەگەيەنەت. ھەر بەمەبەستى گوزارشت ۋ گەياندى ۋاتا، مۇسقىقا ۋ شىعەر دوو شەپۋلى يەكسانى ۋ ھارمۇن، زمان ۋ شىعەر لە يەكتر نىك دەكەنەۋە^(۲).

(۱) جان بول سارتەر ، ما الادب، ص: ۲۱.

(۲) ھاسكل بلوك ۋ ھىرمان سالنجر، الرؤيا الابداعية، ترجمة: اسعد سليم، الالف الكتاب، ۱۹۶۶، ص: ۵۶.

شيعر له پښتانه، جيهانتيكي پر له تاسه بونييات دهنيت، له ناقاره كاني نهم جيهانه تايبه تمند و دهگمهنه دا، بيري موسيqa تيايدا چه كره و گه شه دهكات و بهرده و ام دهبيت. له وى تاواز و رپتم به سهر ژيريبيژي زاله، شپوه له ناو بابه تدا ناتويته وه، بهلكو به هيزي دهكات و شه پولي تاواز به دي دهكريت و پيدا تپهر دهبيت.

ليروه بهو نه نجامه دهگهين، كه شيعر گوزارشت و دهلالهت له بابه تيك دهكات هرگيز له قالبتيكي دياريكراودا دانارپژرنت، به هيچ جورتيك راسته وخو، نهك هر به بابه تكان ناگهين بهلكو نزيكيشي ناكه وينه وه، ناچار شاعير هه موو كات و له هر باريكي دهروني خويدا بيت، هه وئ دهكات له گهله دستپيشخهريه كاني (Initiatives) وشه يه كانگير بيت. (مالارميه) واي دهنيت، شاعير بو شه وى وينه و ويناكردن و جيهانيني و داهينان ناماده بكات، رسته ي بابه تي سهره كي و بنه رپه تي بنكه ي زمان دهبيت، زمان پتر شيعرايه تيبه له وى كه تاووز بيت، ههروه ها به پي قسه كاني (هاوزر)، شيعر پتر له شتي تر به فله سه فله بارگاوى كراوه^(۱).

نه گهر (قولتير) له باره ي شيعر گوتبتي: ((شيعر، بريتي نه بيت له كومه له رسته يه ك، هيچ ناگه يه نيت))^(۲). (قاليري) نهم بوچوونه رت ناكاته وه، چونكه دنياي شيعر كه وه بهر باس و ليكولينه وه ده كه وئ، كومه ليك وينه ي هه مه جور و كه سايه تي و ويناكردن و جيهانيني و داستان و هه قپه يقين و رپتم و سيستمي زنجيره يي و داهينان... له خو ده گريت. ههروه ها يه كيك له بنه ما و ناوهرؤكي شيعر شه ويه، كه هر كاتيك شه فسوس و جادويي خو له ده ست دا جگه له بير، به دواي شتي تر كه وت، ده تاندرنت جاريكي كه له سهر شيوزي په خشان دابريژرنته وه^(۳). بويه وا باشه پي له سهر شه دابگرين، كه مهرجي به شاعير بوون و شيعرايه تي، بابه تيكه له شتي باوه رپيكر او دانارپت، بهو مه به سته نه گهر ناوهرؤكي شيعريك بو په خشان بگوردرنت به رانبه ر بناخ و بنه ماي هونه ر، ره وشتيكي كه لله ره قى جيبه جي ده كريت. نه گهر له دير و كوپله و

(۱) ارنولد هاوزر، الفن والمجتمع عبر التاريخ، ترجمة: د. فؤاد زكريا، الهيئة المصرية للتأليف والنشر،

١٩٧١، ص: ٦٧.

(۲) هاسكل بلوك وهيرمان سالنجر، الرؤيا الابداعية، ص: ٢٣.

(۳) سه رچاوه ي پيشوو، ل: ٢٣.

وینهیه کی شیعردا، واتا و دارشتنی زمانی و ناوهرۆک و بابته تی دهق و ریتم و واتا له یه کتر جیا کرایه وه، ئەوا نیشانه ی ههست نه کردنه به گه وره یی و پیرۆزی شیعر و به رانه بر به چه مک و جوانیی شیعر، بی دهسه لاتی دهنۆندریت.

له فهنتازیای شیعی هاوچه رخدا، شاعیر به هه موو ته وژمی داهینان و توانستی گوزارشت کردنییه وه، هه ول ده دات چه مکی ناوهرۆک و فۆرم له بوته ی بونیاتی یه ک پیکهاته دا کۆ بکاته وه و سنووری جیاوازیان هه لگرت. ئەو مه رجه بۆ بوونی شیواز له دهقی شیعردا به لگه نه ویسته. جگه له مهش، فۆرم هه موو جارێک بۆ حاله تیک و بیریک تا خوینهر تاگادار بکاته وه، خۆی خۆی دووباره ده کاته وه، ده بیته پیوستینیکی زۆر پیوستی ده برپین و گوزارشت کردن. چونکه دیره شیعیکی جوان ده توانیت له خۆله میشه وه گه شبوونه وه و خۆشکردنه وه یه کی هه تا هه تایی به خشیته.

دهرکه وتنی زمان له ناو زماندا و یان دهرکه وتنی زمانی شیعر له ناو زمانی گشتیدا، پیوستی به هه لوهسته و سه رنج لیگرتن هه یه. به ده گمه نبوونی هاوړیکی نیوان دهنگ و واتا، به دیارخستنی خاسیه ته کانی ناخاوتن و وتارنوسین، هه روه ها به ده سه ته یانی ژیریژی و زانیاری په یادکردن له باره ی ئەو شتانه ی که پرن له هارمۆنییه ت و ئەوانه ی له هارمۆنییه ت به تال کراون، ئەو شتانه ی بی بونیاتی شاراوه ن، ئەوانه ی له جوانی به دوورن، جیاوازی وشه ی گوزارشتی نیوان شیعر و په خشان، سه رجه م ئەم گریمانانه له ناخی یه ک زماندا گل ده درینه وه. شیعی ش له تیکرای ئەو شته که له که کراوانه وه بۆ پوخته کردنی بابته ی هونه ری، پیوستی به (یه کیتی بابته) هه یه، بۆ یه کانگی کردنی گشت ئە گه ره کانی زانیاری، زۆر له زانسته کان ده خوازیت.

زمان ملکه چی زانستی فۆنه تیکه هه روه ک چۆن شیعر ملکه چی کیش و ریتمه. جگه له مه، بۆ پیشکه وتنی دهره تانی واتای وشه کان، شیعر پیوستی به بواری ژیریژی هه یه، که ئەم ره خه زیاتر لایه نی ره وانبیژی و سیماتیک ده گرتته وه. سه ره پای هه موو ئەمانه، شیعر پیوستی به زانسته کانی وشه سازی و پرسته سازی ده بیته. ئەوه ی شایانی باسکردنه، لیكۆلینه وه له باره ی هه موو ئەو ناوه ندانه ی که ئاماژه یان پی کرا، ده لوی له ناو یه ک ده قدا ئەنجام بدرین. واتا یه ک تیکستی شیعر، لیكۆلینه وه له باره ی بواره کانی

پیکهینان، بابه‌تیک‌ی تر و جیهانیک‌ی جیاوازتره. به‌فۆرم و ناوه‌رۆکه‌وه ئه‌ستونده و په‌یکانی بونیاتی قه‌سیده‌یه، که شاعیر به‌تپروانین و جیهانبینی و فله‌سه‌فه و هونه‌ره‌وه له دوا هه‌ولتی پرۆسه‌ی بونیاتناندا به‌دهستی ده‌هینیت.

ئه‌گه‌ر به‌وردی لیکۆلینه‌وه و شروقه‌ بۆ پیکهاتن بکه‌ین، ده‌بینیت زاراوه‌ی بونیاتنان له بونیاتگه‌ریدا، هه‌موو بواره‌کانی ناوه‌رۆک و بابه‌ت و زمان و وینه‌ی شیعی، ئه‌فراندن و داهینان و جیهانبینی و روئیا و ئیستیتیکا و هونه‌ری ته‌کنیکی شیعر و قه‌سیده‌ داگیر ده‌کات. ئه‌وانه‌ی هه‌ولیان داوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌ به‌سه‌لمینن که شیعر بابه‌تیک‌ی ره‌وانبیتیه‌ و وه‌ک یاساییک‌ی ده‌ره‌کی له ناو ده‌قدا پراکتیک‌ ده‌کریت به‌هه‌له‌ چووبون، هه‌روه‌کو چۆن له دیاریکردنی واتای شیعر وه‌ک ته‌وه‌ریکی سه‌ره‌خۆ و دابراو هه‌له‌یان کردبوو، هه‌له‌کانیان له‌وه‌وه‌ بوو، که یه‌ک بونیاتیان بۆ دوو بوار دابه‌ش ده‌کرد، هه‌ریه‌که‌یان بوونیک‌ی سه‌ره‌خۆیان پی‌ ده‌به‌خشی به‌بی ئه‌وه‌ی جه‌وه‌ری ته‌واوی قه‌سیده له ناو ده‌قدا هه‌له‌وشینه‌وه.

ره‌خه‌ی رۆژئاوایی به‌یه‌ک ئاست مامه‌له‌ له‌گه‌ل ئه‌م دوو زاراوه‌یه (شیواز و پیکهاتن) له بونیاتدا ده‌کات. له لیکۆلینه‌وه‌کانیادا شیوازیان وه‌ک نه‌خشه و پلانی کاری هونه‌ر داناوه. به‌لام بونیاتی پیکهاتن له چوارچێوه‌ییکی تردا شیوه‌ ریک‌خستنه‌وه‌یه^(۱).

ئه‌گه‌ر پرسباری شیواز چیه‌ و پیکهینان چیه‌؟ بینینه‌ ئاراوه، ئه‌وه له رینگای زمانه‌وه و هه‌لامه‌کان به‌دهست ده‌که‌ویت. ئه‌ویش هه‌ردوو چه‌مک، واتایه‌کی بنه‌ره‌تی بونیات ده‌گه‌یه‌نن، له کاری شیعردا میتۆدی پرۆسه‌ی بونیاتیک‌ی نوویه. شیواز و پیکهاتن له بۆته‌ی زماندا ئاویتته‌ی یه‌کتر ده‌بن و به‌ره‌مه‌میک‌ی زمانی تازه (شیعر) په‌یدا ده‌بیت. به‌سه‌رنج گرتن له شیعی هاوچه‌رخ، ده‌بینین به‌بی ده‌لاله‌ت چه‌مک‌یک‌ نییه و به‌دی ناکریت گوزارشت له شیوه‌یه‌کی بی‌ واتا بکات. وه‌ک ئه‌وه‌ی که وشه‌ بابه‌ت دیاری ده‌کات، هیچ ئامانج و مه‌به‌ستیک‌ی دیاریکراو نییه شیعر دابریژیت. بۆ نمونه‌ ئه‌گه‌ر له تیک‌ستیک‌ی شیعردا، وینه‌ی شیعی: (جوانی سووتا) مان به‌ر دیده‌ کهوت، واتا و ده‌لاله‌تی حازره‌ده‌ستمان له لا په‌یدا نابیت، بیرکاری ئاسا ئه‌نجامه‌که به‌سه‌لمینراوی پیشکه‌ش بکات. نازاندریت شاعیر مه‌به‌ستی باسی (جوان)ه، یان (جوانی)یه، ره‌نگ بی

(۱) الدكتور عبدالغفار مسکای، ثورة الشعر الحديث، الهيئة المصرية العامة للكتاب، ۱۹۷۲، ص: ۵۱.

دهلالهت له چه مکی (سوتان) یان چه مکی (مه‌رگ) بکات، دووریش نییه، باس له ئیش و نازاری ده‌روونی خۆی بکات، زۆر نزیکیشه په‌مزی (ئه‌نفال و کیمیباران و جینۆساید...) بێت. که‌واته له بونیات و پیکهاتندا (مه‌به‌ست) بابه‌تیکی دیاریکراو و سنووردار نییه تا شاعیر له سه‌رچاوه‌ی بیریه‌وه هه‌لبه‌هتێنجی پاشان به‌کاری به‌هینیت. به‌لکو شاعر له ریڤگای زمانه‌وه، دروستکه‌ری دنیای پر له بونیاتی شاراوه‌ی تایبه‌ته.

له‌م جیهانه‌دا، پێوه‌ندییه‌کان تایبه‌تن و جیهانبینی تایبه‌ته و په‌مزی و به‌په‌مزیکردن و نیگا، شوێش و ناشکرکردنی په‌نه‌نه‌کان، پرسیارگه‌لی له‌باره‌ی بوون و سروشت و مه‌رگ و دوا‌ی سروشت، ساباتیکی ئیستیتیکا له هه‌لوێست دروست ده‌کهن، به‌و پێودانگه بونیات هه‌له تیکچرژاوه‌کانی ناخی ده‌ق و ئیستیتیکای پازاندنه‌وه له خۆ ده‌گریت، لێک هه‌لاوردکردنیان سه‌رپه‌چیکی نا‌ه‌وا ده‌ره‌ق به‌یاسا‌کانی بونیات پیاده ده‌کریت.

کاتی‌ک شاعیر زمان له شاعیردا به‌کار ده‌هینیت، له ریڤگای ده‌نگ و ریتم و ئاوازه‌وه بۆ دنیاییکی هه‌ستی گوزارشت له وشه ده‌کات، ئه‌م کرداره‌ش له چوارچێوه‌ی هونه‌ردا جیه‌جی ده‌بیت. ئه‌و بونیاته له هه‌موو سه‌رده‌می‌کدا له ناو قولایی کولتور و هونه‌ر و فیکر و داهینان... دا ره‌گ داده‌کویت. گوزارشت دوو سه‌ره‌یه، گوزارشتی سوودبه‌خش کاتییه و به‌تێپه‌رپوونی کات ده‌توێته‌وه، واده‌ی به‌سه‌ر ده‌چیت، به‌لام گوزارشتی هونه‌ری، به‌دریژایی زه‌مه‌ن به‌نه‌م‌ری ده‌مینیته‌وه، ئه‌و کاتانه‌ش که شاعیر و هونه‌رمه‌ند شه‌پۆلی هاندانی داهینانیان کپ ده‌بیته‌وه، به‌ره‌مه هونه‌رییه‌کانیان به‌نه‌م‌ری ده‌مینیته‌وه.

لێره‌وه ئه‌وه‌مان بۆ ناشکرا ده‌بیت که بونیات و شیوه‌ی هونه‌ری له‌گه‌ل تیبۆری لاساییکردنه‌وه و چاولیکه‌ری به‌ته‌واوه‌تی جیاوازن. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که لاساییکردنه‌وه له دوو تویی هونه‌ردا، به‌کۆنترین ریڤگا داده‌ندریت، ئیستاش بونیاتی هونه‌ری له به‌ره‌مه‌ی هاوچه‌رخدا به‌تازه‌ترین ریڤگا ده‌ژمی‌دریت. بۆیه به‌پێی تیبۆری چاولیکه‌ری مرۆقی ئاسایی و ساده باوه‌ری به‌ریڤگای نا‌په‌خه‌یی هه‌یه، له‌به‌رئه‌وه‌ی که سانیکی زۆر ریڤگای هونه‌ر به‌ناهونه‌ری ده‌گرنه‌ به‌ر، تیبۆری بونیاتی هونه‌ری هاوچه‌رخیش هه‌موو کات په‌خه‌ له ئاخپوه‌ری ساده و ساکار ده‌گریت. هه‌ر بۆیه هونه‌ر له لایان ئه‌و به‌هایه‌ی ناییت و ناچار هونه‌ری تازه ریڤچه‌کی په‌خه‌نامه‌یزیان لێ ده‌گریت، وه‌ک پێویست ده‌بی ئه‌و راستییه‌ش فه‌رامۆش نه‌کریت، که تیبۆری لاساییکردنه‌وه پێوه‌ندی مشتوم‌ر هه‌له‌نگه‌ری نیوان هونه‌ر و ئه‌زمونی مرۆقی، بۆ ده‌ره‌وه‌ی قالی هونه‌ری ده‌گه‌رینیته‌وه، ئه‌و کاته

هونەر بۇ ژيان يان ئاوينەيىكى راستەوخۇ دەبىت يان تەنيا بەشە شاراۋەكان ئاشكرا دەكات، ئەم ديار دەھەش بەتەواۋەتى لە بونياتى نويدا رەت دەكرىتەۋە، چونكە لە بونياتى پىكھاتەى تازەدا، هونەرى راست و دروست ئەۋەيە، كە جيا دەكرىتەۋە لەۋ كردهۋە و بابەتانەى كە كۆمەلە ئەزمونىك پەيداي دەكەن، لە راستىيدا هونەر جيهانئىكى پىر تۆكمەى سەربەخۆيە. سيفەتى ناۋەۋەى هونەر، پىگا نادات لە سروشت و ژيان ۋەربگىرئىت، لە هيچ ئەزمونىكىش جگە لە ئەزمونى مرۆقى بەدى ناكريت. ئەگەر هونەر: ((بەراستى بىهويت بىت بەهونەرى رەسەن و راستەقىنە، پىويستە لە خودى خۇيدا سەربەخۇ بىت))^(۱).

زاراۋەى شىعر كۆمەلە وشەيەكى ديارىكراۋ ناگەيەنئىت بۇ ئەۋەى لە ژانرەكانى دىكەى جيا بكاتەۋە، بەلكو شىعر هونەرىكە شاعىر لە پىگاي زمانەۋە بەشىۋاۋىكى رىك و تەكنىكى مامەلە كىردنى هونەرەۋە، لە پانتايى فەرەنگى زماندا دەستەبەرى دەكات. تەكنىكى هونەرى مامەلە كىردن لە ناۋ سىستىمى زمانى ئاسايدا، سىستىمىكى زمانى دىكەى نااسايى و ناياسايى دروست دەكات. ئەمە دەبىتە مەرجىك و - تەنەت لە زمانىشدا، كە بەشىۋەيەكى گشتى بەبەشئىك لە شىۋە و فۆرم دادەندىت - بۇ ئەۋەى وشەكان لە خودياندا لە يەكتر جيا بكرىنەۋە، تا بزاندىت چەندىان لە پىرۋسەى جوانكارى ئىستىتىكا سستى دەنوئىن، ھەرۋەھا پىويستە ئەۋ رىگايەش ديارى بكرىت، كە يەكەى وشەكان لە پىكھىنانى دەنگ و واتا و چالاكى لايەنى جوانكارى ئىستىتىكا دەستىشان دەكات^(۲).

ۋىپاي ئەمەش، وشە لە شىعدا دەلالەت لە بابەتئىكى ديارىكراۋ ناكات، لە ئەدەبدا زمان سىستىمىكى رەمزى نوئ دەخولقئىت، كە لە زمانى سىستىمى رەمزى ناەدەبدا زۆر جياۋازە.

بوونى زمان لە قالاي شىعدا پىسارگەلئىكى نەپراۋە بەرھەم دەھىنئىت، لە تىكرايان گىرنگتر ئەۋەيە: ئايا بوونى زمان لە دەقى شىعدا بونياتئىكى پوختە و سەربەخۆيە، يان ملكەچ و پىرۋەى گەياندن و گەيشتنە؟ قوتابخانەى فۆرمالىستى و پىبازى هونەر بۇ

(۱) جىروم ستونىتسز، النقد الادبى (دراسة جمالية و فلسفية)، ترجمة: د. فؤاد زكريا، مطبعة جامعة عين الشمس، ۱۹۷۴، ص: ۷۷ - ۷۸.

(۲) اوستا وارين ورينية ويليك، نظرية الادب، ترجمة: محى الدين صبحي، المجلس الاعلى للفنون والاداب والعلوم الاجتماعية، سوريا، ۱۹۷۲، ص: ۱۸۱

هونەر، ئەو پەت دەكەنەو، كە گەياندن دەنگدانەو دە پڕۆسەى شىعەر بىت. خۆى بونياتىكى پوختەيە. كەچى ھەندىكى دىكە ئەو پادەگەيەن، ئەگەر شىعەر بەو ئاراستەيە بەردرئت كە بونياتىكى ئىستىتياكايە، ئەو بونياتە ھەولتىكى پوختە و بەئاسانئش نايەتە دى، پەنگبى بەھاي گەياندن بگەيەنئت، ئەم پىرپارە پەخەيە لە راستىيەو نزيكە.

لە ژىر سايەى دروشمى ھونەر بۆ ھونەر، ئەزمونى شىعەر لە خودى خۆى بۆ خۆى ئامانج دەگەيەنئت. پىرپار تەنيا لە ناخى بونياتدا دەبئت، بەو جۆرە كە شىعەر لە بونياتدا: ((بەبەشئك يان وئىنەيەك لە جىھانى راستى داناندرئت، بەلكو خۆى لە خۆيدا دنيايەكى تەواو و سەربەخۆيە))^(۱).

ئەگەر سروشتى زمان سىبەريكى سوودبەخش بئت و ئامانجەكانى كرادرىكى (عملية) باش بگەيەن، كئشەى شاعىر پزكاربوونە لە كەرەستەى ئەم كرادرە، ھۆيەكە بۆ دروستكردنى كار و كرددەويەك كە لە جەوھەريدا كار و كرددەويەكى ناكردارىيە، بەلام شىعەر مەبەستىيەتى جىھان و سىستىمىك بۆ بابەتەكان بونيات بئت. يان جۆرە پىئەندىيەك پىك بەئىنئت كە ھىچ پىئەندىيىكى بەكاروبارى كرادرىيەو نەبئت، ئەمە ناوەرۆكى بۆچونى (پۆل قالىرى) دەگەيەنئت^(۲).

(شارل بۆدلىر) نووسىويە: ((ئەو ھەولە چاكەى بۆ شىعەر دەدرئت، ھەولتىكى پىر لە تەقەللأ و ماندووبوون و بونياتنسان و پىكھىتسانى بىنا و ئەفراندىن و داھىنانە، لە رىگاي زمانەو جىبەجى دەكرئت))^(۳).

زمان لە شىعەردا تەنيا دەلالەتى كۆمەلە وشە و دەستەواژەيەك ناگەيەنئت، بەلكو وئىنەى شىعەرى يەك نزمى (وذك يەك و دژ بەيەك)، خوازەيى (نزيك و نامۆ)، پەمىزى (لئىل و روون)، ئەفسانەيى (تايبەت و گشتى)، دەمامكى (مىژوويى و ئەفسانەيى)، تىھەلكىشى (مروقى و بابەتى)، يەكىتتى (ئۆرگانىكى و ھۆشەكى - شعورى)، واتايى (واتاگۆرى)... بابەتى ترئش شاعىر بەمەبەستى بونياتى كارى ھونەرى و پىر لە ئىستىتياكاي جوانى بەكاربان دەھىنئت.

(۱) رتشاردز، مبادئ النقد الادبي، ترجمة: د. مصطفى بدوي، المؤسسة المصرية العامة للتأليف والترجمة والطباعة والنشر، ۱۹۶۳، ص: ۸۹.

(۲) ھاسكل بلوك و ھيلمان سالنجر، الرؤيا الابداعية، ص: ۸۱.

(۳) الدكتور عبدالغفار مسكاوي، ثورة الشعر الحديث، ص: ۱۸.

(۲) وینەى شیعری (Poeticimage) له ناوهندى زماندا

ئەگەر وینە لە قالای خوددا تەنیا دابەشکردنیک بیت، ئەو لە شیعەر دوور دەکەووتتەو، بەلام لە هەستی جوانی لە لایەك و لە دامەزراندنی پیکهیتانی بیر و سۆز لە لایەکی تردا لە شیعەر نزیک دەبیتتەو. لە بونیات و گوزارشتدا دەبیتتە پانتاییکی رووبەر فراوان و لەگەڵ بابەتەکانی شاعیر، لە هەلچوون و سۆز و نیگادا، هاوکیشەیهکی هاوسەنگ نامادە دەکات.

ئەگەر هاتوو حالەتیکی ئالۆز و لیل هاتە پیشەو، شاعیر هەستی پێ کرد بەلام نەیتوانی بەناشکرا دەری بپریت، ئەو کاتە وینە شیعرییەکان بۆ چەمک گەیاندن و گوزارشتکردن، شیوازی ناراستەوخۆ دەگرێت بەر. ئەم دیاردەیهش لە رێگای زمانەو، لە ناخ و بونیاتی دەقە شیعرییەکاندا بونیاتیکی زیندوو دروست دەکات، بۆ گەیاندن و دەربڕین چالاک دەبیت. سەرئەنجام بەهۆی زمانەو پێوەندییکی ئۆرگانیکی لە نێوان وینەکان و واقعیی ژیان پەیدا دەبیت. ئەو پێوەندییەش دەبیتتە دەروازەیهك شاعیر لە روانگەى تاییەتەو نیشانی گشتی دەپیکت، بە بێ ئەوێ زمانی قەسیدەکە رێچکەى راپۆرتتەمیزی و سادەگەلیی کرچوکال بگریتتە بەر. (ئلیەت)ی گەورە و جیهانی و تووویەتی: ((شیعەر خودی نیگایەكە و لەسەر ئەو خودە داخراو نییە، بەلکو دوورکەوتنەو لە خودی کەسایەتی و گرنگی پوختەکردنی شاعیر بۆ شیعەر، دیاردەى نزیکبوونەو وەیهکی هەمیشەیی و دانەپراو، لە هاوکیشە بابەتییە هەستیەکاندا بەدیار دەخات. ئەو هاوکیشەیهش رۆحیکی پر لە سۆز و بەر وینە ماددیەکان دەکات، یان شیعەر راستکردنەو و دیاریکردنی حالەتیکی هەست و هەستی دیاریکراو))^(۱).

لێرەدا ئەوێ پێویستە لە لیکۆلینەو و تووژینەو ودا پشتگۆی نەخریت ئەوێ، هەندێ لە وینە شیعرییە سەربەخۆکان، ئەو واتا و دەلالەتە ناگەیهنن کە شاعیر مەبەستی دەریان بپریت، چونکە لە ناو دەقەکە یەکیتیکی بابەتی دروست ناکات. هەرچەندە لە پڕالەتدا سەربەخۆن، کاریکی هونەریش ئەنجام دەدەن، پامان لە چەمکیاندا وەك کۆلەکیەکی بونیات و جیهانیکی پر لە باوەری قەسیدە، دوور لە وشە و زاراوەی

(۱) ت. س. البوت، مقالات فى النقد الادبی، ترجمة: د. لطيفة الزيات، مكتبة الانجلو المصرية، بلا تاریخ، ص: ۸۳.

ساده بهرجهسته ده کریت، به لام له راستییدا ته نیا چه مکی وینه یه کی شیعری له ناو دهقه که دا ده گه یه بیټ.

نه بوونی وینه یه کنز می و چوونیه ک (Harmonious) و وه کیه کی و گونجاو (Congruent)، له یه ک ریزبه ستنی سوژی، نیشانه ی دوورکه و تنه وه نییه به لکو له پرۆسه ی پارادۆکسیز مدا، کرداری گرژی و کشان پروو ده دات. تا شاعیر له روانگه ی بابه ت و دژه بابه ته کاند، بو ناخی رامن توانستی به رده و امبوون و ناماده باشی کاری هونه ری و داهینانی هه بیټ، وینه کان له پیکهینانی بونیاتی تیگسته که دا پرۆلیکی چالاکیان ده بیټ.

ئه گهر شاعیر به چاوی (پروودا) نه ک (بونیات/بنا - خلق) له شیعری روانی، شه و زور جارن دژه وینه کان به رانه ر شه و هه ست و نه سته ی که شاعر پشتی پی ده به سستیته ده بیټه ئاسته نگ. شه م دیارده یه ش له پیوانه و په خنه دا به که م توانستی شاعیر داده ندریټ.

(ئیلیزابس درو) ده لی: ((هیچ پیویست ناکات له نیوان وینه کاند، هاوبه ندی و پیوه ندی ژیریژی (Logic) هه بیټ، به لکو وا چاکه بو هه ست و سوژی خوینهر ته وژمی زوو حالیبوونی هه بیټ. پیویسته کار له ئاوه زی خوینهر بکات و وای لی بکات له گه له هه موو شه و بوچوون و ئایدیانه ی که له پشت وشه کانه وه شار دراونه ته وه، پیوه ندی له گه لیاندا په یدا بکات و پییان ئاشنا بیټ))^(۱)، که له بنه رته دا جه خت له سه ر شه مانا گه یاندنه ده کاته وه و بو شه م پرۆسه یه بونیات نراوه.

هه ندی جار وا بیر ده کریته وه، که وینه ی شیعری پیشه یه کی ئیستیټیکاییه و ته نیا بو رازاندنه وه و نیگار کاری به کار دیت. شه مه شه کاته راسته که له په وان بیژیکی کون و وشکدا تیپه رینیټ. وینه ی شیعری وینه ی په ق هه لآتوو بی رۆح نییه، هه روه ها له بونیاتی زمانه وانی و په وان بیژییدا لایه نی ساده و ساکاریش نییه، به رای پی هیچ شه نجامیکیش نییه، چونکه ناوه رۆکه که ی بو کاتی دیاریکراوی خو بونیات نراوه: ((وینه ی شیعری له به رده م گه ر دوون و خود و سه رده مدا، نایته دیارده ی دوورکه و تنه وه و راکردن، له به رده م بونیاتدا نایته بواریکی هونه ری و خو به گه وره زانینی شاعیر تییدا

(۱) الیزابیت درو، الشعر کیف نفهمه وتذوقه، ترجمة: احمد عبدالمعطي، مؤسسة الابحاث للنشر، ۱۹۸۹، ص: ۷۳.

رەنگ بداتەو، بەلكو وینەى شیعری، ھاوکیشەى شەپۆلەکانى رازیبوون و رەتکردنەو، ناخ ھاوسەنگ دەکات))^(۱).

بۆچوون لەسەر پێوەندى نێوان وینەى شیعری و ئیستیتیکا ھەيە، بەلام بەھيچ جۆرىك نایت دەورى سەرەکیى وینەى شیعری بۆ دەرەتانەکانى جوانکاری و نیگارکاری بگەرێندریتەو، چونکە: ((شاعیر بەمەبەستى ئارایشت و جوانکاری و رازاندنەو، دروستیان ناکات، بۆیە تەنیا رۆلى ئارایشت و جوانکاری و رازاندنەو لە ئەستۆ ناگریت، بەلكو رەگەزێكى دەقە و دەورى لە بونیاتى تیکستەکەدا ھەيە))^(۲) و لە یەك کاتدا وینەى شیعری، وینەى یەكەکانى قەسیدە و قەسیدە خۆشیەت.

(۲) ئەركى زمان لە رایەلەکانى خوازە (Metaphor) دا

خوازە، بابەتێکە ئەوێ کە مەبەستە ئەو نەبەى کە بۆى دانراو. پێوەندى بە ویست و خواست، واتای راستى، پێوەندیكى قەدەغەییە. زمانیش لە سروشتى خۆیدا خوازەییە. زۆر جار خوازە ملکەچى بەکارھێنانى دەبیت، لە ناکامى فرە بەکارھێنان و دووبارەبوونەو، دەسویت و وەك جەستەییەكى بى رۆح بەرچاو دەکەویت، لەو حالەتەدا ھيچ بەھایەكى ھەستیمان بەرانبەرى نامینیت، کارى گرنكى زمانى شیعەر لەو سەرچاو دەگریت، وینە شیعرییەکە لەو حالەت و بەکارھێنان و دەرپرینە رزگار بکات. لە بینایەكى تازەدا بونیات و دروستى بکاتەو. پلان و نەخشەى بۆ دابڕێژیتەو، دووبارە توانستى گەیاندى چەمكى سەر سوپرھینەر و تاساندن لە خۆ بگریتەو. لە واقیعدا زمانى شیعەر بۆ بونیاتى قەسیدە، بەبى خوازە بارستاییكى سەر بوو و لە سوورپى گەشەکردن دەوستیت. بۆیە: ((وینەى شیعریی خوازەكى، بەشیکە لە پێویستى ئەو ھیزەى کە شیعەر بەژیان دەبەستیتەو))^(۳).

(۱) الدكتور محمد احمد العزب، دراسات فى الشعر، المجلس الاعلى للفنون والآداب والعلوم الاجتماعية، القاهرة، ۱۹۷۷، ص: ۴۴.

(۲) ارشيبالد مکلیش، الشعر والتجربة، ترجمة: سلمى الحضراء الجيومي، دار اليقظة العربية للتأليف والترجمة والنشر، ۱۹۳۶، ص: ۷۷.

(۳) ابن طباطبا العلوي، عيار الشعر، تحقيق وتعليق: د. طه الحاجرى و د. محمد زغلول سلام، المكتبة التجارية، القاهرة، ۱۹۵۶، ص: ۲۲.

زمانی خوازه له ریځای به کارهینانی بنه ماکانی شیوازی لیکچواندن و خه یالکردن و خواستنه وه، ده توانیت دیارده ییکی شیعری سهیر پیږه و بکات، تهویش له ده ستوری په ها بۆ هه ستکردن و له هه ستکردنیشه وه بۆ په ها، به په مزکردن ده بیت و له واتای کال و ساکار دوور ده که ویتته وه و به ناو رایه له کانی پیوهندی نیوان گورانکاری و ناسنامه یی بابه ته کان پروو ده چیت. جگه له مهش هانمان ده دات له ریځای وینا کردنی وینه کان و به هاریکاری لیکچواندن و خواستنه وه، وهک بیرمه ندیک و زناکیک، وینا و بیری بونیاتی پیکهاتن له جیهان بکهین.

تهوه یی پیویسته پشتگوی نه خریت تهوه ییه، تهو به ها و نرخه یی خوازه، بۆ تارایشت کردن و رازاندنه وه نییه، به لکو دارشتنیکی هونه ری گرنکه و له ته ستوی زمانی شیعری شاعیردایه، زمان تهو به ها و نرخه ده به خشیت، به هیچ جوړیک قالبی ئیستیتیکای شیوه یی وه ناگریت، به لکو زمانیک و دارشتن و خانه یه کی زیندوی قه سیده یه: ((بنه مایه کانی خوازه، هه میسه نوینه ری پیوهندی کردن))^(۱) له چالاکیی هونه ر نواندندا گفتوگو هه لئاگرن.

زمانی خوازه له شیعری هاوچه رخدا جوړه لیلیکی چر په ییدا ده کات، خودی زمان له گه ل بابه ته کاند، مامه له یه کی نقووم نه بوونه و که چی زمانی وینه کان له گه ل شته کاند، مامه له یه کی په مزیی چر و خه ست ده کات. لیته دا ئاسته نگی له به رده م پانتایی هونه ر و داهینانی شاعیر سه ر هه لده دات و ده بیتته ریگر. تهو پانتاییه ش به لا بردن و وه لاونانی به به سه ته کان و هه ندی ئاستی زمانی و بونیاتی و په مزی مسوگره ده بیت.

شیعر به هو یی زمانه وه، سیفه تیکی به هایی په ییدا ده کات و له چه شنه کانی دیکه جیای ده کاته وه، تهویش خه ستبوونه وه یه. چریش له شیعردا نرخیکی تاییه تی بۆ شیعیر کو ده کاته وه، له بابه ته کانی دیکه یی ته ده بی به ره و ژوورتری ده بات. ته گه ر ده قیکی شیعیر له یه که م خویندنه وه ییدا خو یی به خویننه ر به خشی، تهوه ده قیکی رووته ختییه. به لام ته گه ر تیکستیکی شیعیر له هه موو که ره تیکی خویندنه وه ییدا، به ره و جیهانیکی نوی و دوور له جیهانی یه که میمان ببات و هه ر جاره جوړه وینا و جیهانیییه کمان پیی به خشیته، بی

(۱) ارشیبالد مکلیش، الشعر والتجربة، ص ۱۰۱.

گومان ئەم دەقە دەقیکی زمانی ناخییە و ناوەرۆکەکی زۆر دەولەمەندە و داهینانی تیدا بەدی دەکریت.

لیرەدا مەرچیک دیتە پێشەو ئەویش ئەوێ، کە پێویستە ئامادەییکی هەمیشەیی بەبی چۆلکردن لە بیر و هۆشی شیعەرە کەدا هەبیت. لیلی خوازەیش تەنیا یارییکی وشە و پیکهاتنی بی هۆ نییە، بەلکو بابەتیکی ئاسایی و هونەرییە بۆ ئەوێ ناخی قەسیدە لە گریمانەکانی بیر و هونەر و داهینان و شارستانییەت و پێشکەوتن پر بکات.

لەوانەیه خوازە و زمانی خوازە لە جیاتی لیلکردن ببیتە سەرچاوەی روونکردنەو. ئەم دیاردەیهش کاریگەریی لە دەروونی خوینەر کەم ناکاتەو و بریسکەکی ئامادەباشی بۆ دەلالەتی هەموو بابەتە تازە و نۆبەرەکان ناکوژیتەو، بەلکو پانتایی هەموو دنیا دەخاتە ناخی شیعەرەو. کەواتە خوازە وەک (رتشاردز) دەلی: ((رێگایەکی مەزن و گرنگ، ئاوێز و زەین، بەهاریکاری ئەو رێگایە، دەتوانیت لە شیعردا ئەو بابەتە جیاوازانە کۆ بکاتەو، کە پێشتر هیچ پێوەندییەکیان بەیە کەو نەبوو، پڕۆسەیه کیشە بۆ مەبەستی کارتیکردن لە هەلۆیست و هاندان و دەرئەنجامی کارتیکردنی گشت بابەتەکان و پێوەندی نیوانیان، کە زەین دروستی دەکات، ئەنجام دەدریت))^(۱).

(۴) زمان و ئەفسانە* (Fable, Myth)

ئەفسانە لە ناو زمانی دەقی شیعردا، زاراوێهە کە لە نیوان ئاین و فۆلکلۆر و مەرۆقناسی و کۆمەڵناسی و شرۆفەکی دەروونی و هونەرە جوانەکان... دا هاوبەشە^(۲). ئەفسانە لە ناو کەمی پتر دەلالەت دەگەیهنیت، لە زانیی مێتۆلۆژیدا ناو نەندیکی فرەلایەنی و تیکتەنجای هەیه. توێژینەو لەبارەکی ئەفسانە، ماندووبوونیکی زۆری پێویستە، سەرەرای ئەمەش شارەزاییکی زۆری لەبارەکی فەلسەفە و ژیریژی... گەرە کە.

(۱) رتشاردز، مبادئ النقد الادبی، ص: ۶۲.

(*) لەبەر ئەوەی (رەمز و لیلی) لە بەشی سییەمی ئەم نامەیدا، وەکو تەوهریکی سەرەخۆ لییان کۆلدراوێتەو، بۆیه لیرەدا بەپێویستمان نەزانی دووبارەیان بکەینەو، هەرچەندە لە زنجیری یەکەکانی بونیات ناویان هاتووە.

(۲) أوستن وارین ورینیة ویلیک، نظریة الادب، ص: ۸۱.

(هرمن بروخ) له باره ی ئه فسانه ده بیژیت: ((ساکار و ساده و سه ره تایه، زمانی وشه به راییه کانه، په مزه ده سته پیکه کانه، له هه موو کات و سه رده می کدا خو ی خو ی نو ی ده کاته وه، به تازه ییه وه ئاشکرا ده بیته وه، تیلنیگایه که له سه ر بنه مای ئاوه ز هه لئه هیئراوه، به لکو بو جیهان تیلنیگایه کی راسته وخویه، له تیروانینی یه که مدا سه رنجی کی بنه ره تییه، له ناخی ئه فسانه دا تی کرای جیهان له خولگه کانی یه ک وینه دایه دابهش نا کریت))^(۱).

ئه م پیناسه یه بو ئه فسانه به رنامه و پرۆگرامی بونیات ناخاته روو، کاری راسته قینه و تایه تی ئه فسانه چه قی کی تری هه یه، بابه تی کی گپرا نه وه نامیژه، چه رۆکه، له هه قه یقینی دیالیکتیدا، له به رانه ر به ند و پرۆگرامی فه لسه فه دا پرا قه یه، رووداویکی ناوا وه زییه^(۲).

ئه م پیناسه یه ش زیاتر جه خت له سه ر به های کار و به های ته کنیکی ئه فسانه ده کاته وه به بی ئه وه ی ناوا خنی واتای زاراوه ی ئه فسانه بکات، به لام به گو یه ی ژیریژی تا راده یه که چه مکی ئه فسانه روون ده کاته وه. ئه گه ر سه رنجی ورد له ئه فسانه بگرییت، شتی ک به شتی کی دیکه ئاشکرا و روون ده کاته وه.

له راستیدا زمانی ئه فسانه ده لاله ت له دژی ئاوه ز ناکات، شیعر ناخاته ناخی بیرواوه ری پووچ (خرافه) و ساده ی له راده به دهر، به لکو ئه فسانه دریژه پیدانی وینا کردنه وه و بو بوون و هه بوونی کی ته واو په لکی شکاره، ههستی په مزه راسته قینه کان نیشان ده دات، چاره سه ری گرفته کانی نیوان هه ست و په مز به دیار ده خات و هاو ریکیان ده کات، هه ر له ریگای چه مکی ئه فسانه وه، بنه ما و بنه ره تی هه ول و ته قه لاکان ری ک ده خرین. (رتشاردز) له کتیبی ((کۆلردج به خه یال بینرا))^(۳) ده لی: ((ئه فسانه گه وره و شکۆمه ند و مه زنه، خه یال و ئه ندیشه و دا لعه نییه، به لکو هه مووی سه رباس و بیژه ی منطوق) مرۆقییه، ریگا له رامان و وینا کردن ناگرییت، ئه وه ی له ناوه رۆکی

(۱) ارنست فبشر، ضرورة الفن، ترجمة: اسعد حليم، الهيئة المصرية العامة للتأليف والنشر، ۱۹۸۱، ص: ۲۳.

(۲) اوستن وارین ورینیة ویلیک، نظرية الادب، ص: ۸۹.

(۳) ستانلی هایمن، النقد الادبی ومدارسه الحدیثه، ترجمة د. احسان عباس ود. محمد يوسف نجم، دار الثقافة،

بیروت، لبنان، بلا تاریخ، ص: ۱۰۱.

ئەفسانەدايە، نابىتتە ھاندەرى پاكردن، تا ئەو پاكردنەيش بۆ ناخۆشى و نازارەكانى ژيان بىيىتتە سەرچاۋەى دووركەوتنەو ھەلاتن. ئەفسانە راستىيە دووركەوتوۋەكان نىشان دەدات، دەبىتتە دايىنەمۆى ميكانىزمى ھەستكردن بە پەمىزى ئەو راستىيانەى كە باس دەكرىن. زمانى ئەفسانە ھەولتتە كە لە نىوان ھەموو پروداۋەكان و راستىيەكان بۆ خولقاندى (گونجاندىن). ھەر لە پىگى ئەفسانەو باۋەرەكانمان يەكانگىر دەكرىن و كۆ دەكرىنەو، ھىز و توانستەكانمان يەك دەخرىن، گەشە و نماكانمان پىزبەند دەكرىن، قەوارەو بوونى ئالۆز و تىكەل و پىكەلمان پىك دەخرىن، ھەر لەبەر رۆشنايى ئەفسانەدا دلئىابوون و گونجاندى نىوان شت و بابەتە ھاودژەكان رادەگەيەندىن^(۱).

ئەفسانە لە شىعدا ئالا و والائى (زخرفە Ornamentation) كولتور نىيە، بەلكو كار و ھەولت ھونەرىيە، چونكە شاعىر بۆ بەرجەستەكردنى ھەموو خەو و خەيالە پۆخى و زىندەگىيەكان، پىشتى پى دەبەستىت. سنوورە دارپىژراۋەكانى نىوان سىكۆچكەى: (پابردو، ھەنووكە، ئايندە) پى دەشكىندىت. لەم روانگەو شاعىر زۆر بەقولى بەرانبەر بە (بوون) شت و بابەتى: واتايى و ئەبستراكت، بەرانبەر بە جىگىر و گۆراۋ و ھەمىشە گۆراۋەكان، بەرانبەر خودى و بابەتى، ھۆشيارى و خەون، مرقى و گەردوونى، دەۋەستىت، تىيان رادەمىنى و لىكيان جيا دەكاتەو.

شاعىر لە پىگى زمانى شىعەرەو ئەو ھەموو پىسارگەلىيە دەتەقنىتتەو ھەو و ناۋەرۆكى وىژدانى دەقەكە، ھەم لە فۆرم و ھەم لە بونىاتەو پوۋەو جىھانىكى سەرکەوتوۋى درامى دەبات. لە پىگى ئەفسانەو، گەۋرەتتىن و پىر كايەتتىن كاريگەرى شارسىتايىتتى كۆن و نوى بەدەقەكە دەبەخشىت.

زۆر جار گومان لەۋە دروست دەبىت كە ئەفسانە لە نىوان واقىع و خەوندا، بەدابرىكى تەۋا و بى گرىدانەو دابندىت. بەلام تەمى ئەم گومانە بەبوونى بىرىكى رۆشنىرىي گەۋرە و توانستى داھىنەرانەى شاعىر دەپەۋىتتەو. شاعىرى داھىنەر و رۆشنىرىي تەۋا و ئاگادار، دەزانىت و دەتوانىت چۆن خەون بەواقىع، مېژوو بەخەياللى پوچ، تايەت بەگشتى بېستىتتەو. بەبى داھىنانى ئەفسانە لە شىعدا، شىعەر رىستەيەكە تەنيا بۆ ناھىنان و ئاماژە بەكار دىت. لە بونىاتدا لەگەل شەنەى رىزبەندىدا

(۱) ستانلى ھامىن، النقد الادبى ومدارسه الحديثه، ص: ۱۰۱.

(السياق Context) تۇرگانىك نايىت. شاعىر لىرەدا مەبەستىتى ئەفسانەى واقىع بەرجەستە بکات يان واقىعى ئەفسانە دەستەبەر بکات، بەبى ئەوہى لە قالای تاماژەبى يان کارىكى ديارىکراو بۆى بچىت. لە بەرجەستە کردنى ئەفسانەى واقىعیدا تىشک دەخرىتە سەر واقىع و لە يەك خانەى وەك يەكى داياندهنىت. هىچ لەمپەرىک لە نيواناندا نامىنىت. لە کلاؤرۆژنەى ئەم کار و چالاکیە ھونەرىيە پىر لە داھىنانەدا، شاعىر وەك چەقىك لە يەك کاتدا بوونىكى مېژووىى و جادووىى لە خۆ دەگرىت، شوئىنىكى بەرزىان بۆ ديارى دەکات و لە زەمىنەيەكى پىر لە خىر و خۆشىدا ھەلۆئىستى جىھانى چەكەرە دەکات.

(۵) زمان و پانتايى دەمامك (Mask)

دەمامك لە زمانى شىعەردا جۆرە ئەفسانەيەك و ھەر لەو كاتەشدا جۆرە پالەوانىيىكى مېژووىى ديارىکراو، شاعىر بۆ مەبەستىك دەمامك دروست دەکات، تا لە رېڭاى زمانى دەمامكەو ھون و خەيال و ئازارى نەوہەکانى خۆى پى بەديار بجات. بەو پىودانگە تىدەكۆشىت تا پانتايىكى فراوان لە نيوان خودى خۆى و زمانى دەقى شىعەرەكە دەستەبەر بکات. لە پىشدا شاعىر دەيەوئ لە ناخى وپژدانى خودى خۆى، كە برىتيە لە ئىش و ئازار و ھاوار و نالە و جىھانبنىيىكى كز و لاواز دوور بکەوئتەو، پاشان دەيەوئ لە ناو دەقى شىعەرەكەيدا بوونىكى بابەتى بھولقئىنىت، سەرجمە و تىكپراى ياساكانى سروش - نەك ياساى تاكى و (من)ى تايەت - تىيدا برىاردەر بىت، دواترىش ھول دەدات خراپە و خراپەكارى و ترس و... كە پاشاوەى تەرزىكى مېژووى كۆلتوورى و تەواوى رووداوەکان، لە ناو واقىعدا بتوئىتەو ھەلەنوى ئاراستەيان پى بگرىت، لە كۆتايىشدا ھول دەدات جۆرە گونجاندىك لە نيوان رابردو و كاتى ئىستا مسۆگەر بکات، ھەرچەندىش دەمكاتى رابردو و ئىستا لە يەك تەنسدا قال بگرىتەو، جىھانى قەسىدە قوئتر دەبىت.

دەمامك بەچەشنىك دەرفەت بەشاعىر دەدات كە: ((لەبارەى شتى باسكراو و نىشاندرارو بدوئ ھەرەك باس لە كپۆكى بابەتىك بکات. بەلام مەرجى ھونەرى لىرەدا ئەوہى، شاعىر پىويستە چاكسازىيەك لەو پىرو مېژووىيەكى كە ھەلبىژاردوۋە بکات، تايەتەندىيىكى ھەمىشەبى پى بھەخشىت، تا لە رېڭاى نىگا و رەمزەو بەبەتتىكى

ته‌واو بونیات بنیت، شاعیر له هه‌لۆیست و هه‌ستی خۆی به‌رجه‌سته‌ی بکات))^(۱). به‌هیچ جوړیکیش ته‌مه نایه‌ته دی ته‌گه‌ر له‌گه‌ل کولتوردا به‌ته‌واو‌ه‌تی ناو‌یته و تیکه‌ل نه‌بیته. بۆیه ئه‌رکی شاعیر له پروسه‌ی بونیاتدا ته‌وه‌یه، که کرداری زینده‌گی و پوځی له کارچالاکیی ده‌مامک بخته‌ ناو به‌ره‌مه‌که‌ی و به‌مه‌رجیک ده‌مامک به‌هیچ جوړیک نایته له ته‌وه‌ر و پانتایی قه‌سیده‌که دوور بکه‌ویته‌وه، نه‌ک بۆ ته‌وه‌ی بیته‌ گه‌واهی می‌ژوویی له‌سه‌ر ته‌وه‌ر و روداوانه‌ی که روویان داوه‌ یان روو ده‌دن، به‌لکو بۆ ته‌وه‌یه که نایته ده‌مامک به‌هیچ کلۆجیک له‌ به‌یه‌که‌وه به‌سته‌نه‌وه‌ی هه‌ست و نه‌ست به‌کیشه هه‌نوکه‌بیه‌کان، یان له هه‌لۆیستی تاماده‌بیدا بالاده‌ست نه‌بیته. ته‌مه له‌ داهیناندا به‌گرنگی و کارچالاکیی زمانی ده‌مامک داده‌ندریته^(۲).

شانۆ سه‌رچاوه‌ی شیعی ده‌مامکه، به‌واتایه‌کی دیکه، له‌ به‌ره‌تدا ده‌مامک له شانۆه بۆ شیعر گوازراوه‌ته‌وه. هه‌روه‌کو چۆن یه‌ک ته‌کته‌ر ده‌توانی و بۆی هه‌یه کۆمه‌له ده‌مامکیک بۆ چه‌ندین هه‌لۆیست و تیپامانی جیاواز به‌کار به‌یئیت، شاعیریش ده‌توانیت له‌ ناوه‌رۆکی ده‌قیکیدا چه‌ندین هه‌لۆیستی جیا جیا له‌ ریگای ده‌مامکه‌وه نیشان بدات. ده‌مامکه‌کان هه‌نگاو به‌هه‌نگاوی هه‌لکشان و داکشانی درامای شیعه‌که یان بیری هه‌لۆیسته‌کان له‌ ده‌قه‌که‌دا سه‌ره‌تاتکی ده‌که‌ن. له‌ چه‌مکی ده‌مامکدا، (ئیستا) ده‌چیته‌ دووتویی (پا‌بردوو)، گورزی پاشه‌رۆژ و ئاینده‌ش به‌رده‌وامه. واتا له‌ ده‌مامکدا سی‌گۆشه‌ی زه‌مه‌نه‌کانی (پا‌بردوو و ئیستا و ئاینده)، تیکه‌ل به‌یه‌که‌تر ده‌بن و ته‌وه‌په‌ری سوودی ته‌واو‌که‌ری و ته‌واو‌بوون دینه‌ ئاراوه. زۆر جار له‌ ده‌مامکدا جه‌سته‌ نه‌ماوه‌ به‌لام شاعیر ده‌یگه‌رینیته‌وه^(*)، گیان و پوځیک سهرده‌می له‌به‌ر ده‌کات و له‌ به‌رده‌م هه‌موو پرسیارگه‌لییه‌کانی هاوچه‌رخ‌ی داده‌نیت. چونکه له‌ ده‌مامکدا چه‌مک و کرداری (مردن) نییه. به‌لکو ژیان هه‌ر به‌رده‌وامه و به‌رده‌وامیش ده‌بیته.

(۱) جراهام هو، مقالة فی النقد، ترجمة: محي الدين صبحي، مطبعة جامعة دمشق، دمشق، ۱۹۷۳، ص: ۶۲.

(۲) الدكتور محمد احمد العزب، دراسات فی الشعر، ص: ۳۷ - ۳۹.

(*) بۆ نمونه پروانه: شیعی (میوان)ی شیرکو بیکه‌س (جوامیتر)، که له‌باره‌ی شه‌هید (جه‌میل په‌نجبه‌ر) ده‌وه ده‌دویت، له‌ ناوه‌رۆکی ده‌قه‌که‌دا نه‌ک هه‌ر جه‌سته‌ی شه‌هید ده‌گه‌رینته‌وه، به‌لکو وه‌لامی هه‌موو پرسیاره ئیستاییه‌کانی شاعیریش ده‌داته‌وه. پروانه: جوامیتر، هه‌لۆ (دیوان)، له‌ بلاو‌کراوه‌کانی یه‌کیته‌ی نووسه‌رانی کوردستان، چاپخانه‌ی شه‌هید جه‌عفر، چ: ۱، ۱۹۸۶، ل: ۱۸۶.

له گپرانه وهی ده قی ده مامکیدا، تیگرای پیوستییه کانی: بزاونتی جهسته، دیالوگ، ته قینه وهی ناخی په ننگ خوار دوو... ی تیگسته که به ره و درامای شانۆ ده بات و نمایشی تپدا نه نجام ده دریت. جگه له مانه، ده شی ده مامک له پرپه وی (زمان) یشه وه جیبه جی بگریت. واتا شاعیر بۆ ئه و کاته ی که ده مامکه که تپیدا ژیاوه، به زمانی ئه و کات له رپی ده مامک بدویت، بۆ ئه وهی بنه مای راسته قینه ی ده مامک نیشان بدریت و خوینهر ههست نه کات له قالایه کی پر له فر و فیل و ناراست نقووم بووه. وا باشه ده مامکه که بۆ ساته کانی خۆی رۆلی راسته قینه له سه بک و موسیقا و ریتیم و وشه سازی و ریزه بندی و رسته سازی ببینیت. واتا به ته وا وهی زمانی شاعیر له ئارای زمانی سه رده می ده مامک، له هه موو ده ره تانیکه وه وه رده دریت و زمانی ئیستای شاعر له دیمه نه کان و کۆپله و وینه کاندای ده تویتته وه. ده مامک بۆ ئه و که سایه تی و پالنه وانانه ی که نویتنه ده کرینه وه ده بیته ناسنامه.

هه ندی جار شاعیر له ریگای ره ننگه کانه وه ده توانیت داهیتان له ده مامکدا بکات، که پیی ده وتريت (ده مامکی رهنگ). شاعیر له ئاسۆی ده مامکی سه ر و که لله و ده موچاویکه وه، ده توانیت کرداری ئه ندازه ی هیلکاری ره نگا وره نگی تپدا بکات و له به رده م خۆی دایینیت و جادووگه ر ئاسا که سایه تییه ک یان که سایه تی پالنه وانیک - که مه به سه - به ر جه سه بکات. به شرۆفه شاعیری ده مامک ده ستنیشان کردن و نیشان دانی قالای ژیان و گوزه ران و توخم و ره گه زه جیاوازه کانه. به کورتی ئه و که سه ی رۆلی ده مامک ده بینیت له راستییدا خۆی نییه، به لکو به کیکی دیکه یه، نادیاریکه، به لام ئاماده بوونی خۆی هه یه. ده کری و ده تواندریت ئه م جوړه ده مامکه وه که ره مز و ده لاله تیش به کار بیت، چونکه هه ول ده دات بابه تیکی تری له جوغزی ده ره وهی ئه و که سه نیشان بدات، که ده مامکه که ی پۆشیوه ((بیکاسۆ له هونه ری شیوه کاردا سوودیکی زۆری له ده مامکه کانی سه روود و بۆنه و سه ما و جادووگه ری ئه فریقاییه کان بینیه))^(۱).

(۱) کاروان عه بدوللا، سه باح ره نجه در، شتیرکو بیگسه س له دیمانه کی شاعیرانه ی چروپردا، گ. کاروان، ژ ۲۹۱، هه ولیر، ۲۰۰۵، ل ۱۲۵.

(۶) زمانی بونیات له تیئه لکیشی کولتووریدا

بنه‌مای بونیاتی تیئه لکیشی کولتووری، بۆ پانتایی گۆران و به‌رده‌وامبوونی له شیعی هارچه‌رخدا، زمانه. ئەم زاراو‌یه چ وەك كار و چ وەك دەلاله‌ت‌کردن تیئه لکیشیکی ره‌وانبێژی نییه، که له ره‌وانبێژی کۆندا وەك دیارده‌ی رازاندنه‌وه و جوانکاری و هونه‌رنواندن به‌کار ده‌هات و ناسراو بوو، به‌لکو نرخیکی گوزارشت و ده‌برپینیکی گرانبه‌هایه و شاعیر له ده‌روازه‌ی زمانه‌وه به‌مه‌به‌ستی به‌هێزکردنی ناوه‌رۆکی دهق، کولتوور ده‌هینێته ناو تیکست و پشتی پێ ده‌به‌ستیت و داهینانی تیدا ئەنجام ده‌دات. تیئه لکیشی کولتووری له فالای رۆحدا، بینگرتنیککی زیندوویی و گه‌شانه‌وه به‌ناوه‌نده‌کانی دهق ده‌به‌خشیت. له ده‌لاله‌ت گه‌یاندنیشدا ده‌وله‌مندی ده‌کات. ئەو مافه‌ش به‌شاعیر ده‌دات که هه‌ر کاتیک هه‌ستی به‌هاییککی شارستانی کرد، له ناو دهقی شیعه‌که‌یدا به‌کاری به‌ینی و وەك سه‌رچاوه‌یه‌کی بیر سوودی لی وەرگریت. هه‌رچه‌نده تیئه لکیشی کولتووری سیمای تۆکمەیی و توانست و ده‌وله‌مندی به‌ده‌قی شیعی هارچه‌رخ ده‌به‌خشیت، له هه‌مان کاتیشدا شاعیر به‌دیاردە‌ی لاساییکه‌ره‌وه‌ی هونه‌ری داده‌ندریت، به‌لام کرداری لاساییکردنه‌وه‌ی شاعیرانی هارچه‌رخ له رینگای هه‌ول و تیگه‌یشتن و داهینان و ئەفراندنا، له کرداری لاساییکردنه‌وه‌ی شاعیرانی کۆن جیا ده‌کریتته‌وه، سه‌ره‌پای ئەمه‌ش، ئەم دیارده‌یه لای شاعیرانی کۆن و کلاسیزم، بنه‌مایه‌کی بۆماوه‌یی هه‌بوو، به‌پێچه‌وانه‌ی شاعیرانی هارچه‌رخ جگه‌ له داهینان، هونه‌ری داهینانیش به‌کار ده‌هینن.

له شیعی هارچه‌رخدا: ((یه‌که‌مین باب‌ه‌تی تیئه لکیشی، تیئه لکیشی ژیری و پیزانینی (الحاسة) میژووویه. ئەم دیارده‌یه‌ش، ئەوه‌ی له شیعی نووسیندا به‌رده‌وام بیت ناتوانیت وازی لی به‌ینیت و ده‌ستی لی هه‌لبگریت))^(۱). ئەمه به‌هیچ جووره‌ك ئەوه ناگه‌یه‌نیت که شاعیر به‌ته‌واوی نوقمی ناو گینژاوی کولتوور بووه و له واقیع و رووداوه‌کانی ئیستا خۆی به‌دوور ده‌گریت. هه‌روه‌ها ئەوه‌ش ناگه‌یه‌نیت، که شاعیر بۆ وشیا‌ری ته‌نیا پشت به‌بنه‌ماکانی بیری کولتووری ده‌به‌ستیت، به‌لکو کاره‌کانی به‌رده‌ست و رووداوه‌کانی واقیع و ته‌کنیک و هونه‌ری ناماده‌باشی بۆ ناگایی بوون، سه‌رچاوه‌ن و

(۱) ت. س. ایبوت، مقالات فی النقد الادبی، ص: ۱۰۱.

یەكەمین مەرجی بەشاعیربوونی ھونەرمەندی تەواو و راستین. چونكە مەرجی ھونەرمەندی راستەقینە و داھینەر بۆ شاعیر، پێویستە لە ھونەری سەردەم و ھاوچەرخدا ئامادەباشی ھەبێت: ((ژیروی و پێزانینی مێژوویی، بەبارتەقاي ئەوەی كە ژیر و پێزانینی سەردەمی، ناسەردەمیشە، ھەروەھا ژیری و پێزانینی سەردەمی و ناسەردەمی بەیەكەوێش دەبن و دیاردەي چەمكى لاساییكەرەو بەشاعیر و نوسەر دەبەخشیت، لە ھەمان كاتیشدا كاری ھونەری لە چوارچێوەي سەردەم و واقعیدا، دەلالەتی وشیاری و ئاگایی دەگەییەت))^(۱).

ئەگەر شاعیر توانی دەروازەيەكی گونجاو لە رێگای كۆلتووورەو بۆ خۆ پركردن لە ھۆشیاری بدۆزیتەو و لەگەڵ رۆشنیری سەردەم و ئاوات و فیکری ھاوچەرخدا ھاوکیشەي ژیان و كاری ھونەری ھاوسەنگ بكات، ئەو لە بەكارھێنانی دانایی (حیکمە Wisdom, Sagacity) كۆلتووور لە ناو بەرھەمەكەیدا توانستی بی سنووور و ھەلۆیستی زناکی و زرنگیی داھینان دەگەییەت.

لە ھەموو سەردەم و رۆژگارێكدا مشتومپی ژیان و مەرگ قوولاییکی ناخی ھەییە، سەرچاوەي تەقاندنەو ھونەرە، ھەروەھا تاي تەرازووی بوونی كار و بی كاری، دیاردەي بەردەوامبوون و نابەردەوامییە... ئەگەر شاعیر بتوانیت ئەم واقعە لە ناو دەقەكەیدا بەشیوہیەكی كاریگەر و زیندوو بەكار بەییت، ئەوا قوونایگی مێژوویی دیاریكراو ئامادە دەكات و لە رێگای جیھانی مێژوویی و رۆژگاریدا، شارستانیەت دادەھێنیت، ئیش و تازارەكانی سەردەم، كە درێژكراوەي رۆژانی زوو، لە چوارچێوەي چارەسەردا نەخشەي سەرکەوتنی بۆ دەكیشیت.

كاری زمانی تێھەلکیشی كۆلتوووری، تەنیا بەكارھێنانی دانایی كۆلتوووری لە چوارچێوەي ئارایشكردن و ئال و والادا نییە، رادەي ناھونەری لە پێوھندیکی ئۆرگانیکی گەشەپێدراویش نییە، ھەروەھا گێرانی و ھێنەي بەلگەنامەیش ناگەییەت، كە تەنیا وەك دروشم لە ناو دەقی شیعردا بەكار بییت و ھیچ دەستیکی ھونەری نەینەخشیت. جگە لەمەش سەرگوزشتەییکی روتی مێژوویی لە خۆ ناگریت تا خۆیتەر بۆ ویناکردن و كاری ھونەری تەنیا وەك بابەتیکی مێژوویی پەبەق پشستی پی

(۱) ت. س. إلیوت، مقالات فی النقد الادبی، ص: ۱۰۳.

بهبهستیت، دووره له نیشاندانی ناستیکی بهرزی رۆشنبیری تا شاعیر وهك بابهستیکی پر له تاسه و سهرسورهین له باوهشی رۆشنبیری تری بخزینیت. بهلكو تیپهلكیشی كولتووری دهنگدانهوهیه، دهركایهکی بهرینی ههمیشه كراوهی ئیستا له كۆن و رابردوو له ئیستا والا دهكات و ئهوپهری داهینان له لاساییکردنهوه و خود و بابهتی ئهندیسهی و بوون له ئهفسانهدا دهكات. بهم شیوهیه تیپهلكیشی كولتووری له بونیادا بههایهکی گوزارشت دهنوینیت. ئاراستهی شیعی ههچهرخی راستهقینه بهرهو جیهانیکی پر له ههستی نه مری دهبات.

(۷) یهكیتی بابهت (Motifunit) ی شیعر له ناوهندی زماندا

مه بهست له یهكیتی بابهتی شیعر له بونیاتی قهسیدهدا، یهكیتیکی هاوبهندی ئۆرگانیکی نماکردن دهگهیهنیت. كۆمهله بیر و بۆچوونییکی وهك یهکی یهك نزمی له ئاسۆی ژیریژیدا بهیهكهوه ده بهستتهوه، ئه مانیش له خانه كانی ههستی مرۆفیدا پانتاییکی بی تخووب و نه براوه داگیر دهكهن و ههمیشه له بهرهو ههلكشان دان. رهنگی ئهم یهكیتییه، یهكیتیکی ههست و شعوری بیست له بهرهو پیشچوون و ههلكشاندا، رایهله كانی ژیریژی بههزینیت تا خوینهر بهرانبهر ناوهندیکی پر له تاسان و سهرنجراكیش راگریت. بهو نیازهی بهرهگهزی سهرسورمان كار له خوینهر بكات بهبی ئهوهی دهق پتوهندییه پتهو و بنه ماییه كهی له دهست بدات، ههلوئیست له دژوهه بۆ دژیکێ تر دهگوازیتتهوه. له چهقی ئهم چه مکهدا شاعیر وهك: ((دهسه لاتی ههستیکی هه مووی، له سههر بنه مای کار و كاردانهوه، یان له بابهت و دژه بابهتدا، دهقه شیعییه كهی بونیات دهنیت))^(۱).

لیره دا شاعیر له روانگهی زمانی بونیاتی دهقه كه یهوه، كه پشت به چه ند بیریکێ تیكچرژاو ده بهستیت، تیشك ده خاته سههر جیهانیکی دیکه ی لیلی هاوشان به دنیای قهسیده كه و تا له پرۆسهی کاری دژ به دژدا، (فهلسه فهی بوون - Existentialism) دهسته بهر بكات. له شیعی ههچهر خدا چه مکی ئهم پرۆژهیه وهك میتۆد، بنه مایه کی گرنگ و چالاکی هونهری زمان و بونیاتنانه. (ئارنیوور رامبۆ)، به چه شنی شاعیری

(۱) روستریفور هاملتون، الشعر والتأمل، ترجمة: د. محمد مصطفى البدوي، المؤسسة المصرية العامة للتأليف والترجمة والطباعة والنشر، ۱۹۶۳، ص: ۶۴.

رەخنەگر، پەنجەى لەسەر ئەم راستىيە داناوە ئەو دەمەى كە دەلالت: ((لە خۆم پازىم كاتىك بەناو خەون و خەيال و دالغەدا دەكەوم، لە سورمەى چاوەو، پەرستگا لە شويىنى كارگەدا دەبينم، لە ناو كۆمەلە خەلكىكد، فرىشتەكان دەفيان دژەن، پىچكەكانى گالىسكە بچووكەكان بەرەو رىڭگاي ئاسمان دەخولانەو. شويىنى پىشوازى لە بن و تەختايى دەرياچەكەدا بوو، لە كۆتايى ئەم بىرە دلپىكراوئەيەدا سيفەتى پىرۆزبوون بە دەست دەهينم))^(۱).

لە رەخنەى تازه و هاوچەرخدا لەبارەى يەكيتىيى بابەتى شيعر و واقىعەتى ئەم يەكيتىيە، تەوژمىكى پرسىيارگەلى هەيە. ئەوانەى وا دەبينن كە يەكيتىيى بابەتى شيعر لە قالائى بونياتدا، ميتۆدىكە لە رىيازى ياسايى و لە واقىعەشدا شيوەيەكى يەك نزمىيە (متناغمە)، پىويستە هەست بەو راستىيەش بكەن، كە ناخى جىهان پرىهەتى لە ركبەرايەتى و بەدالائى هاودژيدا تىدەپەپىت. هەرەها دنيا بەرايەلەكانى بىر و بۆچوونو دەنگوباس و قسە و ئاخاوتن تەنراو و هەر رايەلەك لە رايەلەكانىش رووبەرووى يەكتر دەبنەو. لە هەموو چركە ساتەكاندا، لە گچكەترين دژەو بۆ بچووكترين دژ كاردانەو هەيە. بۆ بابەتەكان هەرەمەكيبەت بى سوودە، پىويستى بەبەلگە هەيە، لەبەرئەوئەى لاوازى لە ياساكانى بپياردا، لەبارەى سەرھەلدان و بەدياركەوتنى هەر جوولانەوئەيىكى ژيان گومان دەكات، يان بەلايەنى كەمەو گومان لە ئاوەزى بوونەوئەو، رەنگ دەداتەو. بۆيە يەكيتىيى لە شيعردا پىويستە، بۆ ئەوئەى ئۆرگانىكىكى گەشەكردوو، يان هەستىكى يەك نزمى پەيدا بىت.

ئەگەر مىكانىزمى تىپروانىنمان بۆ بەشى يەكەم، واتا هاودژ و دژبوون بوو. ناچارين جەخت لەسەر ئەو بەكەينەو، كە يەكيتىيى ئۆرگانىكى يەكيتىيى هەستى رەت ناكاتەو، بەشيوەى قالبىكى گشتى بەرەو دژايەتتىكى گشتىنى (Great) دەبات. لە پاشاندا كارى دژبوون ئەو دەبىت، جىهانىيىكى ديارىكراو لە قالائى هەلوئىستىكى تايبەتدا بگەيەنيت. ئەم دياردەيە ناوەرۆكى رەهاى دژبوونە. لەمە بەدەر دەبىتە هاودژىيىكى سوود گەيەنەرى كاتى، هىچ داھىنانىكى هونەرى لە خۆ ناگرىت و ناشتوانىت بەردەوام بىت.

زۆربەى رەخنەگرە فەلسەفەيەكان پى لەسەر ئەو دادەگرن، كە قەسیدە لە شيعرى

(۱) د. محمد غنيمى هلال، النقد الادبي الحديث، دار الانجلو المصرية، ۱۹۷۵، ص ۴۴.

كلاسيكدا، له كۆمهله دېره شيعرېكى پېكخراو و زنجيره كراو پېكها توه پىي دهوترىت (شابهيت)ى شيعر. يان له چهند بهيتىكى كيشراوى بالى راست و بالى چهپ^(*)، بونيات نراوه. ههريه كه يان له خوڻيان و له دېره كانى ترى ريزبه سته كه دا به شاره زايى و به ناگايى خوڻنهر له يه كتر جيا ده كرپنه وه، له كردارى لىك جودا كردنه وه دا ته وه به ديار ده كه ويته، كه ههر پارچه يه كه له گهله يه كىكى تر واتا ههر به يتيك له گهله دېرېكى تر لىك گونجاون^(۱). واتا له شيعرى كلاسيكدا يه كىتتى بابته له سهر خاسيه تى (يه كىتتى بهيت) بو، به پېچه وانى شيعرى هاوچه رخ و تازه، چه شنىك له يه كىتتى بابته، ههست به سيستمىكى تىكرايى ده كرىت.

(۸) كاريگه رىي و اتاگۆرى له زمانى سيمانتيكدا

له پانتايى ته ده بدا، بونياتى شاراهى واتا ديارده يه كى پر له رايه لى زمانيه. شه گهر له ناوه نده كانى لىكۆلېنه وهى ره خنهى بونىاد گه ريدا، كه توپژينه وه له ناخى دهق ده كات، بو (واتا) برواين ده بينين: واتا ده رتانى شيته لكردى بونياتى شاراهى راسته وخو و ناراسته وخو ته و وينانهى له سنورى زماندا، پيوهندى ئورگانىكيان به سيستمىكى ده ركهى و بوارى ده رووناسى و كۆمه لئناسيه وه هه يه، له خو ده گرىت. واتا مه وداى گۆرىنى خو هه يه، له شتىك يان حاله تىك بو شتىك يان حاله تىكى ديكه ده گۆرىت. ده لالهت، بهرپرسيارىتتى جياكارى رستهى ناراست و رستهى ناپه سه ند له شهستو ده گرىت. پيوهندى مه دلوه له كانىش له حاله تىكه وه بو حاله تىكى تر ده گۆرىن. له چهقى سيمانتيكدا، رستهى ناراست و نادرست، ده لوپت بكرين بهرستهى راست و دروست. شه مېش له رېگاي دانانى پشتوك (اسناد Predication) بو پشتوك بو كراو (المسند اليه Subject) جيبه جى ده كرىن. به لام رستهى ناپه سه ند هه رگيز ناتواندرىت بكرىت بهرستهى راست، چونكه دژى يه كترين. له حاله تى يه كه مدا، له بهر نزىكى

(*) مه بهست له بالى راست (صدر) و بالى چهپ (عجزه). بروانه: پرؤفيسور وريا عومهر شه مين، چهند ناسۆيه كى ترى زمانه وانى، بهرگى يه كه م، ده زگاي چاپ و بلاوكرده وهى ئاراس، هه وليتر، ۲۰۰۴، ل: ۲۵۴.

(۱) كولريديج، سيرة ادبية لكولريديج (النظرية الرماتىكيية فى الشعر)، ترجمه: د. عبدالحكيم حسان، دار المعارف بمصر، مصر، ۱۹۷۱، ص: ۹۹.

گونجاوی پشستۆك بوو (المسند Predicate)، پرودان پروو ددهات. هرچی حالهتی دووهمه، له بهر پارادۆكسیی ئهوه یه که ی پشستۆکی دهریته پال (المسند الیه Subject)، یان په سهند نه کردنی پشستۆك بوو، گۆزانی کرداری پروو نادات. ئهه راستییانه یاسایه که له ناو رسته دا پیوهندی به دانانی وشه ههیه. ئهه یاسایهش له هه موو رسته یه کی پشستۆکییدا، له نیوان قسه کهر و ئهوه ی قسه ی دهریته پال پیویسته بگونجیته. چه قی ئهه یاسایهش له ناوهندی بازنه ی زمان جیگیر ده بیته. یان ده چیته ژیر باری لۆژیکیکی نازمانی. زمان و لۆژیک دوو بابته ی هاوبه ندی یه که ترین، به ئاستیکی ئۆرگانیکی پیوهندیان ههیه. بهو پیودانگه ههر دوو کیان له دهره تانی ده لاله تدا به یه که وه به کار دین. ئهه دیاردهیهش له سه ر ئاستی وشه سازی وه که هۆکاری دارشتنی قالبیکی زمانی پتهو و پوخته به کار دیت.

ههر رسته یه که دوور له حاله تیکی تایبه تی له یاسا لایدا، له لایه نی ریزمانییه وه لهو رسته ی که یاسا نابه زینیت به نزمتر داده ندریت. بۆیه پیویسته ده که هه موو ده قه کان به چه مکه کانی ریزمانی باس بکرین.

له پانتایی تیگستدا، مانای وشه دیاردهییکی ده لالییه، خولگه کانی واتای یه که وشه له گه ل خولگه کانی وشه ی دیکه دا تیگه ل به یه که تر ده بن. به ته و او بوونی سه رجه م خولگه کانی واتا، چه قینک یان ناوه ندیکی واتای چه قه که (ده ق، کۆپله، به یته) دروست ده بیته. تیگرای واتاکان و چه قه کان له ناوه ندی ته وه ری زماندا شوینیک داگیر ده که ن.

واتا، له بونیاتی زمانی شیعردا، جیاکاریکی زمانییه. بۆیه پیویسته بو به رزه فته کردنی واتا، وشه ی واتا جه ختی له سه ر بکریتته وه که ئه مرۆ له زانستی زمانناسیی هاوچه ر خدا، (واتای واتا - Meaning of Meaning) گرتیکی ناماده یی به رچاوی ههیه.

به شیوه یه کی گشتی واتا ئامازه یه بو ئه و شته ی که (دال) شوینی ده گرتته وه، له زانستی زمانناسیدا، دوو ره گه زی له یه که تر جو دای ده ستنیشان کران، ئه وانیش:

۱- بو گه رانه وه (المرجع - Reversion) یان باسکراو، ناوبراو (المشار الیه - Mentioned) ئامازه بو واقعیی ئه و بابته ده کات که له سنووری خو ی دهرناچیته.

۲- هه‌واله‌کردن و ناردن (احالة - Referring) یان هاوشانبوونی ده‌روونی بۆ بابه‌ته‌که، مه‌به‌ست مه‌دلووله (Signifre)، دیارده‌ییکی زه‌ینییه و له روانگهی شه‌وه‌وه (باسکراو) هه‌ستی پئی ده‌کات^(۱).

زۆریه‌ی زمانناسان، مانا له خالی دووهم چڕ ده‌که‌نه‌وه، هه‌رچه‌نده پێویسته خالی یه‌که‌م فه‌رامۆش نه‌کریت، چونکه له گه‌یانندی واقعی راستی و جیاوازی، خالی جیاکه‌ره‌وه‌یه. بۆ به‌ده‌سته‌پێنانی واقعی واتای: (ئه‌ستیره‌ی سیوه‌یل)، خالی یه‌که‌م تووشی ئاسته‌نگمان ناکات، به‌لام واتای واتا له: (ئه‌ستیره‌ی سیوه‌یل) دا، بۆ خالی دووهم مه‌دلسوول ده‌گریته‌وه، که ده‌که‌وتیه ناو قوولایی به‌ئاگایی و ئاستی پڕۆشنیبری رۆلسی تیدا ده‌بینیت.

دال و مه‌دلوول له واتا گۆزیدا، دوو کار و کرده‌وه‌ی ئه‌بستراکی ده‌گه‌یه‌نن، هه‌ردوو کیشیان ته‌واو یه‌که‌تر ناونین، هه‌ریه‌که‌شیان سروشتیکی ده‌روونیان هه‌یه^(۲). له بونیاتی زمانی شیعردا، واتاگۆزی دیارده‌یه‌که به‌شیوازی قه‌سیده ده‌به‌خشیت، دوو ئاست له خۆ ده‌گریت. ئاستی یه‌که‌م، نیشاندانی ره‌هه‌ندی واتای واتا ده‌نوینیت. هه‌رچی ئاستی دووهمه، له رایه‌له‌کانی رۆشنیبریدا، بۆ نیشاندانی چۆری ده‌لالی ده‌گه‌ریته‌وه.

یه‌کیک له خه‌سلته‌ پڕ له جووله‌کانی زمانی شیعر له سنووری ده‌سه‌لاتیدا، له ریگای واتایکی لیکسیکی خوازه‌یی، یان لیکچوواندن... هتد، واتای راسته‌قینه و پڕ به‌پێست بخته‌ روو. ئه‌مه سه‌ره‌رای هه‌له‌وه‌شانده‌وه‌ی یاسای سینتاکسی، له ئاستی گه‌یانندا بۆ واتای رواله‌ت به‌رانبه‌ر خۆینه‌ر ئارامی ده‌به‌خشیت. لێره‌دا له نێوان ده‌لالیی گشتی و ده‌لالیی تایبه‌تی، له ناوه‌ندی یه‌که وشه‌ یان فریز له هه‌له‌ویستی جیاوازدا، هه‌له‌ویژدکردن روو ده‌دات. مانای سروشتی که له ناو بازنه‌یه‌کی دیاریکراو به‌بازنه‌یه‌کی فراوانتر داده‌ندریت، به‌هایکی چه‌ندایه‌تی وه‌رده‌گریت. به‌لام کاتیکی له‌م حاله‌ته‌ دوور

(۱) جان کوهین، بنیه‌ اللغة الشعرية، ت: محمد الولی و محمد العمري، دار توبقال للنشر، المغرب، ۱۹۸۶، ص: ۱۹۴.

(2) Crystal, D, A Dictionary of Linguistics and Phonetics Blackwell, London 1991, 3ed pp.33.

کهوتوهه، بههاکهی له دهست دهات و حالتهتی میتۆدی وهسکردن له خو دهگریت. بۆ نمونه: (دهریای قاوهیی، خهپاری مۆر...)، بههای راستیهکانیان له (دهریای شین، خهپاری سهوز...) دان، کهچی له حالتهتی دووهم، مهودای دهق له بونیاتی زمانی شیعردا ههلهئاوسیت، له چری واتای زمانی شیعردا، سهچاوهی تهقاندنهوهییکی دیکه له خو دهگریت. له ناوهندهدا بابهتیکی ناپهسهند، له دهقیکی ناسایی، چ له ریزکردنی واتا، چ له دهلالهت گهیاندن بهدیار دهکهوتیت.

(ئهوارد ساپیر) دهلیت: ((پیکهینانی بیر و زنجیره و ریکخستنیاں بهشیوهیهکی سروشتی له زماندا، دوو بابهتی گهوره و گرنگن))^(۱). بهلام کاتیکی ئهم تیکسته بۆ دهقیکی که دهگۆردیت، زمانی شیعر ئهوپهپری چری واتایی دروست دهکات، که سیفتهتی زۆر دیار له چیهتی و چهندیتی وهردهگریت، له ههموو لایهکی وینهدا، پیوهندی ههیه بهیهکهی پیوانهیی دیاریکردن. جگه لهمه، له دهقی شیعریدا پیوهندیشی دهییت به: ((جووله و چالاکیی کاری کارایی و ریژهی خوازهیی و کرداری کورتکردنهوه و لابردن و گۆرین))^(۲).

ئهم حالته بههۆکاری زمانی شیعر له هونهری شیوازی دهبرپرسی شیعی بهدیار دهکهوتیت. ئهمرۆ له قهسیدهی هاوچهرخدا، پانتاییکی پروبهرفراوان داگیر دهکات. ئهم کردارهش پیوهندی بهمیکانیزمی هاوبهئنبوونی نیوان (تیکدان و دروستکردنهوه) نییه. بهلکو له مهوداکانی کهلینیک له دایک دهییت، بهحوکمی دال و مهدللول فهراههئند دهییت، دژ بهیهک بوونناسا دیته ئاراهه. (بتسۆن) دهییت: ((لهو دهمانهی پیکهاتهکانی خواستن دژ بهیهکتر دهبن، سهرکهوتنی شاعیر له پیکهیاوندی دهقهکهی دهییت. شاعیر له ریگای دایینی فهراهاندن (قفزه)، ئهم کهلینه واتاییه دروست دهکات،

(۱) رومان یاکبسون، قضایا الشعرية، ترجمة: محمد الولی ومبارک حنون، ط: ۲، دار توبقال للنشر، المغرب، ۱۹۸۸، ص: ۲۷.

(۲) د. صلاح فضل، نحو تصور کلی للاساليب الشعر العربي الحديث، عالم الفكر، تصدر عن المجلس الوطني للثقافة والفنون والآداب، دولة الكويت، المجلد الثاني والعشرون، العدد: الثالث والرابع، يناير/مارس، ابريل/يوليو، الكويت، ۱۹۹۴، ص: ۸۰.

له دابینکردنی سهرکهوتن بۆ گوزارشتکردن، له پاشان رازیبوون به قورسیی تیکشکاندن و باری ناچاری، ریکیهک له نارپکییه کان رادهگهیه نیت))⁽¹⁾.

شاعیر تاکیک کی کۆمهله، له هه مان کاتیشدا له تاکه کانی تر جیاوازه. ئەم دیاردهیهش بۆ تاییه تمندیی ئەزموون ناگه رپتهوه، به لکو بۆ توانستی گوزارشتکردن له و ئەزموونه دهگه رپتهوه که له یه کیکی تر دا به دی ناکریت. ئەم سیفه ته جیاکارییهش به ده رپینی شاعر مسۆگه ر نابیت، به لکو به راپه له کانی چۆنیتی وتن له ناوهندی تیکستدا جیبه جی ده بیت، چیه ته واتاش له گوزارشتکردن پپوهری دهسه لاتی شاعیره و بنه ماکانی جیاکردنه وه دیاری ده کات.

واتا به گشتی و مه وداکانی ناوهندی واتاگۆرین به تاییه ته، له هه موو ده رپینیکدا بناغه ی پیکه اتنه. به بونیاتی شاراو هیهک ده رده رپین و نامرازیک کی تیدا به کار دیت، له هه موو بابه ته سروشتیه کانی دیکه جیاواز ده بیت، ئەویش زمانی واتایه، له خولگه کانی واتای واتادا ده سوورپته وه بویه له ره خنه ی بونیا دگه ریدا سه باره ت به واتاگۆری پپویسته: ((پرسیار له باره ی واتا، یان ده رهاویشتی له باری ناله بار، له سه ر ئەو بنه مایه نه بیت که واتاییک کی ره وشتیه، به لکو پپویسته له سه ر بنه مای واتای شاعرایه تی بیت. له به راییدا بریار له سه ر بابه تی واتا که ناده یین، به لکو پپویسته بریار له سه ر ئەو دارشتنه بده یین که بابه ته که ی له سه ر دارپژراوه))⁽²⁾.

ئهرکی هه ره گرنگ و بناغه یی واتا، پوخته کردنی داهینان و هۆکاری پپۆزیی قه سیده ی له ئەستۆدایه. به و پپودانگه، شاعیر ئەو مافه به خۆی ده دات سنوور و ریزبه ندی له سیماتیکی زمان به زینیت و هه موو مه وداکان سه باره ت به چرپی واتا و واتاگۆری و خولقاندن، قالا ییک کی پراوپر له چالاکی بۆ خوینهر بره خسینیت.

واتاگۆری به یه کی که له دیارده هونه ری و ئیستیتیکاییه کانی قه سیده ی هاوچه رخ داده ندریت، توانستی شاعیر له ئاسته کانی رووناکیبری و کارامه یی داهینان به دیار ده خات.

(1) Bateson. F. W. English Poetry, Acritical Introduction, London, 1950 pp. 51.

(2) د. جابر عصفور، مفهوم الشعر (دراسة في التراث النقدي)، ط: ۳، دار التنوير، بيروت، ۱۹۸۳، ص: ۸۱.

ته وهری دووهم

دهق له نیوان بونیادگه‌ری (Structural) و زمانناسیدا

(۱) دهقی ته‌دهبی (*) له نیوان زمانناسی و بونیادگه‌ریدا

ته‌گه‌ر به‌وردی سه‌رنج له لیکۆلینه‌وه بونیادگه‌رییه‌کان بده‌ین، که له‌باره‌ی دهقی ته‌دهبی ته‌نجام دراون، ته‌وه‌مان بۆ دهرده‌که‌وئیت، که لیکۆلینه‌وه بونیادگه‌رییه‌کان زۆرتر بابه‌تی ناشیعیی وه‌ک: چپۆک و رۆمان... ده‌گرنه‌وه، ته‌مه‌ش له‌به‌رته‌وه‌یه چونکه شیعی سروشتیکی چالاک و له بونیاتیشدا پیکهاته‌ییکی تایبه‌تی له پیوه‌ندی یه‌که‌کانیدا هه‌یه، بۆیه به‌ئاسانی به‌رزه‌فت ناکریت. زۆر جار له به‌رنامه و گرنگی لیکۆلینه‌وه و رافه‌کردنی بونیادگه‌ری دهرده‌چیت. به‌لام له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا ته‌و زانسته، گرنگیکی زۆری به‌شیعی داوه و زۆر بواری په‌نهانی له بونیات و سیستم و پیوه‌ندی - له نیوان یه‌که‌کانی بونیاتی شیعی و له چالاکیی ناوه‌وه و له شروقه‌شدا، چۆنیه‌تی شیواز به‌ستنه‌وه‌ی به‌دهق ناشکرا کردوه. هه‌ر بۆ ته‌م مه‌به‌سته ده‌بینین هاوکاری و هه‌ره‌وه‌زیکی به‌تین له نیوان زانایانی زمانناسی و ره‌خنه‌گره بونیادگه‌رییه‌کاندا، بۆ تیگه‌یشتن له چیه‌تی شیعی و جیهانه پر له ته‌فسوونه‌که‌یدا به‌دی ده‌کریت، هه‌ردوولا هه‌ولیان داوه به‌رنامه بۆ پرۆژه‌ی چوونه ناو ته‌و جیهانه پر له سه‌یره و سه‌مه‌ریه دابریژن.

زمانناسی نوێ و تازه‌گه‌ری له لایه‌ن (دی سۆسیر) هوه دامه‌زراوه. زانستیکه لیکۆلینه‌وه و توێژینه‌وه له‌باره‌ی زمانه مرۆیییه‌کان ته‌نجام ده‌دات و توێژینه‌وه‌یه‌کیشه پشت به‌یاسا و ده‌ستووری زانستی ده‌به‌ستیت. ته‌و توێژینه‌وه‌یه ته‌نیا به‌مه‌به‌ستی ده‌وله‌مه‌ندکردنی لیکۆلینه‌وه زمانیه‌کان و گه‌شه‌پیدان و پشخستنیا نیه، به‌لکو هه‌ول بۆ به‌شداری له ده‌وله‌مه‌ندکردنی رینگاکانی شروقه‌کاریی بونیادگه‌ری و گه‌شه‌کردنیا ده‌دات. سروشتی لیکۆلینه‌وه زمانه‌وانیه‌کان وه‌ک سیستمیکی هیمای زاراوه‌یی ده‌ستنیشان ده‌کات. له‌و سیستمه‌دا ژماره‌یه‌ک له دووانه‌ی دیاری کردوه گرنگترینیا:

(*) دهقی زانستیش خاوه‌نی شیواز و ناوه‌رۆکی خۆیه‌تی، پیوستی به لیکۆلینه‌وه‌ی سه‌ریه‌خۆ هه‌یه، بابه‌ته‌که‌ی نیمه‌ ته‌م چه‌شنه لیکۆلینه‌وه‌یه له‌خۆ ناکریت.

زمان (La langu) و ئاخاوتن (La parol)، جياوازی نیوان سیستمه کانی پیوهندی ئاسۆیی (العلاقه التألیفیه Larelations Systagmatique) و پیوهندی ستوونی (العلاقه الامثالیة La Relations Paradigmatique)، جياوازی نیوان هیما (Signe) - دال (Signifiant) و مه دلوول (Signifie) و سه چاوه (Reference). له سیستمه دا، دال په گه زیکی دیاریکراوه، به لآم مه دلوول له جیهانی سروشتدا بۆ مه بهست ناگه پیتسه وه. ههروهها جياوازی نیوان تویتینه وهی دایکرونی (Diachronie) و تویتینه وه له سایکرونی (*) (Synchroie)^(۱). (سۆسیر) زنجیره ی دایکرونی بۆ رووداوه کان دانا، کهچی رووداوه کان له ناو سیستمی زنجیره ی سایکرونی دهرده پردرین^(۲).

له بهرته وهی زمان ده ستوور و سیستمیکی هیما ی زاواوه ییه، بۆیه دیارده ی وهک یه کی و هاودژی (التماثل والتخالف) له و سیستمه به دی ده کریت. (سۆسیر) ههستی به و راستیه کردوه: ((هه ر دالیک له داله کان به و سیفه ته ی له ناوه رۆکدا له گه ل دالیک ی دیکه دا جياوازه، به سیفه تی ده نگیک راسته وخۆ ده لاله ت بۆ بابه تیک یان واتایهک ناکات، به و پیودانگه واتای وشه کان له شوینی ناو رسته و جياوازی له گه ل وشه کانی ترده، دهرده که ویت))^(۳).

ئه م جياکاربیانه هانی زۆر له زمانناسان و زمانه وانانی بونیادگه ری، له هاوشانانی (سۆسیر) و ئه وانیه ی دوای ئه ویشی دا، که لیکنۆلینه وه کانیا ن به و تیگه یشتنه قوول

(*) ئه م جووته دووانه، سۆسیر دایهیتناون. ههردووکیان به یه که وه وه سفی ههردوو پامانه سه ره کبییه که ی زمان ده که ن، دایکرونی میتۆدیک ی شۆقه کاری زمانه، له گه شه کردن و په ره سه ندنی زمان ده کۆلێته وه، قۆناغ و گۆرانه کارییه کانی زمان، ناوه رۆکی ئه م رێبازه ییه. هه رچی زمانناسی سایکرونییه له کاتیک ی دیاریکراوا تویتینه وه له باره ی زمان ئه بجام ده دات، جهخت له سه ر په وشتی ئیستای زمان ده کاته وه و خۆی به قۆناغ و گۆرانه کانی په ره سه ندنی یه ک به دوای یه که کانی زمان خه ریک ناکات. بۆ زانیاری زیاتر، پروانه: سه لام ناوخۆش، پوخته یه ک له باره ی زمانناسی (میژووویسی، بونیادگه ری، چۆمسکی)، چ: ۱، چاپخانه ی چوارچرا، هه ولیتر، ۵۰۰۲، ل: ۲۶ - ۲۷.

(۱) پروانه: توفیق الزبیدی، اثر اللسانیات فی النقد العربی الحدیث، الدار العربیة للکتاب، تونس، د. ط، ۱۹۸۴، ص: ۱۶.

(۲) بۆ زانیاری پتر، پروانه: جان ماری اوزیاس و آخرون، البنیویة، ترجمه: میخائیل محول، منشورات وزارة الثقافة والارشاد القومي، دمشق، سوریا، ۱۹۷۲، ص: ۲۲۸.

(۳) د. صلاح فضل، بلاغة الخطاب وعلم النص، سلسلة عالم المعرفة، الكويت، أب/ ۱۹۹۲، ص: ۲۰.

بکەنەوه، تا له سیستمی زمانیدا هەندی پێوهندی نوێ بدۆزنەوه، هەروەها هانیشی دان، بۆ ئەوەی جەخت لەسەر پێوهندیی زمان و چالاکی بکەنەوه، که زمانناس و دەقی ئەدەبی بەیەکتەر دەبەستیتەوه، لێرهدا دەبینین (ئەدوارد ساپیر E Sapir)، که دامەزرێنەری زمانناسیی فۆرمییە، پێی لەسەر چەمکی فۆرم و کار دادەگریت: ((ئیمە سوورین لەسەر ئەوەی که له بەرهمەکاندا، پێویستە لیکۆلینەوه لەسەر فۆرمی زمان بکریت بەو پێودانگەي که سیستمە، بەچاوپۆشین لەو پێوهندییانەي که پێوهی دەبەسترینەوه))^(۱). هەرچەندە زۆر بەچاکی هەستی بەپێوهندی نیوان ئەو دوو چەمکی کردبوو، بەلام بەو سیفەتەي که کار و کردەوه که رەنگی جیگای سروشتیکی نازمانی بگریتهوه، ئەو کاتە (ساپیر) بەفۆرمی زمانی دانانیت، چونکه: ((زمان لەبارەي بیر ئاخوتنیک نییە، بەلکو پۆلینکردنی دەستە وینەکان و پێوهندی نیوان چەمکهکان واقعی گوتن))^(۲).

ئەم جۆرە تیگەیشتنە کاریگەری خۆی هەیە لەسەر شیکردنەوهی (دابەشی Distributive)، که له زۆر لایەنەوه پشت بەبابەتکردن و پۆلین (Classification) دەبەستیت. دەرئەنجامی زمانەوانیش، پالپشت بەو پێوهندییە ریزبەستەي که له پیکهاتیدا هەیە، سیفەتە هاوبەشەکانی دیاری دەگریت. (بییرجیرو) کاتیک لیکۆلینەوهی لەبارەي بونیاتی رەمزی دەلالی له دیوانی (گۆلی خراپە)ی (بۆدلییر) ئەنجام دا، زۆر جەختی لەسەر بنەماکانی (دابەشکردن) کردۆتەوه، چۆنیتی دابەشکردنی وشەکان، بابەت و تەوهری سەرەکی لیکۆلینەوه کەي بوو. سەرەرای ئەمەش ئەو دەرەتانە گرنگانەي که دابەشکردنە کەي لەسەر ئەنجام دابوو، له پیکهاتنی بونیاتدا رۆلی سەرەکیان بینیوو، دەستنیسانی کردوون^(۳).

فۆرمالیستە رووسەکان له بەهیزکردنی پێوهندی نیوان زماناسی و دەقی ئەدەبیدا، رۆلیکی بەرچاویان هەبوو، گشت ئەو ناوەندانەیان دەخستە بەرباس و لیکۆلینەوه که له

(۱) جورج موان، علم اللغة في قرن العشرين، ترجمة: د. نجيب غزاوي، وزارة التعليم العالي، د. ط. ت ، سورية ، بلا تاريخ ، ص: ۸۸.

(۲) جان ماری أوزياس وآخرون، البنيوية، ص: ۴۵.

(۳) بۆ زانیاری زیاتر بروانه: بییرجیرو، السیمبولوجیا، ترجمة: د. منذر عیاشی، دار طلاس للدراسات والترجمة والنشر، دمشق، سورية، ط: ۱، ۱۹۸۸، ص: ۱۲۲... دواتریش.

بەرھەم و ژانرە جیاوازەکان دەقەکەى لەسەر بونیات نرابوو. بۆ چەمكى ئەدەبى و ھونەرى پیناسەى جۆراوجۆریان ھەبوو، لەگەڵ ئەوەشدا لە سەرەتای چالاکیی رەخنەکانیاندا رەچاوی لێک جیاکردنەوێ بەرھەمى ئەدەبىیان دەکرد. پاشان ئەو بۆچوونەیان (جیاکردنەوێ) زیاتر قوول کردووە و پەریان پى دا، تا لەگەڵ بنەماکانى چەمكى بونیات کە دەقى ئەدەبىیەکەى لەسەر پیکھاتوو بەگونجیت. بەو مەبەستە کە سیستم دەستووریکە لەسەر بنەمای پێوەندى نیوان یەکە و رەگەزەکاندا بونیات نراوە و پیکھاتوو. بۆیە (فکتۆر شکلۆفسکى) ئاماژە بەو دەکات کە: ((مەبەستى ھونەر ئەو یە ھەست بەو شتە بکەین کە دەیبینن نەك ئەوێ کە دەیزانن. کارى زانین و ھەستکردن لە ھونەردا بۆ خۆى مەبەستە، لە ھونەردا ئەزمونى کارى بیناکردن، نەك بەرھەمى تەواوکراو، مەبەستە و بەھونەر ھەژمار دەکریت))^(۱).

کەواتە قوولئى و بەرزى دەق بەو مەبەستە نییە کە دەق رەگەزىکى بالایە و بیناکراوە، بەلکۆ لەو کەرەستانەدا، کە دەقى ئەدەبى یان ھونەرى لەسەر بونیات نراوە. ئەم جۆرە بۆچوونە لە لای فۆرمالیستەکان زیاتر پەرى پى درا و لە دەرئەنجامى لیکۆلینەوێکانیاندا بەو ئەنجامە گەشتن، کە ناوەرۆک و شیواز بەھىچ چەشنیک لە یەکتەر جیا ناکرێتەوێ. سیستمى دەق لە رینگای یاساکان و پێوەندییەکان و کارکردنەکانى خۆیەوێ، دەق خۆیەتى.

لەم بارەىوێ (بوریس ئیخنیوم) نووسیویە: ((لە کاتى ھەولدان بۆ دۆزینەوێ رۆداوێکان، ھاریکاری و ھەرەوێ کۆمەلەك رۆداوى تازە بەرچاوە دەکەون. کاتیک کە دەکەونە دەرەوێ سنوورى دەستوور وەکو ئەو وایە کە نەبووین))^(۲). لێرەدا ئاستى ئەو رەگەز و یەکانەمان بۆ دەرەوێ، کە پابەندى دەستوور و یاساکانى خۆیان دەبن و جینگایەكى بەرزىان لە ناو دەقدا بۆ دیارى دەکریت. جگە لەمە چۆنیتى پێوەندى نیوان یەکەکان و کارلیکردنیا، سروشتى ئەم سیستمەیان بۆ ئاشکرا دەکات، کە پانتایى ھەموو دەقەکە لە ناوەرۆک و فۆرمدا دەگریتەوێ. بەبۆچوونى (ئیخنیوم) زیاتر ئاسانکاری لە چەمكى سروشتى دەق و سروشتى یەکەکان بەدیار دەکەوێت، کاتیک دەبیژیت: ((یەکیتیی کار و پرۆسەى ئەدەبى، سروشت و بونیاتیکى داخراو نییە، بەلکۆ

(۱) روبرت شولز، البنیویە فى الادب، ترجمە: حنا عبود، اتحاد الکتاب العرب، دمشق، سوریا، ۱۹۸۴، ص: ۱۰۰.

(۲) سەرچاوەى پێشوو، ل: ۹۶.

دینامیکییەتی تەواو کردنە، ڕەگەزەکانیشی لە ناو خۆیاندا پابەندی پێوەندییەکی یەكسانی یان خستەسەری نابن، بەلکو پابەندی دینامیکییەتیکی پێویست و پێگەیشتوو (تکامل) دەبن. بۆیە پێویستە وەك وینەییکی دینامیکی هەست بە کاری ئەدەبی بکەین^(۱). دواتر ئەم دیاردە و بۆچوونە لە (شیعراوەتی ڕەنگی دایەو و ڕەخنەگرانی بونیادگەری پەرهیان پێ دا. لیڤرەو (ئیخنیوم) لەگەڵ ھاوڕێکانی ھەولیان دا زانستیکی تایبەت بەئەدەب بەناوی ئەدەبناسی بێننە ئاراو^(۲).

ڕەخنەگری فۆرمالیستی ڕووسی (فلادیمیر بروب)، ھەولێ دا یەکییتی بابەتی کاری ھونەری لە داستان و چیرۆکی ڕووسی دیاری بکات. ناوبراو دیتی پیکھاتە نەگۆرەکان لە ناو بابەتە جیاوازهکاندا ون نابن، بەلکو لە ناو ئەو ڕێکخستە تەواو و ن دەبن کە لە چیرۆکەکاندا، ڕووداوەکان و کارلێکردنیان لەسەری بونیات نراو^(۳). لیڤرەدا ئەو راستییەمان بۆ دەردەکەوت کە دەق (شاعر) لە ناو ڕێکخراو و سیستمی خۆیدا ھەلناوھشیئەو، کۆمەلە یەکەییەکی چالاکن، وەك بنەما دەقی لەسەر بونیات دەندریت و ھەریەکیکیش لەو یەکانە وەك رایەلی تەواو کەر، تەواو کەری ئەوانی ترە، ھەموو تەواو کەریک بەتەواو کراویکی کە بەندە، ھەموو تەواو کراویکی بەتەواو بوونیکی تر پەیوەست دەبیت. کەواتە دەق یان (دەقی شاعری)، بریتیە لە کار و کرداریکی ئەنجامدراو. لە ناو دەقی شاعردا ھەرچەندە شیۆاز و جوۆری داھینان و چەشنی گوزارشت... جیاوازن، بەلام نەگۆرپیەک لە یەکەکانی بونیاتدا ھەبە. شاعر ئەنجامدانی کارپیکە، ئەم کارەش لە پیکھاتندا ھاوبەشە، ھەرچەندە لە ناوەرۆک و دەرپریندا جیاواز بن. دەقی شاعر لە کۆمەلە ڕەگەز و یەکەییەکی بونیاتی پیکھاتوو و بەشیۆیەکی شروۆقەمی زانستی لە جوۆری ئاویتەبوون و کارکردندا ناگۆرپین، بەلام گۆرپان لە چیبەتی ناخی دەق و چۆنییتی دەرپرینی شاعیردا گۆرپانی بەسەردا دیت، کە ئەم گۆرپانەش لەگەڵ ئاستی ڕۆشنبیری و توانستی داھینان و شارەزایی ھاوھێز دەبیت.

(۱) د. جودت فخرالدین، شکل القصيدة العربية في النقد العربي حتى القرن الثامن الهجري ، ط: ۱، دار الآداب، بیروت، لبنان، ۱۹۸۴، ص: ۱۹۳.

(۲) تزفتیان تودوروف، نقد النقد، ترجمة: سامی سویدان، ط: ۱، منشورات مرکز الانماء القومي، بیروت، لبنان، ۱۹۸۶، ص: ۳۵.

(۳) بۆ زانیاری زیاتر، پروانە: محمد عزام، الاسلوبية منهاجاً نقدياً، وزارة الثقافة، ط: ۱، سورية، ۱۹۸۹، ص: ۲۰۲... ھتد.

(جاکبسون)، بهیہ کیٹک له دامه زرتینه ره کانی قوتابخانه ی فؤرمالیستی داده ندریت، نك ههر پهری به کار و چه مک و تیگه یشتنی فؤرمالیسته کان داوه، به لکو سه بارهت به پیوه نندی زماناسی و بونیاد گهری له ناو دهقی ته ده بییدا، پهری به چه مک و تیگه یشتنی (دی سؤسیر) یش داوه، به تاییه تی شهوه ی پیوه نندی به ئه رک و چه مکی (سیستمی زمانی La System) یهوه هه بییت، له ناو دهقی ته ده بییدا سروشت و تاییه تمندی دیارده ی ته ده بی و چۆنیته گیانندی دیاری کردووه. کهواته سیستم و ریسیای ته ده بی که ره گهز و یه که کانی زمان کاری تیدا ده کهن، چۆنیته گونجاندن و هاورپیک کردنی ره گهز و یه که کانی زمان، له هه موو به ره هه میکی ته ده بییدا، تاییه تمندی دیارده ی ته ده بی دیاری ده کات. به و مانایه: ((ناوه رۆک و بابته تی کاری ته ده بی، ته ده ب نییه، به لکو ته ده بیاته، یان شهوه ی له کاری ته ده بیات په ییدا ده بیته))^(۱). له ناو سیستمی زماندا، گهران و لیکۆلینه وه له باره ی سروشتی پیکهاتن و بونیاتی ره گهزه کان و یه که کان، ته ده بیات له ناو ته ده بی دیاری ده کات، که (جاکبسون) له شه نجامی دیاری کردنی شه ش^(*) کاری گیانندی زمان، به تاییه تی له (شعیرایه تی) دا نامازهی پی کردووه، جهخت له سه ره پیوه نندی نیوان دوو ته وه ری زمانی: ته وه ری ستوونی و ته وه ری ئاسۆیی (التألیفیه والامثالیة) ده کاتوه، کاری شعیر له پیوه نندی نیوان شه م دوو ته وه ده ایه. نارپیکی نیوان شه م دوو پیوه نندی به قه ده ره گرنگی کاری شعیرایه تییه. نارپیکی و ئالۆزی نیوان پیوه نندی به کان پیی ده وتریت لادان، که (جاکبسون) پیی ده لیت: (چاوه پروانی بی هیوا) یان (چاوه پروانی تیکشکاو)...^(۲). ((کاری شعیرایه تی بنه مای هاورپیکی له نیوان ته وه ری ستوونی و ته وه ری ئاسۆیی نیشان ده دات))^(۳).

(۱) سعید یقظین، تحلیل الخطاب الروائي، ط: ۱، المركز الثقافي العربي، دار البيضاء، المغرب، ۱۹۸۹، ص: ۱۶۴.

(*) مه به ست شه ش ره گهزی زمانیه له شعیرایه تیدا، شه وانیش: بنیر (المرسل Consigned)، بو نیردراو (المرسل الیه Consignee)، رییز به ستن (السییاق Context)، که یان سدن (الاتصال Communication)، داپشتنی جفره (سنن Code)، په یام (دهق Message)... هتد بو زانیاری پروانه: رومان جاکبسون، قضايا الشعرية، ترجمة: محمد الولی ومبارک حنون، ط: ۱، دار تویقال للنشر، دار البيضاء / المغرب، ۱۹۸۸، ص: ۲۷.

(۲) د. عبدالسلام المسدی، الاسلوبية والاسلوب، دار العریبة للکتاب، ط: ۲، تونس، ۱۹۸۲، ص: ۱۶۴.

(۳) د. صلاح فضل، بلاغة الخطاب وعلم النص، ص: ۵۹.

ئەم كېشەيە بېوۋە مەيدانى لىكۆلئىنەۋەي ئەو لىكۆلئەرانەي كە لە بواری شىعرايەتتە بونىادگەر يىدا كاريان دەكرد. دەقى شىعەر بەدەۋلەمەند كوردنى كارلىكردنە كان و پىۋەندىيان، دەبىتتە سەرچاۋەي ئاشكرابوون و وا دەكات خويىنەر بەرانبەر چاۋەرۋانپىكى زۆر و يان مەبەستىكى دەپرۋاۋى دەق، ھەستىكى بۆچوون شىكىنى ھەبىت. (جاكبسون)، شىعرايەتتە تەنيا بۆ دەقى شىعەرى دانەناۋە، بەلكو بۆ ھەموو چالاككەيە كانى تىرى زمانى بەدىيار خستوۋە، بەلام ئەۋەندە ھەيە شىعرايەتتە لە دەقى شىعەردا پانتايىكى زۆر فراۋانتەر داگىر دەكات و لىكۆلئىنەۋە و تويۇنەۋە پتر لە خۆ دەگرىت و چرتەر. لە بەرجەستە كوردنى ھەندى چەمكى تىۋرى لە زماناسى و پەخنىە بونىادگەرى لە شىۋقە كوردنى قەسىدەدا^(*)، گەيشتە ئەۋ ئەنجامەي كە: شىۋقە كوردنى قەسىدە لە دوو ئاستدا ئەنجام دەدرىت، ئەۋانىش: ئاستى فۆرمى و ئاستى دەلالىن. ئەم دوو ئاستەش پىۋەندىيىكى ناخىي قوۋلىان ھەيە و كارلىكردنەيان لە گەل يەكترا بەھىزەر. جگە لەمانەش بۆ ھەمان مەبەست پىي لەسەر وپنەي شىعەرى دەق دادەگرىت. بەو پىيەي لە سىۋشتى بونيات و پىكھاتندا، فۆرمىكى پى مەبەست و گەيەنەرە. ھەرۋەھا لە قەسىدەدا جەختىشى لەسەر ھاۋبەندبوونى وشە كان دەكاتەۋە، كە رۆلى كارىگەر لە دروستكردنى دەلالەت دەبىنن، چونكە بنەماي دياردە جىساۋازە كانى بونياتى پىكھاتنى دەق، دەلالەتە. ھەموو ئاستە كانى بونيات لە: رېژمانى و دەنگى و دەلالى، بەشىۋەيەكى ئاۋىتەيى كار لە يەكتەر دەكەن و سەرچاۋەيەكى يەك رىكخستەن و دارشتەن بەدەقى شىعەرى دەبەخشەن^(۱).

ئەو بۆچوونەي (جاكبسون) لە بونياتى دەقى ئەدەبىدا سەبارەت بە بونىادگەرى دەستور و سىستىمى زمانى پەردەي پىدرا و بەتايبەتتەش ئەۋ بەشەي لە سىستىمە كەدا

(*) مەبەست قەسىدەي (پشیلەكان)ى شاعىرى فەرەنساىى (بودلیر)ە، كە (جاكبسون) لە گەل كۆمەلناسىيى بونىادگەرى (كلود لىفى ستروس C. L. Struss)، شىۋقەيان بۆ ئەنجام دابو: پروانە: عبدالفتاح المصرى، طریقة جاكبسون في تحليل النص الشعري، مجلة الموقف الادبي، العدد: ۱۲۲، حىران، ۱۹۸۸، ص: ۱۳۰ - ۱۳۹ ھتد.

(۱) بۆ ناۋاخن كوردنى دەقى شىعەر (قەسىدە)، پروانە:
 أ) توفیق الزییدی، اثر اللسانیات فی النقد العربی الحدیث، ص: ۲۱، ۲۲، ۲۶...
 ب) محمد عزام، الاسلوبیة منهجا نقديا، ص: ۱۲۴ - ۱۲۵.
 پ) روبرت شولز، البنیویة فی الادب، ص: ۴۵... ھتد.

پێوەندی بەدایکروونی (التزامن) و سایکروونی (التزمین) یهوه ههیه، چه می سایکروونی خرایه سهر سیستمی زمان، سیستمیش (Systeme) بابهتییکی داخراو و نهگۆر نییه، چونکه سیستم خۆی بریتییه له گۆرانکاری، بۆیه (جاکبسون) سهروشتی ههندی گۆرانکاری له پێشکهوتن و گۆراندا، تهگهر کاریگهریی بنچینهیی نهبوایه رهتسی نهدهکردهوه، بهتایبهتیش تهگهر گۆرانه که له گهه خودی سیستمه کهدا هاورپییکی دروست بکات و بۆ تهوهی سیستمییکی تازه پهیدا بێت. گۆرانی بهرهو پێشوهه و چون و دهوله مهندهبوون له شیعردا له سههر بنه مای گۆرانکاری وهستاوه و که بۆ رهگهزهکانی سیستمی شیعری بهدریژایی قوناغه یه که له دوا یه کهکاندا رووداو دروست دهکات.

(کلودلیفی ستروس)، دیارترین زانای کۆمهڵناسیی بونیادگهریییه سوودی له بۆچوونهکانی (جاکبسون) وهگرتهوه، بهتایبهتی تهو بابهتانهی که پێوهندیان بهزانستی و کاری دهنگهکانهوه (فۆنۆلۆجیا) ههیه، یان تهوانهی پێوهندیان بهناواخن کردنی ناخی و هونهری دهقهوه ههیه. له تهجمادا تهوهی بۆ دهکرهوت، رووداو، راستی کۆمهڵایهتی ههروه کو فۆنیمهکانه تهگهر له گهه سیستمی کدا تیکهه له بهیه کتر نه بن هیچ واتایه که ناگهیهن: ((تهگهر ناویتهبوون نه بێت، یان بونیات نه بێت، مانا نابهخشیت))^(۱)، ههروه کو له لای (جاکبسون) تهمه دهستور و سیستمه ته نیا پێوهندی بهدایکروونییهوه نییه، به لکو له هه موو کرداریکی پێشکهوتوو بۆ گۆرانی نووی و بهردهوامی له بونیاتناندا گوپرایه له ده بێت. تهمه له لایه که له گهه بیروپرایهکانی (ستروس) له بوونی دوو سیستم، دایکروونی و سایکروونی یه که دهگرتهوه. له لایه کی تریشهوه نامازه بۆ تهوه ده کهن که یه کهم بهدوا ی دووه مدا دیت و یه که میان تهگهر به دووه م نه به ستریتیهوه، هیچ بهها و نرخیکی نابیت. له م روانگهوه په نجه بۆ تهوه درێژ ده کریت، که دایکروونی به هیچ جوړیک مانای ئیستاتیک (Static) ناگهیه نیت. ئیستاتیکی: ((رێگایه کی زانستی یارمه تیده ره و له فۆرمهکانی بووندا فۆرمییکی تاییهت نییه))^(۲). ههروهها: ((له دیمه نی

(۱) بسام برکه، اللغة والبنية الاجتماعية، مجلة الفكر العربي المعاصر، العدد: ۴۰۰۴، ۱۹۸۶، ص: ۷۳.
(۲) کلود لیفی ستروس، الانثروبولوجيا البنوية، ترجمة: د. مصطفى صالح، منشورات وزارة الثقافة والارشاد القومي، دمشق، د. ط، ۱۹۷۷، ص: ۱۱۴.

دایکرونییدا زانیسی جوولانهوهیهکی بهم چهشنه، سهبارت به زمان ههمان کار دهگهیهنیت))^(۱).

بهم جوره (ستروس) پهرده لهسهر سیستمی دایکرونی لادهدات، بهمهرجیک توانستی پهسند و قبولی جورهکانی بزوتنهوه و پیشکتهوتن و گورانکارییهکانی ههپیت، که له بزوتنهوهی میژوو و کومهلگادا پهیدا دهبن. سهبارت بهکردار و پرۆسهی شرۆقهی بونیادگهری له کاری هونهریدا، (ستروس) (ئفسانه) وهک بوونیکی زیندوی زمانی بهمونه وهردهگریت. ئفسانه خوئی له چهند یهکهیهکی یهک بهدوای یهکی پیکهاتوه. (ستروس) لیکولینهوه لهبارهی ئهم یهکانه وهک پهگهزیکه سهربهخو ئهنجام نادات، بهلکو بونیاتی شیتهلکردنهکهی لهسهر بنهمای ئهو پپوهندییه ئهنجام دههات، که ئهم یهکانه بهیهکهوه دههستیتتهوه، له پاشان ههلدهستیت سهرلهنوی ئهم یهکانه پیک دهخاتهوه که بونیاتی ئفسانه پیک دههینن. ههمان پیکاش دهگریته بهر کاتیک شرۆقه و شیتهلکاری بونیاتی میژووی کومهلگا دهکات. میژووش ناوهندیکی گورانکاری بونیادگهرییه. کومهلگاش له زنجیرهیهک پپوهندی: زمان، یاسای هاوسهریتی (Marriage)، پپوهندی خزمایهتی، ئابووری، هونهر، ئایین... پیک دیت. ئیمه ئهگهر له پیکای تیکهلاوبون و ئاویتتهبوونی ئهم پپوهندییهوه نهپیت، له کومهلگایه تیناگهین^(۲).

پهنگی دهقی ئهدهبی له لایهن نهوهی دووهمی پهخنهگرانی بونیادگهرییهوه ئهو گرنگیهی پی نهدرابیت ههروهک گرنگی بهزمانناسیی بونیادگهری دراوه، ئهوان زیاتر زمانناسییان ناساند، زانیارییان لهبارهی راگهیانند، که تاكو ئیستا جیکای مشتومپی زۆرانه، پاشان تیورهکانی دهقی ئهدهبی و دهروازهکانی پووچوونی ناخ و ئاشکراوونی دیاردهکانی پهوانبیتژی و پهمز و دهلالهت، دیاردهکانی تیگهیشتن و گونجاندن... بهدیار کهوتن. (جاک دریدا) ئاماژه بهوه دهکات: ((له دهروهی سنووری دهق هیچ شتیک

(۱) کلود لیفی ستروس، الانتروبولوجیا البنیوییه، ترجمه: د. مصطفی صالح، منشورات وزارة الثقافة والارشاد القومي، دمشق، د. ط، ۱۹۷۷، ل: ۱۱۴ - ۱۱۵.

(۲) اضولفو باسکیز، البنیوییه والتاریخ، ترجمه: مصطفی المسناوی، ط: ۱، دار الحداثة للنشر والتوزیع، بیروت، ۱۹۸۱، ص: ۲۴.

نبييه))^(١). بهلام مه بهستی له کام دهقه؟ دهق بریتییه له: ((پیکهاته یهک بۆ بههاکان، له یهک کاتدا جۆزه یاری و گه مه یهکی والا و داخراوه، نه خاوهنی یهک بنچینه و نه خاوهنی ره گینگ له ره گه کانیشه))^(٢)، ههروهها دهق: ((مانای به شیک له کتیب و یان ده قیک له کتیبخانهی گشتی ناگه یه نیت، به لکو مانای هه موو شتیک ده گه یه نیت که بوونی هه بیت، له هه موو شوینی کدا کاریگه ری و سیستمی راگواست (Systemederenvois) و سه رچاوه (مرجعیة) هه بیت ده قیش ده بیت))^(٣).

به بۆچوونی (دریدا) هه موو شتیک بوونی هه بوو (دهق) ه. بهلام جاری وایه به گویره ی سروشتی بابته (نه بوون) یش ده گریته وه، واته شه و شته که تاماده ییکی ته و او به رچاوی نه بیت، به لکو تاماده ییکی به هیز و به زۆری هه بیت. سه بارته به والا یی دهق بۆ هه موو جیهان و سروشتیکی تر و ده رکه و تنی راستی و سروشتی دهق، پیویستی به به دواد اچوون هه یه تا نه یینییه کانی ئاشکرا بیت و چیه ته دهق بدۆزیتته وه. که واته دهق بوونی یکی فیزیکی نییه، به لکو له هه موو قۆناغیکدا ناوه ند و پانتاییکی تاماده بوونی چر و خهستی ده بیت. شه و سیفته و شه دگاره ی دهق وای له (دریدا) کرد، شه نجامی لی کۆلینه وه کانی ناو بنیت هه لوه شاننده وه (التفکیک - Disassembly). له پیشدا تویتینه وه ی له باره ی دیارده کانی رواله تی (الظاهری) دهق جیه جی کرد، پاشان به ناو ناخدا پروچوو بۆ شه وه ی به واتا شاراو ه کانی ناو ناخ بگات، که ناوی نا پرۆسه ی (کونکردن و هه لکۆلین)، هه لوه شاننده وه بریتییه له کیلانندی ناخ، واتا ناخی دهق ده گه یه نیت))^(٤).

لیره دا (دریدا) بۆ شه وه ی خودی دهق ئاشکرا بکات و چیه ته ییه که ی بۆ به دهر بکه ویت، پیوه ندییه پیکهاته ییه کانی بونیاتی دهق له به رچاوه ده گریته، پاشان هه ول ده دات شه و بابته ی که شه و پیوه ندییه دروستی ده که ن بدۆزیتته وه، دواتر تیشک ده خاته

(١) کریستوفر نورس، التفکیکیه - النظرية والتطبيق، ترجمة: رعد عبدالجليل مراد، دار الحوار للنشر والتوزيع، اللاذقية، سورية، ط: ١، ١٩٨١، ص: ٤٨.

(٢) د. صلاح فضل، بلاغة الخطاب وعلم النص، ص: ٢٣٨.

(٣) هاشم صالح، التأويل والتفكيك (مدخل ولقاء مع جاك دريدا)، مجلة الفكر العربي المعاصر، العدد المزدوج: ٥٤ - ٥٥، ١٩٨٨، ص: ١١١.

(٤) سه رچاوه ی پیشو، ل: ١٠٣.

سەر پېوهنډییه بوونی و دیارنه بووه کانی دهقی. له تایبه تمه نډییه کانی ئەم پېوهنډییه وه سروشتی دهق ئاشکرا دهکات.

(جولیا کریستیفا - J.Kristiva) ییش، سه بارهت به چه مک و بونیاتی دهق هه مان بۆچوون و تیگه یشتنی (دریدا) ی هه یه. پېوهنډییه بونیاته کان و مه سه له کانی شیوازگه ری که له بونیاتی دهقدا رۆلیان هه یه، ئەو مانایه ناگه یه نن که مه سه له کانی تر له بونیاتنانی دهقدا به شداری ده کهن و تایبه تمه نډی به دهق ده به خشییت. له لای (کریستیفا) دهق شتیکی نییه له سه ر خودی خودی وه ستاییت و یاسای خودی هه بییت. به لکو باوه شی بۆ جیهانه کانی تر ده کاته وه و سیفه تی دهق ده لاله ت به ناویته بوون له گه ل سروشته کانی دیکه دا ده کات. به واتایه کی فراوانتر و قوولتر، دهق بریتییه له: کۆمه له دهق و بابه تیکی له ناو یه ک دهقدا چر ده کریته وه. به ره ه میکه پشت به (به ده قکردن - التناص Intertextulite) (*) ده به ستییت. جگه له مه ش دهق بینایه کی داخرا و نییه، له کردار و پرۆسه ی بونیاتناندا، یاسای گۆرانی نووسینی تایبه تی به ره ه م ده هیئت، به کارلیکردن پتر و ده وله مه مند ده بییت. بۆیه ده بینین شیعر: ((ده برینیکیه میکانیزمی گواستنه وه ی واقعی ژیان و بابته و شت نییه، به لکو هه نډی لایه نی شاراوه ی مرۆف ئاشکرا ده کات))^(۱).

هه مان بۆچوونیش له لایه ن (میشیل فوکو) وه جه ختی له سه ر کراوه ته وه، کاتیکی که ده نووسییت: ((... زمان هه میشه یی و کۆتایی و دواپی و که وتن و هه لسانه وه و دووری... تیدایه، ئاماده نه بوونیش له بۆشایه کانیدا خۆی ده شاریته وه))^(۲). له زمانه وه به ره وه هه موو پانتاییه کانی ژیان و واقع ده چییت و هه موو نه یی و ئاراسته دوورینه کان و مه عریفییه کانی ئاشکرا ده بن، بۆیه له ده قدا: ((هه موو شته کان هه ر له نووسه ره وه تا

(*) بۆ زانیاری پتر له باره ی دیاره ی هونه ری به ده قکردن، پروانه به شی سییه م، ل: ۲۰۲.

(۱) مصطفی الکیلائی، وجود النص الادبی - نص الوجود، مجلة الفكر العربي المعاصر، العدد المزدوج:

۵۴-۵۵، ۱۹۸۸، ص: ۲۶.

(۲) میشال فوکو، حفریات المعرفة، ترجمه: سالم یفوت، ط: ۲، منشورات المركز الثقافی العربی، دار

البیضاء، المغرب، ۱۹۸۷، ص: ۱۰۴.

دهگاته بگيڙهوه (الراوي) و کات و کهسايه تييه کان پيوهنديان بهيه کهوه ههيه))^(۱).

له لايه کی ترهوه، (رۆلان بارت) که ههندی بنه‌مای نيشانه‌ناسی (La- Semiotic) له په‌خنه‌ی ته‌ده‌بی داهینا، باوه‌پری به‌هه‌مه‌جوړی واتای دهق نییه، به‌لکو له ناو مانا راسته‌قینه‌که‌دا، واتای دیکه‌ی خوازراو به‌دی ده‌کریت که پپویستی به لی وردبوونه‌وه و لی‌کۆلینه‌وه هه‌یه. له‌باره‌ی ناشنابوون به‌ده‌قی ته‌ده‌بی به‌گشتی و شیعی به‌تایبه‌تی، راقه‌ی تایبه‌تی خۆی هه‌یه. به‌بوچوونی (بارت) ته‌ده‌ب: ((به‌بی زمان هیچ نییه و ناشییت، سیستمی نيشانه‌کان له ناو ناوه‌رۆکدا نییه، به‌لکو له ناو هه‌مان سیستم دایه))^(۲). ته‌مه تایبه‌تمه‌ندی به‌ده‌قی ته‌ده‌بی ده‌دات. ته‌و ریگایانه‌ی که پیکهاته‌ی ده‌قی له‌سه‌ر بونیات ده‌ندریت، به‌های گوزارشت و نیگابه‌خشی به‌ده‌ق ده‌به‌خشییت، له کۆتاییدا سوود وەرگرتن له واتا و ده‌لاله‌تی ناوه‌رۆک، کاریکه شایانی له بیروونه‌وه نابیت، ته‌م راستیه‌ش پپوهندی به‌خوینه‌ره‌وه نییه، به‌لکو ده‌که‌وتیه‌سه‌ر ناوه‌رۆکی ده‌قه‌که، که تا چ ئاستیک ده‌توانییت خوینەر بۆ لای خۆی رابکیشییت و کاری تی بکات و رایچله‌کینییت و بیخاته ژیر به‌رزه‌فتی خۆیه‌وه.

هه‌ر ده‌قی‌ک نرخی تایبه‌تی خۆی هه‌یه، ته‌و به‌هایه، ده‌قی‌ک له ده‌قی‌کی دیکه هه‌لداوتیت. ده‌قی‌ش نواندنیکی نه‌گۆر و چه‌سپیو نییه، به‌لکو کار و چالاکي و به‌ره‌میکی لیقینییه و پریه‌تی له دینامیکیه‌ت، یه‌ک ره‌وت و هوش و بی زیاتر ده‌گه‌یه‌نییت، کاریگه‌ری و دیارده‌بی ده‌ق له‌سه‌ر خوینه‌ریک ره‌نگبی هه‌مان شت له خوینه‌ریکی تردا روونه‌داته‌وه و گۆرانی به‌سه‌ر بییت.

ده‌ق هه‌روه‌ک فره واتایه، زۆر خویندنه‌وه‌ش هه‌لده‌گریت، چونکه له به‌رده‌م خوینه‌ردا ده‌ق بابه‌تیکی سنووردار نییه و یه‌ک واتای کۆتایی بگه‌یه‌نییت، یان له تخووبی یه‌ک بیرو و بوچوون ده‌رنه‌چییت، به‌لکو هه‌ر خوینه‌ریک واتایه‌کی تازه و چه‌قیکی ده‌لالیسی نویی لی

(۱) حسین الواد، قراءات فی مناهج الدراسات الادبیة، دار سراس للنشر، تونس، د. ط، ۱۹۸۵، ص: ۴۵.

(۲) د. منذر عیاشی، الخطاب الادبی ولسانیات النص، المعرفة السوریة، العدد المزدوج: ۳۰۰ - ۳۰۱،

دروست دهكات، خوینەر داهینەر و له دروستکردنی دهقدا بهشدار دهبیئت^(۱). دهقی (بارت) دهقی نیشانهكانه، بهلام نەك بهمانای زمانی، بهلكو بهمانای بونیاتی، كه شهش دهبیئتە سهراودی بهرههم زۆری. ئهركی رهخنهگر شهوهیه بو دروستکردنهوهی سیستمی دهق به بهردهوامی توانستیکی ههبیئت، زیاتر لهو توانستهی كه ههول دهقات بهئاکامه دروستکراوهكان بگات. چونکه دووباره دروستکردنهوهی سیستمی دهق و بهردهوامبوونی، ههموو جارێك واتایهکی نوی، پتر لهو واتایهی كه دهقهکهی بو بونیات نراوه ناشکرا دهکات. له روانگه و بانیژهی شه بوچوونهوه، (بارت) (نهبوونی راستی له رهخنهدا) رادهگهیهنیئت.

رهخنه، ئاخاوتن و لیكۆلینهوهیه له شتیکی تر، قسهی دووهم لهسهه بیژتینی یهكهه دهقه. رهخنهگر پیویسته ههول بدات نەك راستی ناشکرا بکات، بهلكو شهو بابەتانهی راستی دهنوینن و دهن بهراستی بدۆزینهوه. گونجاو نییه شهگهر بلین: ئاخاوتن له خودی خویدا راستییه یان قهلبه، بهلام شیاوه شهگهر بوتریئت، رهنگبی قسه بییته راستی. واتا کۆمهلیك نیشانهی هاوبهههه و هاوپهیهههه دروست دهکات. شهشه هانی (بارت) ی دا، بلیت: ((لهسهه رهخنهگر پیویسته ههلوسته نەك بهرانبهه بهناوهروك، بهلكو بهرانبهه بهدروستکردنهوه و ریكخستنهوهی دهق بکات، شه جوهره ریكخستنهوهه له واتادا، ههنگری بارگهی زۆری واتا ناییت))^(۲).

فره واتایی له دهقدا بو فره خویندنهوهی دهق دهگهپتتهوه، (شه مبرۆتۆ ئیکۆ Umberto Eco)، شارهزا له بواری رهمزسازی (Symbology)، سهبارهت بهگهیاندن و پهيامی شیعره دهبیژیت: ((... بهم جوهره دهبینن له بهرههه می شهدهبیدا بهبهردهوام واتای لیدوان بو واتای رهمز و نیشانهی دهگۆریت، ههروهها مهدلوهله تاییهتیههكان بو دالی مهدلوهلهکانی دیکه دهگۆرین)).^(۳) سهبارهت بهههزموونی ههلوهشاندنهوهی پهيامی

(۱) پروانه: د. صلاح فضل، بلاغه وعلم النص، ص: ۲۳۱.

(۲) د. سامیه احمد اسعد، اتجاهات جديدة في النقد العربي المعاصر، مجلة الفكر المعاصر، العدد: ۴۰، ۱۹۸۶، ص: ۵۳.

(۳) امبرتو ایکو، المرسله الشعریه، مجلة الفكر العربي المعاصر، العدد: ۱۸ - ۱۹، ۱۹۸۲، ص: ۱۰۴.

شيعريش، تاماژە بەو دەكات، پيويستە ئەم جۆرە ئەزمونە بى سەنور و والا بىت^(١).
تەنەت هەندى لە رەخنەگران، بازەى گرنكى پيدانى دەقيان فراوانتر كرد و خولگەيان
بۆ گەران بەدواى مەسەلەكانى ترى وەك جۆرەكانى رەوانبىژى و رەمز و وینە دروست
كرد^(*).

ئەوەى زياتر لە رەخنەگرەكانى تر گرنكى بەو مەسەلەيە دايت، (تزيان
تۆدۆروف (T.Todorov) بو، لە ليكۆلینەوکانيدا لەبارەى بونياتى زمانى شيعر پى
لەسەر وینە دادەگریت، بەو سۆنگەيە يەكێكە لە بنەما هەرە بنچينەيەكانى دەق و
ئاستى جياکردنەوئى نيوان دەق و دەقيكى تر ديارى دەكات. لە شيعردا وینە داينەمۆى
دروستکردنى لادانە و ئەويش سروش و سيفەتى پيۆهەندى نيوان تەوەرەكانى: ئاسۆيى
(Systagmatic) و ستوونى (Paradigmatic) ديارى دەكات. ئەوەى گرنكى لە لادان و
پيويستە پشتگوى نەخریت ئەوەيە، مەرج نيیە هەموو لادانێك سەرچاوەى
بەرەمەپيوان و دروستکردنى وینەى شيعرى بىت، بۆيە پيويستە ئەو لادانەى كە
دەلالەت لە وینە دەكات و وینە بەرەم دەهينيت لە گەل لادانێكى تردا ليك جيا
بكرينه^(٢). هەرچى پيۆهەندى بەرەمزەو هەيە، وا دەبيندريت، كە رەمز دەلالەت لە
توخم نەك جۆر دەكات، هەموو جۆرێكىش خوازە لە خو دەگریت. خواستن و خوازە و
درەك رەمزن، گۆرانكارىيەكان (Transformation) لە وانا دروست دەكەن. رەمز لە
لامى (تۆدۆروف) هەموو جۆرەكانى روونبىژى دەگریتەو^(٣).

(١) اميرتو ايکو، المرسلۃ الشعرية، مجلة الفكر العربي المعاصر، العدد: ١٨ - ١٩، ١٩٨٢، ص: ١٠٤.
(*) ليژەدا ناماژە بۆ ئەو دەكەين كە رەخنەگرى روسى (يورى لوتمان) لە شيكرەنەوئى تيكستى شيعردا،
پشت بە دوو چەمك دەبەستيت: چەمكى سيمبۆلۆجيا و چەمكى بونبادگەرى. ئەوەى ليژەدا پيويستە
پەنجەى بۆ دريژ بكریت، بۆچونى هونەرى (لوتمان)، وەك بۆچونەكانى (بارت) و (نيكو) يە لە ئەدەب و
ئاستى شيكرەنەوئى و شۆقەکردنى دەقدا، بەلام چونكە ناوبرا و هەموو ليكۆلینەوئى شيتەليیەكانى لە
تەوەر و ناوئەندى (بونبادگەرى پيکھاتەبى) دا، شايانى تويزينەوئى و ليكۆلینەوئى سەرەخۆن،
بەپيويستمان زانى ناماژەى بۆ بکەين. بۆ زانيارى زياتريش بروانە: يورى لوتمان، البنيوية التكوينية،
ترجمة: د. ندوة احمد المصي، دار الاخلاص للنشر والطبع والتوزيع، القاهرة، مصر، ١٩٩٦، ص: ٢٠١.
(٢) مصطفى الكيلاني، وجود النص الادبي - نص الوجود، ص: ٢٠.
(٣) الولي محمد، الصورة الشعرية فى الخطاب البلاغى والنقدي، ط: ١، المركز الثقافى العربى، بيروت،
لبنان، دار البيضاء، المغرب، ١٩٩٠، ص: ١٩٢.

له ئەنجامی گرنگیدانی (تۆدۆرۆف) بەئەدەب، بۆ خویندەنەوێ دەقەکانی ئەدەب، تیۆریکی تایبەتی دانا و، سیگۆشەیی ھاوئیزیکی (ھەلپشتن، لەسەر رۆیشتن، شیعراپەتی) ی کرد بە کۆلەکەیی پشت پێ بەستن. ھەریەکیکیش لەم لێک نزیکانە، رینگایەکی خۆی بۆ خویندەنەوێ دەق ھەییە^(۱).

لەبەرئەوێ لە دەقدا فۆرم سەرچاوەی کاری رەوانبێژییە، بۆیە لێکۆلینەوێ و توێژینەوێ لەبارەیی فۆرم، بۆ رۆچوون بەناو دەقدا چاکترین و گونجاوترین دەروازەییە. خویندەریش ئەو کاتەیی لە وینەکان گەیشت، کە بە دیارخەری دەق دادەندرین، دەتوانیشت دەق بدۆزیتەوێ و پەنھانەکانی ئاشکرا بکات. رەخنەگری فەرەنسایی (جیرار جینیت G. Genette)، دەلیت: ((راستی و واقعییەتی رەوانبێژی لەو خالەوێ دەست پێ دەکات کاتیکی بتوانین، بەراورد لە نیوان وشەییەکان یان رستەییەکان بەوشە و رستەییەکی تر بکەین، ئەگەر شوینەکەیی خۆی یان شوینەکی ترممان بەکار ھێنا))^(۲)، ئەوێش لە شەرۆقەکردنی بونیادگەریدا، لەسەر گرنگی و چالاکیی و شارەزایی خویندەر دەوێستت.

(جان کۆھین)، مسۆگەری خواستن لە شیعردا بەئاستی ئالوگۆری دەبەستیتەوێ، ئەمەش لەگەڵ دیاردەیی باش و جوانکاریی (Beautifying) تری وەک سەرۆا و پاش و پێش خستن... بەجیاکەرەوێ دادەندریت، کە بەئاستی ئاسۆیی مسۆگەر دەبن. پێوەندی دانانی ئاسۆیی، کە لێک نزیکردنەوێ وشەکان رێک دەخات، دەبیتە دیاریکردنی دیاردە باشەکان و لە ناو پانتایی دەقدا دابەشیان دەکات. کەچی ئالوگۆر (الابدال)، ستوونی پێوەندییە پێکھاتەییەکان دەتەقینتەوێ. گۆرانکارییەکان بەشیوێیەکی کتوپر لە ناو بونیاتی پێکھاتەدا روودەدەن خواستن دروست دەکات^(۳). ئەمەش دیاردەیی لادان دەگەییەنیت. ھەرۆک لە لای (جاکبسون) و (تۆدۆرۆف) بەرچاومان کەوت، کە لە پێوەندییەکانی زماندا بەکار و دوورکەوتنەوێیکی ئاسایی دادەندریت. (جۆن کۆھین) لە

(۱) پروانە : تزفتیان تودوروف، نقد النقد، ص: ۲۱. ھەرۆھا سەبارەت بە تیۆری تۆدۆرۆف بۆ خویندەنەوێ

دەق، پروانە: روبرت نشولز، البنيوية في الادب، ص: ۱۶۳-۱۶۴.

(۲) محمد الولي، الصورة الشعرية في الخطاب البلاغي والنقدي، ص: ۲۳۹.

(۳) سەرچاوەیی پێشوو، ل: ۲۳۹.

زمانی شیعدا دوو لادان دیاری دهکات، یه کهم زمانی (Linguistic) نهوی تریش ژیریژی (Logical)، که مه بهستی له پشت هم دوو لادانه دا، نمونه ی ژیریژی وینه شیعی دایمه زینیت. چونکه به بچوونی (کوهین) فره وینه یی به هو ی دژبوونی هم دوو ناسته به ره هم دین. له شیکردنه وهی وینه ی شیعیدا، ده لیت: ((ته گهر لادانی زمانی له ناستی خو ی تیپه پراند، ته وا وینه ی شیعی له سه ر بنه مای هاوسه نگی بونیات دهنریت و به ره مزیش داد ه پو شریت))^(۱). لیره دا ته وهی شایانی باسه، دیارده ی گونجاندن و ریکه ستنی ده قی ته ده بی و که ره سته کانی پیکه اتنیه تی، که به مه به سستی گونجاندنی هه ریه که له قسه کهر/نوسهر، گو یگر/ خو ینه ر له ناو راستی پرۆسه ی گه یاندندا ریک ده خرین، ته مه نیازی زور له ره خنه گره رۆژئاوا ییه کانه و به و واتایه ی له کرداری خودی زماندا، مه به سستیکی ئومید به خشه. ره خنه گری هو له ندایی (فان دیک Van Dijk)، هه ول ده دات لیک نریک کردنه وه یه کی ئاشکرا و ریک له نیوان تو یژینه وهی زمانی و ده قی ته ده بی بی نیته ئاراهه، وا پیشنیار ده کات، که ((ریزمان، به گونجاندنی بیردۆزی یاسای وینه و واتا وه سف بکریت))^(۲).

گرنگی پیکه اته ی زمانی، له پیکه اتنی بونیاتی گوزارشتی ده قدا نییه، به لکو له پیکه اته ی ناوه رۆکدایه، که ته مه ش بنه مای تیور و قوتابخانه ی به ره مه یان و گو یزانه وهی (جو مسکی) یه، که له سه ر ته و راستییه ته نجام دراوه، یاساکانی ریزمان بو ریکه ستن و دامه زاندنی بونیاتی پیکه اته و ده لالیی رسته یان ده ق کار ده کهن. هه ر له باره ی گونجاوی ده ق، (فان دیک) بوونی کومه لیک بنه ما له ده قدا به مه رج داده نییت. بو ته وهی ریکی و گونجاندن له نیوان پیکه اتنیان و ده لاله ت ته نجام بدریت، له و بنه مایانه: هاویه ندبوون (Correlation) - به و پیودانگه ی پیوه ندی ده لالی دروست ده کات، ریکه وتن و گونجان (Harmony)، هاو ریکی و ریزبه ستنی په یام (Message Arrangement)، بابته ی په یام (Message Theme)، بینای تیکرایی^(۳).

(۱) مصطفی الکیلانی، وجود النص الادبی - نص الوجود، ص: ۲۱.

(۲) محمد الخطابی، لسانیات النص - مدخل الی انسجام الخطاب، ط: ۱، مرکز الثقافی العربی، بیروت، دار البیضاء، المغرب، ۱۹۹۱، ص: ۲۹.

(۳) سه رچاوه ی پیشوو، ل: ۱۳ - ۴۶.

له لايه كى تریشه وه په خنه گران (بول) و (براون) سه بارهت به پړيکه وتن و گونجاندى دهق، چند بنه مایه كى تر پيشنيار ده كهن، له وانه: ريزبه ستن (السياق Context) و خاصيه ته كانى ريزبه ستن، هه ريه كه له قسه كهر/نوسهر و گويگر/خوينهر، كات و شوين ده گريته وه. هه ريه كه شيان چ له كردار و پرؤسه ي پيکه ينانى په يام، چ له كردار و پرؤسه ي راقه كردن (Interpretation) و بنه مای ته ئويلى (Interpretative) خو جيبى، رؤليني كى به رچاو ده بينيت، يان بؤ راقه كردن ئه و مافه به دهق بدرت نه ك ته نيا ئه و بابه تانه ي راقه له خو ناگرن، به لكو هاوشانه كانيشيان له خو ي دور بجاته وه و ناچار نه كريت به كاريان به ينييت، به م جوړه كردارى ده قبوون، پاشان مه به ست، گه ياندى، جيبه جى ده بيت.

ريزبه ستن، سروشتى دهق له ناو دهقى (Textual) و ده قبوندا ده ستنيشان ده كات، كه واته: ((دهق يه كه ييكي ده لالييه، رسته كانيش رپگاي به ئه نجام گه ياندى دهق ده گه يه نن... بؤ ئه وه ي هه ر ده قيك دهقى بيت، پيوسته پشت به هه ندى له هويه كانى زمانه وانى به ستيت، كه دهقى ته واو و دهقى دروست ده كات، به م هر جيك ئه م هويانه له يه كه كانى گشتگيرى به شدار بن))^(۱). به م شيوه يه (هالدى) له باره ي چو نيتى دهق، بؤ چوونى خو ي راده گه يه نيت و كارى له سه ر ده كات. ريزبه ستنه كان به ته نيا چالاكى ده لالى نابه خشن، به لكو له بونيياتى پيکه اتندا به شدارن. پيوه ندى نيوان ئه م دوو چالاكييه، سروشتى ئه و سيستمه ديارى ده كات كه دهقى له سه ر بونييات نراوه، هه روه ها (هالدى) ئه و كه ره ستانه ديارى ده كات كه به دهق و سيستمى دهق به ستراونه ته وه و بريتين له: يه كه م: گواستنه وه، پيوه ندى يكي ده لالييه و بوونى له ده قدا پيوسته، هاو رپيكييه كه له نيوان خاصيه تى ده لالييه ره گه زى بگوازه ر (المحيل Converter) و بؤ گوازاو (المحال اليه Transferee) دا دروست ده كات. دوو م: كه ره سته ي ئالوگور كى و لابردي، هيچ شتيك جيگاي لبراو ناگريته وه ته نيا ئه گه ر خوينهر بتوانيت به پالپشتى رسته كانى پيشووتر شوينيان پر بکاته وه. سييه م: گه ياندى: به م به ستى ريزبه ستنى كى فه ره نگی، ئه و رپگايه ديارى ده كات كه دواتر و پيشتر به شيوه يه كى رپكوپييك به يه كه وه ده به ستيتته وه^(۲).

(۱) محمد الخطابى، لسانيات النص، ص: ۱۳.

(۲) سه رچاوه ي پيشوو، ل: ۱۶ - ۲۵.

بەم جۆرە بېنېمان بونىادگەرى بەپالپىشتى زىمانىسى بۆ ناساندن و ناواخىكردىنى دەقەكانى ئەدەبى، ناراستەيەكى جىگىرىسى زانستى بۆ شىرۆقە و شىتەلكارى دىارى كىردوۋە. سەرەپاي ئەمەش ھەر لەبارەى دەقەكان، خويىنەرىش بەزانست و زانىارى ھۆشيار و ئاگادار دەكاتەۋە، ھەموو رېكخستىنەكان و پىۋەندىيە دىار و نەيىنىيەكان ئاشكرا دەكات. بەشدارى لە دانانى ئەو بنەما و تىۋرانەيش دەكات، كە رۆلىيان لە ئاشكراكردىنى دەقەكاندا دەيىت.

(۲) دەقى ئەدەبى^(*) لە شىۋازگەرى بونىادگەرىدا Structural Stylistic

زىمان سەرەپاي ئەۋەى كە دىاردەيىكى كۆمەلايەتتىيە، يەكەم ئامراز و ھۆكارى دەرىپىنىشە. دەقەكانى ئەدەبى (شىعر) پىش لەسەر بنەماى ھەندى لە ئامرازەكانى ئەم زىمانە بونىيات نراون. كەۋاتە دەق بونىياتە (Structure). بۆ ئەۋەى پىۋەندىيە ھەمەجۆر بەرپىگا و ھۆكارى رۋودانى گۆرانكارى لە بارى ئاسايىدا دروست يىت، كە ئەدەب لە دەقدا بەدىارى دەخات، دەق دەيىتە سىستەم و لە ئەدەبدا بەكار دىت. لەم كىلاۋرۆژنەيەدا ئەدەبىيات تايىبەتەندى بەدەقى ئەدەبى دەبەخىت و ەك تەۋەرىپكى جىكارىش بەكارى دەھىتت، رەنگى ئەم پاستى و تىگەيشتنە لە دەقى ئەدەبىدا بەچالاكتىن كارى شىۋازگەرى دابندىت. ھەر بۆيە زۆرىيە رەخنەگر و تويژەران لەسەر ئەۋە كۆكن، كە شىۋاز لە دارشتىكى پوختەى دەق پىكدىت. ھەندىكى تىشىيان لەگەل ئەم ناسنامەيەى شىۋازدا نىن، بەلام پىناسەى تىيان بۆ شىۋاز ھەيە. بۆ نمونە (بالى)ى زىماناس لە دەقى ئەدەبىدا، بەدىارتىن دامەزرىنەرى شىۋاز دادەندىت، پىشت بەو بنەما بونىادگەرىيانە دەبەستىت، كە لە لايەن (سۆسىر)ۋە دانرابوون، لەبارەى شىۋاز دەليت: ((شىۋاز ەك زىمان بەكارھىنانىكى خودىيە، لە كۆمەلە بارگاۋى بونىك پىكدىت، ەكو لاسوورى كىمىيا تىكەل بەيەكتىيان دەكات و كار لە يەكتە دەكەن))^(۱). ئەم دىاردەيەش لە بەردەم زىماندا دەيىتە ئاستەنگ، چونكە بەكارھىنانى زىمان بەماناى تۋاندنەۋەى زىمانە لە ناو چوارچىۋەيەكدا كە تۋانستى گەياندنى ھەيىت، ھەرۋەكو چۆن لە لاسوورى كىمىيادا دوو

(*) زىاتر مەبەستىمان دەقى شىعرە، بەلام سەبارەت بەھەندى پىناسە، چونكە دەقى ئەدەبى واتاى فراۋانتر

دەگەيەتت، بەكارھىنانىمان پى پەسەندتر بوو.

(۱) د. عبدالسلام المسدى، الاسلوبية والاسلوب، ص: ۸۹.

مادده تیكهَل بهیه کتر ده کرین و مادده ییکی تازه بهرهم ده هیئین. رهنگی سیفه تی مادده کانی بنه پرتی ون بن. له ده قیشدا وشه کان و نامرازه کان بو ثم سیستم و دستوره تیكهَل بهیه کتر ده کرین. لیږدها جهخت له سه چالاکی و توانستی دهق و تهرزه شیوازه کانی گوزارشت و دهرپین ده کریتسه وه. ثم دیاردهیه، دهشکری بو دهرپینی مهسه له کانی فیکریش به کار بهیندریت. له لایه کی تریشه وه (لیوسپیتزر (Leospitzar) شیوازه گه ری بو: ((میژووی ته ده ب، به پردی زمانناسی داده نیت))^(۱).

زمانناسی بو زمان توئینه وهی زانستییه. زمانیش دهقی ته ده بی و شیعی دروست ده کات. کهواته شیوازه، دیارده کانی - چ دهنگی، چ وشه سازی و رسته سازی بیت، زمانه و دهقه کان بونیات ده نیت.

لیږدها دوو پرسیار دیتته ناروه، یه که میان: آیا ته و دیارده زمانییانه که خاسیه تی شیوازه گه رین له بهردهم دهقی ته ده پیدا گرفت دروست ده کهن؟ دووه میان: آیا خاسیه ته کانی شیوازه گه ری بو به دیارخستنی ته دگاری ثم جوړه بونیاته زمانییه، که متهرخه می دهنوینن؟ بی گومان هندی بو چون ته وه راده گه یه نن، که شیوازه گه ری به هوی پیوه ندییه کان و تاییه تمه ندییه جیاوازه کانی دهرپین، تیکرای دهق ده گه یه نن، که چی ژوبه ی ره خنه گران و زمانناسان بو چون ییکی تریان هیه. (ریقاتیر) ئاوپ له شیوازه ده داته وه، به و تیروانینه، شیوازه^(*) سنووری ته رزی گوزارشت و دهرپین ده به زینیت و پیی به دیار ده که ویت^(۲)، ته وهش به ره و چه مکی (ته ده بیات) یان (شیعرایه تی) مان ده بات، که (جاکسون) له بابه تی کار و پله ی زماندا باسی لیوه کردون و سروشتی پیوه ندی نیوان ته وه ره کانی ئاسویی و ستونی پیی به دیار خستون، له پرۆسه ی کاری زمانیدا ده بنه سه چاوه ی (لادان) دروست کردن^(۳). ههروه ها له چه مکی شیعرایه تیشدا، لادان به هوی پیوه ندییه کانی زمانه وه ده توانیت بونیاتی گوزارشتی ئاسایی به لاهه نیت و

(۱) د. عبدالسلام المسدی، الاسلوبیة والاسلوب، ل: ۱۰۸، ههروه ها پروانه: محمد عزام، الاسلوبیة منهجا نقديا، ل: ۴۲.

(*) هیه شیوازه بو که سایه تی نو سه ر و جیهانه تاییه تییه که ی به نرخ و ده روازه داده نیت، هه شه شیوازه به هه لویستی ئایدیولوجی و هزی داده نیت، به لام نیمه ئامازهیان پیی ناکه یین، چونکه مه به ستمان چه مکی بونیاد گه ریبه بو شیوازه، ئاستی شیکردنه وه یه تی له دهقی ته ده پیدا.

(۲) پروانه: محمد عزام، الاسلوبیة منهجا نقديا، ل: ۱۲۸.

(۳) سه چاوه ی پیتشو، ل: ۱۱۸ - ۱۲۱.

له شویئی ئه، بونیاتیکی چاوه‌پروان نه‌کراو و نائاسایی داده‌مه‌زرییئت. شیعیرایه‌تییه‌کەش به‌ناو ناخیدا روو ده‌چیت. ئەم راستییی لای (جاکبسون) و لایه‌نگرانی شیواز ده‌گه‌یه‌نیئت، بۆیه شیواز: ((کار و پله‌یه‌کی ناوه‌ندی ری‌کخراوی ده‌قه))^(۱). ئەم کار و پله‌یه‌ش کرداری پی‌که‌یتنانی خودی زمانی دیاری ده‌کات، هه‌روه‌ها بۆ پروودان و دروستکردنی ئه‌و پله و کاره‌ چاوه‌پروان نه‌کراوه، نووسه‌ر به‌گوێره‌ی هه‌لب‌ژاردنی خۆی هه‌ندی له‌ په‌گه‌زه‌کانی ته‌وه‌ری ستوونیی زمان، بۆ ته‌وه‌ری ئاسۆیی جیبه‌جی ده‌کات. بۆیه (جاکبسون) بۆ جاری دووهم جه‌خت ده‌کاته‌وه: ((پرووداوه‌ کتوپره‌کان له‌ ماوه‌ی چاوه‌پروانکه‌ری (المنتظر A waiting) ناچاوه‌پروانکه‌ری (اللامنتظر Unawaiting) له‌ دایک ده‌بن))^(۲).

ناچاوه‌پروانکه‌ری خۆی کرداری (لادان)ه، (شیعیرایه‌تی) به‌ره‌هم ده‌هییئت و له‌ ده‌قدا زۆرتیرین و به‌هرچاوترین به‌ها و نرخ‌ی شیواز ده‌گه‌یه‌نیئت. جگه‌ له‌مانه‌ زۆر په‌خنه‌گری بونیادگه‌ریش هه‌یه، به‌ نمونه: (سپیتزر)^(۳)، (جۆرج موان)^(۴)، (برناد بلوک)^(۵)، (تۆدۆرۆف)^(۶)، (ریفاتیر)^(۷)، (جان کوهین)^(۸)... بۆ لی‌کۆلیینه‌وه له‌ سیف‌ه‌ت و خاسیه‌ته‌کانی شیوازگه‌ری، تا له‌م جۆره‌ ده‌قانه‌ی پی‌ پوخته‌ بکریت، لادان به‌ بنه‌ما و په‌یگان داده‌نین. هه‌رچه‌نده‌ هه‌ندی له‌م په‌خنه‌گرانه‌ له‌باردی چه‌مکی شیوازگه‌ری، بۆچوونی هه‌مه‌چه‌شنه‌یان هه‌یه، به‌لام دیارده‌ی لادان له‌ ده‌قی شیعیری زۆرتیرین ئاماده‌یی و فره‌ترین گوزارشت له‌ خاسیه‌ته‌کانی شیوازگه‌ریی ده‌قی ته‌ده‌بی ده‌کات.

(۱) پروانه: محمد عزام، الاسلوبية منهجا نقديا، ل: ۱۱۹.

(۲) عبدالسلام المسدي، الاسلوبية والاسلوب، ص: ۸۶.

(۳) سه‌رچاوه‌ی پیتشو، ص: ۱۰۲، هه‌روه‌ها پروانه: د. جوده‌ فخرالدين، شكل القصيدة العربية في النقد العربي حتى القرن الثامن الهجري، ص: ۱۰۲، اوستن وارين و رينية ويليك، نظرية الادب، ص: ۱۸۹... هتد.

(۴) سه‌رچاوه‌ی پیتشو، ل: ۳۶.

(۵) سه‌رچاوه‌ی پیتشو، ل: ۹۷، هه‌روه‌ها بروانه: د. عبدالکريم راضي، نظرية اللغة في النقد العربي، مكتبة الخانجي بمصر، د. ط، ۱۹۸۰، ص: ۴۲۸.

(۶) سه‌رچاوه‌ی پیتشو، ل: ۱۰۲.

(۷) سه‌رچاوه‌ی پیتشو، ل: ۸۶، هه‌روه‌ها بروانه: محمد عزام، الاسلوبية منهجا نقديا، ص: ۱۲۸-۱۳۵.

(۸) د. منذر عياشي، الخطاب الادبي ولسانيات النص، المعرفة السورية، العدد: ۳۰۰ و ۳۰۱، ۱۹۸۷، ص: ۸.

پهنگبى ھەمەچەشەنەيى لە چەمكى ديار دەي شيوازگەريى دەقى ئەدەببەدا، بەدەورى ناوەندى پرستەيەك زياتر وەك لە چەقى مەسەلەكانى (دەقبوون) بسوورپتەو و بەشيوەي لادان بەديار بکەوئەت. بۆ نمونە، لە شيعردا ھەندى ديار دەي کيشى شيعرى ھەيە، کە تايبەتەندى بە ريتم و موسيقاي دەق دەدەن، لادان لەم جۆرە کيشانە و دەرکەوتنى کيش و ريتمىكى دیکەي نوئ لەناکاو لە دەقى شيعردا، بەشيوازگەريىكى تازە دادەندريت. بەلام سەبارەت بەھەندى لە پەخنەگرانى شيوازى ئەدەب کە دەلەين: شيواز ديار دەيىكى دەقيە، يان دەق ديار دەيىكى شيوازگەريە، وا پەچا دەکەن سيمای (Countenance) شيوازگەري، لە دروستکردنە جۆراو جۆرەكانى پیکهاتەي دەق دەست پى دەکات، بەبى ئەوئ ناوړ لە دەرەتانە پيوەنديدارەكانى ئەم دروستکردنە بدەنەو. بۆ نمونە، کاتىک نووسەر ھەول دەدات دەقەك دابريژيت، بۆ پیکهينان و بونياتنان، چەند ریکهتەيەكى جياواز دەگریتە بەر، لە بەراييدا چەند وشەيەك ھەلدەبژيريت و دەستنيشانان دەکات، پاشان بەگوئەري تايبەتەندىيەكانى زمانى و ھزريى دەق دابەشيان دەکات. ئەم تايبەتەنديانە لە ھەمان کاتدا تايبەتەندى شيواز ديارى دەکەن. لە بناغەشدا گوڤرانکاريى شيوازگەريە کە ھەلدەبژيردين بەبى ئەوئ لە کردار و پرۆسەي پیکهيناندا بگوڤردين، دواتريش ھەموو ئاستە جياوازەكانى دەق لە خو دەگرن: ((ليڤەدا گوڤرانکاري لە فۆرمدا بەرچا دەکەوئەت: ئەندازەي پیکهينان و بونياتى دەق، بەيت (ديڤ) دابەشکردن، ھونەرەكانى جوانکاري، وشە و پرستە دريژکردنەو، نيشانەكانى خالبەندى...)). گوڤرانکاريەكانى بواری وشەسازى: (بەشەكانى ئاخاوتن: ناو، کار، کردار، ئاوەلناو، ئاوەلکار...)). گوڤرانکاريەكانى دەرەتانى فۆنەتيك: (دابەشکردنى يەكەي فۆنەتيك و دەنگيەکان، جۆرەكانى بڤگە، شيوەي کيشى ەرووزى، پەگەزدۆزى...))، پاشان گوڤرانکاريى ئاويتەيى و دەلالى روو دەدەن^(۱). بەم جۆرە پرۆسەي بونياتى دەق دەبیتە کردارى دروستبوونى شيوازگەري، چونکە دەق خوئ ديار دەيىكى شيوازگەري رادەگەيەنيت.

پوختەي خستنە روو ئەوئەيە، شیکردنەوئەي چەمكى شيواز دوو ئاراستە لە خو دەگریت، يەكەميان، شيوازگەري بەديار دەيەك لە ناو پيوەندىيەكانى سيستمى زمانى

(۱) پروانە: د. سعد مصلوح، الدراسة الاحصائية للاسلوب (بحث في الاجزاء الوظيفية)، مجلة عالم الفكر، العدد: ۳، ۱۹۸۹، ص: ۹۹-۱۴۰.

دادەنیت، که پوختەیی بە دەق دەبەخشیت، بەتایبەتیش ئەو پێوەندیانەیی که تەوقی ئاویتەیی سادە دەشکێنێ و لە لای خۆینەر بونیاتیکی قوولێ چاوەروان نەکراو دروست دەکەن، چالاکی دەق لە کرداری گوزارشتی و هزری گەشەیی پێ دەدات و بەزیندوویی دەولەمەندی دەکات. هەرچی ئاراستەکە ترە: شیکردنەوی جیاواز لە بونیاتی ناووەوی دەق ئەنجام دەدات، ئەو بونیاتەش لە ناخدا گۆرانکاری شیوازگەرییە، که بۆ پرۆسەیی بونیاتی دەق، هەڵدەبژێردرێت و دەبیتە خاسیەتی شیوازگەری، بەرپوچوون بەناو قوولایی دابەشبوونی پانتایی دەقدا، ئاشکرا بوون و ئامار و ناواخکردنی بەدیار دەکەوێت، لە رینگای ئەم دابەشکردنەشدا، تەرزە جیاوازه‌کانی دەستنیشان دەکەین. لێرەدا رینگا بە بەراوردکردنی بەرھەمەکان دەدرێت. نەک لەسەر ئاستی یەک دەقدا، بەلکە لەسەر ئاستی کۆمەڵە دەقیەک بۆ ئەوێ تاییبەتەندییەکانی دەق و ئاستەکانی ئاویتەبوون و پیکھاتنیان ئاشکرا بکەین^(۱).

(۳) دەق لە بونیادگەری پیکھاتندا (البنیویة التکوینیة Constitutional Structural)

لە رەخنەیی ئەدەبیدا، بەستنەوی بونیاتی دەق بە بونیاتی کۆمەڵە لایەتی و میژوویی، هەولێکی تازە نییە. چونکە رەگی ئەو هەولە، لە قوولایی رۆشنییری رەخنەیی کۆمەڵگای مەرۆقیدایە. بەتەواوەتیش لە سەدەیی نۆزدەدا ئەم هەولە دلکاری بەخۆوە بینیوە، چونکە ئەم سەدەییە، سەدەیی رینسانسی زانست و زانیارییەکانی مەرۆقیەتییە. رەخنەیی ئەدەبیی ئاراستەیی ئەم هۆشیاری و ئاگاییە وەرگرت و بۆ مەبەستی هینانە دی راپەڵەکانی پەرەپێدان چەند رینگاییەکی زانستی گرتە بەر. زۆر لە هزرمەندان و رەخنەگرانی وەک: (مەدام دی ستال، سانت بوف، ئرنست رینان، هیبولیت تین، برونسییر....) ئەسپی خۆیان لەم مەیدانە تاو داو. ئەم ئەزمونە پاش ئەوێ که (مارکس و ئەنگلز) تیۆرەکیان دانا بەناوی (فەلسەفەیی مارکیسییەتی)، زیاتر بەرەگدا چوو و زانستیەتی وەرگرت. ئەم تیۆرە لە چەمک و تێگەشتنی ماددیەتەو، بۆ میژوو و کۆمەڵگا و دیاردە جۆرەجۆرەکانیان دەروانیت. ناوەرۆک و جەوھەری

(۱) سەبارەت بە (شەرۆقی شیواز) برۆانە: د. سعد مصلوح، الدراسة الاحصائية للاسلوب، ص: ۹۹، هەررەها، اوستن وارین و رینیە ویلیک، نظریة الادب، ص: ۱۸۹، و محمد عزام، الاسلوبیة منهجا نقديا، ل: ۷۷.

نیگای ئادەمیزاد لە ناو ئاوەژووی واقعیی بابەتی و پیکهاتەیی وینەیی خودییەتی
ئەوێهە شاردراوێهە^(۱).

نیگایی و هۆشیاریی ئەدەبیش، یەکیکە لە گرنگترین جۆرەکانی ئەو ئاگاییەیی کە
مرۆڤ لە ماوەی پێوەندییە بابەتیەکانی ژبانی کۆمەڵایەتیدا هەڵدەگیرێتەو. ئەم
بۆچوون و دەربڕینەش رەنگی دەلالەت لە گونجاوترین گوزارشتی بونیادگەری پیکهاتندا
بکات، بەو سیفەتەیی کە هەول دەدات، جەخت لەسەر پێوەندی بونیاتی ئەدەب،
بەبونیاتی کۆمەڵگا و میژوو بکاتەو و ئەم پێوەندییە جیگەر بکات. لە نیوان ئەم دوو
بونیاتەدا (بونیادگەری و پیکهاتن)، تیکە لاوبوون و کارلیکردنی دلنایی و چارەنبوو
روو دەدات. لە نیوانیشیاندا مشتومرێکی راستی هەیە و کارلیکردنەکەش لە ناخ
دەگرێت و لە ناویدا، جیهانبینی زانستی بۆ دنیا نەشوێن دەکات. دەق بەرھەمھێنراوی
ئەدیبە، ئەدیبیش، لە چەقی کۆمەڵایەتی جیگەر، بۆیە لێرەدا ئەدیب: ((پابەندە و
دەکەوێتە بەر بزوتنەوێ تاریشەیی، کە لە مندالانی ناخی لە دایک دەییت. لە
تێروانیی جیهانبینی خۆیی و هەلوێستی بۆ دامەزراندنی ئەم جیهانبینی، بوار
بەئەدیب دەدرێت، بۆ ئەوێ دەق زیاتر بەژیانەو بەلکیت، سیفەتەکانی ئەم بزوتنەوێ
بۆ ناو دەق بگوازیتەو، هەرۆھا بۆ ئیمەش لەبارە زانیاری زیاتر سەبارەت
بەسیفەتەکانی بزوتنەوێ کۆمەڵایەتی، کە لە دەقدا رەنگی داوێتەو بەدەست بەینین و
بزاین))^(۲) هزرمەندی رۆمانی: (لوسیان گولدمان) ئەم بۆچوونەیی پەسەند کرد و لە
لیکۆلینەو پراکتیکییەکاندا گرنگی پێ دا.

گرنگ پیدانی (گولدمان) تەنیا لە پروانگەیی بەستەنەوێ بونیاتی ئەدەبی و میژوو و
کۆمەڵگادا نییە، بەلکە لەو سەرچاوەو هاتوو کە بوونی ئەم پێوەندییە لە
چارچۆی چەمک و تیگەیشتنەکانی زمانناسیی بونیادگەرییە، کە (سۆسیر) و
لایەنگرەکانی دایان هینابوو، ئەویش پەرەیی پێدا و دەولەمەندی کرد. بەلام چون

(۱) پروانە: المعجم الفلسفي المختصر، ترجمة: توفيق سلوم، دار التقدم، موسكو، ۱۹۸۶، ص: ۴۱۱.

(۲) يوسف حامد جابر، قضايا الابداع في قصيدة النثر، دار الحصاد للنشر، ط: ۱، دمشق، سوريا،
۱۹۹۱، ص: ۷.

توانیویه تی تیکه لاوییهک له نیوان بونیادگه ری و میژوو دا بکات؟ کاتیک له بهر رۆشنایی زمانناسیدا، بنچینه و بناغه ی بونیات سیستمیکی داخراوه، که چی میژوو بزوتنه وه و گۆران و پیشکه وتنه. بی گومان تیۆری مارکیسییهت له سه ره شه و بنه ما و بنچینه یه دامه زراوه، تا هه ول بسات دیارده کانی سروشت و کۆمه لگا و بیر پراشه بکات و تیگه یشتنیان لیوه به ده ست بهیئیت. بو ته نجامدانی شه کاره ش پشت به چه مکی بونیادگه ری ده به ستیت. وهک تییینیش ده کریت سه ره له دان و بلا بوونه وه ی چه مکه کانی بونیادگه ری، وهک چه مکه کانی: بونیات، سیستم، گۆرانکاری پیوه ندی نیوان ره گه زه کانی شه و سیستمه و به یه کتر گریدانیان، یان شه و پیوه ندی و گۆرانکارییه ی بونیات به بونیات و سیستم به سیستمیکی دیکه وه ده به ستیتته وه، له پانتایی تیۆری مارکیسییه ته وه ده ست پی ده کات. له م ناوه نده دا چه مکی بونیات: ((له شه نجامی کار و چالاکی پراکتیکردنی خه لک پیک دیت و پیش ده که ویت))^(۱). بو زانیاری له باره ی بونیات: ((پیویسته رینمایی و ریبه ری پیکه اتن و پیشکه وتن بکریت))^(۲).

به م چه شنه تیگه یشتن و چه مکی بونیادگه ری له ناوه ند و چه قی شه و بزوتنه وه یه دایه، که به گۆران و ئالوگۆر و پیشکه وتن به ره م دیت، به به رده و امیش په ره ی پی ده دات و ده وله مهندی ده کات. شه وه واقعی شه و راستییه بوو که (گولدمان) بو چه مکی بونیادگه ری پیکه اتن خستبوویه روو و شه نجامی دا بوو.

هه ره ها له تیروانیی و تویتروازی ماددییه وه، ده بینن شه ده ب و فه لسه فه له زۆر ئاسۆ جیاوازه وه بو جیهانبینی جیهان ده روانن، شه و جیهانبینییه ش له واقعی تاکی کۆمه لدا نییه، به لکو واقعیکی کۆمه لایه تییه و بو کۆمه لیک یان تویترویک ده گه ریته وه^(۳).

به م جۆره پیوه ندی نیوان شه ده ب و میژوو له قوولایی جیهانبینی ته دیبه وه سه رچاوه ده گریت، شه ویش نوینه ری جیهانبینی کۆمه لیکه، که له لایه نی میژوو و

(۱) اضولو باسکیز، البنیویه والتاریخ، ص: ۳۲.

(۲) سه رچاوه ی پیشوو، ل: ۴۰.

(۳) لوسیان غولدمان وآخرون، البنیویه التکوینییه، ترجمه: محمد سیبلا، ط: ۲، نشر مؤسسه الابحاث العربییه، بیروت، لبنان، ۱۹۸۶، ص: ۴۸.

كۆمەلايەتتە پېئوھى بەستراۋەتەۋە. ئەدىب لە رېنگا و جۆرى رەگەزەكانى ئەدەبەۋە دەتوانىت گوزارشت لە جىھانبنى دەستەيەكى كۆمەلايەتتى بگات، زياتر لە خواست و ئاۋاتەكانى خۆى، كە دەيەۋىت ھەستىكى ئەدەبى يان كۆمەلايەتتى بەراستگۆيى دەريپىت.

(گولدمان) بۇ دۇنيا بون لە مەسەلانە، پروو ۋە ئاراستەيە قول دەيىتەۋە، كە پېئوھى نىۋان بونىاتى ئەدەبى و بونىاتى كۆمەلايەتتى ھاۋسەنگ دەكات، ئەمەش بە بەدۋاد اچوونى ھاۋسەنگى پېئوھى نىۋان فۆرم و ناۋەرۆكى ئەدەب و ئەۋىە كە پىكھاتانەى كە ھەردوۋكىانى لەسەر دروست بون جىبەجى دەيىت. لىرەدا گرنگى بيناى ھونەرى لە كار و بەرھەمى ئەدەبى بەديار دەكەۋىت، بەۋ مەبەستە ۋەك رايەلىكى تىكچەرژاۋ ھەموو رەگەز و يەكەكانى ناخ لە خۆ دەگرىت و دەيىتە سەرچاۋەى كار و پلەى جياۋازبەخشىن. نمونەى ئەم جۆرە كار و گفتوگۆيە لە بونىادگەرى پىكھاتاندا، بەتەنيا لەسەر ئەۋ پېئوھى نىۋەى كە ناۋەرۆكى دەقى ئەدەبى لەسەر بونىات نراۋە ناۋەستىت، بەلكو دەكەۋىتە ناۋ پانتايىكى فراۋانتر، ئەۋىش بونىاتى كۆمەلايەتتە، كە نوپنەر و ھەلقولۋاى دەستە و كۆمەلىكى ديارىكراۋى كۆمەلايەتتىن. ھەردوۋ بونىاتەكەى (ئەدەبى و كۆمەلايەتتى)، بونىاتىكى گەۋرە و بەرفراۋانى (دەلالەت) دروست دەكەن.

بونىاتى دەلالەت، بەدامەزىنەر و داھىنەرى دەقى ئەدەبى دادەندىت، ئەنجامدانى ئەم پرۆسەيەش تەنيا بۇ پېئوھى و ھاۋبەندىتى يەكە بونىاتەكانى ناۋەۋەى بونىاتى دەلالەت نىبە، بەلكو ئەم بونىاتە بەگروۋپىكى كۆمەلايەتتى دەستىشانكراۋ پەيوەست دەكات، تا بەجىھانبنىكى ديارىكراۋى جىھان بگات. ئەم جىھانبنىيەش بەپىچەۋانەى مەيلى يەكەكانى ئەم گروۋپە دەيىت^(۱). لىرەۋە تىكستى ئەدەبى، مانا و بونىاتە دەلالىيەكەى درىژكراۋەى ئەۋ جىھانبنىيە جىھانبنىيە كە گوزارشتى بۇ دەكات^(۲).

(۱) لوسيان غولدمان و آخرون، البنىوية التكوينية، ص: ۷۵.

(۲) د. جمال شحيد، في البنىوية التركيبية (دراسة في منهج لوسيان غولدمان)، ط: ۱، دار ابن رشد للطباعة والنشر، ۱۹۸۲، ص: ۸۲.

بنه‌مای بونیاتی ده‌لاله‌ت، له کارلینکردنی سی لایهن: ((دهق، کارای دهق، میژووی کۆمه‌لایه‌تی))^(۱) پیکدیت. ئەم دەرەتانه به‌بۆچوونی (گولدمان) ناییت له هیچ ده‌قیکدا فەرامۆش بکریت. له‌ حاله‌تی به‌راوردکرن و هه‌لسه‌نگاندنی بونیاتگه‌ریی پیکهاته‌یی له‌ گه‌ڵ بونیاتگه‌ریی نا پیکهاته‌یی، هاودژییه‌ک له‌ هه‌لوێستیان به‌دی ده‌کریت، نا پیکهاته‌یی کاری ئەده‌بی به‌مه‌به‌ستی په‌خه‌ وەرده‌گریت. ئەم هه‌نگاوه‌ که‌ کاره‌که‌ی پێدا تێده‌په‌ریت، له‌ شیکردنه‌وه‌دا هه‌نگاوێکی گرنگتری به‌دوادا دیت، ئەویش: ((دۆزینه‌وه‌ی ریڤگایه‌که‌، هاوشانی ئەو ریڤگایه‌ بیته‌ که‌ هه‌ستی تاکی داهینەر له‌ کاری ئەده‌بی و هونەری پێدا تێده‌په‌ریت، واقعی میژوویی و کۆمه‌لایه‌تی پێدا تی بپه‌ریت))^(۲).

له‌ لایه‌کی دیکه‌وه‌، توێژه‌ریکی گه‌وره‌ی رووسیایی به‌ناوی: (یوری لوتمان J. Lotman) به‌دیار ده‌که‌وێت و گرنگییکی زۆر به‌بونیادگه‌ریی پیکهاتن ده‌دات. لیکۆلینه‌وه‌کانی سه‌باره‌ت به‌چه‌مک و مه‌سه‌له‌کانی شیکردنه‌وه‌ی ده‌ق و دانانی تیۆریک بۆ ریڤازی په‌خه‌یی خۆی ده‌وله‌مه‌ندی ده‌کات. تیڤرا و سه‌رجه‌م توێزینه‌وه‌کانیشی بۆ دانانی بنه‌مای تیۆری گشتی و بنه‌ماکانی شیکردنه‌وه‌ی ناسته‌کانی تیۆره‌که‌ بوو.

تیڤگه‌یشتن و بۆچوونی (لوتمان) له‌باره‌ی بونیات و سیستمی ده‌ق، له‌سه‌ر بنچینه‌ی نه‌گۆری و گۆشه‌گیری نییه‌، ده‌ق له‌ لای ئەو به‌هۆی هاوبه‌ندییته‌ی یه‌که‌ و په‌گه‌زه‌کانی ناوه‌وه‌ی، پیکهاته‌یه‌کی ئالۆز و تیک ترنجاره‌. ئەم واقیعه‌ش ته‌نیا ناوه‌ستیته‌ سه‌ر پیکهاتوه‌وه‌کانی ناوه‌وه‌ی ده‌ق، به‌لکو به‌چالاکێ، پێوه‌ندی قوول له‌ گه‌ڵ واقعی ده‌ره‌وه‌ش دروست ده‌کات. بۆیه‌ ده‌ق به‌هیچ جۆریک به‌رانبه‌ر به‌ده‌وره‌یه‌ری خۆی، یان ئەو بابته‌ و هۆکارانه‌ی که‌ له‌ پیکهاتنیدا به‌شدارن گۆشه‌گیر و داهاو نابیت.

قوولبوونه‌وه‌ی (لوتمان) به‌ناو پانتایی ده‌قدا، سه‌باره‌ت به‌سیفته‌ و چۆنیته‌ی پێوه‌ندییه‌کانی ناوه‌وه‌ و به‌ستنه‌وه‌ی به‌قالا و ژینگه‌ی ده‌ره‌وه‌ و ئاشکراکردنیان، بووه‌ بنه‌مای سه‌ره‌ه‌لدانی (په‌مزناسی). له‌ ناو چه‌قی تیۆرییه‌ په‌خه‌یه‌که‌یدا له‌ روانگه‌ی پێوه‌ندییه‌ ناخیه‌یه‌کانی ده‌قه‌وه‌، توێزینه‌وه‌ی سه‌باره‌ت به‌خاسیه‌ته‌ بنچینه‌یه‌یه‌کانی هه‌ریه‌که‌ له‌ په‌مزه‌کان ته‌نجام داوه‌. ده‌ستووری ئەم زانسته‌، لیکۆلینه‌وه‌یه‌ له‌باره‌ی گۆشه‌ و

(۱) د. جمال شحید، فی البنیویة التركيبية ، ص: ۹۱ - ۹۲.

(۲) لوسیان غولدمان، وآخرون، البنیویة التکوینیة والنقد الادبی، ص: ۲۱.

كۆلەكە كانى رەمز، كە (دال Signifiant) و (مەدلۇول Signifie) ن. ناوەرۆكە كانىشيان، ئاست و تەوەرە تايىپە تىپە كانى پىئوئەندىيە ئاوتتەيى و پىكھاتەيىپە كان لە خۆ دەگرىت. بۇ سروسى ئەم پىئوئەندىيەنەش، پىئوئەندىيە سىستىمىك دەپت. بەگوپرە سروسى سىستەمە كەش، چەمكى بونىات بەدىار دەكە وپت دەستىشان دەگرىت.

(پۆرى لوتمان) ئەو چەمك و زانىارىيەنە لە خۆرا و بەئاستىكى پروتەختى دانەناو، بەلكو بۇ دىارىكردى سىنورى ئەم چەمكە، بەناواختى شىرۆفە و شىتەلكارى بونىادگەرىدا پروچو، پاشان ناخى چەمكە كانى خۆى ناواختى كىرودون، واتا لەسەر بنەماي دەستكەوتى چەمكە كانى راقەي بونىادگەرى لە لىكۆلئەنەو رەخنەيىپە كانىدا، چەمكە كانى خۆى دارشتو. بەم جۆرە بەرنامەيىكى رەخنەيى بەئەزمونى داناو و لىكۆلئەنەو لەسەر ئەنجام داو. بۇ نمونە: جگە لە كار و كردارى رىكخستى زىمان، زىمانى بەسىستىمىكى دەنگى و زىمانى، پاشان پىكھاتەيى (ئاوتتەيى) و دەلالى داناو. سەرەپراي ئەمانەش بۇ بەدواداچونى دىاردەي: (لادان) لە تىكستى شىعدا، جەختى لەسەر ھەردو تەوهرى ئاسۆيى و ستونى زىمان كردۆتەو. ھەرۋەھا ئەم دىاردەيەش بۇ توانستى دەرپىن و گوزارشت دەگرىنئەو، كە لە لاي خوينەر حالەتىكى سەرسورمان و تاسان دروست دەكات. ھۆكارى بنەماي توانستەكەش، لە لايەك بۇ سروسى بىنا و پىكھىنان دەگرىتەو و لە لايەكى دىكەو دەكەوتتە سەر ئەو زىادە پىشنىپە گونجاوئەي كە ھەلگى بارگەي توانستەكەيە. ئەمەش لە قەسىدەدا ناوەرۆكى بابەتى (شىعرايەتى) دەگرىپەنئە و لە خۆ دەگرىت.

لە ناوەرۆكى چەمكى كارلىكردى يەكە و رەگەزەكانى دەقدا، كە ئاسۆي رەخنە ھەلىاندەتە كىنئەت، چەند ئاستىك بۇ شىكردەوئەي بونىادگەرى دەقى شىعدا دىارى دەكات، لەوانە: ئاستى خۇدى (سروسى - انطباعي - Typographic)، ئاستى فۆنەتىكى، ئاستى دەلالى لىكسىكى فەرھەنگى (المعجمى)، ئاستى بەيتى شىعدى (Verse)، ئاستەكانى: ستونى و ئاسۆي. دەقى شىعدا بەرھەمى ئەو ئاستانە و زىاترىشە، سەرەپراي ئەمانەش بەرھەمى بەرھەستەي سىستىمىكى پىر لە ناوەرۆك و راپەنئە، ئەوئە چىرى پۆشنىپىكى گىشتىيە.

ئەوئە پىئوئەندە ئامازەي بۇ بكرىت ئەوئە: لە لاي (لوتمان) ئاستى دەلالى لە ناواختىكردى تىكستدا لە ئاستەكانى دىكە جىا ناكرىتەو، بەلكو لە گىشت رەگەزەكان و

توهه ره كان و پتوه ندييه كان و كارلي كرده كانى ناسته كانى ديكه دا، ناماده يى ده بيت و لپيان دوور ناكه و پتوه وه. شه وهى له مه سه له كانى ده لاله تيش جه ختى له سه ره ده كرپتسه وه شه وهيه، كه بگونجيت به سه ره چه ند گرووپيكي جووته كي و دووانه كي (الشائيات Doubles) دابهش بكرپت و به پيى بابه ته كانى هاودژ و هاوواتا (هاويهك) ده ستنيشان بكرپت. له دوايدا، گه ران و ليكولپينه وه بو شه وروژاندنه ده لالييه شه نجام بدرپت، كه له شه نجامى كردارى روه به روه بوونه وهى نيوان دووانه ييه كاندا دروست ده بيت، يان شه وروژاندنه ده لالييه ي كه له بوونى ده سه لاتي هه ريه كه له دووانه كه به ران بهر شه وهى تر به ره هم دپت. تا له تيكرپاي پيكه پنانه پيكه اته ييه هه مه جوهره كانى ده قدا، بوهره پراهيئاني كردار و پرژه سي هه لپژاردنى ده لاله ت بدرپت^(۱).

(۴) دهقى ئه ده بى له بابه تيبه تى بونيا دگه ريدا (الموضوعية البنيوية Structural Objectivity)

به رنامه و ريبازى بابه تيبه تى بونيا دگه رى، بو توپزينه وه و ليكولپينه وه سه باره ت به دهقى ئه ده بى، له سه ره بنه ما و بناغه ي به رنامه كانى دوو ريبازى تيكه له به يه كتر دامه زراوه. ريبازه كانيش برپتين له: ريبازى بابه تى (الموضوعي Objective) و ريبازى بونيا دگه رى (البنيوي Structural).

شه گه ره له توپزينه وه كانى پيشوودا، هه ولمان دا بيت تيشك بجه ينه سه ره بونيا دگه رى و كار و به شه كان و چونپيتى مامه له كردنى له گه له دهقى ئه ده بى (شيعرى) دا، لپره دا هه و له ده ده ين سروشتى ريبازى بابه تى بنا سيني و هه لوپستى به ران بهر به ده ق بجه ينه روه. سه ره راي شه مه ش هه و لپيش ده ده ين له شه نجامى به راورد كردن و له يه كتر نزيك كردنه وهى هه ردو ريبازه كان: (بابه تى و بونيا دگه رى)، شه هه لوپسته ديارى بكه ين.

له راستيدا ريبازى بابه تى (بابه تيبه تى) بو خوئندنه وه و ناواخن كردنى ده ق، پشت به

(۱) شه وهى پتوه ندى به تينگه يشتن و چه مكي لوتمانه وه هه يه له باره ي تيكتستى شيعر و ناسته كانى شيكردنه وهى ده ق، ته نيا پشتمان به ستوه به:

أ) بارتون جونسون، دراسة يورى لوتمان، البنيوية للشعر، ترجمة: سيد البحرأوى، مجلة الفكر العربي، العدد: الخامس والعشرون، ۱۹۸۲، ص: ۱۴۱ - ۱۶۰.

ب) د. صلاح فضل، بلاغة الخطاب وعلم النص، ص: ۲۳۳، ۲۳۴، ۲۷۰.

(بابت Theme) ده‌به‌ستیت. بابه‌تیش بهو چه‌مک و ناوه‌رؤکه سه‌ره‌کییه داده‌ندریت که ری‌بازی بابه‌تی وه‌ک خالی ده‌ستیتیک و به‌رابی بو کار و لی‌کۆلینه‌وه‌ی ره‌خنه‌یی و خالی وه‌رچه‌رخان، پشتی پی ده‌به‌ستیت. بنه‌مای ئەم چه‌مکه ئەوه ناگه‌یه‌نیت که هیچ چه‌مکیکی تر به‌شداری کاری ره‌خنه‌یی ناکهن و له‌ ئاشکرکردنی په‌نه‌انه‌کانی ده‌قی ئەده‌بیدا هاریکار نابن.

(جۆرج بولیه‌ت G. Poulet) و (جان رۆسیه‌ت J. Rousset) و (جان ستاروبنسکی J. Storobinsky) و (جان پییر ریشارد J. P. Richard)^(۱) به‌ناوبانگترین و دیارترین لی‌کۆله‌ری ری‌بازی بابه‌تی بونیادگهرین و له‌ مه‌یدانی ئەزمونی ره‌خنه‌ی تازه‌دا باشترین به‌ره‌م و لی‌کۆلینه‌وه‌یان پیشکەش کردوه. ئەزمونی ره‌خنه‌ی بابه‌تی، درێژه‌پێدەری روخساری هه‌ندی تیۆری فه‌یله‌سووفه‌ گه‌وره و به‌ناوبانگه‌کانه. بو نمونه، (گاستون باشلار G. Bachelard) پی‌ی وایه: وینه‌ی شیعی به‌ره‌گه‌ز و پیکهاته بونیاته‌که‌یدا، شاعیر به‌سه‌رچاوه‌ی داهینان داده‌نیت^(۲). هه‌روه‌ها (جان بول سارته‌ر J.P. Sartre) ی فه‌یله‌سووف، به‌ستنه‌وه‌ی جیهانبینی (Visoon) و شیواز (Style) له‌ خویندنه‌وه‌ی کاری داهینانیدا، بو ده‌ستنی‌شانکردن و دیاریکردنی که‌سیتی ده‌گه‌رینته‌وه^(۳).

(ئه‌دمۆن هوسرل Ed. Husserl) بو‌چوونی وایه، ئاگایی (وعی Consciousness)، له‌ ده‌ره‌وه‌ی خود بو شت خوده، له‌ قه‌سیده‌دا هه‌ر شتی‌ک به‌مه‌به‌ستی (مه‌به‌ست) به‌کار هات، ده‌بیته‌ بابه‌تیکی ئاگایی.

ئەم ئەزمونە پێوەندی بە ئەزمونەکانی دیکە ی ره‌خنه‌وه‌ هه‌یه. ره‌خنه‌ی بابه‌تی هه‌ول ده‌دات پێوه‌ندییه‌کان به‌شیکردنه‌وه‌ی ده‌روونی به‌ستیته‌وه و له‌ ناخیدا جی‌گه‌ریان بکات، به‌تایبه‌تیش ئەوه‌ی پێوه‌ندی به‌واتای ئاشکرا و واتای ناخیدا هه‌یه. جگه له‌مه‌ش، بابه‌تی ویست و جیاکردنه‌وه و جیاکاری نیوان کرداری یه‌که‌م و کرداری

(۱) بروانه: د. عبدالکریم حسن، المنهج الموضوعي (نظرية وتطبيق)، ط: ۱، المؤسسة الجامعية للدراسات والنشر والتوزيع، بيروت، لبنان، ۱۹۹۱، ص: ۱۹.

(۲) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل: ۱۹.

(۳) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل: ۲۵.

دواناوه‌ندی و پانتایی کارکردنیان دیاری ده‌کات^(۱)، پیوه‌ندی شی به‌رهنه‌ی بونیادگه‌رییه‌وه، پیوه‌ندی کی دنیایی و کاریگه‌ره، ته‌ناهت ده‌بینین ره‌خنه‌ی بابه‌تی بۆ شاکراکردن و دیاریکردنی نه‌ینییه بابه‌تییه‌کان و مامه‌له‌کردنی له‌گه‌لیاندا، پشت به‌و چه‌مکانه ده‌به‌ستیت که پانتایی کی فراوان له ره‌خنه‌ی بونیادگه‌ری له خو ده‌گرن. له‌م چه‌شنه چه‌مکانه‌ش، چه‌مکی: (بونیات - Structure، فۆرم - Form، پیوه‌ندی - Relation، ئالوگۆره‌کان - Transformations، دال - Signifiant، مه‌دللول - Signifie، دایکرونی: التزامن - Diachronie، سانکرونی: التزامن - Synchroni) ده‌گریته‌وه. له ناوه‌رۆک و چه‌قه‌کانیاندا له‌و پیوه‌ندییه‌کانه پیک دین، که له ده‌قی ته‌ده‌بی و قه‌سیده‌دا تایبه‌تن به‌ناسته‌کانی پیکه‌یینان و بیناکردن، کاریگه‌ریشیان ناماده‌بی هه‌یه. وێرای ته‌وه‌ش، ریبازی بابه‌تی، پیوه‌ندی به‌به‌لگه‌نامه (دیکو‌مینت) ی رۆمانسییه‌ت و به‌شه‌کانییه‌وه هه‌یه، وه‌ک: ((مه‌سه‌له‌کانی خه‌ون و خه‌یال و قوولبونه‌وه‌ی بی سنوور و نقووم بوون له ناو بابه‌تدا تا ئاستی خود به‌بابه‌ت و بابه‌ت به‌خود بوون))^(۲). که‌واته: ته‌و بابه‌ته‌ چیه‌یه که ته‌وه‌ره‌کانی ته‌زموونی ره‌خنه‌ی بابه‌تییه‌ت له‌ خولگه‌کانیدا ده‌سوورینه‌وه؟ له راستیدا یه‌ک پیناسه و ناسنامه‌ی دیاریکراو بۆ بابه‌ت نییه، به‌لکو بابه‌ت کۆمه‌لێک پیناسه له‌ خو ده‌گریته‌ت، هه‌ندی‌ک له‌و پیناسانه به‌وردی و به‌هه‌ستی ئامازه‌ بۆ بابه‌ت ده‌کهن. بابه‌ت: له ریبازی بابه‌تیدا، چه‌مکی کی ناوه‌ندییه و چه‌مکه‌کانی دیکه له‌ خولگه‌کانیدا ده‌سوورینه‌وه.

(رتشاردز)، به‌م جۆرانه بابه‌ت پیناسه ده‌کات: ((بنه‌مای ریک‌خستنیکی هه‌ستپیکراو و به‌رچاوه، یان دینامیکیه‌تیکی ناخیه‌یه، یان شتیکی نه‌گۆره و به‌فۆرم و ناوه‌رۆکه‌وه جیهان له‌ خو ده‌گریته‌ت))، ((یه‌که‌یه‌که له‌ یه‌که‌کانی واتا، له‌ لای هه‌ر نووسه‌ری‌کدا، یه‌که‌ییکی هه‌ستپیکراو یان پیوه‌ندی‌دار، یان زه‌مه‌نییه، تایبه‌ته‌ندییه‌کانی خو ی راده‌گه‌یه‌نیته‌ت. هه‌روه‌ها له‌ روانگه‌ی خو یه‌وه به‌چه‌شنیکی ساده‌و

(۱) بروانه: د. عبدالکریم حسن، المنهج الموضوعي (نظرية وتطبيق)، ل: ۱۴۸.

(۲) بروانه: د. عبدالحمید جیده، في قضايا النقد الادبي الحديث/ دار الشمال للطباعة والنشر والتوزيع، ط: ۱۰، طرابلس، لبنان، ۱۹۸۸، ص: ۱۱۳.

ساكار، فراوانى رايه ل و ژيرى و ناخاوتن... ى سروشت و جيهانى تاييه تى ئەم نووسەرە راده گه يه نيٽ))^(١)، ((ره گيكي زمانيه و پاش ريکخست و خالبه ندى واتا ده به خشيت))^(٢)، ((بابه ت له ئاسوي پيوه ندى به بابته كاني ديکوه ده ستنيشان ده کريٽ، له ئەنجامي تيکه لاوبوون و پابه نذبووني به بابته تى تره وه، مانا به ده ست ده هينيٽ))^(٣)، ((قسه و ناخاوتنيکه له شيوه ي (زنجيره نمونه و بابته تيكي زمانى)، به ديار ده که ويٽ و ناوه روکه که شى پريه تى له ويته ي هممه جوړ، له گه ل يه کتردا کو مه له ناخاوتنيک بيکده هينن))^(٤).

گرنگ بووني بابته، داينه مو ئاسا زور پيناسه و چه مک به ره هم ده هينيٽ. ههروه ها ديارده ي زور چه مکى بو بابته، له وه دلنيامان ده کاته وه، داهينان و ديارکردنى کارىکى ئاسان نييه، به لکو بو تيگه يشتن له پيوه ندييه كاني کار و به ره همى ئە ده بى، پيوستى به ماندووبوون و شاره زايى و وردبوونه وهى قول هه يه، تا له ريگاي ئە وه پيوه ندييه انه وه چونيٽى كاريگه رى و ئاستى داهينانى ئاشکرا بکريٽ. بابته هه رگيز گوزارشت و ده برپين له خوئى ناکات، به لکو بو جوجوئى خوئى له رووى كاري ئە ده بى و ده رکه وتنى له پشت په رده شاراوه کاند کات، چونکه په نه انه کان چاوه رپي ئاشکرا بوون.

بابته، بو هيمنى و سانايى له ديارکردندا ئاماده بى نايٽ، به لکو بو بزوتنه وهى ده ق له جوله دايه، له بنه چه دا تيژرۆيه، شه پۆل ئاميزه، بو پيشه وه ته کان ده دات، به گرنگرين و ديارترين ره گه ز و توخم پابه ند ده بيٽ، هاوبه ندى له گه ل هه موو ئە و شتانه پيک ده هينيٽ که هه ريه که يان کو له که يه ک له کو له که كاني ده ق دروست ده که ن. بابته، نه فۆرمه و نه ده لاليشه، به لکو بزوتنه وهى فۆرم و ده لاله ت و ده رگرتنه. سه دايه كى نه پساهه ي ده قه، سه رچاوه ييكي تيشك و رووناكيى به خشه، پر له چري

(١) پروانه: د. عبدالکريم حسن، المنهج الموضوعي (نظريه وتطبيق)، ل: ٣٩.

(٢) سه رچاوه ي پيشوو، ل: ٤٠.

(٣) سه رچاوه ي پيشوو، ل: ٤٣.

(٤) سه رچاوه ي پيشوو، ل: ٤٧.

چالاکييه. هەر سه ره له دانیك له سه ره له دانه كانی بابەت، سه ره له دانی دیکه ی به دوا دا دیت^(۱). کاری په خنه یی که سوود له بابەت و ەردە گریت، ته نیا به ووه مه یسه ر ناییت، په خنه گر هه ستیک و بهرنامه ییکی په خنه یی هه بییت، به لکو له سه ر په خنه گر پیویسته، گر و تین و تاره زووی نقوومبوونی ناو ده ریای ده قی هه بییت، که ره نگدانه وه ی جیهان و قوولی دهروونی داهینره، له م ناوه نده پیویسته دا په خنه گر تیکه ل به واقیعی ناخی داهینره ده بییت و ئاشکرا و ناواخی ده کات. له روانگه ی ئەم تیکه لاوبوونه دا، ده ق ده بووژیته وه و هه موو گو شه کانی رووناك ده بیته وه. له نه نجامی کارلیکردنی ئاگایی په خنه گر و هۆشیاری داهینره دا، ده ق له نوێه نه وه بونیات دهندریته وه. (جوړج بولیته) پیی وایه، مه رامی په خنه گه یشتنه به کار و راستییه راستییه کانی به ره هه می نووسه ر یان داهینره، ئەو کایه مه عرفیانه ی به ره هه مه که ی له سه ر بونیات نراوه نیشان بدرین. ئەم پرۆسه یه ئەو کاته جیه جی ده بییت، که هزری په خنه گر له ریگیای دهرزه کانی ده قه وه شوینی هه ست و بیر و خه یالکردنی داهینره بگریته وه. ئەوه ی لیږه دا پیویسته پیبگات خود (الذات Self) ه. ئەمه ئەوه ده گه یه نیت که له و چالاکييه رۆحییه حالئ نابین ته نیا ئەو کاته نه بییت که خۆمان له شوینی ئەو دابنیین، تا له نوێه ده وری خودمان بو بگرییت^(۲).

به م جوړه له ناوه روکی کاری په خنه ییدا، دوو هۆشیاری تیکه ل به یه کتر ده بن و کار له یه کتر ده کهن: هۆشیاری په خنه یی، که خوینره نوینه رایه تی ده کات، هۆشیاری داهینانی، که نووسه ر نوینه رایه تی ده کات. تیکه ل بوونه کەش به جوړیکی ئەوه نده

(۱) پروانه: د. عبدالکریم حسن، المنهج الموضوعي (نظرية وتطبيق)، ل: ۶۷.

(۲) پروانه:

أ) د. عبدالکریم حسن، محاشة أم محالة - بحث فی تأویل المصطلح، مجلة الفكر العربي المعاصر، العدد: ۵۴ - ۵۵، ۱۹۸۸، ص: ۹۱.

ب) د. عبدالکریم حسن، المنهج الموضوعي (نظرية وتطبيق)، ص: ۱۶۵.

پ) جان ماری أوزیاس وآخرون، البنيوية، ص: ۳۶۰.

ت) کریستوفر نورس، التفكيكية (النظرية والتطبيق)، ص: ۱۰۰.

ئۆرگانىكى دەبىت كە لە يەكتر جودا كىردنە ۋە يان زۆر ئاستەنگە . ھەر ئەم قالدۇنۇش (جان ستاروبىنسكى) ى ھان دەدات [دروشى (چاۋى زىندو)]^(۱) بۆ كارى رەخنىيى بابەتى دابىت .

چاۋى زىندو ئەو چاۋىيە لە كارى داھىناندا ھىچ شتىك لە بىنىيدا ون نابىت ، بەلام چۆن بۆ كارى رەخنىيى بابەتى بەكار دىت ؟ ھەمە چەشنىيى لە پىناسە كىردنى بابەتدا ، ھەرەك پىشتر پەنجەمان بۆ راکىشاۋە ، لە كىردارى رەخنىيى بۆ دۆزىنەۋە و ئاشكرا كىردن و دىارى كىردنى ئەو بابەتە ئاۋەژوو دەبىتەۋە .

لېرەۋە ھەست بەۋە دەكەين ، كە رەخنىيى بابەتى لە بەرھەمى ئەدەبىدا ، پىشت بەھۇشيارىيى دىنامىكى پىكھىنان و دروست كىردن دەبەستىت ، بەتايىبە تىش گىرنگى بەدىنامىكىيەتى نووسىنەۋە دەدات : ((بەوردىش ئاۋر لەو چىرە ساتانە دەداتەۋە ، كە دەقى داھىنراۋى تىدا بەرھەم دىت . دەق لە خالىيە كەمى رۇدداۋەۋە بونىيات دەنرىت))^(۲) . بۆ گەران بەدۋاى بابەت و بەرھەمى پىر لە داھىنان ، پىۋىستە بىچىتە بىنج و بناۋانى ئەو ھاقلى و رەگەزانەي كە دەقەكەي لەسەر بونىيات نراۋە . جگە لەمەش ، دەكرىت دەقەكان لە پەلەي ھەمەجۆرى ئاراستەكان و ئاشكرا كىردنە كاندا تىپەرىندىت ، رىگاش بەرەخەنەگر بدىت بى پىشېنى كۆتايى ، بەناۋ قوۋلايى و پانتايى بابەت و بەشەكانى دەقى داھىنراۋا تىپەرىت . ھەر ئەم رىگا پىدانەش تىكرى بەشەكانى دەق دەستىشان دەكات و ئامارىيان لەمەر ئەنجام دەدات ، بەم جۆرە بەو (واتا Meaning) يە دەگەين ، كە داھىنەر مەبەستىتى و كارى بۆ كىردۋە . ئەو وشانەي كە زىاتر دوۋبارە دەبنەۋە ، تايىبە تەندىيى داھىنەر ئاشكرا دەكەن . ئەم دىاردەيەش بەھەنگاۋى يەكەمى رەخنىيى بابەتى دادەندىت . ھەرچى ھەنگاۋى دوۋەمە ، بىرىتى دەبىت لە دۆزىنەۋەي ئەو پىۋەندىيانەي كە رەگەزەكانى دەق و يەكەكانى ئەو رەگەزانە بەيەكەۋە دەبەستىتەۋە ، تا ئەو واتا و دەلالەتە بەدەست بىت كە ئەم پىۋەندىيانەي بۆ دامەزراۋە . بۆيە رەخنىيى

(۱) دانييا بىرجىز ، مقدمات فى مناھج النقد الادبى ، ترجمه : د . محمود رضوان ظاظا ، مخطوط .

(۲) سەرچاۋەي پىشۋو ، دەستىنوس .

بابه تی: ((له هه موو لایه که وه به دوای (مانا) دا ده گه ریت))^(۱). به لām زۆر جار واتا له ژیر ههست و هزر و ئاو هزی ره خنه گردا ده ریا ز ده بیّت، چونکه ئالوگۆر و به ریلایوی له و اتادا، رینگا به خۆی ده دات به به رده وامی خۆی دروست بکاته وه. بۆیه کرداری هه لپه ئان و سوود وه رگرتن له واتا، کرداریکی ئاسان نییه، له لایه ک ره خنه گر تووشی نا ئومیدی ده کات و له لایه کی دیکه هانی ده دات به به رده وام خولگه کانی به دوادا گه رانی چالاک بیّت.

به جیه ئان و کرداری به دوادا چوونی واتا و ئه و هاقلیبانه ی که بۆی دامه ز ریندراوه جیه جی نایب، ئه گه ره خنه گر به ته وای نقوومی ناو ده ق نه بیّت و به دوای رایه للی به شه کانی دا نه گه ریت و هه لوه سته له به رده م ئه نجامی کار لیکردنی هه ریه که یان نه کات، ته نانته ده بیّت تیبینی له هه لویسته کانی دوو باره بوونه وه و زۆرترین چالاکی له بونیاتدا بکات. له چوارچۆیه ی ئه و کۆمه له پێوه ندیبا نه که ده قی له سه ر بونیات نرا وه، ئه و بابته انه دیاری بکات که تیشک ده خه نه سه ر ئه و بابته سه ره کی و نا وه ندیبه ی که بۆ ئه م پێوه ندیبا نه ده گه ریته وه. نا وه رۆک و فرمانی ره خنه ی بابته بیته: ((خال و به رو بوومی تۆوی ئه و پێوه ندیبا نه یه))^(۲).

به پیتی بۆ چوونی (رتشاردز)، ره خنه ی بابته بیته (Objectivity Critical): ((گه ران و پرسیا رکردنی ره خنه گره له و بونیاته تایه تیبه ی به رانه ر شته کان، ئاماده یی شیعی ده بیّت))^(۳).

ئه و پێوه ندی و هاقلیبانه ی که پیشتر ئاماژه یان پی کرا وه، ده بنه ریکه خستنی ره گه ز و توخمی ده ق و به نا و ته وای جه سته ی ده قدا دابه شیان ده کات. چالاکي و کارکردنیا ن جو ره گو نجان دنیك و پا به ند بوونیك له نیوان ئه و توخمانه دا دروست ده کهن. تی کرای ئه مانه ش، یارمه تی دا هیئان و دۆزینه وه ی بابته کانی ده قی دا هیئرا و ریکه خستنیان و چۆنیته ی به ره مه هیئانیان ده دات. نا وه رۆکی ئه م پرۆسه یه به هه نگاوی سییه می ره خنه ی بابته تی داده ندریت، که به (بونیادگه ری Structural) ناسرا وه^(۴).

(۱) د. عبدالکریم حسن، الموضوعية البنیویة - دراسة في شعر السیاب، ط: ۱، المؤسسة الجامعية للدراسات والنشر والتوزیع، بیروت، لبنان، ۱۹۸۳، ص: ۳۷.

(۲) جان ماری اوزیاس، البنیویة، ص: ۳۶۰.

(۳) سه رچا وه ی پێشو و، ل: ۲۸۸.

(۴) سه رچا وه ی پێشو و، ل: ۳۶۷.

چونکه ره‌خنه‌گری بونیادگیری، به‌هاریکاری هه‌نگاوه‌کانی ریبازی بابته‌تی، بابته‌کانی کار و به‌رهه‌می ئه‌ده‌بی ئاماده ده‌کات، له چوارچیوه‌ی بنه‌ما و به‌رهه‌مه‌کانی کاری ره‌خنه‌دا، به‌بیناکردنی بابته‌کان و ریک‌خستنیان ئه‌نجام ده‌دات. له ئالۆزی لی‌کترازان و هه‌لۆه‌شاندنه‌وه ده‌یانپاریزیت. له‌م روانگه‌یه‌وه (جان رۆسیه‌ت) ده‌ئیت: ((بونیادگیری بۆ خودی هه‌موو ره‌خنه‌یه‌ک، له ترسی ئه‌وه هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ی که شیکردنه‌وه‌ی بابته‌کان له ناو ده‌بات په‌ناگایه، یان رینگایه‌که یه‌کیتی کار و به‌رهه‌می ئه‌ده‌بی و به‌شه‌کانی ریک ده‌خات))^(۱).

به‌م جوړه ده‌بینین بابته‌تییه‌تی بونیادگیری، بۆ کاری داهینان و نیشاندانی چیه‌تی و هه‌لۆیست و چۆنیتی جووله و پیشکته‌وتن و کاریگری کاری ئه‌م داهینانه و ده‌ستنیشان کردنیان، ده‌توانیت دوو ریبازی: بابته‌تی و بونیادگیری له یه‌کتر نزیک بکاته‌وه و به‌یه‌کیان به‌ستیتته‌وه. ئه‌م هه‌ولشه له ناوه‌ندی سیستمیکی ته‌واو به‌بونیاتی کاری داهینان و بونیاتی ئه‌نجامه‌کانی ئه‌م کاره‌وه جیه‌جی ده‌کریت.

(۱) جان ماری اوزیاس، البنیویه، ل: ۳۶۸.

ته وهره‌ی سییه‌م:

زمان و مه‌سه‌له‌کانی ریتم و کیش و سه‌روا له شیعری هاوچه‌رخ‌ی کوردیدا

(۱) زمان و کیش و ریتم له شیعردا

(أ) زاروه‌ی هونه‌ری ریتم (Rhythm)

له زمانی عه‌ره‌بیدا، ریتم: ((زمانی روودانی دهنگی ده‌سکه جوونی (ناون) ه‌کانه. ریتم، ریتمی تاواز و گۆزانییه و تاوازی مؤسیقای له نیوانیاندا دروست ده‌کا))^(۱). ریتم له نیوان کیش و تاوازا، گونجاندن په‌یدا ده‌کات، هه‌روه‌ک (سه‌جلماسی) ریتم و کیش به‌یه‌که‌وه ده‌به‌سستیته‌وه کاتیک ده‌لیت: ((شاعر له‌لای عه‌ره‌ب، به‌گۆته‌ی کیشار و هاوسه‌نگ، بۆدانهر ئاخاوتنیکی پر له ئه‌ندیشه‌یه))^(۲).

له ده‌ره‌تانی مؤسیقادا، ریتم بریتییه له توانست و په‌چاوکردنی تاواز له چه‌ند کاتیکی دیاریکراودا. واته له کاتی ژهنینی مؤسیقادا، له‌به‌رچاوگرته‌ی کاتی روودانه‌کانه. سه‌ره‌رای ته‌مه و وردتر، ریتم له کاتی ژهنینی مؤسیقادا، دابه‌شکردنی کاتی تاوازه‌کانه که خۆی له چه‌ند دهنگیکی هاوواتایی، له چه‌ند کاتیکی یه‌که له دوی یه‌کی یه‌کسان دهنوینیت، به‌هه‌ر یه‌کیکیان ده‌وتریت سوور (Make Round)، یان له هه‌موو پیوان و ته‌رازووێکدا، به‌گۆیره‌ی به‌شه گونجاوه‌کان، له داپرانی کاتی دیاریکراودا داپشتنی تاوازه. له زانستی مؤسیقاشدا: ((کوومه‌له برگه‌یه‌که، چه‌ند کاتیکی دیاریکراو، که هه‌ر یه‌که‌یان توانستی سووری هه‌بیته به‌یه‌کیان ده‌به‌سستیته‌وه، له ته‌رازووکردنیکی ته‌واودا هه‌موو کاته‌کان و سووره‌کان یه‌کسان ده‌بن))^(۳).

(۱) بۆ زانیاری پتر بروانه: د. احمد مطلوب، معجم النقد العربي القديم، ج: ۱، ط: ۱، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد، ۱۹۸۹، ص: ۲۵۷.

(۲) أبو محمد القاسم السجلماسي، المنزع البديع في تجنيس اسـالمالب البديع، تحقيق: هلال الغازي، الرباط، ۱۹۸۰، ص: ۲۸۱، ۴۰۷.

(۳) محمد فتوح احمد، ظاهرة الايقاع في الخطاب الشعري (مقال)، مجلة البيان، العدد: ۲۸، الكويت، ۱۹۹۰، ص: ۱۶۰.

له عهرووزی شیعردا، که له چهند کیشیکی جیاواز پیکدیت، جگه له تهرازووی عهرووز، هیچ شتیککی دیکه ناتوانیت راستی ټو کیشانه نیشان بدات، ههروهها ههستکردن به یه کسانکی کاتی سووپی هه ریه که له سووره کانی ریتم، هه ر به تهرازووی کیش و عهرزوو دیاری ده کړیت، چونکه به پیی ئاره زوو و مه زهنده دهستنیشان ناکرین.^(۱)

زاراووی ریتم، له (Rhythm) ی یونانییوه وه رگراوه^(*). مانای هه لټولان و فیچقه کردن (Out Flow, To Flow) ده گه یه نیت مه بهستی به دوا ی یه کتر داهینانی حالته کانی: ((دهنگ و بیدهنگ، رووناک و تاریک، وهستان و بزاق، هیژ و بی هیژ، تهوژم و نهرم، دريژ و کورت، خیرا و له سه ره خو، گرژی و شلی... ده به خشیت))^(۲). له بووار و کاربگه ری هونه ری و نه ده بیدا، هاوبه ندی و پیوه ندی نیوان به شیک و به شیککی تر، له لایه که و له لایه کی دیکه شدا، بهش و هه موو به شه کان به یه کتر ده به سستیته وه. ټم

(۱) صفی الدین عبدالؤمن الأمرونی البغدادي، کتاب الادوار، شرح و تحقیق: هاشم محمد الرجب، دار الرشید للنشر، بغداد، ۱۹۸۰، ص: ۱۳۹ - ۱۴۰.

(*) (ته فلاتوون) له زۆریه ی به ره مه کانیدا، تیشکی خستۆته سه ر ریتم. له (یاسا) کهیدا شیوه یه کی فره گشتی پیشکش ده کات، که پتر چه مکه لیکیسه که فره نگیه که ی (خوری و دارپژان) دووپات ده کاته وه. به لام له وتووژی (سوکرات) یه کانیدا. شروفه کردنیکی بابه تیپانه تر نیشان ده دات و ده خاته بهرچاوان. له ویدا ریتم وه که بنه مایه که له بنه ماکانی سرود دیاری ده کات. جگه له مهش، سی جۆره ریتم دهستنیشان ده کات: (أ) ریتمی لیکدراوی جهنگی. (ب) ریتمی شیعر، (ج) ریتمی قاره مانیتی. له دهره تانی ریتمی شیعردا، له سه ر زمانی (سوکرات) هوه، زۆر به ئاشکرا په نجه بو ټه دکاره بنچینه یه کی کیشی گریگی: برکه کورت و دريژه و هیماکانیان دريژ ده کات.

(نه رستۆش له بوچوونیککی قولتدا، که مرؤف به زه جمهت ده توانیت ته نیا وه که پیناسه یه که ئاوری لی بداته وه، کیش به چه شنیکی له چه شنه کانی ریتم داده نیت، له ده قه ی که بوچوونه که ی لی وه رگراوه له دوو ئاست بو ریتم دهروانیت، نه وانیش: ئاستی شیعر و ئاستی په خشانه ... بو زانیاری زیاتر پروانه:

(آ) الدكتور فواد زکریا، جمهوریة افلاطون (دراسة وترجمة)، مطابع الهيئة المصرية العامة للكتاب، ۱۹۷۴، ص: ۹۳.

(ب) أرسطو، الخطایة، ترجمة: عبدالرحمن بدوی، بغداد، ۱۹۸۰، ص: ۲۱۲... هتد
(۲) احمد عبدالعظیم الحلی، القصيدة الحديثة والبنية الايقاعية، من منشورات اتحاد الكتاب العرب، دمشق، ۲۰۰۳، ص: ۱۲۸.

پرۆسه يه له قالبیكى ریتك و گونجاو، له شتیوازیكى ئەدهبی یان هونەری جیبەجی دەبیئت. ریتم، له نیوان گشت هونەرەکاندا سیفەت و خاسیەتیکی هاوبەشە. له موسیقا و شیعر و پەخشانی هونەری و سەمادا، بە زەق و زۆپی هەستی پێ دەکریت، جگە له مانەش، له تیكرای هونەرە بەرچاوەکانیشدا (Seen) هەیه. کەواتە ریتم ئەو بابەتەیه، کە له هەموو کار و چالاکییەکی هونەریدا وەك بنەما خۆی دەنوینیت، هەر هونەرەمەندیك یان ئەدیبیک بە ریتگایەك له: ((سێ ریتگایەکانی گەرانەوه (تکرار) یان بە دواى یەكداهاتن، یان بابەندبوونەوه، پشت بە ریتم دەبەستیت))^(۱).

مەسەلەى ریتم له بوار و چالاکی و سیفەتەخشیندا، تەنیا بە شیوەییکی بابەتیانە، ئەدەب بگرە زمانیش ناگریتەوه، چونکە جگە له بوونی له کار و کردەوه و پیشەدا، سروشتی ریتم له خۆ دەگریت، تەنانەت له هیما تیشکەخسەکانیشدا بەدی دەکریت، یان لیبی بی بەش نین^(۲).

ریتم له هەموو شیوە و بەشیکدا، وینەییکی هەستی کاریگەری دەبیئت، ئەویش بە هۆکاری گەرانەوه و دووبارەبوونەوهی لیکهاتن و گونجاندن، یان نەگونجاو بۆ حالەتیکی یان ناوەندیکی بەهێز بۆ واتا یان جوولە و جوجۆڵ بەدیار دەکەوێت. چیهتی ریتم له راستیدا، چەشینیکی له چەشنەکانی یەکییتی. چونکە بۆ دامەزراندن و چاوتیپرینی هەر جوولە و ئاواز و گۆتەیهکی دیاریکراو له زماندا، بۆ کاری بە نۆبەتی بزوتن و وهستاو، پووناك و تاریك، دەرکەوتن و گەرانەوهی بەرایی له کۆتاییدا، ئارامبەخشی له گۆرانیدا، بە دەنگەوه هاتنی بالی چەپ بۆ بالی راست، یان هاوسەنگ پراگرتنی هەناسە، له وشە و دێر و کۆپلەى شیعردا، له پاراستنی واتا و دەلالەتدا، له سەرۆای یەكگرتوو یان هەمەچەشنە و سەرۆای پر له موسیقادا، له ئاوازیکی یان پارچە موسیقاییەك له کاتی ژەنیندا بە دیار دەکەوێت. ریتم له سروشتی پراگرتنی جوولە له بەردەم بەرەست و گەرانەوهدا، کات دەگۆریتەوه. ئیستییتیکی چێژی چاوه‌پروانی له گونجاندنی رووداوه‌کاندا^(۳). پێویستە ئەو راستییەش فەراموش نەکەین، کە ریتم بە تەنیا

(۱) مجدي وهبة، معجم المصطلحات العربية في اللغة والادب، ط: ۲، لبنان، بيروت، ۱۹۸۴، ص: ۷۱.

(۲) ارستو وارین ورینیە ویلیک، نظریة الادب، ص: ۲۱۲.

(۳) روز غریب، تمهید في النقد الادبي، ط: ۱، دار المکشف، بیروت، ۱۹۷۱، ص: ۱۰۷.

وہلامدانہ وہیہ کی نارام بہ خش و ہیمنکہرہ وہیہ کی حالتی دہروونی بیت، بہ لکو لہ روانگی واتا، بہا و نرخیکی دیاریکراوی ہیہ، چونکہ سہرچاوی رایہ لہ کانی واتا لہ ناخی ریتندا قال دہبنہوہ و بارگای دہ کرین. تہ گہر ہونہر: ((گوزارشت لہ بۆہاتن و نیگای واتا بکات، تہوا ریتم پینگا و ہۆکاریکی گرنگی تہم گوزارشت و دہرپرینہیہ، چونکہ خوی زمانی ہلچوونہ))^(۱). بۆیہ لہ بونیاتی موسیقای شیعردا، زۆر جہختی لہ سہر دہ کریتہوہ و بہ بنہما و ماکی باشسازی و بی گرفتگی بینای شیعری دادہ ندریت. شاعر بہ بی ریتم ناخاوتنیکی رۆژانہیہ، دہرپرینی واتاش سادہ و ساکار دہ بیت، بہ لام دہ لالہتی ریتم، بہای کاریگہری و دوور خستہوہی تہو ساکاریہ لہ تہستۆ دہ گریٹ. بۆیہ کرۆکی ریتم لہ شیعردا، بۆ پامان و مہفای واتابہ خشی ئاسوودہیی یان دہ لالی، زمانی پیوہر و گونجاندن دہ بیت. شاعر لہ رینگای بونیاتی یہ کہ و پہ گہزہ کانیہوہ ہولدہدات: ((لہ قہ سیدہدا جوانترین و گونجاوترین گونجاندن لہ دہنگ و تاواز بہ دہست بہینیت، ریتیمیش بۆ مسۆگہر کردنی تہم گونجاندنہ بہ ہیترین پالپشت دہ بیت))^(۲). بۆ تہو کارچاکیہ و رۆلگرنگیہ کہ بونیاتی پیکہاتہی قہ سیدہی لہ سہر ہلدہ ندریت، پیویستہ سہرچاویہ کہی دہ سہ لات و لقینیکی دہرہ کی نہ بیت، بہ لکو وک بوونی پیویستیکی گوزارشتی ہلقولایکی ناخی بیت^(۳).

ناوہرۆکی ریتم، ریکخراوی یہ کہ ہاوکاتہ کانی دہنگیہ، تہ مہش وک سیفہتیکی بہای بینا و بنہمای زمانی شاعر سہیر دہ کریت. چونکہ واقعی دہ لالہتی ریتم: ((بریتیہ لہ کاتی چوونیہ کدا گہرانہوہی دیاردہیہ کی دہنگیہ، تہ گہر سی کہرہت لہ شتیک درا و لہ کہرہتی چوارہمدا لیدانہ کہ بہ ہیتر بو، بہ دووبارہ کردنہوہی تہم کارہ، ریتم دروست دہ بیت، رہنگبی لہ بی دہنگی پاش ہہر سی لیدانہ کہ دروست بیت))^(۴). قۆزاخہی گہشہی ریتم، ماوہ دیاریکراوہ کانی دیاردہ دہنگیہ کانہ، ماوہی نیوان ہہر دیاردہیکی دہنگی، لہ گہل دیاردہیکی دہنگی تری ہہمان کرداردا، بہ سروشتی

(۱) روز غریب، تمہید فی النقد الادبی، ط: ۱، ل: ۱۱۰.

(۲) جان کوہین، بنیۃ اللغۃ الشعریۃ، ص: ۸۶.

(۳) د. عزالدین الحسین، شعر الطلیعۃ فی المغرب، ط: ۱، منشورات عویدات، بیروت، ۱۹۸۷، ص: ۸۳.

(۴) محمد مندور، فی المیزان المجدید، ط: ۱، القاہرہ، ۱۹۴۴، ص: ۱۸۰.

ریکخستن دادەندریت، پاش بەیەکهو بەستنه‌وهیان، کرداری ته‌واوکردنی یەکتەری پێ ئەنجام دەدریت، که هەر هەمووشیان لە ناو کەلین و قالاییکی ریتمی، که پێی دەوتریت (دەلاقە - الفجوة Gap) دەسوورینه‌وه، بۆیە: ((زۆری کات لە کارلێکردنی دوو رەگەزی جیاوازدا پەیدا دەبیت))^(١). بەلام چیه‌تی کاری ریتم، تیکشکاندنی بنه‌مای ریکخستن دەبیت، کرداری (دژبوون) دیتە ئاراوه. واتا بینای ریتم لە نیوان پیکهاته‌کانی ریتیدا ماوه‌ی داکشان و گرژی (Strain) دەلاقە دروست دەکات، ئەمەش بە درێژایی میژووی شیعر، مەرجی بە شیعربوون بوو. ئەم ئەرکە‌ی ریتم لە ئەنجامی کارلێکردنی هەمەچەشنه‌یی نیوان هۆکار و رەگەزه‌کانی تره‌وه، که پەیکه‌ری ته‌واوی شیعر بونیات دەنیت رووده‌دات. کهواته کاری ریتم بە پله‌ی سه‌ره‌کی، وه‌به‌ره‌مه‌ینانی توانست و چالایی هۆکاره‌کانی دژبوونه^(٢). تا ئەم وه‌به‌ره‌مه‌ینانه زیاتر به ناو قولایی هۆشیاری و ئاگایدا روو بجیت، ریتم توانستی له‌ گوزارشت و ویناکردن و کاریگه‌ری پتر ده‌بیت.^(٣) بۆیە به‌ها و نرخ‌ی ریتم، ته‌نیا له پانتایی ریکخستنی گۆته و فزه‌دا (Utterance) نییه، به‌لکو به‌ سنووری به‌های چۆنیتی و هیژی ئیستیتیکا و جوانسازی و چرتین ده‌لاله‌ت و گوزارشته‌وه به‌شداری له شیعر ده‌کات. رهنگبێ له‌ قه‌سیده‌دا، وینه‌ییک‌ی بابته‌تی مسۆگه‌ر نه‌بیت ئەگه‌ر هەموو توانست و خاسیه‌ت و ئیستیتیکایه‌که‌ی بۆ خزمه‌تی واتا نه‌بیت^(٤). ئەم راستیه‌ش ئەگه‌ر له‌ سایه‌ی سیستیمیک‌ی گشتیدا پێر وه‌ نه‌کریت له تیکرای قه‌سیده‌دا ده‌سته‌به‌ر نابیت. به‌و پێودانگه‌ له بونیاتیدا لایه‌کی و به‌ش به‌شی له‌ فۆرما پەسه‌ند ده‌کات، به‌لام به‌ هیچ جوړیک له تیکرا و سه‌رجه‌مدا، به‌م دیارده‌یه‌ رازی نابیت. لی‌ره‌دا ریتمی رسته، له ریتمی یه‌که‌ی دابه‌شکراو پتر کاریگه‌ری ده‌بیت، چونکه مەرجی چه‌ندیتی هاوسه‌نگ بوونی ئەندازه‌یی، به‌ ته‌نیا له‌ ئەستۆی ریکخستندا نییه، به‌لکو جه‌سته و رۆحی دوانه‌ی: به‌رانبه‌ر (Opposition) و وه‌کیه‌کی (Similar)، ئاسایی

(١) کمال أبودیب، في الشعرية، ط: ١، مؤسسة الايمان العربية، ش. م. م، بيروت، ١٩٨٧، ص: ٥٢.

(٢) د. صلاح فضل، نظرية البنائية في النقد الادبي، ط: ٣، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد، ١٩٨٧، ص: ٧٣.

(٣) محمد العياشي، نظرية ايقاع للشعر العربي، المطبعة المصرية، تونس، ١٩٧٦، ص: ٦٩.

(٤) روز غريب، تمهيد في النقد الادبي، ص: ١٨٩.

(Ordinary) و جياوازی (Disagreeing)، رېڅخستن و (Organization) دابرين (Separation) چەقى ھاوسەنگ بوون. ھەر ئەمانەشن يارمەتيمان دەدەن تا ھەست بە ناخ و دەروون و سۆزى شاعیر بکەين و لە ئەزمونگەری شاعیردا، توانست و تەوژمی کاریگەری و کارلیکردنی ناووەی ھەستی شاعیر، لە گەل ڤالای مەرۆقی و ھەستەوهریدا ئاشکرا بکەين^(۱). ئەمە دەلالەت لە بوونی پێوەندیکی ئۆرگانیکی بە ئەزمون و زیندوویتی ناووەی دەق دەکات، لە پاشان ھەندئ لە پیکھێنانەکان پێوەندی لە گەل کیش و ەرووز و بڕگە و پێیەکاندا دەبەستن، ئەوانیش پێوەندی فراوانتر لە گەل ریتمی پارچەپەکی تر، ئاسایی بە گوئی بیسەر دروست دەکەت. دواتریش: ((بۆ پیکھێنانی ھەندئ ریتمی تر، تەشەنە دەکات و لە نیوانیشیاندا ھەندئ خاسیەتی بونیاتی پەیدا دەبیت، لە بونیاتی ریتمیدا، خۆشی دەبیتە بەشیک لە شوینیکی تازە و پێوەندیکی نویدا بونیات دەنیت))^(۲). لێرەو، ئەو مەرجە لەسەر دەقی شاعیر دەسەپندریت، پێویستە لە تیکرای ریزبەستندا، پابەندی تەواوی ھەموو بەشەکانی ریتم بیت. یان لە رینگای بەشەکانەو، پێوەندی گشتی دروست بکات. بۆ ئەوەی سیستمیکی ھەستپیکراو، دیار یان شاراو، دامەزریت و لە سەرچەمی بونیاتی بنەرەتی و بەشی یان لاوھکی دەقدا، پێوەندی تر دروست بکات و خۆشی تێیدا بەشدار بیت. بە پێوەندییەکانی: گشتی بۆ تاییبەتی بەش و تاییبەتی بەش بۆ گشت و بنەرەتی و تازە پیکھاتەیی، سیستمیکی پڕ لە ھەستی نەگۆر، یە کسان بە ھەلچوون و دەروون و شعور دروست دەبیت. پابەندبوونیش ھەموو جۆرە پێوەندییەکانی: گەرانیو ھەو و ئاویتەبوون، جياوازەکان و ھاوړپیکەکان، گونجاوہکان و ھاوشیوہکان (تجانس - Homogeneity) دەگریتەو، بۆ ئەوەی بە تەواوتی قەلەمەرەوی دەق، لە رینگای دەستووری تاییبەت لە پیکھاتەیی دەق و یە کیک یان ھەندئ لەو پێوەندییانە داگیر بکات. ئەوەی راستی بیت، پێوەندی گەرانیوہ (Repetition) گەرەترین دەسلالت و کاریگەری

(۱) د. عمران الکیسی، اسلوبیة جدیدة لایقاع الشعر المعاصر (مقال)، مجلة الاقلام، العدد: ۱، السنة: ۱۹۹۵، ص: ۲۵.

(۲) د. کمال أبو دیب، جدلیة انحاء والتجلی (دراسة بنویة فی الشعر)، ط: ۱، دار العلوم للملایین، بیروت، ۱۹۷۱، ص: ۱۰۴ - ۱۰۵.

ههيه، زياتر به گويچكه و بيستندا ناشنايه. ئەمه ئەوه ناگهيه نيته، كه ههريه كيته له ره گهزه ريتميهه كان، كه به شيكي بچووكن له پيڤهاتهه ريتمدا، رۆليني گرننگ ببيسن، چونكه له سهه سيستميك ريك نه خراون، له ناو پانتايي پيڤهاتهه ريتمدا په رش و بلاون^(١).

ناخي دهق ئەوه نده كار و كرداري چر و رايه ئي كارلي كردن ده گريته خو: ((تا له ئەنجامدا دهستور و ياساييكي به رهه مهينه ر پيڤهاتهه ريتمدا، كه توانستي خولقاندني رووداي شيعري هه بيته))^(٢). ئەم ياسايهش له سهه بنه ما و به ندي دياريكراو دانه مه زراوه، وهك ئەو ياسايانهه كه له كيشه عهروزييه شيعرييه كان پيره و ده كرين، به لكو شاعير ده توانيته و سهه به ستيشه له هه لباژاردني هه ر پيڤهاتهه ريتمدا، به هيچ جوړيك له شيعري هاوچه رخدا، شاعير پابه ندي ياساي ريكخستني دياريكراو نايته، ئەم ديارديه ده بيته ئاشكرا كردني پيڤه ندييه شاراوه كانى زمان، كه شاعير له به رهه مه كانيدا به دياريان ده خات^(٣). ئەو پيڤه ندييه شاراوانهه زمانيش به ته نيا ناوه ستيته سهه به شداري ده ننگ و پيڤه ندييه شاراوانهه زمانيش به ته نيا شارستانى، رووناكبيرى، شارستانى و ناينده دا شوڤه ده بيته وه، بويه تيوري ريتم له زمانى شيعردا: ((پيويسته له هه موو ره گهزه كانى: زمانى و دهروونى و رووناكبيرى، نووسين و خوڤندنه و هدا پيڤه ندييه هه ر بويه هه ندي كهس مرؤف به زينده وه ريكى ريتمى پيڤه ندييه ده خات))^(٤).

ب) پيڤه ندييه ئورگانىكي ريتم (Rhythm) و كيشى شيعر (Meter).

پيڤهاتهه بونيائى قه سيدةه هاوچه رخ موسيقيه. له دوو ره گهزى گرننگ: ريتم و كيش، پيڤه ندييه. له شيعردا ههريه كه يان له دهه تانى پيڤه ندييه (Connection) و

(١) د. علوي الهاشمي، جدلية السلوك المتحرك - مدخل الى فلسفة بنية الايقاع في الشعر العربي (مقال)، مجلة البيان، العدد: ٢٩٠، كويت، ١٩٩٠، ص: ٩٧.

(٢) محمد لطفي اليوسفي، في بنية الشعر العربي المعاصر، دار سراس للنشر، تونس، ١٩٨٥، ص: ١٥٧.

(٣) ثامر عبدالمجيد العزاوي، الايقاع في الشعر العربي الحديث في العراق، رسالة ماجستير، كلية التربية، جامعة بغداد، ١٩٨٩، ص: ١٦٧.

(٤) توفيق الزبيدي، اثر اللسانيات في النقد العربي الحديث في العراق، رسالة ماجستير، كلية التربية، جامعة بغداد، ١٩٨٩، ص: ١٦٧.

گونجاندن (Harmony) یه کتر ته و او ده کهن. و اتا دوو بابه تی هاوته ریبی بهرده و امان. له و روانگه یه وه، جیاییکی زور وردی قایم له نیوان زار او هی کیش (Meter) و هونه ریتم (Rhythm) دا هه یه. بۆ پروونکردنه وه و ده ستنی شانکردنی شه م جیا وازییه ورده، پیویسته له بهر اییدا له ده ننگه وه ده ست پی بکه یین. ده ننگ به و نه دگاره ی که یه که ییکی جوړی و بابه تی سهر به خو یه، وه ک پرووداویک، قسه کهر به شیوازی تاییه ت ده بییژی ت، بۆ ته وه ی له قالایه کی زمانی و راستییکی تاییه تدا له یه کتریان جیا بکه یینه وه. بۆ حاله تی یه که م، و اتا: (وه ک یه که یه کی جوړی و بابه تی سهر به خو) بۆ سروشتی ده ننگ، به نمونه، وه ک: (ب، ک...) و (بزوینه کان) ده روانین. هه رچی حاله تی دوو ده مه: (پرووداوی ناخوتن)، له تاییه تمه ندی لیکچوون و پیوه ندی (Relation) ئاسته کانی: به رزی و نرمی، ماوه ی کورتی و دریی، سترسی توند و لاواز، زوری و که می ده رکه وته ی پیکه اتنی زمانی ده کولیتته وه. له م تاییه تمه ندیا نه دا، تی بینی شیوه و ریگی ناخوتن (Utter) به ده ننگ ده کریت. سهره پای شه مه ش پیویسته ئا ور له ده ره تانی ریزه ستن و ریخستن و گونجای زمانی و به یه که وه گریدانیان بدریته وه^(۱). لیژده ئه که ر بمانه وی ت جوغزیک بۆ مه به ست و چه مکی ریتم بکیشین، ده بینین: له ناخوتن و به یتی شیعر دا، یه که ییکی ئاوازی گه راوه یه. یان له نیوان دوو برگه و هه ندی جار زیاتریش له برگه کانی ناخوتن یان به یته کانی قه سیده دا، جووله و وه ستانیکی ریخخراوه، له په خشانیشدا دروست ده بی ت^(۲). دارشتنی که، له چاوه پروانی و تی بیوون یان گومانی هیوا براری و حاله تی له نا کای پی کدی ت، که ریزه ستنی برگه دروستیان ده کات^(۳). به م جوړه کیش، کومه له برگه و پییه که که به یتی شیعی لی پی کدی ت، له قه سیده ی کوردیدا، یه که یه کی موسیقای برگه ییه.

ریتم له بهر ته وه ی خاسیه ت و سیفه تیکی گه رانه وه یه، بۆ یه له بونیاتی قه سیده دا، ده توانی ت رۆلی ئاستی پیوانه یی و ئاستی ده لالی ببینی ت و ره گه زه چونیه که کان لیک

(1) Warren Ruellek, Thory of Literature, London, 1954. p.160.

(۲) د. عبدالفتاح صالح نافع، عصریة الموسيقى في النص الشعري، مكتبة المنار، ط: ۱، الزرقاء، ۱۹۸۵، ص: ۵۰.

(۳) سه رچاوه ی پیشوو، ل: ۵۰.

جياواز و لىك جياوازه كانىش چوونيهك بكات. لهو شوينانهى كه كيشه كان هاوسهنگ ده كرپن، پتر جه ختيان له سهر ده كرپته وه.

رپتم فالايه كى دهقه، له گهل سيستمى كيشدا هاودزه. يه كه ميان ده گورپت و بنه ما و بارگه كى گوران هله ده گرپت، كه چى دووه ميان نه گور و چه سپيوه. له شيعردا، كيش تهرزى كه له رپگاي ياساى برگه سازييه وه ده ناسرپت. سيستمى كى تاييهت و نه گورپى كى پته وى تاييهت خهلق ده كات. زور جارن ههست پى كردنى حاله تى ميكانيزمى و هره ده گرپت. نه وه مه چه شنه ييه و هاوجوره كى گورانه كانى رپتم دروستى ده كهن، ههستى ميكانيزمى كيش تى كده شكپنن و بو كارپگه رى ئىستىتايى كى گشتى تى كستيش، به بنه ماى بنه رته تى داده ندرپت. له قه سيدة دا، سيستمى كيش به تهنيا كارلپكردن له گهل نوپنه رايه تى و راقه يى خوى ناكات، به لكو ره گه زى ناسته كانى تريش، وهك ناستى فهرهنگى ده كرپته وه. له شيعردا به بى گويدان به ماناى فهرهنگى، بارى كيش و چوونى دابه شبوون سه پاندى هاورپك ده كرپت: ((رپكخستنى كيش به تهنيا كار له ناستى فهرهنگى ناكات، به لكو خوى بو لاي به هاى ده لالى داده شكپنپته وه))^(۱).

رپتم و كيش، له ناخى ناوهرهك و خاسيه تى جياكارى خوياندا، پشت به گه رانه وه (تكرار Repitition) ده به ستن. لهو ساته كى رپتم برپتى ده بپت له گه رانه وه كومه لىك برگه كى ديارپكراو، كيشيش له هه مان كاتدا گه رانه وهى بازنه رپتميه كان له خو ده گرپت. ته ورم و گورى نه م گه رانه وانه، له نيوان وشه و هزره كاندا، جورپك هاورپكى و هاوسهنگى ده نوپنن. تا نه م هاوسهنگيه له پى كه اته و توون (Tune) دا رووت و ناشكرا بپت، نه وه نده گورى هاوسهنگى نيوان وشه و واتاكان به هيتر ده بپت، چرترين و به هيترين جورى وپنه كان له خوازده دا خوده نوپنن، چونكه بو لىكچواندى نيوان شت و بابته كان، رپگايه كى دوزه ره وه يه. يان له بوارى به رانه ر كردندا، هاودزى فالاي رپكه وتنه. رپكه وتنى وشه له دهره تانى دهنگه وه، له گهل هاوشانه كانى تريدا، ناستى شپكردنه وهى زمانى ههر چوونىك بپت، چه شنپك له رپكه وتن و گه ياندى ده لالى ده گه يه نيپت^(۲).

(۱) بارتون جونسون، دراسة يوري لوتمان البنيوية للشعر (مقال)، ترجمة: سيد البحراوى، مجلة الفكر

العربى، العدد: ۲۵، السنة: ۴، ۱۹۸۲، ص: ۱۵۱.

(۲) د. صلاح فضل، نظرية البنائية في النقد الادبى، ص: ۲۹۱.

(ئەرسىتۆ) لە لاپەرە (۲۱۲ / ۱۹۸۰) ى كىتەبى: (وتارىيىتى - الخطابة) دا، كىش بە جۆرىك لە جۆره كانى رىتم دادەنەت. لە ئاستى شىعر و ئاستى پەخشانداندا لە رىتم دەروانىت، ھەردوو كىشىيان لە گۆتەى رىتمى خاوەن ژمارە بونىيات نراون. جياوازيبە كەشىيان ئەو ھەيە، لە شىعردا (كات) تھوب بۆ ژمارە كان دەكىشىت، كە ئەمە لە چەمكى (ئەرسىتۆ) دا كىش دەگەيەنەت. بەلام لە پەخشانداندا، بەراى ئەو، نايەت ئەو خاسيەتە تايبەتییەى شىعر بەكار بەيەنەت، چونكە خويەنەر بەرەو ئاسۆى چاوەروانى چەشنىكى ديارىكراوى دووبارە كرنەو ھە گەرانەو ھە دەبات و پەخشاندە كەش لە دەست كەردى نزيك دەكاتەو^(۱). لیرەدا شىعر و پەخشاندان، لەسەر بناغەى رىتمى بونىيات دەندرين، بەلام مەرجى رەگەزى (كات) بەسەر پىكھاتەى رىتمە كەدا دەسەپىندريت: ((جياوازيكى و لەنيوانىندا دروست دەكات، ھىچ ھەلىك بۆ رەچاوكردنى رۆلى رىتم لە پەخشانداندا لە توانادا نەيەت. لیرەش بەدوا، ھەموو بۆچونە كانى سەر بەم دەستەيە، خۆيان لە دوو كۆتى ئەو بۆچونە بۆ رزگار ناكريت: (يەك): دانانى كىش بەسەرە كىترىن پىوھرى جياكردنەو ھى شىعر و پەخشاندان. (دوو): ھەكو ئەنجامىكى خالى پىشوو، لیرەو ھە (رىتم) لە شىعردا ھىچ كەسايەتییكى سەر بەخۆى نامىنەت و تەنيا لە (كىش) دا بەرجەستە دەكریت^(۲).

شارەزا موسولمانە كان، لايان لە بابەتە كانى كىش و رىتم و موسىقا و شىعردا كەردۆتەو ھە و پتر جەختيان لەسەر بۆچونە كانى (ئەرسىتۆ) دەكردەو ھە. دۆزىنەو ھى كىشە كان لە لايەن (خەلىل) ھەو، زياتر زەمىنەى پىوھندى دىالىكتىكى و ھاوبەندبوونى ئايۆنى نيوان كىشى گشتى شىعر و سىفەتە تايبەتییە كانى رىتمى موسىقاي خۆش كەرد، ئىدى (كىش)، ھەك زاراو ھەك تەنيا بۆ شىعر و (رىتم) یش تەنيا لە بوارى موسىقادا پۆلین كران^(۳).

(۱) ارسطو، الخطابة، ص ۲۱۲.

(۲) د. محمد به كر، كىش و رىتمى شىعرى فۆلكلورى كوردى، دەزگای چاپ و بلاو كەردنەو ھى ناراس، چ: ۱، ھەولیر ۲۰۰۴، ل: ۳۴.

(۳) سەرچاوەى پىشوو، ل: ۳۴.

کندی^(۱) و فارابی^(۲) و ئیبن سینا^(۳)... له بۆچوونه کانیاندا، شاعر به گۆته و فزهی ژمارهیی و ریتیم به ریژهیی کاتی پیناسه دهکهن. پینیه عهرووزیه کان له گهلا ریتیمی مۆسیقادا بهراورد دهکهن، بهو ئاکامه دهگهن، که توون (ئاواز) له مۆسیقادا، بهرانبهری تیپ له شاعردا دهوستیت. دواتریش له لیکۆلینهوه و ئەزمونه کانیاندا، ئەوهیان راگه یاند، کیش بۆ تیپه کان وهک ریتیم بۆ ئاواز و توونه کان وایه. کورته و پوختهی بۆچوونه کان ئاستیکی هونهری وهرده گرن و شاعر دهبیته قسهییکی ئەندیشه سازی و به ناخاوتنیکی هاوسهنگ و وهکیه کدا بونیات دهنریت.

فۆرمالیسته کان ریتیم به ناوهرۆک و جهوههری زمان دهبهستنهوه، له بارهی شاعر، پاش ئەوهی سیفتهی ره به قی خۆی له دهست دهات^(۴)، له روانگهی چه مکی ریتمه وه، بهو ئەنجامه گه یشتوون: رهنگبی په یام وهکو پانتایی شاعر بمینیتسه وه نه گهر کیشه کهشی له دهست بدات، ئەو بنه مایه ی که به رهو ریتیمی ده بات، گونجاندن (Harmony) ه. له وانهیه به زۆر هۆکاری دیکه، نهک به ته نیا له ریگای کیشه وه مسۆگهر بکریت. دهقی شاعر له بونیاتی تردا، بواری جیگۆرکی و راگوپزانی وینه هه مه جهۆره کانی ریتیمی بهردهوام ده بیته. شاعیر له ریگای ریگخستن و به دوای یه کتر ریزکردنی هزر و اتا و ده لاله ته شاراوه کانددا دهسته بهری ده کات. خویندنه وه به دیاری ده خات و خوینه ر به دهنگیه وه دیت. کهواته گرنگی هونهری ریتیم، شاعیر دروستی ده کات و خوینه ریش ته وای ده کات^(۵).

له دهقی شاعردا، کیش کرده وه و وینه ی ریتمه و به به شیکیشی داده نریت، بۆیه: ((ریتیم پیش مۆسیقا و شاعر ده که ویت))^(۶)، به ئەزموون و داهینانیش دهبه ستریتسه وه. له

(۱) بۆ زانیاری پتر، بروانه: رساله الكندي، ترجمة: يوسف شوقي، دار الكتب، بغداد، ۱۹۶۹،

ل: ۶۶ - ۶۷ - ۶۸.

(۲) الفارابي، الموسيقى الكبير، تحقيق، غطاس خشية، قاهرة، ۱۹۶۷، ص: ۱۰۸.

(۳) احمد الشارح، محاولة ابن سينا في الشعر، ط: ۱، سورية، بلا تاريخ، ص: ۱۲۳.

(۴) حاتم الصكر، مالا تؤديه للصدفة، مستل مطبوع من بحث مقدم الى مهرجان المريد الشعري العاشر، دار الحرية للطباعة، بغداد ۱۹۸۹، ص: ۱۲. ههروهه پروانه: نصوص الشكلايين الروس، ترجمة: ابراهيم الخطيب، مؤسسة الابحاث العربية، ط: ۱، بيروت، ۱۹۸۲، ص: ۵۲.

(۵) سهراوهی پيشوو، ل: ۱۲.

(۶) سهراوهی پيشوو، ل: ۹.

پیکهاتیدا خاسیه تیکی ده لالیی همه چه شنه و سیستمی ریتی له خو ده گریت. ته گهر هاتوو کیش، ههر وهك (جورج سامبسون) وای ده بینیت، بناغه ییکی میکانزمی بهیت بییت، له لای تهو ریتم تهو بناغه ییه که گوزارشتی له سهه بونیات ده نریت و شاعیر به ههموو سهه ریه ستییه که وه ده برپین له هزر ده کات، ههر بو ییه به ههمیشه یی له گه ل کیشدا ناوی دیت و مامه لهی له گه لدا ده کریت. شاعیری داهینهر ده توانییت له ریگای کیشه وه، گه وره ترین کار به نه نجام بگه یه نییت، کاتیک که سیستمه ریتمییه کان، که که سایه تی به دیار ده خن دابهش ده کات، له ههمان کاتیشدا پیکهاتیه کانی کیش بپاریتیت⁽¹⁾.

کیش به به راوردی پیوانه یی له گه ل ریتما، له وه پتر نییه که ناوه ندیکی ره هندی ریخراو بییت و نه زمونی شیعر به ده نگیه وه بییت. نه زمون تهو کیشه هه لده بزییت، که له گه ل سروشت و خاسیه ته کانی بگو نییت. ته مه ده لاله ت له وه ده کات، ههر کیشیک سیستمیکی تاییه ت به خو یی ده بییت، له ناخیدا به توانستیکی تاییه ت بارگای ده کریت، ته رزیکی دیاریکراویش له نه زمون په سه ند ده کات. نه مهش له ریگای کیشه سهه رووزه کانه وه ده ستنیشان ده کرین. پیویسته تهو راستییه پیکهاتیه ییه فه راموش نه کریت، که کیش به بابه تی مؤسیقای شیعر داده نییت. له راستیشدا، ناتواندریت تهو بابه ته به زیندووییی رابگرییت ته گهر رۆحیکی تیا نه ناخنییت.

ریتم رایه له کانی رۆحی کیشه، به پیتینراوی له مندالدانی نه زمون و کیش له دایک ده بییت. فه سیده له ریگای کیشه کانه وه ناشنایه تی له گه ل به رانه بر (خوینهر، بیسهه) په ییدا ناکات، به لکو تهو ناشنایه تی و تیکه لبوونه، چه قی بازنه کانی ریتم دروستی ده کهن، ریتم له پرۆسه ی گه یاندندا نوینهر و رابه رایه تی کیش ده کات.

تهو هاوبه ندی و پیپره وه، له لای شاعیرانی تازه گهری و هاوچه رخدا، به ئاراسته ییکی دیکه ی فراوانتر ده روات، بنه ما و بناغه ی ته م ئاراسته یهش فراوانبووی قه له مپره و و ههمه چه شنه یی نه زمونی شیعی هاوچه رخه، که زیاتر به ناو قولایی لیلی و ده لاله تدا شوپ ده بیته وه، بو مه به سستی واتا و ده لاله ت، ناوه ندگه لی له خو ده گریت و ههموو

(1) S. H. Burton, Longman, The Criticism of Poetry, London, 1977, p.16.

سنووره کانیش دهبه زینیت. بۆ ئەم ناماڤهش زیاتر گرنگی به جیهان و سروشتی ناوهوهی قهسیده دههات و ږهههنده ریتمی و دهلالیهه کان له نامیز دهگریت، سیستمی بونیاتی پیکهاتهی مۆسیقا له بهرچاو دهگریت و دهبیته کار و پږسهی داهینان. قهسیده له پږوخی زیندووی هاوچهرخ و ریتدا ههله ده کیشریت.

(۲) پیکهاتهی مۆسیقا له شیعرى نوێ و هاوچهرخی کوردیدا

شیعر ناوهندیکی واقیع و ژیانسه. ههچهنده ئەم ناوههنده، له چهقی جیهانیکی سهربهخۆی پر له رایسهلی زماندایه، بهلام پێوهندیکی دیالیکتیکی ههیه له گهله سروشت و یهکهکانی سروشتدا و گوزارشت لهواقعیان دهکات. بۆیه گۆران له واقعی بوون و سروشتدا، شیعریش لیبی داناږیت و له گهله گۆرانکارییهکاندا هاوږیک و هاوتهریب دهبیته.

له ماوهی (۲۵) سالی ږاږدوو، ههستکردن به گۆرانی فۆرم و چوارچۆیهی شیعر پینگهیشته، زۆر ههول و ههنگاوی دلکاری لهم گۆراندهدا بهشدار بوون. گۆرانی شیعر گۆرانیکی سهږینی و ږووتهختی نهبوو، بهلکو له رینگای زمانهوه، له ناوهږوکهدا گۆرانیکی ناخی و گشتگیری بوو. له شیعردا بونیات و واتای دهلالیهی تازه پیکهاته، یان بهواتایهکی تر، ئەم گۆرانه پر له ږهگه فۆرم و ناوهږوکی گرتهوه و ههچ لایهکیانی فهرامۆش نهکرد. ئەوهی لێردها پتر مه بهستمانه لیبی بدوین، ئەو مۆسیقاییه که سیفتهی نویی و تازهگهری به زمان و شیعر ده بهخشی. له ږاستیدا گۆران له شیعر و مۆسیقای شیعر، به حالهتیکی کتوږ نههاتۆته ئاراوه، بهلکو ماوهیهکی باشی پێویسته بووه، تاوهکو ئیستاش حالهتی تهواو پینگهیشتهی پێویستی به کات ههیه، چونکه شیعر که ږۆحهکهی مۆسیقاییه، ئەو بوونهوهږه زیندووهیه که هه میسه له تهکان و بهر وهپیش چووندایه. بهر هه مهکانی شیعرى هاوچهرخ، بهها و نرخ بۆ گۆران و دیارده تازهکان و ههوله هونهرییهکان دادهنن.

ههولێ ږاستهقینه تهنیا بۆ ئەوه نه بووه شاعیران له ږیچکهی میتۆدی شیعرى کلاسیک دوور بکه ونهوه، یان ههول بدهن وهک شتیکی بابتهی و ئاسایی، دژ به جهمسهری کۆنی شیعر، جهمسهریکی دیکه بهدهر له کیش و سهروا بۆ شیعر دروست بکهن، بهلکو هاندانی سهږهکی و بنه ماتاسا بۆ دههتانه و حالهتی دهروونی و ههستی

شاعیر، مۆسیقایینکی رینک و گونجاو دابهیندریت. تا قەلئە مەرەوی زمان و دەلالەت و داھینانی شاعیر فراوانتر بکات. بەو پێودانگە، تیکرای قەسیدە وەك وینەییکی مۆسیقای تەواو لە چەند ئاوازیکی وەکیەك و لیکجیاواز، لە بەرچاوە گەیریت و مامەلەئە لە گەلدا دەکریت. لە ئەنجامدا دەبیتە جۆریک لە ریتەم و لە گەل هەستی (Feeling) ی هەستی شاعیردا دەگونجیت. لەبارترین دەروازە دەبرین والا دەکات. لە راستیدا هیچ کردەویەکی هونەری نابیت سنوور لە بەردەم هەست و دەبرین بکیشیت و رایەلەکان لە چەقی یەك جوغزدا گرد بکاتەو.

لەبەر ئەوەی مۆسیقای شیعری کۆن بریتی بوو لە یەكەییکی مۆسیقای گەراوە و دووبارە کراو، یان مۆسیقایینکی یەك نزمی سەمفۆنیایی (Symphonic) سەرتاسەری، لە بونیاتی هەمە چەشنەیی مۆسیقا بەدوور بوو، بۆیە (مەبەست Purpose) زۆر جار دەپووکیاوە و رامانی راستەقینەئە دەگەیاندا. بەلام هەرچی وینەئە بونیاتی مۆسیقای شیعری هاوچەرخی، لە قەسیدەدا لە (یەكەییەك) ی پر لە ریتەم و ئاوازی هەمە جۆر پیکدیت، دەبیتە وینەییکی مۆسیقای بارگاوی بە تیکگەیشتن و تیر بەمەبەست، دەلالەتی هەست دەگەینیت و خۆینەر بەرەو قوولایی واتا دەبات، بەبێ ئەوەی لەم دیتنکارییەدا تووشی ئاستەنگ و بەرەست بیت.

بناغەئە مۆسیقای شیعری هاوچەرخی، بریتیە لە بونیاتی ریتەمی تاییبەت و بە حالەتی هەست و شعوری شاعیر دەبەسترتەو. ئەم حالەتەش لە وینەییکی وروژاو (مەوش) رەنگ ناداتەو، وەك ئەوەی لە شیعری کۆندا بەدی دەکرا، بەلکو ئەم مۆسیقایە لە وینەییکی تەواو گونجاو بە حالەتی هەست و شعوری تاییبەت دەنگدەتەو، دەبیتە ناوەندیکیش بۆ ئەوەی خۆینەر لە قالبی هەست و شعوری خۆیدا بیگونجینیت و بێ ئاریشە لە گەلدا بەردەوام بیت.

ئەو جوانناسی پیکهاتەئە تازەئە مۆسیقای قەسیدەئە، کە بەتەواوەتی لە مۆسیقای قەسیدەئە کۆن جیاوازە، بەلام ئەم جیاوازییە بۆ هەریەکیان دەلالەت لە تاییبەتەندی دەکات، لاسەنگی و نارپکی ناگەینیت، چونکە هەرەك چۆن مۆسیقای شیعری لە قەسیدەئە کۆندا، خۆشی و چیژتیکی تاییبەتی خۆئە هەبوو، مۆسیقای شیعری هاوچەرخی، چیژو خۆشیکی تاییبەتی خۆئە هەبە. پەسەندبوونیشیان توانستی قایلبوونە بە چییەتی هونەری هەریەکیان. ئیستیتیکایی لە هەریەکیاندا نامادەبێ

پهسه ندبوون یان په تکرده وه ده بیټ. سهره رای نه مهش، بو حاله تی یه که م، بوونی پروا به فهلسه فهی هونه ری تازه و گوران، گه شه و پی شکه وتنی زمان، په یگه ی فراوانتر و چه سپوتر ده کات.

کیش و سه روا دوو بنه مای سهره کیبی شیعرن (هاوچه رخ)، ههر وه که له شیعی کوندا، نه ندازه و پیوهری ناسنامه ی شیعر بوون، چونکه هم دوو بنه مایه، بناغه ی جوانسازی (Aesthetic) تازه یی شیعی نوی و هاوچه رخن. به لام له قه سیده ی هاوچه رخدا، سنووری ته سکی پیوه و گه لی وه لاه و نه راوه، گوران یی کی بنه ره تی و ناخی له م دوو ره گه زه کراوه، به م به سه ته ی له بونی اتدا وینه یی کی تازه به ده ست بیټ. به بی کیش و سه روا ئیستی تی کای شیعر نامینه تی. سیفه تی به هارمۆن بوون له ناو ده چیټ. بوونی ههر دوو کیان له قه سیده ی هاوچه رخدا، ناو نه دی کی شیعی دوور له ناخاوتنی ئاسایی یان ری کخراو پی کدینن. نه و را و بوچوونانه ی باس له نه بوونی هم دوو ره گه زه له شیعی هاوچه رخنی کوردی ده که ن، به هه له چوون و له چیه تی ناخی هم حه قیقه ته نه گه یشتوون، بوونیان دیارده یی کی ههستی بی گومانه، چونکه: ((شیعر بهر له وه ی ری باز یی کی ئیستی تی کا بیټ، پروداوه. بویه ده بیټ وه که پیویست کیش و سه روا ی هه بیټ))^(۱)، قه سیده ش به بی هیچ نه سه ته نگینک، پیوه نه دی کی ئورگانیک یی به م دوو ره گه زه وه هه یه.

نه گهر به وردی توئی نه وه له شیعی هاوچه رخ بکریت، ده بیند ریټ دیارده ی کیش و سه روا، نه فه رامۆش کراوه نه ره تیش کراوه ته وه، به لکو بو گوزار شت کردن گوران ی به سه ردا هاتووه و شاعیر سه ربه ستر ده کات. شاعیر له ری گای نه و گوران ه جه وه ره یی ه دا، هوشیاری و هه لچوونی ده روونی و ده سه لاتی زمانی له گه ل ده رپرین و گوزار شت هاوته ریب و هاو ریټ ده کات. هم راستییه به ده رباز بوون له به نده کانی کیش و سه روا ی کون به نه نجام ده گات. چونکه ناساندنی شیعی نوی و هاوچه رخ، به پی بوونی بنه مایه کانی کیش و سه روا، له ته که بنه ما شیعی یه کانی دیکه، سروشت و خاصیه تی پی که ی نانی شیعر دیاری ده کات، له ژانری دیکه ی ده قی نه ده بی جیای ده کاته وه: ((نه و هونراوه یی که پیی نه لین (هونراوه ی نازاد) یا (هونراوه ی سه ربه ست)، ناوه که ی پر

(۱) الدكتور عزالدین اسماعیل، الشعر العربي المعاصر (قضایاه وظواهره الفنية والمعنوية)، ط: ۵ دار العودة، بیروت، ۱۹۸۸، ص: ۶۵.

بەپېستى خۇى نىيە، چونكە ھۆنراوہ ئەگەرچى گوزارشت دانەوہىيەكى راستەقىنەيە لە ويژدان و لەو سۆزەى كە لە دلئى ھۆنەردا پەيدا ئەبى، بەلام لەگەل ئەوہشدا دەبى لە كاتى دەرپرېنا ھەندى نىشانە و دروشم جۆرە ساز و ئاوازىكى ھەر تيا بىنى، كە لە پەخشان دايپرېنى چونكە ئەگەر ھۆنراوہ لە ھەموو ئازاد بكرى لە كىش و سەروا و دارپشتنى ھونەرييەوہ، ماناى وايە ئەبى بە پارچەيەك پەخشان))^(۱).

شاعىرى ھاوچەرخ لە كاتى نووسىنى قەسىدەدا، بە ھىچ جۆرىك پابەند و گوپرايەلى جۆرە تايبە تەندىيىكى نەگۆرى بەيتى دوو بالئى يان ژمارە پىيەكانى (تفعليلات Measure) يەكسان و ھاوڤىكى ئەم دوو بالئە بەيتىيە نايىت. ھەروەھا لە كۆتايى بەيتەكانىشدا، پابەندى باس و دەرپرېنى دووبارەكراو يان ھەمەپرەنگى سىستىمىكى نەگۆر نايىت. بەلكو دەلالەت و واتاى دەلالەت، بەگرنگتر وەردەگريت و پتر ئاور لە دەرپرېن و رامان دەداتەوہ.

لە شىعەرى ھاوچەرخدا، وئەى بونىياتىكى تازە بەدى دەكرىت، مەبەست لە وئەى پىكھاتەى نويدا، وئەىيىكى رىتمى بۆ حالەتى ھەست و شعور دروست بكرىت، چونكە كىش، كار و وەزىفە و وئەى رىتمە و بەشكىشە لىي. كەواتە پىش مۆسىقا و شىعەر، رىتم بە دياردەكەوئەت و لەبەرچاؤ دەگريت^(۲).

شاعىرانى كوردى ھاوچەرخ، بە كارىگەرى شاعىرانى تازەگەرى و ھاوچەرخى عارەبى، بۆ درىژە پىدان و بەردەوامبوونى رۆحى نوپكردەوہ و گۆران لە شىعەردا، زۆر بە دلكارى ئەم مەسەلەيان وەرگرتوہ. بەلام چونكە زمانى كوردى زمانىكى رىتمى و پر لە ئاواز نىيە، بۆيە قورستىن ئەركى ھونەرى، لە ھەولئى پىكھىتانى بونىياتى قەسىدەى تازەدا، چۆنىتى دروستكردنى زمانى رىتمى پر لە دەلالەت بەخشىن دەبىت، بەبى ئەوہى كىش و سەروا رەت بكرىنەوہ. گونجاوترىن چارەسەرى ئەم ئارىشەيەش، تىكشكاندننى يەكىتتى مۆسىقاى بەيتە، كە بە تەواوہتى دەسەلاتى بەسەر ھەناسە و وەستاندا ھەيە. رەنگبى زۆر جار ئەم ھەناسە و وەستانە، لەجىي مەبەست و بۆ مەبەستى ديارىكراو

(۱) عەزىز گەردى، ھۆنراوہى كوردى و عەرووزى عەرەبى - رەخنە و لىكۆلئىنەوہ، رۆژنامەى ھاوكارى،

ژ: ۲۵، سالى دووہم، ۱۹۷۱/۷/۲۴، ل: ۳.

(۲) پروانە: حاتم الصكر، مالاتؤدبە الصدقة، ص: ۱۲.

نەبیت، بۆیە شاعیر دەیهوئیت و کار بۆ ئەم کردەوهیەش دەکات، کە مۆسیقا و حالەتی دەروون و هەناسە و وەستان و هەلۆهستە، لەو شوێنە جیبەجی بکریت کە شەپۆلەکان بۆی دەجوولێن، جوولەیهکی خێرا و بێ وەستان و بێ کۆتایی دیاریکراو. لەگەڵ ڕێپەرەوی بەیت و کۆپلەدا دەروا، تا کۆتایی و مەبەست نەگەیهنیت، تووشی هیچ یاسایەکی و تخبووییکی دیاریکراو و دامەزراو ناییت. لەم حالەتانەدا: ((ئاخاوتن و وشەکان) هەلگری ئەو خاسیەت و تایبەتمەندییە دەبن، کە بۆ زمان پینکەتەیهکی شیعری دروست دەکەن، ئەمەش، خاسیەتی کیش دەگەیهنیت))^(۱). هەموو دێر و بەیتیک لە قەسیدە شیعری هاوچەرخێ کوردیدا، چ کورت، چ درێژ، هەلۆدەدات لەگەڵ فۆنەتیک و جوولە پێیەکان و بڕگەکاندا، گونجاندن و ڕیکسازیی دروست بکات، بە مەرجێک ژمارە پێیەکان و بڕگەکان لەهەر دێر و وێنە و کۆپلەیهکدا، ئەگەر پێویستی بە گۆران بوو، دەگۆردرێن و مەرجی دووبارە بوونەوهی هەمان ژمارە بەدی ناکریت و پێرەو ناکریت:

ئەستێرە ی ڕۆشنی گیانت،

بەلای ئاسمانی شارەوه غەریب دیارە

کییە وەك تۆ بەسەر دڕکا بنی هەنگاوی ئاوارە

ساغ نەماو

هەموو ئەوهی کە دەبیینی

دیلی قەفەزی شتیکی دەستەلاتارە^(۲).

کاری تازه لەم قەسیدەیهدا، شاعیر هەلۆیداو لە ڕیگای ریتمی مۆسیقاو، بەبێ ئەوهی بچیتە ژێرباری یاسای بڕگەسازی و یەکسانی ژمارە پڕگەکانەوه، دەرپرین ئەنجام بەدات، پڕگە (۸، ۱۲، ۱۶، ۴، ۸، ۱۳...) ی بەکارهیناوه. سەرەرای ئەمەش، پڕگەزی ڕیکی دەنگ کە پێیەکان دەستنیشانی دەکەن، سیفەت و خاسیەتیکی مۆسیقای ناخی دادەهینیت، کە بریتییه لەو ریتیمە چالاکەیی کە هەستان و جوولە و هەلۆهستە لەگەڵ حالەتی دەروونی و هەستی ڕیکدەخات.

(۱) الدكتور عزالدین اسماعیل، الشعر العربي المعاصر (قضایا وظواهره الفنية والمعنوية)، ص: ۶۶.

(۲) ئەنوەر قادر محەمەد، زریان و زایەلە و زنار، چ: ۱، بەرێوەبەراییەتی گشتی چاپ و بلاکردنەوه، زنجیره

(۲۷۴)، چاپخانە ی دلێر، سلێمانی، ۲۰۰۴، ل: ۱۸۹.

ئەگەر بەوردى سەرنج لە قەسىدەى ھاوچەرخى كوردى و كىشە كەى بدەين، دەبينىن
ھەمان كىشى قەسىدەى كۆنە، بەلام لە پىكھاتە پىكى تازە و جياواز داىە، چالاكترين و
زىندووترين بونىات بەرچا و دەكەوئەت، ئەوئيش رىتمە.

رېتم، ئەو كىشە يە لە قەسىدەدا توانستى داھىنانى دەبەت: ((ئەزمون، ئەو كىشە
دىارى دەكات و ھەلئە بئىرئەت كە لەگەل سروشت و خاسىە تىدا بگونجئەت))^(۱). مۆسىقاى
شىعر لە ناخى قەسىدەدا، تەنبا وەك دەنگ نابىستئەت، بەلكو حالە تىكى ھىمنى
دەروونى و ئاسوودەى بە خوئەنەر يان بىسەر دەگە يەنئەت، لە ھەناسە سواری و نىگەرانى
رزگارى دەكات.

لېرەدا ئەو ھەمان بۆ دەردەكەوئەت كە كىشى شىعر و مۆسىقاى شىعر لە يەكتر جودا
ناكرىنەو و ھەمان باس ھەلئە گەرن. ناوئەندى كىش، لە رايە لئە كانى مۆسىقا و رېتم
پىكئەت، بە تايبە تىش: ((ئەگەر ھەستمان كرد و بۆمان دەركەوت كە كىش، زانستى
مۆسىقاى شىعرە، پىوئەندىبە كىش بە يە كيان دەگە يەنئەت، لە دەرتەنى دەنگ و
فۆنە تىكدا خۆى دەنوئىنئەت))^(۲).

مۆسىقا لە قەسىدەدا، بۆ جىھانى بىرگە سازىى كورت و درىژى جياواز
يان: ((چەند دانە يە كى دەنگى ديارىكراو لەسەر رەوتىكى دەستنىشانكراو
دەگەر پىتەو و بى گۆيدان بەسەرەتا يان كۆتايى وشە كان، پشت بەدابە شكدنى
رستە دەبەستئەت، جگە لەمە بەگۆيرەى عەرووزىش، ھەر بەبەتە شىعرىك بە
فەرامۆشكدنى بەرايى يان دوایى وشە كان، بۆ چەند دانە پىكى دەنگى
ديارىكراو يان چەند بىرگە يە كى دەنگى، كە بە پى ناسراو، دابەش
دەكرئەت))^(۳). ئەمە دەبەتە پىوئەرىك بۆ نىشاندانى تايبە تەندى مۆسىقاى
شىعرى ھەر مەللە تىك، چونكە زمانى ھەر مەللە تىك خاسىە تى تايبە تى
خۆى ھە يە. بۆيە شىعرىش لای ھەر مەللە تىك سىستەمىكى مۆسىقاى

(۱) بارتون جونسون، دراسة يوري لومان - البنيوية للشعر، ص: ۱۵۱.

(۲) د. عبدالعزیز عتیق، علم العروض والقافية، دار النهضة العربية للطباعة والنشر، بیروت، ۱۹۷۴،
ص: ۱۲.

(۳) سەرچاوەى پىشوو، ل: ۱۲.

دیاریکراوی خۆی ده‌بیټ، به‌پیی خاسیه‌ته ده‌نگه تایبه‌تییه‌کانی نه و زمانه ده‌ستنیشان ده‌کریت^(۱).

له قه‌سیده‌ی هاوچه‌رخدا جگه له شاعیر، نه‌سته‌مه بتواندریت کۆتایی بو به‌یت و کۆپله ده‌ستنیشان بکریت. نه‌وکاته‌ی حالته‌ی ده‌روونی و هه‌ستی شاعیر له‌هه‌ر شوینئێ ئارامی گرت، کۆتایی راده‌گه‌یه‌نیټ. بو نمونه شیعی (چاودیژی)^(۲)، راستی بو‌چونه‌که‌مان به‌دیار ده‌خات:

هه‌موو ده‌مه و ئیواره‌یه‌ک
وه‌کو شنه‌ی گوله‌گه‌می تازه فه‌ریک
خۆی ده‌خسته باوه‌شی ریشه‌کی ته‌ریک
له دووندیکی دوور ئاواپی به‌ته‌نها خۆی ده‌بینیه‌وه
له‌م ئاوه‌دانیه‌ی داده‌پرا و
له‌کتیپی ژینی ئیستای خۆی ده‌بووه
له‌گه‌ن رابردوی خۆی ده‌ژیا
به‌یاد و ئازاری زۆری رۆژانی زوی داده‌چۆوه
زۆر که‌ره‌تان هه‌تاوی لی ئاوا ده‌بوو
ده‌خزایه‌ نیو تاریکی که‌ثر و دره‌ختان
گازه‌ری پشتی پروده‌چوو
له‌زه‌نویری خوناو په‌خش و

له‌به‌ر نه‌بوونی دیارده‌ی نه‌گۆرپی له‌کۆتایی هه‌ر به‌یتێکی قه‌سیده‌ی هاوچه‌رخدا، گرفتێ سه‌روا به‌دیار ده‌که‌ویت. شاعیر واز له‌سه‌روا ناهێنیت، وه‌ناشبیټ ده‌ستبه‌رداری بیټ، به‌لام ده‌بیټ و ده‌توانیت واز له‌ده‌نگی دووباره‌کراو و دیاریکراو له‌کۆتایی هه‌ر به‌یته شیعیکیان کۆپله‌یه‌ک بیټ. شاعیر گۆران له‌سه‌روای کۆن ده‌کات، ده‌یخاته حاله‌تیکی گونجای پر له‌مۆسیقاوه، یان بو مه‌به‌ستی لاسه‌نگ نه‌بوون، هه‌مه‌چه‌شنه‌یی

(۱) گۆران، له هه‌لبه‌ستا (کیش)، رۆژنامه‌ی ژین، ژ ۱۸، سالی یه‌که‌م، ۱۹۷۱/۴/۱۵، ل: ۱.
(۲) که‌ریم ده‌شتی، سیفری ناگر (شیعر)، ج: ۱، چاپخانه‌ی نارابجا، که‌رکوک، ۲۰۰۵، ل: ۶۹.

له سەروا بە کار دەهێنیت، کۆتایی ھەموو شەپۆلەکانی مۆسیقا، لە قەسیدەى ھاوچەر خدا بەسەروا دادەندریت. ھەلۆستەى ھەناسە و دەروونی ھەلچوو تێیدا ئارام دەگریت. کەواتە سەروا لە شیعری تازە و ھاوچەر خدا، بریتیە لە: ((دواین ھەلۆستەى مۆسیقای ھەر بەیتە شیعریک، کە لە لایەنى ریتەم وە کۆتایی ئەو بەیتە دیاری دەکات))^(۱). ئەمە لە قەسیدەى تازەدا، ئالۆزی سەروا و بەھای سەروایە. سەروا لە قەسیدەى کۆندا، پێویستی بە زمانپاراوینی زمانى ھەبوو، دەبوايە لە لایەنى فەرھەنگەو، شاعیر پڕ توانست و ھۆشیاری زمانى بیت، زۆر جار شاعیر بەر لە نووسینی قەسیدە، بەدوای سەروا و بنەماکانى سەروادا گەراو. ئەم دیاردەى دەبوو ھۆکارى پوکانەو، مەبەست و ئاستەنگى واتای راستەقینە گەياندن. بەلام سەروا لە شیعری ھاوچەر خدا، پێویستی بەدوادا گەرانى وشە و دەنگى زمانى و تێکخزاندى ھاوسەنگیان نییە، بۆ ئەو یەک شێوھى یان یەک کۆتایی یە کگرتوو پێى بسازیت، بەلکو شاعیر سەر بەستە لە زماندا ھەر وشە یەک بۆ سەروا بە کاربھێنیت و بەبێ ئەو دیو بارەشى بکاتەو، بەمەرجیک واتای مۆسیقا و واتای مەبەست بگەيەنیت. سەروا لە قەسیدەى ھاوچەر خدا، کۆتایی ھەر بەیتە شیعریکى پڕ لە مۆسیقا و ریتەم و مانایە. چونکە مۆسیقا پۆحى زیندووى گوزارشتکردنە.

قەسیدەى ھاوچەر خى کوردی، جەستە یەکی پڕ لە ھەلۆستەى ئارام بەخشە، ئەم ھەلۆستانەش لە ناخى مرۆفدا، راستەوخۆ پێوھندى بە بنەماکانى دەروونی و فیزیۆلۆجییەو ھەیه، ھەناسەى ئاسایی و ھەناسە برکێیی، پێوھرى بەردەوامى و ئاسایی و ئالۆزی دەگەيەنن. ئەگەر شەپۆلەکانى مۆسیقا، بە ئاستیکى ئاسۆیی لەگەڵ ھەناسەدا ھاوتەریب بوون، ئەوا ھیچ گرفتیک نایەتە پێشەو و ھەست بەحەسانەو و ئارامى مۆسیقایە کە دەکریت. ھەمان حالەتیش بۆ بارى دەروونی راستەقینەى بونیاتى قەسیدە کە راستە، کاتیک لە کاتى خویندەو ڕستەکاندا، ریکى دەنگ و ریتەمى گونجاو لە پێشبینیدا خوێان نواند، بە واتایە کى دیکە، ئەو ی پێش خویندەو پێشبینى دەکرى و ئەو ی لە کاتى خویندەو ڕوودەدات ھاوسەنگ بوون، ئاسوودەبى بە خوینەر و سەلامەتى قەسیدە کە دەگەيەنیت. بەلام ئەگەر ئەم ھاوسەنگیە ھەستى پى نەکرا، جۆرە

(۱) د. عزالدین اسماعیل، الشعر العربي المعاصر (قضایا و ظواهره الفنية والمعنوية)، ص: ۶۷.

نارېكيبهك و بېزاريبهك دېته ئاراهه، زۆرترين ههولتي دهرووني بو خو رايهينان و گونجاندن دهدرېت، چونكه له قهسيدهكهدا قالاى بېزارى بهديار دهكهويت، له كوتاييدا ئەم بېزاريبه دهبيته سهرچاوهى وازهينان.

شيعرى هاوچهرخ، ناوهنديكى موسيقاي شياوى پر له ههسته، هه موو جووله و شهپوله كانى به تهرازوى پيوان هاوسهنگ دهكرين، پراوپرن له گونجان و رېكى. هه موو بزاوتنيكيش هاوبهنديكى ئورگانىكى به رېتمى ده بهستېته وه.

سهرهراى ئەمانهش، تېكراي لقينه كان رايه له كانى ئاواز رېكيان دهخات، له گه له ههست و ههستى شاعير هاوسهنگ دهبن. واتا سهرجه م جووله كان له رېگاي رېتم و دهلاله تي توون و ئاوازه وه، چه قىكى جيگير له ناوهندي ههستى شاعير داگير دهكهن. ههرچى وهستانه كانه، كه پييان دهگوتريت (سه روا - Rhyme) دياريكردنى جيگا و دهنگه رېتميه كانيان، كارىكى زور زه ههست و پر له ئالوزيبه، له سهر توانست و كارامه يى شاعير راده وهستيت. جگه له مهش له تايبه تمه نديكى شيعرى ئازادى هاوچهرخ و نويدا: ((جياوازي له گه له بهيته دريژه كانى موه شه حاتدا ههيه، به لام سوودى لىي بينيوه. بويه شاعيرانى نوي، نهك ههر به ته نيا له سه رواى سنووردار رزگار دهبن، به لكو له دوا پيى بالى راست (عروض) و دوا پيى بالى چه پيش (ضرب) دوورده كه ونه وه، كه له شيعرى ستوونيدا زۆرترين موسيقاي گونجاو و پشوو دان گرت ده كه نه وه، كارلي كردن و كارىگه ريبى بوون له پييه كانى تره وه، جگه له (عروض) و (ضرب)، كه به (حشو) ناسراون، روودهدات))^(۱). ئەه گهر ئەم دياردهيه نه بيت، پهنگبى له كارى داهينان و بونيائى قهسيدهدا سه ركه وتن به دهست نهيهت. ئەوهى زياتر پيوه ندى به باسه كهى ئيمه وه هه بيت نه وهيه، كه بونيائى قهسيدهى كوردى ههر چو نيك بيت له كارى داهينانى هاوچهرخدا، كه كار و پرۆسه يىكى هونه ريبه، له ناخيدا يه كه و هاوسهنگ بوون و هاو رېكى په يگانن، بويه باس له و لايهن و ره گه زانه ناكه ين، كه ده رتانى ئالوزى له ناوه رۆكى شيعر دروست دهكهن. چونكه پيوسته ته وه راستيه بدركي ندرېت، كه شاعيرى كوڤن خه مى دروستكرن و بونيائى ديژه شيعرېك به بالى راست و

(۱) الدكتور صفاء خلوصي، فن التقطيع الشعري والقافية، ط: ۴، مطابع دار الكتب في بيروت، بيروت، ۱۹۷۴، ص: ۴۰۹.

چەپپەو دەي لە ئەستۆ دەگرت، بەلام شاعیری ھاوچەرخ، ھەر لە بەرابری کاری نووسیندا، کار بۆ بە ئەنجام گەیانندی سەریاکی یاسای قەسیدە کە دەکات. کارکردن بۆ بونیاتی قەسیدە ھاوچەرخ، کاریکی گشتییە و گۆشەکانی دابەشکردن یان کاری بەش بەشی لە خۆ ناگریت. بونیاتنانی بینای مۆسیقای قەسیدە، پانتایی تەواو داگیردەکات و شاعیر بۆلای خۆیدا پەلکیش دەکات، ئەویش لە ناوەرۆکدا واقعی وینەییکی پڕ لە ھەستە و سەرتاپای ھەست و نەست دەجووڵینیت و بونیاتی شاراوە دەلالەت بە سەرواشەو دەگەیهنیت.

لە قەسیدە ھاوچەرخدا، ھەولەکان بە سیستمیکی نەگۆر بە بەیت (دیی) و سەروا نابەسترنەو، لە گەڵ ئەو ھەشدا رۆحی قەسیدە کۆن لە ناویدا ھەر زیندوو، بەلام قاوغە تەسک و بەرزەفتکراو ھەکان، گۆرانیا بەسەردا دین، گۆرانیش گشتگیرییە و ناوەرۆک و فۆرم دەگریتەو. شیعری کۆن لەبەر سەرکەوتوو بوونی بە ھۆکاری ھەندی بنەمای سیستمی و یاسایی نەگۆر، بە جۆریکی کاریگەری دەگەیاندا کە ھەردەم خانەکانی بەرپرسی تاییەت، مێشکیان چالاک دەکرد و ھەمیشە بە ئایۆنی ئەزبەرکردن و لەبەر نەچوونەو بارگای دەبوون. شیعری ھاوچەرخیش، ھەول دەدات ئەو رۆحە بەزیندوو بی بھێلنەو، چونکە رەنگدانەو ھەولەسەفە جۆناسازی شیعری کۆنە، سەرەرای ئەمانەش، ناو ھەندی قەسیدە ھاوچەرخ، بە دەلالەت یەکسانە و ھەولێ دلکاری ئەم دیاردەییە بنەمای بونیاتی قەسیدەییە. بۆیە رۆحیکی تر - جیا لە رۆحی شیعری کۆن، تێیدا رەنگدەداتەو و مەسەلەکانی تەنسیش، ھۆکاری کاریگەر بوون:

توانەو لە یەکترا^(۱)

ھەندی جار خەون دەچیتە بن بالی مەلێک

کە دەفری

لە سەرەو ھەرا دەبینی

گەردوون ھەمووی

بەدار و بەرد و ئاویەو

(۱) دلشاد عەبدوڵلا، مانگی نیو مۆر (شیعەر)، لە بلازکراو ھەکانی چاپ و پەخشی سەردەم، سلیمانی،

۲۰۰۴، ل: ۱۰۸-۱۰۹.

به ههور و ئەستێرە و مانگیهوه و
 بهسال و پۆژ و ساتیهوه
 چۆته ناو پیستی ژنیك و
 دەست هەڵدەبرێ بنیشیتە ناو لەبیهوه
 هەندێ جار ژنیك دەچیتە ناو لۆچی
 خەیاڵ و نووسین و حەرفهوه
 هەموو شتیك پڕ دەبێ لە سیمای
 هەموو شوینی پڕ دەبێ لە بۆنی
 هەندێ (*) جار ...
 سەرم سوپدەمینی کامیان،
 جیهانه و کامهیان لەشی ئەو ژنیه
 كه خۆشم دەوی

ئەم شیعەرە لە درێژی و کورتی بەیتەکان، یان باشترە ئەگەر بڵین لە ژمارە ی پرگەکان، هەست بە جیاوازییان دەکریت، بەلام هەر دێرێك کۆتاییه کە بە مۆسیقایه کی ئاسوودە بەخش دیت، بە تاییه تیش ئەو دێرانه ی کە لە ژماره کانیاندا، چ جووت چ تاک، وەك دێری (١)، (٢)، (٣)، (٤) .. ئەو پەری هاوسهنگی مۆسیقایان راگرتوو، ئەگەرچی لە وینە ی شیعری دێری شه شه مەدا، تۆزیک هەست بە هەناسه تهنگی، لەبەر بەرزی و نەگونجانی لە گەل وینە شیعرییه روونکراوه کانی بهیتی (٨، ٧، ٥)، کە (٩) پرگه یه، دەکریت، بەلام سەرپاکی رێکی قەسیدە کە ئەو لەنگییه ی داپۆشیوو.

شاعیر لە گەل ئارام بەخشینی مۆسیقایه کە ی، هەولێ نەداوه سەرۆای یه کگرتوو، یان چه سپیو و یاسایی بکاته کۆله کە، بە لکو له رینگای سی دەنگه وه: (ی، ه (هه)، (ی)، سەرجه م شیعره کە ی به کیش و سەرۆای هاوچه رخ پڕ له بونیاتی شاراو هی ده لالهت کردوو. ئەم شیعره دۆنایدۆنه به رۆحی قەسیدە ی کۆن، بەلام ئەوپه پری دەسه لاتی زمان و توانستی باشسازی و جوانسازی بنه مای شیعری هاوچه رخی کوردی تیدا به کارهاتوو، رۆحی کۆن پوکاوه ته وه، له شوینی ئەودا رۆحی هاوچه رختی شیعەر چه کهری کردوو.

(*) له دیوانه که نوسراوه (ههنجی) دیاره ههله ی چاپه.

ئەگەر بەوردی سەرنج لە قەسیدەى ھاوچەرخى كوردى بدەين، دەبينين سەرتاپای
گونجاوى مۆسیقا، زمانى قەسیدەكەى داگیر کردوو، پۆحى مۆسیقا بونیاتی ناووەه
قەسیدەى ھاوچەرخە، ھەر ئەو پۆحەش، زمانى شیعەر دەكاتە دەنگ و بەدیاری دەخات.
مۆسیقا لەناو قەسیدەدا دەنگدەداتەو و سەداكەشى خۆینەر دەھەژینیت. بۆ
روونکردنەو، قەسیدەى ((ئالۆزبونى خەونەكان))^(۱) ى جەلال بەرزنجى، بە نمونە
دەھینینەو:

کت و پڕ ناخم گران بوو
دەمارەکانیشم شل بوون
پروناکییە شەپلە لێدراوێکانى پوچیشم
ھىچیان لە بارەى خۆیانەو وەبیر نەما
ئابلوقە دراوم
ئابلوقەدرانیکی ھەمیشەبى و نەزۆك
ھەستیشم گرز بوو و ناو گەرمایى بۆنکردوى خون
لەناو ئەو مێرگە ناوەستم
سۆزمى لى ھەلدەپەغى..
ھەر چەندەیش بێنمەو..
شتى جاویدانەى لى ناپوى
ئابلوقە دراوم
ناشتوانم بە دیار ئەم ئەنجامە مۆمیاکراوہ بوەستم
خەونێك
بۆ ماوہیپكى كەمیش بێت
لەشم تێك دات
سەوزایى دەروونیشم
بەسەر سەوزایى سروشت خات

(۱) جەلال بەرزنجى، گەرم نەبوونەو (دیوان)، چاپخانەى الحوادث، بەغدا، ۱۹۸۵، ل: ۷ - ۸ .

خوینی پڑاویشم

پیشوازی رووناکییہ سەرما لیئیشتووه کان دهکات... هتد

ئەم یەك بابەتییە، شیوازیکێ تازە ی پیکهاتە ی موسیقای قەسیدەکە یە، کاتیک دێر و کۆپلە و وینەکان دەخویننەوه، هیچ چیتیک یان تارماییکی کاریگەری شیعر و موسیقای خورتی کۆنی لی بەدی ناکەین. هەست بە ئاسوودەییکی بی گرفت لە نیتوان دێرەکان و پاش و پیشی کۆپلەکان دەکەین، لە ژیر پۆشنایی برگەسازیی هەمەچەشنە: (٨، ١٤، ١٣، ٥، ١٢، ١٦، ٩، ٥، ٤، ٢، ٧، ٦) دا، سەرتاپای موسیقای خاوی قەسیدەکە - کە خاسیەتیکی موسیقای شیعی هاجەرەخە بونیات نراوه، ریتمی ئاوازهکان لەگەڵ حالەتی دەروونی و ئەرکی هەناسەدان یە کسان دەبن. دووبارە و گەرانهوهی (ئابلوقە دراوم)، بە هیچ جۆریک کال و کرچی نابەخشییت، لە لایەنی دەروونیش پەشوکاری و نیگەرانی دروست ناکات، بە لکو بە پێچەوانەوه ریتمی گەرانهوه پەیدا دەکەن، لە حالەتی خویندنهوه بۆ بە دەستەپێنانی مەبەست، بە پێویستی دەربیرین دادەندریت.

ئەم پیکهاتە موسیقایە، سیفەت و خاسیەتی شیعی هاجەرەخی کوردییە، ئەمەش تەنیا بۆ لایەنی هاوسەنگی و ئارامبەخشی نییە، بە لکو بە بنەمای پیکهاتە و بونیاتی شیعی هاجەرەخ دەژمێردریت.

لە راستیدا هونەری شیعی هاجەرەخ، دەکەوتتە سەر پیکهاتە ی ریتم و موسیقا، شەپۆلەکانی موسیقای شیعی، نەك ئەو دەنگانە ی کە بەر گوێچکە دەکەون، دەروون لە جوولە پردەکەن. بەها و نرخێ ئەم هونەرە لە شیعی هاجەرەخدا، بە شیوەیەکی گشتی رەنگدانەوهی واقعی گۆرانی شیعی، کە شیعی هاجەرەخی کوردیش لێی بی بەش نییە.

(۳) ئاریشەى سەروا (Rhyme)

لە پینکھاتەى مۆسیقای شیعری هاوچەرخدا سەروا^(۱) وەك پێشتر بە کورتى نیشانمان دا، بەوینەى گرفتێك و باسێكى لەبەرچاو گیراو دیتە پێشەوه، لە سیستمى کۆندا بەمەرجێكى بنەرەتى قەسیدە دادەندرا^(۲)، بەلام لەگەڵ تازەگەریی شیعری بی گومان بۆچوون و پیناسەى تازە بەتایبەتى لە قەسیدەى هاوچەرخدا لەبارەى سەروا سەریان

(۱) سەروا (قافیه) لە زمانى عەرەبیدا، دەلالەت لە: ((وەستان، وەستاندن، بۆ وەستان...)) دەکات. ئەو شۆنەى پێویستى وەستانى شاعیر ديارى دەکات. کاربەگەرى دەکەوتتە کۆتایى بەیتى شیعەر، زۆرجار لە پەخشانیشتا (سجع) بەدیار دەکەوێت. بەلام لە زمانە ئەرورویاییەکاندا، سەروا بریتییە لە: گەرانهوێ دەنگە لێکچوو و وەك یەكەکان لەمارهیهكى دیاریکراودا، بەزۆریش دەکەوتتە کۆتایى بەیتەکانەوه. وەستان، السجع... لە کوردیدا بە واتای (باشبەند) دیت. بۆ زانیاری پتر، بروانە: (أ) احمد مطلوب، معجم النقد العربي القديم، ص: ۱۷۰.

(ب) گیوی موکریانى، فەرھەنگى کوردستان، دەزگای چاپ و بلاکردنەوهى ئاراس، هەولێر، ۱۹۹۹، ل: ۵۷۸.

(۲) پەیدا بوون و گرنگیدان بە سەروا، لە لای نەتەوهى عەرەبەوه سەرى هەلداوه و هەر لە رینگای ئەوانەوه چۆتە ناو نەتەوهکانى دیکە: ((لەکۆندا سەروا بە بنەمای مەرجى دانەندراوه، تايبەتیشە بە نەتەوهى عەرەب، نەتەوهکانى کە لەویان وەرگرتووه)) بروانە: پرویز ناتل خانلری، أوزان الشعر الفارسي، ترجمة وتعليق: د. محمد نورالدين عبدالمنعم، مراجعة وتقديم: د. عبدالمنعم محمد حسنين، مكتبة الانجلو المصرية، ۱۹۷۸، ص: ۱۰ - ۱۱. لەگەڵ لەدایکبوونی شیعەر، کیش و مۆسیقا بە دوو کۆلەگە دانراون، لێکۆلینەوه و توێژینەوه لە بونیاتی شیعردا، هەر لە پێگا و دەرەتانی ئەوانەوه بووه، سەروا ناوی نەهاتووه، بێر و بۆچوونی وا هەیه جەخت لەسەر ئەوه دەکاتەوه، کە شیعەر لە بنچینەدا پێوهندی بە سەرواوه نەبووه: ((لە شیعری زمانە دێرینەکانى وەك هەند - ئەرورویایی، سانسکریتی و یۆنانى و لاتینى، بەغومونە، سەروایان نەبووه، تەنانەت شیعەر لە زمانە ئێرانییە ئوستائى و پارثى و پەهلەوییەکاندا بۆ سەروا بووه. لە زمانى ئینگلیزی کۆنیشدا، لە شوێن سەروا جارجار جۆرێك لە ریکەوتنى پیتەکان (Assonance) هەبووه)) بروانە: پرویز ناتل خانلری، ص ۱۰.

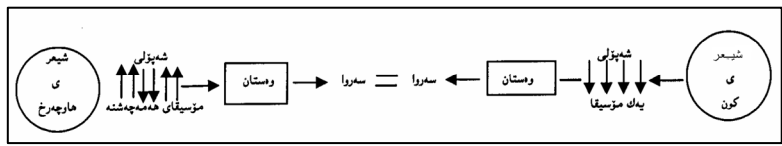
سەبارەت بە سەروا و شیعری کوردى، زۆریەى ئەو لێکۆلەرانی لەبارەى شیعری کوردى دەدوین، لەسەر ئەوه کۆکن کە شیعری کوردى لەسەر وادا بە دوور بووه، هەندیکیان بۆ پالپشتى بۆچوونەکانیان نامازەیان بە سروودەکانى (کاتها)ى زەردەشتى کردووه، چونکە کیشى سروودەکان، لەسەر هیجا دەپۆن و سەروایان تیدا نییه. بۆ زانیاری پتر بروانە:

(أ) علاء الدين سجادی، نرخ شناسی، چاپخانهى مەعارف، بەغدا، ل: ۱۹۷۹، ل ۱۰۶...
(ب) د. معروف خەزەندەر، کیش و قافیه لە شیعری کوردیدا، مطبعة الوفاء، بغداد، ۱۹۶۲، ل: ۵۷... هتد.

هەلدا. بیری ھۆکاری بنەرەتی و مەرجی ریکخست و یەکشێوەیی دوور خرایەو، بنەمای رەگەزی مۆسیقا شوینی گرتەو.

ئەو ناوەند و رایەلانەئە سەرۆا لە شیعری کۆن و کلاسیزەدا ھەیبوو، لە چەقی سیستم و قالایەکی جیاوازدا بۆ ناوەند و رایەلێ دیکە گۆران. ئەم دیاردەییە وەک بنەمای وەلاوەنانی سەرۆای کۆن، کەوتە کاری جێبەجێکردن. لە راستیدا: ((شیعری نوێ))، وەک رۆل بێنینی ھونەری لە مۆسیقای قەسیدەدا سەرۆای فەرەمۆش نەکردوو^(۱). کەواتە قەسیدەئە ھاوچەرخی سەرۆای ھەییە، بەلام چەشن و چۆنیتتی ھونەری، تاییبەت و جیاوازە، پانتاییبەکەئە لە پانتاییبە سەرۆای کۆن ناچیت، چونکە پێکھاتەکەئە شاراوہییە و کات و شوینیکی پڕ لە دەلالەت و تیکچرژاوی ھەییە، ھەر ھەمووشیان دەکەونە بەر تەلی ھەست و ناخی شارەزایی و قوویی لێھاتووہییەو.

ئەگەر توێژینەوہی لابیوری (دەنگ) بۆ شیعری کۆن بکەین، دەبینین لەویدا سەرۆا بەو جۆرە بیبە کە لە لیکۆلینەوہکاندا ناوی ھاتوو، چونکە سەرۆا وەک یەکەییەکی مۆسیقای وەستاو، لەگەڵ دەنگیکەئە یەکەئە دەنگسازی (فۆرمی دەنگ، پیت)، خاوەن سیفات و بونیات و شەپۆلی فیزیای جیاوازە. بۆیە سەرۆا دەلالەت لە گونجانی مۆسیقای دوا دێرۆ بەیت دەکات، بەمەرجیک لەگەڵ تیکرایی مۆسیقای بەیتەکە بەردەوامی ھاوتەریبی ھەبیت و شەپۆلەکانی وەستانی ھەناسەش، لەگەڵ خالی وەستانی مۆسیقاکە، ھاوسەنگ بن. ئەم دیاردەییە بنەمای پێکھاتەئە شیعری ھاوچەرخیە. بەو پێودانگە شیعری کۆن لەگەڵ شیعری ھاوچەرخی، لەسیفات و خاسیەتی پێکھاتەئە بنەرەتی یەکسانن. بڕوانە ھیلکاری پروونکردنەوہ:

ھەرچی یەکەئە دەنگسازییە، واتە تیپ، دەسەلاتیکەئە تەواوی بەسەر مۆسیقای سەرۆادا دەکات و وەک مەرجی دووبارەبوونەوہ و گەرانەوہ لە شوینی نا پێویست و نە

(۱) د. عزالدین اسماعیل، الشعر العربي المعاصر (قضایا و ظواھرە الفنية والمعنوية)، ص: ۱۳.

گونجاو نامادەباشى و ھەمىشەيى دەنۆينىت. ئەمەش شاعىر لەقوولايى ناخى بەرھەم و دەسكەوتى زمانى دادەبرېنىت. پېشتەر لەبارەى سەروا بەر لە دانانى شىعر باسماں لە ماندوويونى شاعىر كرد، كە يەككە بوو لە گرفتهكانى بەردەم شاعىر و ھۆكارى لەدايكبونى ناتەواوى واتا بوو.

راستە شىعرى كلاسىك دىتنكارى دەسەلاتى بەرھەمى زمان بوو، بەلام لەبەردەم مۇسىقا و زۆر جار شىعر لەبەردەم دەلالەتتەخشىنى راستەقىنە و پراوپر لە بونىياتى شاراھى تايىتە مەبەست، بەرھەستى ھەموو دەروازەكان بوو. ھەرچى سەرواى شىعرى ھاوچەرخىشە، ھەولەدات قالاكانى سەروا و تىپ رېكبخت و بىنەمايەكى ھاوبەشىان بۆ دامەزىنىت. بەواتايەكى دىكە، پىت رايەئىكى جىگۆرى دەكاتە بونىيات، لەھەر شوئىنىك پىويستى مۇسىقا و ماناى مۇسىقا پەيدا بوو نامادەيى دەبىت. بەم جۆرە: ((سەروا لەكۆتايى بەيتى شىعردا، پىوھندىكى دەنگى يان وشەيى، بەچەشنىك بتواندىت وەستان يا گواستەنەو بۆ دىرپىكى تر ئەنجام بدىت))^(۱). سەرواى شىعرى ھاوچەرخ، وەستان و جۈولە و بزاونن لە يەك پرۆسەدا جىبەجى دەكات، بە پىچەوانەى سەرواى كۆن، پىرەوى وەستان و واتا دەكات، تەنانەت ئەگەر لاي خوئەنر ئەو وەستانە پىويستى نەبىت. ئەگەر يەكئىتى بەيت رەتبكىتەو، ئىستا پىويستە يەكئىتى پىتەش پىشتگوى بخرىت. يەكئىتى سەروا بە گۆيرەى پىويستىبون دەبىت، نەك پىرەوكردن، ھەموو شتىك لە شىعرى ھاوچەرخدا بەقوربانى مەبەست و بىر دەرىپىن دەكرىن.

لەشىعرى ھاوچەرخدا سەروا نامانجى خودى نىيە، بەلكو لەناو قەسىدەكە بەشىوھىەكى سروشتى و پىويست گەشە دەكات و لەدايك دەبىت، بەگۆيرەى ئەزمونى شىعرى مامەلەى لەگەلدا دەكرىت، ئەزمونى تازەگەرى شىعر، مەسەلەكانى سەروا بەشىوھىەكى دلكارى وەرناگرىت، بەلكو ھەموو كات پىويستىتە ئەزمون، گوزارشت، زياتر ئاورپان لى دراوتەو، بۆ ئەم مەبەستەش لە شىوازگەلى تازە (لادان) بە نمونە، لە پىرەوى يەكئىتى بابەت و يەكئىتى تىپ و ھاوبەند بوون... بەكاردىت. سەرھەلدانى يەكئىتى مۇسىقا و ھەر ھەموو ئەم گۆانكارىيانەش لە بەرژەوھندى ئاستى دەلالى ئەنجام دەدرىن، لەبوارى زىندوويى و قوولى كار و پرۆسەى شىعردا لەدايك دەبن.

(۱) د. عزالدين اسماعيل، الشعر العربي المعاصر (قضاياها وظواهره الفنية والمعنوية)، ص: ۱۱۴.

سەروا لە شیعری هاوچەرخدا کاریگەری لەسەر واتا نابێت، زۆریش ناپەرەواوە ئەگەر سەروا بە منداڵدانی واتا سەیر بکەیت. لەپراستیدا سەروا و واتا دوو بابەتی جیاوازان، لە زەینی شاعیردا کار لە یەکتر دەکەن، بەلام دوو جەمسەری وەک یەک نین و هەریەکەیان بە دەوری تەوهری ئەوی تردا دەسووریتەو بەبێ ئەوێ رووبەرپووی یەکتر ببەن. پێویستبوونی دەنگ و واتا هاوتەریبی یەکیان دەخات^(١). سەروا بنەمای پەیدا کردنی واتا نییە، بەلکو لە چوارچۆیە کاری خۆیدا، واتا مسۆگەر دەکات، واتی تاییەت و دیاریکراو لەگەڵ باری دەلالەت هاوڕێک دەبن.

بونیاتی شیعری هاوچەرخ، پێوەندییەکێ ئۆرگانیکی لەگەڵ بونیاتی مۆسیقادا هەیە، لە پانتایی ئەم پێوەندییەدا، (بەلام سەروای مۆسیقای، نەك سەروای بەیتی و پیتی دووبارەکراو)، داینەمۆی میکانزیمی جەوهری واتا دەبێت. بۆیە سەروا لە شیعری هاوچەرخدا بە بەراورد لەگەڵ شیعری کۆن، زۆر ئالۆزترە. کاریگەری مۆسیقا کە سەرواش لەخۆ دەگرێت: ((جەخت لەسەر پێویستی بەیەکەو بەستەنەوێ دەلالەتی قەسیدە لە واتا و پیکهاتەدا دەکاتەو))^(٢). کەواتە سەروا پشت بە بەرەم و حەسیلە (Purport) ی زمان نایەستیت، بەلکو لە لایەن شاعیرەو پشت بە تەلەکانی هەستی مۆسیقا دەبەستیت. ڕەنگبێ تییێک یان وشەیک بێت بە سەروا، بەلام دوور لە یاسای پەپەرە و زۆرەملی، بەلکو دەکەوێتە ژێر چەتری مۆسیقا و ریزبەستنی مۆسیقا بێکەهێتیت.

لەپراستیدا دیاریکردنی سەروا تەنیا بۆ بەیتی شیعری دەبێت: ((بەلام ئەگەر رستە شیعری هاوتا بکەین یان رووبەرپوو، ئەوا هیچ رێگایەك نامینیت تا بەدوای مۆسیقای ئارامبەخشی کۆتایی دێر و بەیتەکاندا بگەرێن، چونکە لەوکاتەدا دێر و بەیتەکان، سروشتی بەیتی شیعری نانوین، بەلکو وەستان بەگوێرە پێویستی شیعری و سروشتی تەوژمی مۆسیقا دەبێت کە هەست و شعور پری دەکاتەو))^(٣). لەوکاتەدا وەستان،

(١) جویر، مسائل فلسفة الفن المعاصر، ترجمة: سامي الدوري، دار اليقظة العربية للتأليف والترجمة والنشر، ط: ١، ١٩٦٥، ص: ٢١٨ - ٢١٩.

(٢) د. محمد عوني عبدالرؤف، القافية والاصوات اللغوية، مكتبة الخانجي بمصر، مصر، ١٩٧٧، ص: ٩٤.

(٣) د. عزالدين اسماعيل، الشعر العربي المعاصر قضاياها وظواهره الفنية والمعنوية، ص: ١١٥.

کهوا حیسابی سهروای بۆ ده کریت، له کۆتایی هه موو بهیته کیدا به بی پیره وی یاسا بهرپوه ده چیت.

له دهره تانی بهیتی شیعریدا، شاعیر هه ول ده دات دهنگیک (تیپیک) له چهند دیرپیکدا وهک پیوستی یهک نزمی و سه مفاونیایی و لاسهنگ نه بوونی دهنگی دووباره بکاته وه، به لام جار جار ئه م یاسایهش ده شکیت و یان له نیوان تیپه گهراوه کاندایا، تیپیک دیکه به کار دیت. ئه م دیاردهیهش بۆ واتا وه بهر دهسه لاتی سروشتی قه سیده ده که ویت، که ههستی شاعیر وهک توانستیک، بۆ مه سه له کانی چرک دهنه وهی واتا و تاساندنی خوینهر دهیگونییت. ئه گه ر دووباره بوونه وهی یهک تیپه به رده وامی هه میشه یی وه رگرت: ((له قه سیده دا کۆتایی به یته کان، دهنگی یهک زهنگ (بیت) به کارهات، له وکاته نار هه تی و بیزاری روو ده دات))^(۱).

له شیعری نوی کوردیدا، کیشی عهرووزی و یه کیتی سهر وایان جووت سهر وای، قه سیده ی له سه ر دانرا وه، وهک له به ره مه کانی شیخ نوری و گۆران و دیلان و هه ردی و زۆرانی دیکه به رچاو ده که ون. به لام له شیعری هاوچه ر خدا، کیشی بر گه یی و یان تیپه هه مه جوړی و سهر وای، به هونه ریکی گونجاوتر، له گه ل دا هینان و دهسه لاتی زمان و ریتم و مۆسیقا به ره هم دین. ویرای ئه مه ش قه سیده ی هاوچه ر خ، به له به رچاو گرتنی مۆسیقا و وهستان، به شیوه ی په یامی واتایی و ده لاله ته خش داده هیندریت. بۆ نمونه، ئه گه ر دوای خویندنه وه، سه رنج له شیعری ((فاوست))^(۲) بده یین، ده یینین:

له رۆخ ده ریاچه گولگولییه که دا

قورقوشمی خاترجه میی ده توینیتته وه

په لکه زپینه ی میتاله لاهوتییه کان له بهر ده کا

شه خته ئیکسیریک ده سووتی

ده کپووزینی.. رافانا.. رافانا

ده رووم گوله فیرده وه سه

(۱) علي یونس، النقد الادبی وقضايا الشكل الموسیقی فی الشعر الجدید، الهیئة المصریة العامة للکتاب، القاہرة، ۱۹۸۵، ص: ۲۰۱.

(۲) هاشم سهراج، زینانی رۆخ (کۆ شیعەر)، ده زگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، هه ولیتیر، ۲۰۰۵، ل: ۹۸.

ھزرم بارسیتیک تلیاک
 سپہی گیانم دلوورینئی
 دلہلنگیم
 خدریکہ بانگلۆز دەبمەوہ
 کەواتە/ بوتلە سرکەپەک لە کۆفانی مەرگ دەگرم
 ئەو کەفرە سپیە تیفرووسماوانە چ دەکەن؟
 ناوہ زپیری خەفەتە ئەبەدیەکان
 بەو دەریاچە جەلاتینییە دادەکەم و
 دەکرووزینم.

ئەم قەسیدەییە ئەگەر دەنگی (ا) لە دیری یەکەم و سێیەم و پینجەم، کە دەسەلاتی
 ئەرکی یاسایی زمان (لە ... دا) و سروشتی دارشتنی کار و وشەیی: (دەکا، پاقانا)،
 زنجیرەیی کردوون لابەین، دەبینین قەسیدەییەکی بێ سەرۆایە. بەلام روودانی ئیستیتییکا و
 تریە و سترییسی بنەمای خۆی لە دەست نەداوە، لە گەڵ ئەوەی کە یەکییتی سەرۆا و
 سەرۆای گەرۆای تیدا نییە، پراو پەرە لە موسیقا و دەستانی نارام بەخش، لە کۆتایی
 ھەر دیرپیکدا، خالی چەقان و جیگیر بوون (Prop) ھەستی پێ دەکەین، بێ گۆمان ئەم
 خالەش نوینەراییەتی سەرۆا دەکات، بەبێ ئەوەی چەقان دووبارە بکاتەوہ و حسابی
 سەرۆاشی بۆ دەگریت. ئەگەر بە وردی ھەست لە خالی جیگیربوونی: (دەریاچە،
 خاترجەمی، میتالە لاهوتییەکان ... ھزرم بارسیتیک، دلەلنگیم..). بگرین، دەبینین
 موسیقا ئەک لە کۆتایی، بەلکو لە ھەموو دیرەکاندا شەپۆل دەدات و دەجووڵیت و لەگەڵ
 رۆح دۆنایدۆن دەبیت و نارامی پێ دەبەخشیت.

لێرەدا ئەوەمان بۆ بەدیار دەکەوێت، کە لە شیعری ھاوچەرخدا سەرۆا ھەییە، بەلام
 ناکەوێتە ناو چوارچێوەی تەوژمی موسیقایی دەرەوہ، کە ھەندی را بە بوونی پێویستی
 سەرۆای دادەنێن، بەلکو سەرۆا لە ناو نامیزی موسیقایی ناوہوہدا خۆی دەنوینیت. بێ
 گومان ئەو بونیاتی شاراوہیە دەکەوێتە ژێر دەسەلات و توانستی شاعیر لە ئاستی
 دیاریکردن و چۆنییتی بەکارھێنانی ئەو کەرەستانەیی بینی قەسیدەکەیی لەسەر ھەلئراوہ.
 دەسەلاتی شاعیر بەتەنیا تەوہرەکانی دەرەوہی شاعر ناگریتەوہ، بەلکو رایەلەکانی ناوہوہ
 کە موسیقا پیکدەھینن لەخۆ دەگریت: ((چونکە لە قەسیدەدا، موسیقایی ناخ و ناوہوہ،

لهرێكخستنی ئەو وشانەى كه له لایەن شاعیرەوه ئاماده دەكرێن خۆى دەنوینیت، بۆیه بەرزى و نزمى، ناسكى و گرژى مۆسیقایه كه، هاوبه ندى ئەو حالته دەروونیه ده بێت كه له كاتى داهینان دروست ده بێت))^(١). ئەم دیاردهیه له شیعری كۆندا بهرچاو ناكه ویت، بهلكو دیاردهى پێره و كردن و خۆبهستنه وه ئاماده باشى هه بووه. شاعیرانى نوێ و هاوچهرخ، هه وڵیان داوه لهم تخوایه رزگاربان بێت، شیوهى تازهى سهروایان بۆ قه سیده داهینا و بریتیه له: ((كۆتایی ئەو دێره شیعری كه تهوژم و شه پۆلى مۆسیقایه كهى تییدا تهواو ده بێت، واتا ته نیا كۆتاییه كه لهو شوینهدایه كه دهروون تییدا ده سه پێته وه))^(٢).

(١) حسین مردان، الأزهار تورق داخل الصاعقة، الكتاب الجماهيري: ٩، دار الحرية للطباعة، بغداد، ١٩٧٣، ص: ١٨٥.

(٢) د. عزالدين اسماعيل، الشعر العربي المعاصر (قضاياها وظواهره الفنية والمعنوية) ص: ٦٧.

به‌شی دووهم

شیواز (Style) و شیوازگه‌ری (Stylistics)

ته‌وه‌ری یه‌که‌م

(أ) شیواز

(۱) وشه، زاراوه، میژوو

له‌جیهانی ته‌م‌رۆی پر له هونه‌ردا، شیواز وشه‌ییکی زهق و به‌رچاو و بلاوه . پانتاییکی ئاسۆفراوانی له‌گشت بواره‌کان و چالاکییه‌کانی ژياندا داگیرکردوه و له‌ناو زماندا به‌وینه‌ی: نووسین، خویندنه‌وه، وتاریژی، بیرکردنه‌وه، کارگیری، به‌رپوه‌بردن و سیاسه‌ت، پیوه‌ندی، نامۆژگاری، کاروباری جه‌نگ ... ناماده‌یی به‌رده‌وامی هه‌یه، زۆر ده‌ره‌تانی دیکه‌ی مه‌شق و راهینانی گرتۆته‌وه و رۆلێکی باش له‌پیشکەوتن و تیگه‌بشتندا ده‌بینیت.

پیناسه و ده‌لاله‌تی شیواز ئاراسته و رپه‌وه‌ییکی دیاریکراوی وه‌رنه‌گرتوه، به‌گوێره‌ی فه‌ره‌ه‌نگ و کۆزانیارییه‌کان گۆرانی به‌خۆوه‌ بینیه و له‌دۆخیکه‌وه‌ بۆ باریکی دیکه‌ رۆیشتووه. ئەم دیارده‌یه‌ش بار و میکانیزمیکی ئاساییه، به‌تایبه‌تیش له‌وه‌سه‌رده‌مانه‌ی که‌ ته‌وژمی بیر و فه‌لسه‌فه و رۆشنییری، هه‌موو لایه‌کی گرتبوه‌وه و ئیستاش توانستی هیز و ئاوه‌ز و زانست بنه‌مای ئاشکراکردنی هه‌موو نه‌ه‌ینییه‌کان و چه‌قی بازنه‌ی توێژینه‌وه، ده‌رخستنی راستییه‌کان و هاوسه‌نگ کردنی بیر و بۆچوون و بوونن، هه‌ر بۆیه‌ یه‌ك پیناسه‌ی یه‌گرتوو بۆ شیواز نابینن، که‌ بریار له‌تیگه‌بشتن و چه‌مکی په‌سه‌ند و دلنیایی زاراوه‌یی بوونی زانستی شیواز بکات. ئەم حاله‌ته‌ سه‌باره‌ت به‌ بوونی شیواز، گومان دروست ناکات، چونکه‌ دیالیکتیکی ئەو یه‌کنه‌بوونه: ((به‌ره‌می جیاوازی به‌رنامه‌کانی لیکۆلینه‌وه‌یه‌ له‌باره‌ی شیواز، ته‌ویش به‌رنامه‌ی کۆمه‌لبوونه، نه‌ك ئالوگۆر بوون. هه‌ر به‌رنامه‌یه‌ك، که‌ په‌یدا ده‌بیت ته‌وه‌ی پیش خۆی رده‌ت ناکاته‌وه))^(۱).

(۱) د. صلاح فضل، علم الاسلوب (مبادئه و اجراءه‌ته‌)، ط: ۲، الهیئة المصریة العامة للکتاب، القاهرة، ۱۹۸۵ ص ۷۱ - ۷۲.

پۆژناواییه‌کان و دادەنێن، نەژادی وشە (Style)، کە ئەمەڕۆ دەقی گرتوو، بەتایبەتی لە بواری زمان و ئەدەبدا پتر بە کار دێت و دەلالەتی (شیواز) دەگەیه‌نێت، لە منداڵدانی وشە لاتینی (Stilus) لە دایکبوو، بریتییە لە: ((ئامرازێکی مەعدەنی، زانایان بۆ وێنە دروستکردن لەسەر پارچە و تابلۆ مەشەممایه‌کان بە کاریان هێناوه))^(١). هەرەها دەشڵێن: ((شیواز بۆ هەموو رینگا جیاوازه‌کانی دەلالەت بە کار دێت، کە هەچ مەڕۆقێک لەژێریدا پێڕه‌وی ده‌کات))^(٢).

ئێستیتیکایا لەناو کۆلتوور و ئەدەبیاتی کۆنی گریکدا، سەرچاوه و سەرھەڵدانی شیواز بوو. ناوەرۆکی زانستی جوانناسی، بریتییە لە فەلسەفەیی ئەدەب و هونەر... بە لە یەکتازانی ئەم دوو لایەنە لە مەبەستی شیعردا، بێ پارسەنگی مەسەلە کە بە دیار دەکەوێت. هاوڕێکی شیواز لە ئەدەبیاتی کۆنی گریکدا، بە‌های تاییەتی مۆرکی ئەدەبیاتە کە‌یە و مەبەستیش شیوازه^(٣). شیوازی تاکە کە‌سێش بە بە‌شێک لە هاسە‌نگیە کە دادە‌ندریت.

لەناو بە‌رھەمە کۆنە‌کانی گریک و لاتین، لە پێشکێشکردنی رە‌گەزە‌کاندا: ((بە‌ھۆی شیوازی تاییەت بە‌رە‌گەزە‌کان، شیوازان بۆ دە‌ردە‌کەوێت، رینگای دیاری‌کراوی نیشان‌دان و دە‌رپە‌ین دە‌رکەوت، وە‌ک لە بە‌رھەمە شیعرییە‌کانی ئە‌رستۆ و هونەری شیعری هۆراسدا...))^(٤) دیارە. (هۆراس) ئاماژە بۆ ئە‌وه دە‌کات، پێ‌ویستە بە‌رھەمی ئە‌دەبی و هونەری تە‌واوە‌ری یە‌کترین و خولگە‌کانی گونجاندنیان یە‌ک بن، مە‌رجی هونە‌ریش دە‌داتە ئە‌و تاکە‌ی، کە لە هە‌ڵبژاردنی بابە‌تە‌کە‌ی خۆیدا شارە‌زا بێت. چۆ‌نێتی کاری وشە‌دارپێژی و هاو‌بە‌ندی بە‌کەرە‌ستە‌ی جوان، کارامە‌یی دە‌نوینیت، بە‌لام سنووری‌شی بۆ

(١) د. علی جواد الطاهر، مقدمة في النقد الادبي، ط: ٢، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، بغداد،

١٩٨٣، ص ٣٠٦

(٢) سەرچاوه‌ی پێشوو، ل: ٣٠٦.

(٣) هۆراس: هونەری شاعر، حمید عزیز لە ئینگلیزییە‌وه کردوویە بە‌کوردی، چ: ٢، لە بلا‌وکراوە‌کانی

کتێبفرۆشی سۆران، چاپخانه‌ی چوارچرا، سلێمانی، ٢٠٠٥، ل: ٩

(٤) سە‌لیم رە‌شید س‌ال‌ح، شیواز لە‌کورتە‌ چیرۆکی کوردیدا، چاپخانه‌ی وە‌زارەتی پۆ‌شنی‌ری، سلێمانی ٢٠٠٥

ل: ٦

ھەر شىۋازىك لى رەگەزەكانى ئەدەبى دەستىنىشان كىردوۋە، بۇ شاعىران و نووسەران جوغزى قەدەغە نەشكاندى داناۋە.

(ئەرسىتۆ) پەنجە لى سەر رەگەزەكانى ئەدەب داناۋە و لىكىشى جىا كىردوۋنە تەۋە، ئەم كارەش لى سۆنگە شىۋازى تايىبە تىبى رەگەزەكانەۋە بوۋە . (ھۆراس) ىش لى شاكارە كەيدا راستىيەك دەدر كىنىت ، كە شىۋازى تايىبەت لى شىعدا، چىژبە خىشىن و سوۋدبە خىشىن دەگەيە نىت . ئەم بۇچوۋنە قالىبى ئىستىتىكا ۋەردە گرەت و بنەما بىكھاتە يىيە كەشى فەلسەفە لى ئەدەب و ھونەر دەبىت .

سەدە لى چۈرەمى پ . ز سەدە لى دەستىنىشان كىردى رەگەزەكانى ئەدەب بوۋ، ھەردوۋ جەمسەرە سەرەك يىيە كە، كە شىعر و پەخشان جىا كىرانەۋە . لى چاخەكانى ناۋەنددا ھەرچەندە رەسەنايە تىبى رەگەزەكان پارىزان، بەلام گۆرانىان بەسەردا ھات . لى ئەدەبى ئەۋرۈۋاپايدا ئەم رەگەزەكانە رەنگىاندايەۋە، ئەدەبى تازەش، ئەدەبى (مەسىح) لى بوۋ، باسى لى چۆنىتى ژيانى (قەدىس و كاهىن) ەكانى دەكرد . رەگەزى تازە لى چىرۆك و پۆمانى ھىنايە كايەۋە . لى شالاۋى رىنىسانسدا، ئەۋ كاتە لى شىۋازى مىللى جىگە لى شىۋازى ھاۋسەنگى گرتەۋە، شىۋازى تاكى چەكەرە لى كىرد و لەدۋا لى : ((زىاتر لى سەدەيەك ھەۋل و كۆشش، لى ئەدەبىياتى ئەۋرۈۋاپايدا پەيدا بوۋ، كە ياسا تازە لى شىۋازدا ھىنايە پىش و بەپى سەردەم و رىبازەكان ، مانا لى شىۋاز گۆرانى بەسەردا ھات . ئەم بىرۆكەيە لەگەل ھاۋسەنگى كلاسكى كەۋتە كۆشش بۇ چەسپاندى ھاۋسەنگىيەكى تايىبەت . بۇ لىكۆلىنەۋە لى تىگەيشتنى مانا لى زاراۋە لى شىۋاز، پىۋىستە بىروانىنە ھاۋچەرخانى ھەموۋ سەردەمە جىا جىاكانى ھونەر))^(۱).

ھەموۋ پىناسەكانى شىۋاز، بۇ دەربىرىنى بىرىك دەلالەتن . سىستىمى پىۋەندى نىۋان بىر و زمان، بەربلاۋە و چەند ناۋەندىك لەخۆ دەگرەت، ۋەك: مرۆق، مېژوۋ، ژيان... لى بونىياتى شىۋازدا ھۆكارى سەرەك يىن . ئەگەر شىۋە و جۆرەكانى دەربىرىن فەرامۆش بىكرىن، ھالىبوۋن دەشىۋى و تارمايى پەنھانى بالى بەسەردا دەكىشىت . ھەندى لى شىۋازگەرىيەكان لەرۋى زمانەۋە بۇ دەربىرىن دەۋران، ھەندىكى دىكەيان دەيانەۋىت لەرپىگى شىۋازەۋە زانستىكى تايىبەت بەئەدەب داۋمەزىتىن . زماناسان لى كلاًۋرۆژنە لى

(۱) سەلىم رەشىد سالىح، شىۋاز لەكورتە چىرۆكى كوردىدا، ل: ۷.

فۆرمەو، ناوەرۆك دەكەنە مەبەست، بەو پێودانگەى تا وشە پاراوەتر بێت، مانای بىر و ئاوەز پىر واتاتر دەبێت، ھەرچى زاناکان، بەپێچەوانەو لەروانگەى بىرەو لەزمان دەكۆلنەو.

لەدێرینەو زمان كەرەستەى گەياندى واتا و بىر بوو، لە پاشان وەك روویەكى ئیستىتیکای ئەدەب سەیركراو لە زمان و دەرپرینی پەمەكى - گشتى - جیاكراو تەو. بەلام ھەشبوو وەك بەرھەمگەلى بىر لە شىوازىان روانیو، لە ھەلبژاردن و ھۆیەكانى زمان و دەرپرینەو، شىواز دەخەنە بەرباس و تووژینەو. جگە لەمانە، بە بووونى ئەدەبناسان، شىواز لەدیاریکردنى ئەو ھىز و توانستە شاراوانە داى، كە زمان لە (لاشعور) ھو دەروستیان دەكات^(۱)، سەرەراى ئەمانەش بەپى پیناسەكانى شىواز، فرەبووونى ھەمەچەشنەى تر بو شىواز دانراو، بەلام ئەوئەندە ھەبە كە گشتیان لە یەك خال و چەقى ناوئەندا یەكتر دەگرنەو، ئەویش ئەوئەبە، شىواز دینامىكیەتى مىكانزمى چۆنىتى دەرپرینە، بەو مەبەستە زمانیش دەگریتەو. لەكتیپەكانى رەوانبىژى یۆنانى كۆندا، زاراوئەى شىواز بەمانای یەكێك لە ھۆیەكانى ھینانە سەربار و قایلکردنى خەلكەو دەیت، ھەر لەم سەرچاوانەو، شىواز و بەرتیشكى زانستى دواندن (الخطابة) دەكەوئەت، بەتایبەتى: ((لەو بەشەى كە بو ھەلبژاردن و دیاریکردنى وشەى گونجاو و پىویست))^(۲)، دیارى كراو. ھەر بۆیە (ئەستى) و تووئەتى: ((بەتەنیا ئەوئەندە بەس نىبە مرۆف بزانیى چ دەلیت، بەلكو پىویستە بزانیى چۆن دەلیت))^(۳)، لێرەدا ھاوبەندى نىوان شىواز و رەوانبىژى، زیاتر لەھونەرى شىعردا بۆمان ئاشكرا دەبێت، ھۆیەكەشى بو ئەو دەگەریتەو، كە شىواز بەشىكى فراوان بوو لە پىشەى قایلکردن، كە لە بابەتەكانى رەوانبىژیدا خوئندراو تەو و وەبەر باس و لىكۆلینەوكانیان خستو.

(۱) سەلىم پەشىد سالىح، شىواز لەكورتە چىرۆكى كوردیدا، ل: ۷ - ۹.

(۲) مجدى وھبە وكامل المھندس، معجم المصطلحات العربیة فى اللغۃ والادب، مكتبة لبنان، لبنان، ۱۹۷۹، ص: ۲۰، ھەرھەا پروانە: بىرچىرو، الاسلوب والاسلوبیة، ترجمة: د. منذر عیاشى، مركز الانماء القومى، بیروت، ص: ۱۳ - ۱۴.

(۳) ارسطو طاليس، الخطابة، ترجمة: د. عبدالرحمن بدوى، ط: ۲، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد، ۱۹۸۶، ص: ۱۹۳.

ئەگەر رەوانبېئىي كۆن ھەوللى دايتت جۆرەكانى ھەمە چەشنەى گوزارشت بدۇزىتتەو ھە
ناويان بۇ دابنىتت و بەگروپيان بكات، ئەو ھە بۇ دانانى ھەموو زانستەكان ، ھەنگاوى
يەكەمە و پىشتى پى دەبەستريت.

زمانناسانى ئەورووپايى، لە سەدەكانى ناوئەندا، خۇيان بەلىكۆلىنەو ھەكانى شىواز
خەريك كرددو، لە ئەنجامدا تيورىكى دابەشكردنيان بەپىي پىوهرى داناو، ئەوان ھەك
پلەى ئەندازەى پىوانەىي، برىتى بوون لە شىوازى: سادە، ناوئەندا، بالا. ئەم دابەشكردنەش
پىوہستە بەئاستى ھۆشيارى و رادەى رۆشنىبىرى چىن و توپتەكانى كۆمەل.
دەستنىشانكردنى ھەر خالىك لەپىوہرەكان لەسەر ھاوكىشەى ھاوسەنگ بوونى ئاستى
رۆشنىبىرى ھزرى چىنەكان بوو. بۇ ئەم مەبەستە بۇ ھەرىكە لە ئاستەكانى شىواز،
بەرھەمىكى شاعىرى رۆمانى (قرجىل)يان بەنمۇنە ئاساى پراكتىكى ھىناوہتەو^(۱).

لاى رەوانبېئىئانى رۆژئاواىي و اباوہ، كە بازنەى (قرجىل) بۇ پىئاسەى شىواز، ھەك
زاراوہ لە ھەرە بەرايىەكانەوہ دىت، بەلام ھەك تىبىنى دەكرىت دواى ئەم ھەنگاوہ،
ھەلوستەىەك ھاتە پىشەوہ، لىكۆلىنەوہ لە پىكھاتە و بناغەى گىشتى بۇ (چەشن)ھەكان
نەكرا، جۆرە سىپوونىكى بەخۆوہ بىنى، بەلام دواتر لە قالبى سىپوون ھاتە دەرەوہ و
سەرلەنوى بە جوولە كەوتەوہ و بەناوئىكى تازە (زانستى شىواز) كەوتەوہ كار.
شارەزاىانى ئەم مەيدانە ھەولياندا، بناغەىەكى تەواو و بى خەوش بۇ بنەماى ئەم لايەنە
دابنىن، بەو نىيازە كە ھەموو دەرەتانەكانى رەوانبېئىئى بگرىتەوہ^(۲)، چالاكىيەكانى
نوئىوونەوہ، لەدايك بوون و پىرەوى دەستورى پىوانەىي، بەچەشنىكى تازە لە كارى
ئەدەبى پىكھات.

دەستپىشخەرى (جۆرج بۇفۇن ۱۷۰۷ - ۱۷۸۸ز)، لە بەرھەمەكەيدا: (گوتار لەشىواز
Discours Le Style)، بىر و بنەماى پلە و پاىەى شىوازى رەت كرددوہ. رەخنەشى لەو

(۱) قەسىدەكانى لادىيى، كە بۇ فەللاھەكانى نووسيوہ، نمونەى جۆرى يەكەمە، قەسىدەكانى كشتوكالى، بۇ
جۆرى دووہم، داستانە بەناوبانگەكەى (اللياذة) بۇ جۆرى سىيەم، ھىنراونەتەوہ، بۇ زانبارى پىتر پروانە:
بىر جىرو، الاسلوب والاسلوبىيە، ص: ۱۳-۱۴ ، ھەررەھا پروانە مجدى و ھبە و كامل المهندس معجم
المصطلحات العربية في اللغة والادب، ص: ۲۲، ۲۳.

(۲) د. صلاح فضل، نظرية البنائية في النقد الادبي، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد، ۱۹۸۷،
ص: ۳۶۴، ۳۶۵.

بۆچۈنەنە گرت، كە شىۋاز بەپلەي پىئوانەيى چىن و تويژ دەبەستەنە، ئەو بىرەي تەقاندە، كە: ((شىۋاز خۇي مەۋقە))^(۱)، ھەۋلىكە، پىئوئەندى راستەوخۇي ئىستىتىكاى شىۋاز، بەخانە زىندوۋەكانى مەۋقە دەبەستىتە، كە لەيەكىكەۋە بۆيەكىكى تر دەگۈرپت، بۇ دارپشتن و چوارچىۋەي رازاندەنە نىيە، كە چاولىكەران و لاسايىكەران، لە داهىناندا ۋەرياندەگرت، بەبى ئەۋەي دەرك بە بەھا و نرخی راستىيەكان بكنە يان بەچاكى بەكارى بەيىنن و سوۋدى لىۋەربگرن^(۲).

لەبارەي بۆچوون و تىۋرەيەكەي (بۆفۇن)، ھەلەيەك لە تىگەيشتن و ۋەرگرتن بلاۋبوۋە، ئەو مەبەستى ۋا نەبوۋ كە شىۋاز نووسەر دروست دەكات و سروشتنى تاشكرا دەكات، بەلكو شىۋاز بۇ نووسەران بەپىرو فىكرەكەيانەۋە، رپوشوۋىن دەگرپتەۋە. بەو مانايە: ((پىرو بۆچوونەكان و رووداۋەكان و تاشكراكان، ئەگەر لەدارپشتن و بارى شىاۋدا بزائن بەكارى بەيىنن، لەنىۋان خەلك و ھونەرمەندان و نووسەراندا، ھاۋبەش دەبن. پاشان بۇ خاۋەنەكەي دەبىتتە شەقلىكى تايبەت و لەناۋ خەلك و كۆمەلدا، شوپىنكەۋتەيى دەردەكەۋىت و پىي دەناسرپتەۋە))^(۳).

زانستى رەۋانپىتتى، لە لىكۆلىنەۋەكانى كۆن و رۆژتاۋايىيەكاندا، بەر لە زمانناسى سەرى ھەلداۋە و دەرتەنجامى تويژىنەۋەي زمان بوۋە، كە ئەمەيش كاريگەرىك بوۋ لە كاريگەرەكانى ھەزرى يۆنانى، ھەرۋەك (دىكرو) و (تۆدۆرۆف) لەكتىبەكەياندا (فەرھەنگى فرەزانى زانستەكانى زمان - القاموس الموسوعى لعلوم اللغة)، ئامازە بەۋە دەكەن، سەرھەلدانى رەۋانپىتتى لەسەر ھۆكارى زانستىكى تايبەت و سەرپەخۇ بوۋە، ئەمە لەبارەي كارى رۆژتاۋايىيەكان لەسەر بىرى زمانەۋانى بەگەۋاھى دادەنرپت. ھەرۋەھا باس لەو ئەفسانەيە دەكەن، كە مپىژۋوى پەيداۋونى رەۋانپىتتى، بۇ جارى يەكەم بۇ سەدەي پىنچەمى (پ. ز) دەگەرپتەۋە، فەرمانرەۋاي ئەو كات (ھىرۆن)، قسەكردنى لە خىل و ھۆزەكەي خۇي قەدەغە كەردبوۋ، كاتىك (سىسلى) يەكان بۇ گرنكى و چىيەتى

(۱) مجدي وهبة وكامل المهندس، معجم المصطلحات العربية في اللغة والادب، ص: ۱۴۱.

(۲) احمد درويش، الاسلوب والاسلوبية (مدخل في المصطلح وحقول البحث و مناہجہ)، مجلة فصول، المجلد: ۵،

العدد: ۱، مطابع الهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة، ۱۹۸۴، ص: ۶۱.

(۳) احمد حسن الزيات، دفاع عن البلاغة، ط: ۲، مطبعة الاستقلال الكبرى، القاهرة، ۱۹۶۷، ص: ۶۷.

دواندن فاميان كرد، رهوانبېژييان دانا و له ده رگای زمانناسييان دا، چونکه زمان فيربوون له سهر بناغهي وتار ده بيت^(۱).

له چهرخه کاني ناوه نندا، شپواز سيما و بهايه کي تری وهرگرت، له وتاربيژي و دوانندا و هک پيوانه يه کي رهوان خوځي نواند، له سيگوشه يه کي چه مکي: ره گه ز، کهره سته، وینه پيکهات. دواتر له سه ده ي هه ژده دا هوكاره نه گوره کاني شپوازي سه ده کاني ناوه ندي تيپه پانندن و به ره و تهرزي شپوازي ره گه زه کونه کان گه پايه وه.

له بنه پرتدا زاروه ي شپواز، بو فورمي ده ستنوس ي که سي يان تاكي به کار ده ات، له دواييدا گوراني به سهر داهات و قالبی تری وهرگرت، چوني تي به کاره ي ناني تايبه تمه ندي وینه کيشان، وشه و نووسينيشي گرت هوه، له پاشان نامانجي شپواز له نووسيندا^(۲) بو چوني تي و چييه تي تايبه تمه ندي ده برپيني زمان به کاره ات.

به تيپه پووني کات، زاروه ي شپواز پاماني تری پيکا، له چوارچيوي کون ترازا، له هه ندي بابته و نووسيندا، به تايبه تي له چه مکي تيگه يشتندا، ناوه ندي کي خوازيه ي وهرگرت. شپواز، يه که م جار بو چوني تي ده ستنوس به کاره ات، و هک له دواييدا بووه پيوانه ي ده برپيني ته ده ب و زماني ته ده بي. له سه رده ماني پرمانه کانيشدا، و هک خواستن به کار هاتووه. چه مکي (Stilus) له زماني لاتيني هوه وهرگيراهه نه که له زماني گريکي، وشه ي (Stylus) ده لاله تي پامان و نامانج ده گه يه نيته. فورمي (Style) له جياتي (Stil)، له زماني ټينگليزيدا به کار هاتووه^(۳).

زاروه ي شپواز: ((له ناو ره خنه ي ته لمانيدا، له سه ره تاي چه رخي نوژده، له فرهه نگی (Grimm) به کار هاتووه. به پي پي فرهه نگی (ټوکسفورد) بو يه که م جار و هک زارواه، له سالي (۱۸۴۶) له زماني ټينگليزيدا به ديار کهوت. بويه که م جاريش له سالي (۱۸۷۲) و هک زارواه چووه ناو فرهه نگی فرهه نسايي))^(۴) له ټينسايکلويپيدياي فرهه نسايي دوو نامانج که خاوه ني دوو جه مسهري ټهرکن، بو زاروه ي شپواز ديار ي کراون، جه مسهري يه که م: له ناو بابته و به ره هه مه کاندا، سيستم ي ريکي و ياساکاني

(۱) د. منذر عياشي، مقالات في الاسلوبية، ط: ۱، منشورات اتحاد كتاب العرب، دمشق، ۱۹۹۰، ص: ۱۸۰.

(۲) يوزف شتريلکا، الاسلوب الادبي من كتاب منهج علم الادب، مجلة الفصول، عدد: ۱، ۱۹۸۴، ص: ۷۱.

(۳) د. صلاح فضل، علم الاسلوب (مبادئه واجراءاته)، ص: ۸۲.

(۴) محمد عزام، الاسلوبية (منهج نقديا)، منشورات وزارة الثقافة، دمشق، ۱۹۸۹، ص: ۹.

کارکردن و کورتکردنهوه دهگهیهنیت، جهمسهری دووهمیش لههه لگرتنی شیوازیکی چاکدا، نامادهیی سیمایه کی بهرچاو ده نوینیت^(۱).

لای عاره به کان، ده رکهوتنی شیواز وهک زاراه و ده لالهت بو دوو بنه ما ده گه ریتهوه، یه کهم: قورئان. دووه م: تهوژمی وهرگیپان. له سه رده می عه بباسییه کاندای، وهرگیپان ده رگای پانتایی ناشنایه تی و پیوهندی له گه ل لی کولینه وه بیانیه کانی والا کرد، به تاییه تی به توندی باوه شیان بو کتیه کانی (ته رستو)، (هونه ری شیعر) و (پیتریکا) کرده وه^(۲).

له فهره ننگه کانی عاره بیدا، شیواز مانای ده لالی هه یه. ژیده ره کی (ماددی) بووه. له وشه ی (سلب) هوه هاتوه. سلبیش تهو داره دریشه یه، که بو ری کخستن به کار دیت. بو نمونه خاوه نی (ته لجه مه ره) ده لیت: ((سلب - شیواز، واتا ریگا. کویه که ی: ریگایانه. بو شیوازی قسه کردنیش، بهو شیوه یه یه: ریگای فلانه که سم گرت، به مانای هونه رم لیی وهرگرت و به کارم هیئا ...))^(۳)، (سلب) ده لاله ته بو لاسکیک (سطر) له داری خورما، هه موو ریگایه کی دریشه شیوازه. (اسلوب - شیواز) له پوخساری ده موچاو و ریگا و ناینزادا^(۴)، وشه و زاراه که له یه که وه نزیکن.

هه رچی (زه مه خسه ری) یه، شیواز له چه قی دوو ده لاله تدا کو ده کاته وه: خوازه یی و راستی. نمونه ی ده لاله تی یه که م، داری بی تو یکل گه لا و گولی گرت، ده لاله تی دووه م که نامازه یه بو راستی و خودی راستی ناوه رو که که ی بریتیه له زه وتکردنی جلوه رگ و پروتکردنه وه. له حاله تی خه م و په ژاره دا جلی رهش پو شین، هه روه ها ده لاله تی راستی: ریگای دواندنی باشی فلانه که سم گرتوه^(۵).

(۱) د. منذر عیاشی، مقالات في الاسلوبية، ص: ۳۱.

(۲) شهعبان شهعبان ته جمده، شیوازی شیعری جهزیری، نامه ی ماجستیر، زانکوی سه لاهه ددین، کولیتی ناداب ۲۰۰۲، ل: ۲۷.

(۳) ابوبکر محمد بن الحسن بن درید، جهره اللغة (ت ۳۲۱هـ)، مطبعة دائرة المعارف العثمانية، مادة: (سلب)، ۲۸۹/۱. حیدر اباد، الذکت - الهند، ۱۳۵۱هـ.

(۴) احمد منصور محمد بن احمد الازهری، تهذیب اللغة، تحقیق: احمد عبدالعلیم البردونی، الدار المصرية للطباعة والترجمة، مادة: (سلب)، ۴۳۵/۱۲، مصر ۱۹۶۶.

(۵) جارالله ابی قاسم محمود بن عمر الزمخشری (ت ۵۳۸)، اساس البلاغة، ط: ۲، دار الکتب والوثائق القومية، مرکز تحقیق التراث، مطبعة دار الکتب، مصر، ۱۹۷۲، ص: ۴۵۲.

له جیهانی عاره‌بی و ئیسلامیدا، شیواز پتر پانتایی زاراوه‌ی وەرگرت، بونیاتی شاراوه و زه‌مینە‌ی پر له‌واتا و زمانە‌ی خوێقاند. ئە‌گەر چاویک بە‌کتییی (البیان والتبیین) (جاحظ) دا بگێرین، کە پریه‌تی له‌ ره‌وانبێژی و روونبێژی، ده‌بینین شیواز بو‌ دانانی ده‌مامک له‌سه‌ر واتا کۆمه‌له‌ زانیارییه‌ک له‌خۆ ده‌گرێت^(۱). دواتر شیواز که‌وته‌ ناو قۆناغیکی تره‌وه و لیکۆلینه‌وه له‌باره‌ی شیواز، رووی له‌ پتربوون کرد، زۆربه‌یان وایان مه‌به‌ست بوو، کە شیواز وه‌ک فۆرم نیشان بده‌ن، هه‌رچه‌نده‌ لایه‌نی چۆنیتی زمانە‌ی ده‌ربرین، له‌ هه‌ج کاتی‌کدا له‌ ناو لیکۆلینه‌وه‌کاندا فه‌رامۆش نه‌کرا‌بوو. هه‌ندی له‌ توێژه‌ران ئە‌وه‌شیان باس کردووه، کە له‌ دوا‌ی فۆرمدا ناسۆیه‌کی دیکه‌ هه‌یه، خوێگه‌ و رایه‌له‌کانی پرن له‌ سۆز و هه‌ست و هه‌لچوونی ده‌روونی.. له‌دوایی‌دا لیکۆلینه‌وه‌کان له‌باره‌ی شیواز، ئاراسته‌یه‌کی تریان وەرگرت، چونکه‌ شیواز روخسار و ناوه‌رۆکی گرته‌وه^(۲).

شیواز وه‌ک زاراوه‌ به‌هیلکی ستوونی نه‌مایه‌وه، به‌لکو پتر تیکه‌له‌ به‌هیلکی ناسۆیی بوو، خالی واتای ده‌ستپێکردن و ناوێنانی، گۆرانی به‌خۆوه‌ بینیی و ده‌لاله‌تگه‌لیی: ریکنووسین، جوانیی ده‌ربرین، ده‌سه‌لاتی زمان... ی نواند. مه‌ودای تیکه‌یشت و کارچالاکیی شیواز، لای هه‌ندی له‌ لیکۆله‌ران ته‌نیا (شیواز)ه. به‌لام هه‌ندیکی تر، به‌تاییه‌تی ئە‌کادیمییه‌کان، شیواز: فۆرم و ناوه‌رۆک ده‌گرێته‌وه.

له‌ ئە‌ده‌بی کوردیشدا، وه‌ک ئە‌ده‌بیاتی عاره‌بی و فارسی، شیواز له‌ریگه‌ی توانست و شالای ئە‌ده‌بیاتی بیانییه‌وه له‌دایک بووه، گه‌لی ناوی لێنراوه، له‌وانه‌: ((ریک، رپه‌وه، خوورپه‌وشت، هه‌لسوکه‌وت... له‌زمان و ئە‌ده‌بی رۆژه‌ه‌لاتدا به‌ (سه‌بک) ناوبراوه))^(۳). له‌پانتایی لیکۆلینه‌وه‌کاندا، پێوه‌ندی پته‌وی نیوان شیواز و ناوه‌رۆکمان بو‌ ده‌رده‌که‌وێت، بو‌ ناواخنکردنی ناوه‌رۆکی هه‌ج بیریک له‌بابه‌تدا، هۆکارێکی به‌ده‌سه‌لات و

(۱) بو‌ زانیاری بره‌وه: الجاحظ، البیان والتبیین، دار فکر للجمیع، ۱۹۶۸.

(۲) د. محمد القضاة، الاسلوب والاسلوبية والنص الحديث (الشعر والمنهاج النقدية الحديثة)، بحوث مهرجان المرید الشعري الثالث عشر، اعداد: علي الطائي، ۱۹۹۸، ص: ۱۲۷ - ۱۲۸.

(۳) جه‌مه نووری عومه‌ر کاکه‌یی، شیواز له‌شعیری کلاسیکی کوردیدا، نامه‌ی ماجستیر، زانکۆی سه‌لاحه‌ددین، کۆلیژی تاداب، ۱۹۸۹، ل: ۹.

پر چالاکییه. گرنگیدان به ناوهرۆک و ناشکرکردنی بونیاتی شاراوه‌که‌ی، له‌ریگه‌ی روخساره‌وه ده‌بیته: ((پابه‌ند بوونی روخسار به ناوهرۆکه‌وه تیکه‌لا‌وبوونی دوو چالاکییه، که له‌بنه‌ره‌تدا چالاکییه‌که ئه‌ویش له‌پریگای شیوازه‌وه ده‌رخستنی بابه‌تی بیره))^(۱).
 ئه‌گه‌ر شیواز له‌به‌راییدا وه‌ک په‌مزی که‌سی به‌کار هاتیبته و لی‌کۆلینه‌وه‌کانیش هه‌مان بونیاتی شاراوه‌یان دووباره کردیبته‌وه، زیاتر په‌نگالکردنی بیر و ناوهرۆکی گه‌یاندیته و جوغزیکی مه‌ودا کورتی بو که‌مهری بازه‌یی کیشرایته، ئه‌مپۆ سه‌باره‌ت به‌پیشکه‌وتنی بیر تازو و موتوربه‌به‌نه‌ماکانی فه‌لسه‌فه و شاره‌زابوونی ته‌کنیکی ژیان بو به‌ره‌م، شیواز گۆرانیکی گه‌وره‌ی به‌خۆه بینیه‌وه، وه‌ک بابه‌تیکی زماناسی سه‌یر کراوه، بگه‌ر وه‌ک زانستیکی سه‌ربه‌خۆ حسابی بو ده‌کریت. هه‌موو بواره‌کانی ئه‌ده‌بیش به‌دیارده‌خا و لادانه‌ زمانیه‌کانیش ده‌گریتته‌وه. هه‌ر بۆیه به‌نه‌مای دروستبوونی تی‌کست، چاوی لی ده‌کریت و ده‌کرێ شیواز به‌ده‌ق دابنینه‌ن.

(۲) چه‌مکی شیواز له‌ کۆندا

شیواز، پێوه‌ندیکی تۆکه‌می له‌گه‌ڵ زماندا هه‌یه، چه‌مکه‌که‌شی له‌گه‌ڵ گۆرانکارییه‌کانی ته‌وژمی نیگا و بۆهاتن (Suggestion) هه‌وه، له‌کاتی جموجۆلی گه‌شه‌کردنی ژیان و گرفته‌کانی و سه‌ره‌له‌دانی رێبازی هزری و فه‌لسه‌فی و زانستی، کۆمه‌لیک بارگه‌ی واتایی له‌ خۆده‌گریت. جگه‌ له‌مه، له‌ سوورپی گه‌شه‌ی خۆیدا، پێشده‌که‌وت و پتر بو چه‌مک چرپه‌بیته‌وه، پابه‌ندبوونی به‌سه‌ربه‌خۆیی و کاریگه‌ریی دیارکه‌وتنی، به‌گویره‌ی زمان و میژووی خۆیدا ده‌ستنیشان ده‌کریت.
 هونه‌ر و په‌گه‌زه‌کانی ئه‌ده‌ب به‌هه‌موو به‌ش و رێبازه‌کانیه‌وه، سه‌رچاوه‌ی ده‌رکه‌وتنی چه‌مک و تی‌گه‌یشتن و پیناسه‌ی شیوازن. هه‌ر بۆیه چه‌مکی شیواز - به‌جیاوازی هه‌موو رێچکه‌ و میتۆده‌کانه‌وه، چه‌مکیکی ئه‌ده‌بی و په‌خنه‌یی و زمانه‌وانیه‌.

تی‌کرای جیاوازییه‌کانی - هه‌ندی جار وه‌کیه‌که‌کانیش - چه‌مکی شیواز، له‌ناو ئه‌ده‌بی رۆژناواییدا خۆی ده‌بینیتته‌وه، هۆکاره‌که‌شی بو کۆمه‌لیک بیر و باوه‌ری هزری و

(۱) سه‌لیم ره‌شید سالح، شیواز له‌کورتی چیرۆکی کوردیدا، ل: ۱۸.

فەلسەفە دەگەرپتەو، كە گەلانى رۆژئاوایی كاریان بۆ دەکرد و دلتیایی كۆمەلایەتییان
پیی هەبوو و بە قوولایی میژوویندا تیپەربوون، كە لە ئاكامی بەردەوامی و
دریژبوونەوێی رەگی میژووی یۆنان و رۆمانەوێ سەریان هەلدابوو.

پامانی یەكەمی چەمكى شیواز، لەناوەندی رەوانیژییدا، رایەلی قایلکردن
(Contenting) دەگریتەو، كە لەسەردەستی ئەرستۆ داھینراو، لە كتیبی (هونەری
وتارییژی) دا، ئاماژەى بۆكردووە. ئەم تیگەیشتنە لەلایەن وتارییژی، سى بنەما
لەخۆدەگریت: ((جوانیی قایلکردن؛ شیواز و چۆنییتی زمان بەكارھینان؛ ریزبەندی و
زنجیرەیی بەشەكانی ناخاوتن))^(۱). جگە لەمە، رەوانیژیی یۆنانی، سى چەشن
لەخۆدەگریت، ئەوانیش: ((گفتوگۆ و پراویشكردن (To Consult)؛ دادوەریی
(Judicial)؛ پیاھەلدان (Praise) و زەمكردن (Dispraise). لیڕەدا شیواز سى
بۆچوونی چەمكى دەبییت: بەرزى هونەرى قسەكردن؛ فیڕبونی هونەرى وتارییژی؛
تیۆری قایلبوونی وتارییژی))^(۲).

بنەمای چەمكى شیواز لەرەوانیژیی ئەورووپاییدا، تا سەرهتای چەرخى هەژدە،
بریتی بوو لە تخووبى داڕپى بابەت (Matter) و فۆرم لەدەرەتانی ناخاوتندا، ئەوێ
جەختى لەسەر دەكرایەو، ریکوپیتكى و بەرزى بوو، بەشیوازیان دەوت: ((كراسى
هزرو بیر))^(۳).

تیروانىنى (ئەرستۆ)، لەبارەى چیبەتى و جەوھەرى شیواز لە رەوانیژییدا،
گفتوگۆ و قسە و دواندن دەگریتەو، كە وتارییژی بە مەبەستى قایلکردن بەدەستى
دەھینیت. چیبەتى شیواز هەموو پانتایی یۆنان و ئەوروپای گرتەو، هەروەك: (ئۆلفیە
ریبول) دەلی: چەمكى شیواز لەناو رستەدا، لەبنەرەتدا كۆمەلە ریکخستنیكە^(۴).

(۱) د. شفیع السید، الاتجاه الاسلوبي في النقد العربي، ط: ۱، دار المعارف، مصر، ۱۹۶۶، ص: ۹۰.

(۲) د. منذر عیاشى، مقالات في الاسلوبيّة، ص: ۱۸۰.

(۳) د. شفیع السید، الاتجاه الاسلوبي في النقد العربي، ص: ۱۰.

(۴) الدكتور عدنان علي رضا النحوي، الاسلوب والاسلوبيّة بين العلمانية والادب الملتزم بالاسلام، ط: ۱، دار
النحوي للنشر و التوزيع، الرياض، ۱۹۹۹، ص: ۷۶.

چەمكى پېوانەبى ئاستى كۆمەل، لە ناوەندى كۆمەلايەتيدا، لە رەوانبىئىي كۆنى
يۆناندا بەدى دەكرىت. بەو مانايە ئاستى رەوانبىئىي و هزرىي كۆمەل، لە چەقى شىۋازى
بەرەمى نووسەراندا بوو. بەلای (ئەرسىتۆ)و، پېويستە ئەو شىۋازە واقىيەيانە
بەكارىت، كە لەگەل واقىيە كۆمەلدا دەگونجىت. كەچى (ئەفلاتون) پېيى وايە،
هونەرەمەند دەبىت شىۋازى راستى و ناراستى (سىبەرى راستى) بەكاربەيتت^(۱).

ئىستىتىكا، كايەى هيزى ھۆكار و بنەماى تىگەيشتىنى شىۋازە. بۆيە ھەر لە
رەوانبىئىي كۆندا، ئەستوندى رازاندنەو دەق بوو: ((لە هونەرى نووسىندا، چەمكى
شىۋاز لە ئەدەبى كۆندا، لە جوانى و نمونەبى پىكھاتبوو، وەك دياردەبە كى رازاندنەو و
چوارچىۋەبە كى نەخشاندىن دەبىنرا))^(۲).

لە سەدەكانى كلاسىكا، ياساكانى شىۋاز لەلای لاتىنەبەكان و دواتر لە ئەدەبى
ئەوروپايدا، ھەمان ياساكانى كىتەبى (ھونەرى وتارىيى) (ئەرسىتۆ) لە خۆگرىبوو.
ئەوان سووديان لە ياساكان بىنى و پەرەيان پىدا و قالىبىكى (Rhetor)، ھاوواتاى
رەوانبىئىي وەرگرت و سنورى شىۋازيان تەسك كردهو و بۆ پېوانەبى ئاستى دەرىپىن و
گوزارشت بەكارھات.

لەدواى (ئەرسىتۆ) سى چەشەنە چەمكى شىۋاز پېرەوكران: سادە؛ ناوەند؛ بلند:
(لەلایەك لەگەل ئاستەكانى كۆمەلايەتى و لەلایەكى دىكە لەگەل هونەرەكانى ئەدەب و
لەلای سىبەمىشدا بەرپىك و نارىكى رەوانبىئىيان دەبەستەو))^(۳).

بنەماى ئەم سى چەشەنە لە چەمكى شىۋازدا چ بە ئاوەز، چ بە نورسەن، لەلای
(ئەرسىتۆ) رەنگى دابوو و بەرتر بۆ مەرگەسات، وەك لە كۆمىدىا دەپروانى، كە
ھەردووكيان دوو بابەتى لاساى كۆمەلايەتىن. ئەم خەملاندنە بۆ ئەو نەبوو، كە
يەكەمىان توپىتى بالا دەدووتىت و دووھمىشيان چىنى سادە و خواروو، بەلكو سەرچاۋەى
سەرھەلدىن و گەشەى يەكەم شار، دووھمىش لادى بوو. (ئەرسىتۆ): ((رەگەزى زمانى بۆ

(۱) ھۆراس، ھونەرى شىعەر، ھەمىد عەزىز لە ئىنگلىزىيەو كوردوۋىە بە كوردى ، ل : ۱۱ .

(۲) م . دىلكروكس، الاسلوبية (مفهومها في بنية النص)، ترجمة: د . وائل بركات ، ط: ۱، دار وحد للطباعة
والنشر والتوزيع، سورية، ۱۹۹۶، ص: ۶۷ .

(۳) شكري محمد عياد، اللغة والابداع (مبادئ علم الاسلوب العربي)، ط: ۱، انترناشيونال، لبنان ، ص : ۲۳ .

پیناسه و چه مکی شیواز به کارهینا، هه ربۆیه پیویسته زمانی مه رگه سات به رزتر و له روونبیریشدا پراوپریت))^(۱).

له سه دهی سییه می زاینیدا، (لوجینوس)، فه یله سووف و ره خنه گری یۆنانی، تیگه یشتنی شیوازی بۆ ناسنامه ی دابینکردنی پله ی به رزی خاوه نیتی، شرفه کرد و به گلپه ی خوژی و شادی وه سف کرد. هه ر له به ر پۆشنایی ئه م بۆچونه دا، شیواز بۆ بیرکردنه وه ی قوول و توانستی گوزارشت و ده برپین و کارامه یی زماناسی له هاوبه ندبوونی وشه و واتادا به کارهاتوو. چه مکی شیواز: ((له باری ناسایی و گشتی، هوژی ته رزی بلندی به ره و ژوور تره، هه ستپیکردنه بۆ چری ناویته یی نیوان هیزی بیرکردنه وه و بناغه ی پته وی پیکه اتن. شیوازی وشه و واتا پیناسه ی بابه ته کانی داهینانن. له ویناکردنی ده لالیی جوانی ریکخستندا، مه ودای جیاوازییه کائن. ئه م چه شنه ته رزه یه، نه به زۆری و نه به خوژه لکیشان نایه ته دی، به لکو شتیکی ریک و چه سپیوه و وینه ی نییه))^(۲).

رۆمانسییه کان به تیشکی فه لسه فه و ئاوه زی خویان، له ئالییکی دیکه وه بۆ چه مکی شیوازیان ده روانی، په وانبیزی و فه لسه فه ی فۆرم، روونبیزی له خود، یان گوزارشتکردن له خودیان داهینا. روخساری جوان و ریکوییک: (روخساری ئه ندای پیکه اته کانه)، که له ئه زمونی داهیناندا پابه ند ده بن و له نووسینیشدا یه کیکه له سیفه ته کانی که سایه تی. به و پیودانگه بۆ بارگه ی ده لاله تی که سایه تی نووسه ر له نووسیندا، چه مکی شیواز چه مکیکی کۆمه لایه تییه. هه تا شاره زایی و به ناگایی له هه موو ده رتاتان و خولگه کانی ئه زمونی داهیناندا پتر بیته، هاوکیشه ی ده وله مهندی و به هیزی سه ره پتر ده بیته. له م روانگه وه، (بۆفۆن) ده بیته: ((شیوه و زانیاری و رووداوه کان و خستنه پرووه کان، گواستنه وه و راستکردنه وه یان په نگه گران نه بی، به لام دهستی شاره زایی هینده ی تر ده وله مهندی ده کات))^(۳).

(۱) شکري محمد عیاد، اللغة والابداع، ص: ۲۳.

(۲) د. انیس المقدسی، الانماط العالمیه فی التعبير، مجلة العربي، وزارة الارشاد والانباء بجامعة الكويت، العدد: ۸۶، الكويت، ۱۹۶۶، ص: ۱۲۴.

(۳) شکري محمد عیاد، اللغة والابداع، ص: ۲۴.

له راستیدا بۆ بەدیھێنان، ئەم شتانه له دەرەوێ چەقی دەسەلاتی مرۆف دان. مرۆف بۆ خۆی ھەر بنیادەمە، بۆیە شیواز ھەرگیز نە وەر دەگیریت و نە گۆران و راستکردنەوێشی تیدا دەکریت. چەمکی شیواز، خودی تاك خۆیەتی. گۆران، ریزبەندی رستەیی یان سینتاکسی ناگریتەو، بەلکو تەنیا دەلالەت و واتا دەگریتەو. بەم چەشنە تیۆری سەلمینراوی چەمکی شیواز: ((لە بەکارھێنانی زماندا، شەقل و نیشانەیی کەسییە، بەھیچ کلۆجیک دووبارە نابیتەو. واباوە کە شیواز پەنجە مۆرە، نەدروست دەکریت، نە غەشیشی لەگەڵدا دەکریت))^(۱).

دوای بە دەلالەت بوونی کەسییەتی لە چەمک و ناوەرۆکی شیوازدا، گەران بەدوای ناوەرۆکی زمان لە شیوازدا، ھاتە بەرباس و لیکۆلینەو. زمان، گەورەترین ھۆکار و فراوانترین دالانی دەرپرینە، چەمکی شیوازی، کرداری ھەلبژاردن و دیاریکردن دەگەییەتی، بە دوو رینگا جیبەجی دەبیت: ھەلبژاردن و دیاریکردنی سوودگەریی گونجاو، بە حال و پلە و شوین (Pragmatic Selection) ھو، ھەلبژاردنی زمانزانی لەسەر دەستووری ریزمانی زماندا، ئەویش بەشیوہیەکی گشتی، لایەنی دەنگ و دەلالەت و وشە و سیستمی بونیات بگریتەو^(۲).

ھەرچەندە شیواز پرە لە ھونەر و سەرتاپا تەکنیکی زمانی تیدا بەکاردیت، بەلام ریسای بەرایی و بناغەدارپێژییە کەمی زمان، وەک دیاردە و دەستووریکی کۆمەلایەتی دەپاریزیت. لەشیوہی باو لا نادات، بەلکو ھونەری تیدا بەکاردیت، بەواتا خەست دەکریتەو. (بیلی) شیوازاناس دەلیت: ((لە بەکارھێنانی زماندا، شیواز رینگایەکی لاسایکردنەو نییە لە باو لابادات، بەو شیوہیە بەکارھێنانی زمان بەو رینگایە بەکارھێنانیکی شیوازییە))^(۳).

(۱) شکری محمد عیاد، اللغة والابداع، ص: ۲۴.

(۲) الدكتور عدنان علي رضا النحوي، الاسلوب والاسلوبية بين العلمانية والادب الملتزم بالاسلام، ص: ۱۵۱-۱۵۲.

(۳) رولف ساندل، مفهوم الاسلوب، ترجمة: لمياء عبد الحميد العاني، مجلة الثقافة الاجنبية، العدد: ۱، السنة: ۲، دار الحافظ للنشر، بغداد، ۱۹۸۲، ص: ۷۶.

بیروڙکھی باو له شیوازدا، چه شنیکه له شیوازی جیاوازی ناخاوتن و نووسین. له دروازه شیوازهوه له باو دهرباز دهن. ته گهر شیواز، دارشتن و توپژیککی وه: نووسهران و سیاسییه کان و وتارییژه کان... بگریته وه، تهو سیستمه ده بیته ناوه ندیک بؤ شیواز، له بهرزه وهندی ته م چینه به تخوب دیت. دهرچوون له باو، سنووربه زانندی شیوازه، فراوانبونیسی زیان به لایه نه کانی دیکه ده گه یه نیته.

تیپه راندن له باو، شروقه ده کریت و بؤ شیواز ده بیته چه مک و میکانزمی نهریته زمانیه کان بهر ده وام ده بیته و چه شنه باوه کان ده گریته وه، ناکام به گویره شروقه که، دیاریکردنی ناراسته ی خودی چه مککی شیواز ده بیته، نه ک تهو مه به ستانه ی که ده یگه یه نیته، بویه پیویست ده کا چه قیککی که ی هه مه لایه نه یی دهرچوون له باو بدوزریتته وه. ته مه ش تهوه ده گه یه نیته، که شیواز ناماده کردنه بؤ به کارهیتهانی زمان، که ده ده که کان تییدا جیاوازن^(۱).

له کاتی به کارهیتهانی تاییه تمه ندیه کاندا، ته گهر زور چر کرانه وه، یان زیددهریو بیان تییدا کرا، شیواز ده گه یه نن. وا باشه له توپژینه وه دا به شیوه یه کی سروشتی له شیواز برواندریت، بیته چه مکیک نمونه بؤ به راوردکردن بدوزریتته وه.

تیگه یشتن له شیواز، لای ره خنه گر و زمانزانه به راییه کانی عارب، گه لیک ده لالهت به ده سته وه ده دات. (ته لئه سمه عی)، له به های نرخاندنی شاعیراندا، شیواز به که لیتی یان نیریتی (Potency، Potent) ناو ده بات. له ره خنه ی ته ده بیدا ته رزیککی به رز و بلنده. به ره چاوکردنی هه موو دهره تانه کانی زانستی دهر برین، له ناسته کانی زمان و بونیاتی شاره ی واتایی، له پیوه ندی دیالیکتیکی وشه و ده لاله تدا، شیواز به: ((پیاروی Stick in to، پیاتپه ریی (Way across)، له سه ره پرکردنی هه لبتزاردنی به ره هه می شاعیراندا به کارهاتوه^(۲).

(۱) نوسامه حوسین ره سوول، ۷ نوپژ له سه ره دووگردی شاعیردا، چ: ۱، چاپخانه ی ناس، هه ولیر، ۲۰۰۶، ل: ۲۸-۲۹.

(۲) بؤ زانیاری پتر، بروانه: (أ) ملك بن قریب الاصمعي، فحولة الشعراء، تحقیق: محمد عبدالمنعم الخفاجي و طه الزیني، مطبعة المنيرية بالازهر، القاهرة، ۱۹۵۳، ص: ۱۳، ۴۷. (ب) ابو عبیدالله المرزبان، الموشح فی ماخذ العلماء علی الشعراء، تحقیق: علی محمد الجمادی، القاهرة، ۱۹۶۵، ص: ۶۳، ۱۰۶، ۱۱۹، ۱۲۰. (ج) د. احسان عباس، تاریخ النقد الادبی عند العرب (نقد الشعر) من القرن الثاني الهجري الى القرن الثامن الهجري، دار المشرق، ط: ۲، ۱۹۸۶، ص: ۵۱-۵۲.

كەرەستەكانى: رەوانىيىتى و رەوانى گەياندىن و پەيام، رەوانى لە رەوانىيىدا، پاراوىي لە زمانى پاراودا، نىشانەى قولبۆنەنەوھىيە بەناو چەمكى شىۋازدا، كە (جاحظ) لە كىتەبەكەيدا (البیان والتبیین) ناماژەى بۆ كر دوو، كارى شىۋازقەبى لەسەر ئەنجام داو. شىۋاز لەلای ناوبراودا، واتاى دەلالى زۆر دەگەيەنى، ئەو پانتايىيەى بەكارھىناوھە: ((تەوھرى ھونەرى پراكتىكى، بۆ سىفاتی جياكردەنەو، بە دەورى داىبىنكردى قسەدا دەسوورپتەوھە. پاشان وەك گەياندى پەيامىكى زمانى دەيگوازيتەوھە و دەيگورپت بۆ بابەتەك كە ھونەرى تىدا بەكارھاتىت، جا ئەو بابەتە چ شىعر بى يان پەخشان، (جاحظ) بە چەمكى پيشە ناوى بردوھە))^(۱). گرنگترين پىوانەكانى شىۋاز، بۆ پالپشتى زمانى و توانستى چەشنەكانى دەرپرین، ھەلبژاردنە. جگە لەمانە: ((رىكخستنى بۆ بابەتەكانى زمانەوانى دەستنىشان كر دوو، لە دەقدا زۆر جەخت لەسەر وزەى نىگا و بۆھاتن دەكاتەوھە))^(۲).

پاش پتر ئاشنا بوونى عارەب، بە لىكۆلىنەوھە و توپتەنەوھەكانى رۆژئاوا و خەرىك بوونىيان بە فىلۆلۆژى و زانستەكانى زمانى عارەبى، سەبارەت بە دىيارىكردى رىبازىكى سەربەخۆ بۆ شىۋاز، شىۋاز ئاسۆيىكى دىكەى بۆ دەرکەوت. ئەوھتە (عەبدولقاھر جرجانى) كە لە شىۋاز دەدووت، بە: ((جۆرىك لە رىكخستن و رىگەى چۆنىتەى رىكخستن))^(۳) دادەنەت. ئەو رىگەى پەسەندكرا كە بنەماى ھاورىكى واتايەكان ھەلدەگرەت و بەرىگەى ياسا و زانىارى زمانزانى، دەتوانرەت وەك پىوانە، شىۋازىك لەيەكەكى تر جىبابكاتەوھە. چەمكى شىۋاز، ھاوبەندبوونى ئۆرگانىكى لەگەل رىكخستنى واتاكان دەبەت، بى ئەوھى بەھای ھونەرى وشە رەت بكرىتەوھە .

(۱) د. عبدالسلام المسدي، المقاييس الاسلوبية في النقد الادبي من خلال كتاب (البیان والتبیین) للجاحظ ، مجلة الاقلام ، العدد : (۱) ، السنة : ۱۵ ، دار الجاحظ للنشر، بغداد، ۱۹۸۰، ص: ۲۲۶.

(۲) سەرچاھى پىشوو ، ل : ۱۵۶ - ۱۵۹.

(۳) عبدالقاھر الجرجانى، دلائل الاعجاز، تحقيق : محمود محمد شاكر ، مكتبة الخانجي، القاهرة ، ۱۴۰۴ھ، ۱۹۸۴م، ص: ۴۶۹.

شیواز لەسەر دەستی (حازم قرتاجی)، رایەلەکانی خولگەیی ناساندنی بەربلاوتر بوو، تارا دیە کیش گشت پامانەکانی لەخۆ گرتکەردەو، چونکە بەکەناری کۆکردنەوێ بەناغەدانانی بیروکە، لەناو مەبەستی شیعدا تێدەپەرپیت: ((لە پلەیی ریکخستنی وشەدا، کە وینەیی چۆنییتی بەردەوامبوونی وشە و فریز دەگەییپیت، بۆ میکانزمی گواستنەوێ لە هەندیکەوێ بۆ هەندیکە دیکە، دەستەبەکی ئامادەکراو، جوړیکیش لە بونیات و پیکهاتە پستی پێ دەبەستیت))^(۱).

دیارە شیواز چەقی بازنەبەکی تیرە و تەوەر فراوان لە چەمک دەگەییپیت. گرنگی رۆلی شیواز، وەک زانست دەکەوێت بەرچاوان. دەسەلاتیشی، هەر لە بنەمای پتەوی زمانی و هیزی ناوێ و ئیستیتییکا و فۆرمی داھینانەو... تا دەگاتە نیگای دارپشتنی ناوێرۆکی دەق دەگریتەو. جگە لەم چەمکانەیی کە خانە روو، شیواز، چەمکی: دیمانەیی (بارۆکی) و (انطباعی - Impressionistic) ... ش لە خۆ دەگریت.

(۳) چەمکی شیواز لای نوێخوازان

شیواز لە رەوانبیتی کۆنی: (یۆنانی، رۆمانی، بگرە عارەبی) شدا، سەر سوپهینەر و توانستی زمانی بوو، زیاتریش لایەنی ئیستیتییکای گرتبۆو. ئەم تێروانینە بەردەوام بوو تا رەوانبیتی چاویلکەری سەری هەلدا و شیواز چەمکی قایلکردنی گەیاندا. ئەمەشیان بەرپای شیوازگەرییەکان، نیشانەکانی بەرزی نەبوو، بەلکو تەنیا لەسەر سۆز ئاستی کاریگەری دەگەیاندا.

دوای دەرکەوتنی زمانناسیی نوێ لەسەر دەستی فریدینان دی سۆسیر (۱۸۵۷- ۱۹۱۳ز)، کاریگەری سۆزنوێن لەسەر بەرانبەر گرنگی پیدرا. لەژێر زاراوەییکی نوێی زمانناسی بەناوی (نیگا) وە ریکچگەیی گرت. زۆربەیی رەخنەگران وای دەبینن، کە شیواز: ((لە دەقی ئەدەبیدا، کۆمەلێک وزەیی سۆزییە))^(۲).

(۱) ابو الحسن حازم القرطاجی، منهاج البلاغاء وسراج الادباء، تحقیق: محمد الحبيب بن الخوجة، المطبعة الرسمية للجمهورية التونسية، تونس، ۱۹۶۶، ص: ۳۶۴.

(2) B. Spillmer, *Linguistica Litterateur*, MADRID 1979, p: 23.

زەمىنەى پىشپىنى بونىادگەرى سەبارەت بە چەمكى شىۋاز، ئاراستە سىڭگۆشەيەك نىشان دەدات. گۆشەى يەكەم: ھزرى ئاراستەى (رۆلان بارت)، گۆشەى دووھەمىان: (رىقاتىر)، ئەۋىترىشىان: ئاراستەى رىزىمانى بەرھەمھەپنەرى (چۆمىسكى) يە. (بارت) نووسىن ۋەك سەرىپچىپكى زىمانى باۋ و ئاساى، بەرانبەر شىۋاز دادەنىت. بە بارگاۋى بوونى تەۋاۋى خودى دەزانىت، رەگى بارگاۋى بوونەكەش، لە نەپنى ئەفسانەى نووسەر داىە. شىۋاز، بەو ئامانجەى گواستەنەۋە و گەشەكردنى حالەت و تىكەلكردن لە دەروونى خويئەر برونىت، دەبىتە دياردەيەك و سروسشى لەگەل سروسشى سەرچاۋەكانى رەگى دەمامك ھاۋرپك دەبن^(۱).

لاى (بارت)، زىمان لەپىش و شىۋازىش لەدۋاى ئەدەب دادپىن، وىنە يەكە فراوانەكانى شىۋاز، بەرھەم و توانستى نووسەرن، ھەموو مىكانزىمە ھونەرىيەكان و پىۋەندىيە لۆژىكەكان تىپدا سەرھەلدەدەن. لەژىر تىشكى شىۋازدا، زىمانىكى زىندۋى سەرىبەخۆ گەشە دەكات. رەگى ئەم زىمانەش، لەناخى توانست و نەپنى و پەنھانى نووسەردا سەرچاۋە دەگرىت.

دەستنىشانكردن و لىكەھەلاۋردكردنى شىۋاز و وىنەى شىۋاز، بەراى (بارت) دوو شتى دژبەيەكترن، لە حالەتى زانستى بەدىار دەكەۋىت، بەشىكى گەۋرەى پابەندە بە شىۋە و بابەتى سۆسىرى: (ياساى زىمان و پەيامى دەقى - دەرپىن). كەۋاتە دژبوون لەنىۋان پىۋانەى و ياساى، لەگەل لاداندا دەبىت^(۲). بۆيە كە دەروانىنە شىۋاز، چەمكى جىاكردنەۋە (Exception) ى ھەپە، ھەرچەندە لە بنچىنەدا بەرىكۋىپكى رىكخراۋە، بەلام لادانە لەياساى تاكى، دواترىش لە بەكارھىناندا، دەستگايى دەبىت. جارىك مەبەست باس لە ئاخاوتن دەكات، ئەگەر زانىمان پىۋانە زىمانى ئاخاوتنە، جارىكى دىكەش مەبەست باس لە پەخشان دەكات (كە شىعەر بەشتىكى تر بزانىت). دژبوون لەنىۋان: ((بابەت و فۆرم، پاپەندىۋونە بە بۆچوونى دەرخستن، پاشان لەنىۋان ياسا و لاداندا دژبوون بە جىھانىپىكى رەفتارى پابەند دەبىت...))^(۳). چونكە ئەو كاتە

(۱) محمد عزام، الاسلوبية منهجا نقديا، ط: ۱ منشورات وزارة الثقافة، دمشق، ۱۹۸۹، ص: ۱۲.

(۲) سەرچاۋەى پىشۋو، ل: ۱۷۷.

(۳) رولان بارت، ھسەسە اللغە، ترجمه: د. منذر عياشى، ط: ۱، مركز الانماء الحضاري، حلب، ۱۹۹۹، ص: ۱۷۷.

كەمكردنەۋەيەك لە رېتىكى و لىكھاتوۋى سۆسىۋلۇژىدا دەردەكەۋىت، بەۋ پىئودانگە ياسا بەپىنى زۆرىي ژمارەي بەكارھىنەران لە بەرچاۋ دەگىرېت. لەژېر رۆشنايى كەمكردنەۋەي سۆسىۋلۇژى لە پىئوانەدا، كە جۆرېكە لە سروشتى رەفتارى كۆمەلايەتى، ئەدەبىش شوئىنىكى دىارى كراۋىدەبىت، مامەلەيەكى تايبەتى لەگەلدا دەكرېت.

زمان لاي (رىقاتىر) تەۋژمى دەربىرېن دەگرېتەۋە، شىۋازىش نىشاندانى پلەي بەرزى و ئاستى لووتكەيى دەنويىت. گشت فۆرمە تاكەكانى شىۋاز، ۋەك سروشتى زمان سىماي ئاخوتن لەخۇ دەگرن، بۇ دارشتن و بەدىارخستنى سىمايىكى تايبەت، بوار دەرەخسىتن بۇ ئەۋەي نووسەر سەبارەت بە كارىگەربى تايبەتى لەبابەتى دەربىرېن و ئەدەبىدا رەگەزەكانى زمان بەكاربەپنى. لە رەگەزى شىۋازگەربى ئەدەبىدا، لە سىستىمى ۋەكەيەكى بەھاي دەبىت. ھەر بۆيە چەمكى شىۋاز لاي (رىقاتىر) بەنيازى چىژى ئەدەبى، ھەموو بەرھەمىكى نووسراۋ دەگەيەنېت، پاشان پانتايى و قوۋلايى: ((سەرجم نىشاندان و قەبەكردن و يان دلتىابوۋنىك، چ گوزارشتى، يان سۆزى بىت دەگرېتەۋە، كە جوانكارىيەك بگەيەنېت و بخرېتە سەر ئەۋ زانىارىيانەي كەلەلايەن بونىاتى زمانەۋە دەگوازىنەۋە بى ئەۋەي كار لە واتا بكات))^(۱).

دەسلەتتى شىۋەكردنى سروشتى شىۋاز، لەسەر كار و بەرھەمى داھىنەرانەيە و رەگەزى بوون دەگەيەنېت. لە بونىاتى پىكھاتەدا كۆمەلېك زنجىرەي بونىادگەرى لەخۇ دەگرېت. ئەۋىش لە گوۋزانەۋەدا دوو چەشنە گوۋران دەگرېتەۋە، ئەۋانىش: (بەزۆرەملى)، ھەلبىژاردن و پەسەندى، سەرچاۋەي ھەرىكەشيان رستەي زمانىن. رەنگە لە راستكردنەۋەي دەلالەت و لە گواستەۋەي ھەلبىژاردندا، رەگەزى دەلالەتى تازە پەيدا بىت، بەلام لە پرۆسىسى گواستەۋەدا، ئاستەكانى ناۋەند بەكارنايەن، ئەگەر حالەتتىكى ناچارى نەبىت ھەلبىژاردنىش تىنپاپەرىنېت، بەۋەش دەناسرېتەۋە كە رستەي سەرەكىن و روخسارىكى سادە و ساكارىان ھەيە، بەلام زۆر بەكارن، كار و كردارى ئاۋىتەبوۋنىان تىدا فەرامۆش كراۋە. ئەمە لە پەنجاكاندا، سەبارەت بەچەمكى شىۋاز لە بونىاتى بونىادگەرىدا بۆچوۋنى (چۆمىسكى) بو. لە پاشان لە ناۋەراستى شەستەكاندا، راستكردنەۋەيىكى رېشەيى بەخۆۋە بىنى، قالبىكى پەسەندى لە گونجاۋ و چالاكى

(۱) محمد عزام، الاسلوبية منهجا نقديا، ص: ۱۴.

وهرگرت، که (چۆمسکی) شیوه‌ییکى تازه‌ی بۆ ریزمانى به‌ره‌مه‌یه‌نهرى گويزانه‌وه دارشتن و بنه‌ماى بونیاتى سه‌رخان و ژیرخانى ده‌ستنیشان کرد.

له بونیاتى ژیرخاندا، رسته‌کانى بونیاتى سه‌رخان به‌هاریکارى په‌گه‌زه‌کانى پیکهاته‌ی گويزانه‌وه، چهند لقیكى لی‌ده‌یه‌ته‌وه. ئەم گۆرانه له چوارچیه‌ی بنه‌ماى ده‌لاله‌ت پاراستن رووده‌دات، یان ئەم گۆرانه‌کاریه‌ی، له گۆرانه و ده‌ستکاریى واتای ده‌لالى به‌دوور ده‌یه‌ت^(۱). لی‌ده‌دا گويزانه‌وه‌ی هه‌لبژاردن، ده‌یه‌ته هه‌مه‌په‌نگی شیواز و هیه‌ج کار له پیکهاته‌ی زمانى ناکات. ئەنجامدانى پاره‌ی ده‌لالى له‌سه‌ر ده‌ستوورى بونیاتى ژیرخان ده‌یه‌ت. بونیاتى ژیرخان هاوبه‌شه، بۆ چالاکی گويزانه‌وه وه‌ك خالیكى ئەندازه‌یى و پێوانه‌یى ریکوپیته‌ سه‌یر ده‌کریت، له شوینی ئەو رسته سه‌ره‌کی و ناوه‌کیانه‌دا، که هیه‌ج رۆلێك له‌م دارشتنه تازه‌یه‌دا نابینن، شیواز له زمانى گوزارشتدا ده‌یه‌ته کاریزمان، چۆنیته‌ی مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ کردنیشى، به‌مه‌به‌ستى چیه‌ته‌ی، که له‌لایه‌ن نووسه‌ره‌وه هه‌ولێ بۆ ده‌دریته‌ له سنوورى ده‌سته‌لاته‌که‌دا ده‌یه‌ت. هه‌ر له‌م کلاژپۆژنه‌یه‌دا، ده‌روونى نووسه‌ر ده‌خویندریته‌وه و هه‌ست به‌ دینامیکیه‌ته‌ی تیورى ئەزموون و کارامه‌یى ئیستیتیکایى ده‌کریت^(۲).

ئه‌گه‌ر به‌وردی سه‌رنج بۆ په‌خنه‌ی نوێ بده‌ین، ده‌بینن له‌ سێ روانگه‌وه بۆ شیواز ده‌روانیته‌، ئەوانیش، په‌که‌م: قسه‌که‌ر (Speaker). دووه‌م: په‌یام (Message). سیه‌مه‌یه‌ش: گوێگر (که‌سى دووه‌م - Listener).

له روانگه‌ی په‌که‌مدا، شیواز ده‌یه‌ته مۆرک و شه‌قلی مرۆف چونکه له‌سه‌ر شیوه‌ی بیرکردنه‌وه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی جه‌خت ده‌کات، هه‌روه‌ک له پیتاسه‌کانى چه‌مکی شیواز له‌لای: (بیفۆن، فلویپرو، تاجانستار و بنسلی...) په‌نگی داوه‌ته‌وه و ناماژه‌ش به‌وه کراوه، که شیواز له‌م روانگه‌یه‌دا ده‌یه‌ته هاوړیکى نیوان توانسته‌ی تاقیکردنه‌وه‌ی قسه‌که‌ر و پێویسته‌یه‌کانى گه‌یاندن. هه‌رچی شروقه‌کردنى ئەوانى تره‌، ته‌وژمى زمان په‌سه‌ندکردنى

(۱) برنډ شبلتر، علم اللغة والدراسات الادبية (دراسة الاسلوب، البلاغة علم اللغة النصي)، ترجمه و قدم له وعلق عليه: د. محمود جاد الرب، ط: ۱، دار الفنية للنشر والتوزيع، القاهرة، ۱۹۹۱، ص: ۳۸ - ۳۹.
(۲) بۆ پترکردنى زانیاری بروانه: د. صلاح فضل، علم الاسلوب، دار الافاق الجديدة، بیروت، ۱۹۸۵، ص: ۱۰۶.

پيوانه‌ی هه‌لبژاردن و لادان ناگريته‌وه، بۆ له‌دايکبوونی رايه‌له‌کان و دروستکردنی توۆري (دال) له‌گه‌ل (مه‌دللول)دا، ده‌ق ده‌بيته سهرچاوه. له‌م بانئێهه‌دا، وردتريين پيئاسه بۆ شيواز ده‌ستده‌که‌ويت، ئه‌ویش: دارشئنيکی ده‌ق و په‌يامه، که دوینهر جيگای ئه‌ده‌بياتي خوێ تيدا ده‌کاته‌وه و وه‌ک زانستیک هه‌موو سيفه‌ته‌کانی زمانه‌وانی له‌ خوێ کۆده‌کاته‌وه، که له‌ مه‌يدانی قسه‌کردنه‌وه به‌هوێ گه‌يانديکی ئاسایی، بۆ ده‌رپرين و گوزارشتيکی کاربگه‌ری هونه‌ری ده‌گوازيته‌وه^(١). به‌شيوه‌يه‌کی گشتی فره پيئاسه‌ی شيواز له‌ ئه‌ده‌بدا، کۆمه‌له‌ چه‌مکيک ده‌به‌خشيت، له‌ ره‌خ و ئاليی شيعريشدا، پانتاييک داگرده‌کات. يه‌کيک له‌ گرنگتريين سيفه‌ته‌کانی چه‌مکی شيواز له‌ ده‌قی شيعردا، لادانه (Displacement). لادان به‌و تايبه‌تمه‌ندييه جيا ده‌کرته‌وه که له‌زمانی ئاسایی و ياسایی ده‌رده‌چی. نه‌گۆري زمان و سيستمی چه‌سپيو ده‌شکيئي. بي گومان ئه‌مه‌ش له ريگای ده‌سه‌لاتی زمان و توانستی ته‌واوی زمان به‌ ئه‌نجام ده‌کات.

شيوازگه‌ره‌کان له‌ دوو ئاسته‌وه بۆ زمان ده‌روانن، يه‌که‌م: به‌ ته‌رزی ده‌رپرين و گوزارشتی ناسراوه، که له‌ ئاخوتندا کاری هه‌والدان جيبه‌جی ده‌کات، واتا نه‌ژادی وتن ده‌گه‌يه‌نييت. دووهم: ته‌رزی داهيئانييه: ((سنووری يه‌که‌م ده‌به‌زيني و جوژه لادانيک بۆ ده‌رپرين و گوزارشتی هونه‌ری و ته‌کنیکی دروست ده‌کات))^(٢). ئه‌وه‌ی پيويسته ئاماژه‌ی بۆ بکريت ئه‌وه‌يه، که هه‌موو لادانيک شيواز نييه، هاويپوه‌ندی شيواز و لادان له تيکستدا به‌ ئه‌نجام ده‌گات، پيچه‌وانه‌که‌شی به‌پيی کاربگه‌ری، باریکی شيواز ده‌گه‌يه‌نييت^(٣).

-
- (١) بۆ زانياری پروانه: (١) عبدالسلام المسدي، الاسلوب والاسلوبية، دار العربية للكتاب، ١٩٧٧، ص: ٦٠ .
 (ب) توفيق الزبيدي، اثر اللسانيات في النقد العربي الحديث، دار العربية للكتاب، تونس، ١٩٨٤، ص: ١٩-٩٢ . ج) احمد الشايب، الاسلوب (دراسة بلاغية تحليلية لاصول الاساليب الادبية)، ط: ٧ ، مكتبة النهضة المصرية، مطبعة السعادة، القاهرة، ١٩٧٦، ص: ١٣٤ ... هتد.
 (٢) بروانه: د. محمد عبدالمطلب، البلاغة والاسلوبية، سلسلة الدراسات الادبية، الهيئة المصرية العامة للكتاب، مصر، ص: ١٩٨-١٩٩.
 (٣) جورج موانان، مفاتيح اللسنة، عربية وذيلة بمعجم: عربي - فرنسي: الطيب البكوش، منشورات الجديد، تونس، ١٩٨١، ص: ١٣٦، ١٣٧.

لادان له کولتووری په وانبیژی عه ره پیدا، به دهرچوون له پری راست (العدول - Deviation) نای هاتووه. (تین جیننی) به لاروونهوه (الانحراف Deviance) باسی کردووه^(۱)، هم چه مکانه ده گه یه نیت: ((نابه جیپی پیویست له دهرکه وتندا، که سی دووهم به جزیک ماناکه یی ده گات یان وهری ده گریت، که بهو شیوه یه چاوه پری نه بووه))^(۲).

کورتی تیگه یشتنی ههشت پیناسه که ی شیواز، له لایهن (ئه حمده شایب) ئه مانهن: ریگاکانی نووسین و دارشتن، یان ریگاکانی هه لبتاردنی وشه و دانانیان له جیگای گونجاو، بو ئه وهی مه بهستی گوزارشتی واتا و روونکردنه وهی پلهی کاریگه ریتی له سهر به رانبه ر بنویتی. ههروه ها بریتیشه له جوری چویتی ریگخستن و هونه ری به کارهینان. جگه له مانه ش، شیواز به بوچوونی (شایب) بهم جوړه ناوړی لیدراوه ته وه: چه شنه وشه و ورته یه کی گونجاوه بو واتا دهر برین^(۳).

له فهلسه فه و په خنه ی عاره پیدا، جیگه په نجه ی زور کهسانی دیکه له مهیدانی شیوازدا دیاره^(۴)، هه ریه که یان به ئاستی تیگه یشتن و رووشنیری خوی و ژینگه ی کومه لایه تی و شاره زایی له بابه ته کانی زمان و فیلولوژی زمانه که یان و ئاشنایه تی بیان به ره خنه و قوتابخانه زمانه وانیه ره ژوتواوییه کان، له چه مکی شیوازیان روانیوه، فرههنگی واتیان بو ریگخستووه.

(ب) شیوازگه ری

(۱) چه مکی شیوازگه ری له هزی نویخوازیدا

تیور و بوچوونی تازه له باره ی په یدابوون و گه شه سه ندنی شیوازگه ری (Stylistic)، دوا ی سه ره لئدانی ریبازی زمانناسی نوی به دیار که وت. هم ریبازه له سهر دهستی

(۱) ابن جنی، الخصائص، تحقیق: محمد علی النجار، ج: ۳، الناشر: دار الكتاب العربي، طبع: دار الكتاب العصرية، بیروت، ۱۹۵۷، العدول، ص: ۲۶۷، الانحراف: ص: ۲۶۸.

(۲) سه رچاوه ی پیشوو: ل: ۲۶۹، ۲۷۱.

(۳) احمد الشایب، الاسلوب - دراسة بلاغية تحليلية لاصول الاساليب، ص: ۴۸، ۴۹، ۵۳.

(۴) له وانه وهك، محمده عهده، شیخ حسین ئه لمه رصفی، ئه حمده حه سه ن ئه لزه یات... زورانی دیکه. بو زانیاریش، پروانه: محمد رشید رضا، تفسیر القران الکریم الشهیر ب(تفسیر المنار)، دار المعرفة، ط: ۲، (ت، ت)، ص: ۱۹.

زمانناسی سویسری (فردینان دی سۆسیئر) له دایک بوو. ناوبراو له باره‌ی پرووداوه‌کانی کۆمه‌لایه‌تی، وه‌ک باب‌ه‌تیکی گشتی سه‌یری زمانی ده‌کرد، په‌نج‌ه‌ی له‌سه‌ر سی‌ زا‌راوه‌ دانا، که پێوه‌ندی دیا‌لیکتیکیان به‌ قسه‌کردنه‌وه‌ هه‌یه و به‌یه‌کتريان ده‌به‌ستیتته‌وه‌، ئه‌وانیش، په‌که‌م: ئاخاوتنی تا‌ک. دووه‌م: زمان. سییه‌م: زمانی مرۆقی. ئه‌م هه‌وله‌ی بۆ ئه‌وه‌بوو تا بیسه‌لمینێ که زمان مادده‌یه‌که و شایانی توێژینه‌وه‌ی زانستییه‌.

ئاخاوتنی تا‌ک واقیعی رووداوی کۆمه‌لایه‌تی نییه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ توێژی به‌ ئاگاییه‌وه‌ ده‌رده‌چیت، به‌ره‌مه‌میکی که‌سی تاکییه‌. تاکیش توانستی هه‌لبژاردنی سه‌ربه‌ستانه‌ی نییه‌ و ناتوانی پێشبینی بۆ بکات. بۆیه‌ توێژینه‌وه‌ی زانستی هه‌لبژارێت، چونکه‌ رووداوه‌کانی کۆمه‌لایه‌تی پێویسته‌ گشتی بن و ده‌سه‌لاتیش به‌سه‌ر هه‌موو ده‌ره‌تانه‌کانی کۆمه‌لایه‌تیدا هه‌بیت.

زمانی مرۆقی کۆمه‌له‌ یاسا و ئاخاوتنیکی تاکییه‌، بۆیه‌ دیارده‌ی رووداویکی پاکی کۆمه‌لایه‌تی نییه‌، به‌لکو پێکهاته‌که‌ی دوو لایه‌نه‌یه‌: تاکی و کۆمه‌لایه‌تی. هه‌رچی زمانه‌، کۆداب و نه‌ریتیکه‌ له‌ ئاخاوتنی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ فی‌ری ده‌بین و که‌نالی به‌یه‌کتز که‌یشتنه‌، خۆی به‌ته‌نیا رووداویکی کۆمه‌لایه‌تی نییه‌، به‌لکو گشتییه‌ و داسه‌پێندراوته‌ سه‌ر تا‌که‌کانی کۆمه‌له‌ که‌ قسه‌ی پێده‌که‌ن^(۱).

(چارلس بالی ۱۸۶۵ - ۱۹۴۷ ز)، له‌به‌ر رۆشنایی پرۆگرامی مامۆستا‌که‌ی (دی سۆسیئر)، له‌باره‌ی زمانه‌وه‌ ده‌لی: ((به‌ هه‌ماهه‌نگی له‌گه‌ڵ ئاوه‌زدا کۆمه‌له‌ هۆکارێکی ده‌رپرینه‌، شیوازگه‌ریش گرنگی به‌ توێژینه‌وه‌ی ئه‌و هۆکارانه‌ ده‌دات، سه‌باره‌ت به‌ بیرێکی دیارکراو له‌ ده‌رپرین و گوزارشتدا به‌کارده‌ین))^(۲).

(بالی) چه‌مکی شیوازی له‌ وینه‌ی ره‌وانیژییدا، بۆ مه‌یدانیکی سه‌ربه‌خۆ گواسته‌وه‌، که‌ گرنگی ده‌دا به‌ سیستمیکی گشتی بۆ ئه‌وه‌ی وزه‌ی شیواز، له‌ رینگه‌ی شیوازگه‌رییه‌وه‌ دامه‌زرینیت. سه‌ره‌رای ئه‌مه‌ش، (بالی) هه‌ولێ ده‌دا گۆران له‌ سیستمی کۆمه‌لایه‌تییی زمان بکات و له‌ده‌رپرین و قسه‌کردندا، به‌ مادده‌یه‌کی زیندوو بژمیردریت.

(۱) الدكتور عبدة الراجحي، النحو العربي والدرس الحديث، دار النهضة العربية، بيروت، ص: ۲۶، ۲۸.

(۲) فردینان دي سوسير، علم اللغة العام، ترجمة: د. يوثيل يوسف عزيز، دار آفاق عربية، بغداد، ۱۹۸۵، ص: ۲۷.

شېۋاز لاي (بالى)، كۆمەلە پەگەزىكى زىمانە، كاريگەرى سۆزى - نەك پروداۋى
 فيكرى - لەسەر گوئىگر يان خويىنەر ھەيە. شېۋازگەرىش، گرنىكى دەدات بەو
 توپىنەوانە سەبارەت بە نرخی كاريگەرى ئەو پەگەزە سىستىمانە ئەنجام دەدرين. جگە
 لەمەش، تھووبى شېۋازگەرى لە جوغزى زىمان بۇ دەقى ئەدەبى دەبەزىنن.
 شېۋازگەرى لە لاي (بالى)، لە سىفەت و كاريگەرى و يژداندا، بەدوای دەلالەتى
 واتاي فرىزدا دەگەرىت، شوئىشى لە چۆنىتى گوزارشت لىكچوواندا ھەيە، (بالى) ھەر
 لەرپىگە بىرى قوتابخانە كەيدا، شېۋازگەرى بۇ شېۋاز ھىنا كايەو^(۱).
 تاشكراكردى ھەموو پەنھانە كانى دەق و ھۆكارە كانى ئەلتەرناتىقى ئەم كارە،
 بۇ بنەماكانى شېۋازگەرى (سپىتتزر) دەگەرىتەو، مېتۆدى ئەم رېبازە شېۋازگەرىيە،
 چەمكى: (تاكايەتى) و (پېوانە) یش لەخۇدەگرىت.
 شېۋازگەرى تاكيەتى و رافە كرىن (پېوانەيى) لە: ((تېروانىنى لىكۆلئىنەو و گەران
 بەدوای ناوەرۆكى دەقدا بەيەكتەر دەگەن، بەمەرجىك زىمان و سىستىمى ناوەوئى زىمان،
 پېوەر بىت و لەژىر دەسەلانى زىماندا، مەوداكانى تىكەلېوون قالب بگرىت))^(۲).
 سەرەراي ئەمانەش، ھەمان شېۋازگەرى بە چەمكى (بەدواداچوون) یش ناوى دىت،
 چونكە: ((گشت رېسا و ماكە كانى ئەم رېبازە، چ تېورى، چ مەشقارى، لە ناو بۆتەي
 شىكردنەو دەدا نعووم بوون))^(۳). قوتابخانەي (بالى) یش دەكاتە كۆلەكەي پىست پىبەستن .
 جياكارى شېۋازگەرى (سپىتتزر)، لە تېورى فىلۆلۆژىدا سەرچاۋە دەگرىت. لە
 قولايى ئەدەبىشدا ئەو بارگەيە ھەلدەگرىت، كە توپىنەوانە لە ناخى زىمان و ئەدەبىدا
 بكات، دواترىش لەبەر كاريگەرى و زەي دەسەلانى زىمان و شېۋازدا، چىيەتى دەق
 بدۆزىتەو.

(۱) الدكتور عدنان علي رضا النحوي، الاسلوب والاسلوبية بين العلمانية والادب الملتزم بالاسلام ،
 ص: ۱۶۲-۱۶۱.

(۲) نازاد ئەحمەد مەھمۇد ، زىمان و رەخنەي ئەدەبى لە شېۋازگەرى سپىتتزر، رۆژنامەي خەبات،
 ژمارە: ۲۳۲۵ ، چوارشەمە، ۱۵ تشرىنى دوو، ۲۰۰۶ ، ل: ۸.

(۳) سەرچاۋەي پىشوو، ل: ۸.

له سه ره تاي په نجا كاندا، هه ولى بهرده وام و پيداگرتنى (ريقاتير)، له سه سه ره كه وتنى بهرهمى پراكتيكي شيوازگهري و ليكولينه وه له باره ي بوونى تيوريكي گشتگيري له زمانناسيدا، له مه وداي ليكولينه وه كاندا، شيوازگهري: ((به ماناي تويزينه وه ييكي بابه تتاميز بو شيوازي كاريگهري ته ده بي))^(۱)، بووه رهنگاري زانستيكي بابه تيانه. ههروه ها (ريقاتير) بو ته وهى تامانجى كاري شيواز بزانيت، له دهروونناسيدا، باوهري به تيوريي ره وشتى ههيه، وپراي ته مانهش، شيوازگهري، دوور له حالاتى ناسايي، جهخت له سه ره بناغهي نيشانداني تايبه تمه ندى كه سايه تي نووسه ره ده كاته وه، سه باره ت به چوني تي سه ره نجا كيشان و په لكيش كردنى خوينه ره، تيشك ده خاته سه ره گه ياندى. جگه له مهش، به پراي (ريقاتير) ناكامى شيوازگهري له لايه ن وه رگه وه، تويزينه وه ييكي زمانيه، چونكه بوچوونى كاردانه وهى خوينه ره به رانبه ره به نووسه ره، به پي ده ستوورى پيوانه يي ده بيت. ته م كاردانه وهيهش، وهك چه ميكي شيواز سه ره ده كر يت. زمانناسيش، ليكولينه وه له باره ي كاريگهري ده قى ته ده بي ده كات^(۲).

بوچوونى (بيرجيرو) له باره ي شيواز، برتتبه له چه شنه جيا كاريه كه له كاريگهري ته ده بدا، ته و كاريگه ريه يش: ((ناناسر يت و ديارى ناكريت ته گه ره هاتوو كردارى داهينان، له له بارچوون نه پاريز يت))^(۳). به م باره شيوازگهري هيز و بوونى ره خنه ده گه يي ني ت، ده لاله ت له لايه نى هونه ربي ديارده ي زمان ده كات. ههروه ها خو شى وا ده يي ني ته وه، كه چرى (هه ستى) و هه ست، كه وتارييژ وتاره كه ي پى بارگوى ده كات، پيويسته له حاله تي تاگاييدا بيت.

به لام شيوازگهري له لايه ن (رومان جاكبسون)، به جو ريكى تر لى كو لدراره ته وه و پي ناسه ي بو داندراره، له ريگاي نيره (Consigned)، بو وه رگر (Consignee)، په يام (Messge)، ده ق (text)، زمان ده روازه و كه نالى گه ياندى، له نيوان زمان و ته ده بدا

(۱) عبدالسلام المسدي، محاولات في الاسلوبية الهيكلية، حويليات الجامعة التونسية، العدد، ۱۰، ۱۹۷۳، ص: ۲۷۷.

(۲) عبدالسلام المسدي، الاسلوبية والنقد الادبي (منتخبات من تعريف الاسلوب وعلم الاسلوب)، اعداد وترجمة، مجلة الثقافة الاجنبية، العدد: ۱، السنة: ۲، دار المحاظ للنشر، بغداد، ۱۹۸۲، ص: ۳۸ - ۳۹.

(۳) سه رچاوه ي پيشوو، ل: ۴۰.

پردیگی توکمه له نیوانیان دروست دهکات^(۱). ههروهها (جاکبسون) شیوازگه‌ری دهکاته به‌نامه و لی‌کۆلینه‌وه‌کانی پی ساغ دهکاته‌وه. هه‌ر له‌رپ‌گای ئەم دیارده‌یه‌وه، جیاوازی له نیوان دهر‌برپ‌ینی هونه‌ری و هه‌موو لایه‌نه‌کانی دیکه‌ی وتاردا، ده‌ست‌نیشان ده‌کریت. به‌کورتی شیوازگه‌ری له لای (جاکبسون)، باس‌کردنه له تیکستی ئەده‌بی، به‌پیی ئەو ری‌گایانه‌ی که زماناسی دیاری کردوون^(۲).

ئەم‌پۆ، شیوازگه‌ری بووه‌ته سه‌رچاوه‌ی ته‌قاندنه‌وه‌ی هه‌موو لی‌کۆلینه‌وه‌کانی نویی (بویتیکا) و شوینه‌واری په‌مزناسی، که له‌گه‌ل په‌خه‌ی ئەده‌بیدا ده‌چنه پال یه‌کتری و درێژه به به‌نامه‌که‌یان ده‌ده‌ن، ئەم راس‌تییه‌ش له قوتابخانه‌ی (جیرماس greimas)ی فه‌ره‌نسابی، کاری پراکتیکی له‌سه‌ر ئەنجام دراوه^(۳).

(۱) محمد عزام، الاسلوبية (منهجاً نقدياً)، ص: ۲۰.
(۲) عبدالسلام المسدي، الاسلوبية والنقد الادبي، ص: ۴۳.
(۳) محمد عزام، الاسلوبية (منهجاً نقدياً)، ص: ۲۰.

تەۋرەدى دوۋەم شىۋازگەرى و زمانى شىعر

(۱) پىۋەندى، بنەما، كاريگەرى

شىعر، لەبەر گەۋرەيى و ئاستى پەر لە دەلالەتى واتايى و گرنگى كار و جىبە جىكردى ئەو كارەى كە لە ئەستۇدایە، لەناو هیچ پىناسەيەك جىگای نايىتەۋە. زمان زەمىنەى جەۋهەرى سىفەتە گرنگە كانى شىعرە.

شىعر، ھەرچەند دەلالەت لە تىكرای شتە كانى نىۋ رايەلە كانى مەرۋف و گەردوون بكات، لەناو قۇزاخەى زماندا - زمانى شىعر، سوۋرى خۇى تەۋاۋ دەكات و دەبىتە پىكۋرە و پىدەگات.

بنەما و ماكە كانى لەدايكبۋونى زمانىكى تايىت لەناو زمانى گشتىدا، شىعرە. زمانى شىعەرىش لە گەل زمانى ئاسايى، لەكار و پىكھاتە و پىكخستن و دەلالەتە خشىندا، جىاۋازىيىكى مشتومپ ھەلنە گرى ھەيە. ئەو زانستەى لەسەر دەستۋورى زمانناسى، توپىنەۋە لەبارەى ئەم جىاۋازىيانە دەكات، بەشىۋازگەرى ناسراۋە. ھەرۋەها زمانى شىعر بۋار بە كىش و پراۋپەر لە دەلالى شىعر دەدات، كە گشت رىسا ئاسايىيەكان و دەستۋورە ياسايىيەكانى زمان، تىك بشكىيى و لە توپىنەۋەدا زمانىكى دىكە، بارگاۋى بەۋاتا و دەستۋورى رىكخستنى يەكەكان دروست بكاتەۋە. ئەو زانستەى كە ھاۋسەنگى ھەمو پىۋەندىيە ئۆرگانىكىيەكانى نىۋان ئەو زمانە و شىۋازى دەپرپىن بەدىار دەخات و شەرۋەيان دەكات، شىۋازگەرىيە.

زمان لە دوو ئاست راقە دەكرىت: دەنگى و دەلالى، لەئاستى بەرايىدا بۇ ھەر دەنگىك، ناۋىك تامادە كراۋە، سەرجم وپنەكانى زمانەۋانى نىشانەى دەنگىك لەخۇ دەگرن. ئەمە لە زماندا سنوورى دياردەيەك لە دياردەكانى رىتم و ئاۋاز دەنوئىت، كە ئەمپۇ لە لىكۆلپىنەۋەكاندا بۇ پىۋانە و ھەلسەنگاندى شىعر پشتى پى دەبەستىت. بەلام ئەم ھەنگاۋە بەتەنيا بۇ كارى ئەم زمانە ناۋەند نىيە، بەلكو ئاستى دواتر (دەلالى) بۇ سەلماندىن، ھۆكار و بنەمايە، بۇ زمانى شىعر دەبىتە ژىدەر.

زمانى شىعر زمانىكە لەناو خولگەكانى واتاي شىعەردا دەژىت، دەستنىشانكردى خود و چىيەتى زمانى شىعر و دياردەكان و كارى ياسايى و لادانەكان و ئەركى بونياتى و

رېځکي و نارېځکي يه که کان ۰۰۰ ي پروسيسي شيوازگهري بهرپرسياريتي له نه ستو ده گريټ. به و پيودانگه هه ست ده که ين پيونه ندييکي له باري ناخي، له نيوان هه موو ده رته تانه کاني زماني شيعر و شيوازگهريدا هه يه. هم پيونه ندييه ش له ليکولينه وه کاني زمانناسي تازو و هاوچه رخدا، به يه کجاره کي خه ست بووه ته وه و هه موو قوتابخانه و ريبازه زمانه وانبيه کان گرنگيان پي داوه، شيته لي زمان و شيواز و دهق و ديارده کاني شيوازگهري ده که ن.

ژيريټي پيروزي زماني شيعر له وه دايه، که زه مينه ي وه لامدانه وه ي ته و پرسيارانه له خوده گريټ، که له باره ي مرؤف و گهردوون... ده کرين. په رده له سه ر په نه انه کان لاده دات و پانتايي ناشکراکردني بهر فراوانه، سه رچاوه ي واتاي هيله ستووني و ناسيبيه کاني شيعرن.

زماني شيعر له ريشه دا، بونياتيکي پر ناوه روکه، ورده کاري تاوه زي و نيگايي به چه شنيکي دلکاري (جدي) به رپوه ده بات. له تا کامي هه لباردن و دوزينه وه ي وشه ي داهينراو، خولگه ي گشت لايه نه کاني ژيان به تايونبون ده کات. شاعير خوي به ده ست وشه وه نادات، مه وداکاني ده سه لاتي له لا په سه ند نييه، چونکه کارچالاکيي زماني شيعر بو ده لاله تي ناخي شيعره، شيعر ش له رپگاي ده سه لاتي ته و زمانه وه، هه ولده دات: ((ته و شته به ده ست به ينيټ، که له زمان به هينتر يټ و شاراوه و ره مزه کاني جيهانيش، شاراوه تر و پر له هيماتر بن))^(۱). چونکه شاعير له پروانگه ي شيعره وه گوزارشت له واقع و راستيي ده کات. زورجاريش ته و واقيعه به پي ياسا ده سه بهر ناکريټ، ناچار ده ستووري واقع، رپگا به ياسايه ک ده دات تا زمانتيکي ديکه بونيات بنيټ.

ته گه ر زماني شيعر به ته نيا له شيوازگهريدا ده لاله تي وينه يه ک له وينه کاني زمان يټ، ته و ته و نرخه ي نايټ، پيويسته چه قينک يټ و وه ک زانست و فه لسه فه گوزارشت له شتي تازو بکات. له راستيدا نه شيعر، نه زماني شيعر هونه ري زانست نين، به لام هم راستييه ته وه ناگه به نيټ که شاعير باس له شتي تازو و شاراوه نه کات. نه ژادي زمان ديارده يکي کومه لايه تي سروشتييه، زماني شيعر ش هونه ره. به واتايه کي تر، زماني شيعر داهينراويکي داهينانگه رييه. شاعيران وا راده گه يه نن که به زماني سروش

(۱) جان کوهن، بنية اللغة الشعرية، ص: ۲۵ - ۲۶.

گوزارشت ده‌کهن ، زیدهرۆییان نه‌کردوه، چونکه به‌ره‌مه‌کانیان هه‌لۆسته هه‌لده‌گرن، زۆر به‌رز و پر له شروقه‌ن.

له‌ ناواخنکردن و هه‌لسه‌نگاندن و تیروانینی فه‌لسه‌فییانه بو ده‌قه‌کان، جیهانیکی تیکتربخاوی واقیعیانه‌ی ده‌سه‌لاتی سروشت و پراوپر له‌ هیماکردنی ده‌ره‌وه‌ی ئەم ده‌سه‌لاته و هه‌موو نه‌یینیه‌ شاراوه‌کان به‌دی ده‌گریت، ته‌نیا ئیستیتیکا ناگریته‌وه، به‌لکو کاری پوخته و پر له‌ بیروباوه‌رن، له‌گه‌ل زانستدا هاوته‌ریب ده‌بیته. شه‌ریف جو‌رجانی ده‌لی: ((شعیر زمانی زانسته))^(۱).

لادان (Displacement)، یه‌کیکه له‌و پیوه‌ستانه‌ی زمانی شعیر به‌ ناوه‌ندی شیوازگه‌رییه‌وه ده‌به‌ستیتته‌وه، ته‌ویش لی‌کۆلینه‌وه‌یه له‌باره‌ی ئەو دیاردانه‌ی که به‌بی‌ به‌راوردکردن له‌گه‌ل یاساکانی پیوانه‌ دیاری ناگریته. له‌ژیر تیشکی ئەم ژیری‌پێژیه، زمانی شعیر له‌ دووتویی مانا گشتیه‌که‌یدا به‌واقیعی زانستیانه‌ی شیوازگه‌ری داده‌ندریته.

لادانی شعیر هه‌له‌یه‌کی ته‌نقه‌سته و بو مه‌به‌ستی راستگه‌یاندنیکی ده‌لالی و تاییه‌تی به‌کار دیت. ئەم راستییه‌ش به‌مه‌رج داناندریته که سه‌رجه‌م هه‌له‌کانی لادان، شیواز بیته و شیوازگه‌ری له‌خۆی بگریته. سه‌ره‌رای ئەمه شعیر هه‌یه‌ ناپه‌سه‌نده، وینه‌ بیریه‌کان هیچ چیتیک نابه‌خشن، واتاکان و بونیاتی هیمای ده‌لالیه‌کان، له‌ به‌کاره‌یتان و ویناکردنیاندا ناواقیعیانه و ئاوه‌ژوون. وپرای ئەمه‌یش، له‌ گوزارشتیشدا هیچ بنه‌مایه‌کی نیگایییان نییه. له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا ئاست و ته‌رکی یه‌که‌ پیکهاته‌کانی زمانیان تیدایه.

شعیرایه‌تیی (Poetic) شعیر، له‌ هیزی زمان و جوانی ئیستیتیکا و کایه‌کانی نیگا و واتابه‌خشین و گه‌یاندندا سه‌رچاوه‌ ده‌گریته. وینه‌کانی ناو می‌شک به‌چه‌خشن و شیوازیکی دروست به‌ره‌مه‌میان دینیت. له‌و پیودانگه‌دا شیوازگه‌ری بو ناساندنی شعیر له‌ری‌گای بونیاتی زمانه‌وه، دوو جه‌مه‌سه‌ری دژ به‌یه‌ک (Contradiction): ناپه‌سه‌ند و پر له‌ شعیرایه‌تی دیاری کردوه. لادان له‌ شعیر، قالبی شعیری ناپه‌سه‌ند و ه‌رناگریته، چونکه له‌پیناو راستی درک‌اندندا، ده‌لاله‌ت له‌ هه‌له‌ی زمانی و تیپه‌پاندن و سنوور به‌زاندنی یاساکانی زمان ده‌کات و ته‌نجام ده‌دريته. به‌لام ته‌گه‌ر وینه‌کان بونیاتی بینای

(۱) د. بدوی طبانه، فن الشعر بین الغایة والمفهوم، مجلة كلية اللغة العربية، العدد: التاسع، ریاض، ۱۹۷۹، ص: ۲۴۶.

ده لالت نه نوینن ، واتا نیشان نه پیکن، لادان رت ده کریتته وه. بویه له ناکامی شروقه کردنی میکانیزمی دارشتن ، لادان یه کیک له دوو دهره تانی: ((پرازیوون یان رته کر دنه وه))^(۱) ده یگریتته وه .

سه بارهت به وهی که زمانی شاعر دیارده بیکی باو نییه، بویه نه هه موو کهس به کاری ده هیئت، نه گشت تاکیکیش به راستی و به جوانی لئی حالی ده بیئت ، به پیچه وانهی زمانی گوزارشت و دهر پرینی ژانری په خشان، ساناگه لی ده نو بیئت. له م روانگه یه وه، به تیروانینیکی زانستی زماناسی، زمانی ناپیوانه یی و نایاسایی (لادان) له بریتی زمانی شاعر به کاردیت و ناوی ده بهن. هه ر چه نده بنه ماکانی لادان نه گه تیفگه لیشن، به لام زاده ی دهر که وتنی واقعی شیواز گهرین، له لاداندا هه چ شاعیره جوړه ته رزیکی تاییه تی هه یه دوور له ناسایی ناباو ده گریتته وه، له دهره تانی ته دهبدا به های جوانی ده گه یه نیئت.

بو زانینی به ها و نرخ لادان، پیوسته له گه ل تای ته رازووی پیوانه دا هاوسه نگیان بکه ین. ته م به راوردی ریکسه نگییه، به و راستییه مان ده گه یه نیئت، شاعر شتیک نالیت که ناخپوهری تر پیی ده دوین، زمانی شاعر ده گمن و هوکاری شیواز دروست کر دنه. شاعر ایه تی نرخ په های شاعر و شیواز گهریش شیواز ده قرسینی. گه لی جارن شیوازی شاعر که سییه، له یه کیک تر به دی ناکریت، شیوازی لادانیش تاییه تمه نده، به تاکیی شاعر به ستراوه ته وه و دووباره بوونه وهی نییه: ((بالی: به لادانی زمانی تاکیه تی، سپیتر: لادانی تاکی به به راورد له گه ل یاسای باو، بیفون به شیوازی خوئی مروقییه))^(۲) ناوی ده بهن.

له به ره می شاعراندا، شیواز دیارده بیکی گوراوه. هه ر یه که به توانستی دهسه لاتی شاره زایی خوئی، له یاسا کانی زمان دهره چی تاییه تمه ندییه کانی شیواز له ناو شیوازی هه ر شاعر ی کدا، ماناییه کی فراوانتر به خودی خولگه کانی شیواز ده به خشیت. شیواز ناو پته ی هه ر پیناسه یه ک بیئت، له تی کرای زمانی شاعری شاعراندا، به جیاوازی تاکیه تی بیان په گی قولی هه یه.

(۱) جان کوهن، بنیة اللغة الشعرية، ص: ۱۹۴.

(۲) سه رچاوه ی پیشوو، ل: ۱۵ - ۱۶.

به بهراورد له گهڻ پيوانه و به دژ بووني ريځخستن، له هه موو شته بنه ما
 نه دنازه يييه كاني ياسا، يهك ئاستي لادان دهرده كه وپت. يان به هاوسه ننگردن له گهڻ
 پيوانه دهنگييه كاني زماني ئاسايي، دووباره لادان خوځي دهنونيپت. ټه مهش هه لگري ټه م
 راستييه يه، له ئاستي ده لاله تدا، له ناوه رۆكه جوړه جوړه كاندا، ياسايه كي هاوته ريب به
 لادان هه يه. ليږه دا شيعر له گهڻ زمان، شيعرايه تيش له گهڻ شيوازگهري سهراوه ده گرن و
 دهنه هوځاري دروستبووني زماني شيعر و هه موو ماكه بنه رته يييه كاني له خوځ
 ده گرن^(۱).

له و ئاسته ي كه شيعر ده يپته به شيك له زمان، شيعرايه تيش جوړي كه له
 شيوازگهري، له م ناوه نده دا زمان يكي شيعري چه كه ره ده كات و به دواي بنه ما
 بنه رته يييه كاني خوځيدا ده گه رپت. بنه ما بنه رته يييه كانيش، هه موو ئاسويه كي سروشتي
 دهرپرين و ناسروشتي (لادان) ده گريته وه. زماني شيعر ده يپته هوځاري پيشانداني
 چييه تي و چه ندايه تي شيعر. به واتايه كي تر، چييه تي و چه ندايه تي شيعر له ريځاي
 زماني شيعره وه ناشكرا ده كرين .

ليږه وه ټه وه هه قه ده درپت به شيعرايه تي، له ريځاي زماني شيعره وه، وهك زانستيكي
 چه نديتي دروست يپت. پيوسته ئامازه بو ټه وهش بكرپت، له قوولا يي لادانه وه،
 هاويه نديكي پته و له نيوان شيوازگهري و ئاماردا دروست ده يپت، بناغه ي ټه م
 هاويه ندييه له وه وه سهراوه ده گريت، كه شيوازگهري بريتيه له زانستي لاداني زماني و
 ئامارپيش زانستي لاداني گشتييه. هه ر بو ټه وه ي ته وه ره كاني شيعرايه تي له كار و
 چالاكي و بوني تي پي كه اتندا به پيوانه گونجاو يپت، ئامار به سه ر شيوازگهريدا
 راده هينريت، چونكه بيرجييرو ده لي: ((به بهراورد له گهڻ پيوانه دا چه نديتي لادان
 ده زاندرپت))^(۲). ټه م ناساندنه هه ر وهك چون له سه ر هه موو تاكيكي كو مه ل پراكتيك
 ده كريت، هه روه ها ده شتواندري له سه ر جوړ و ره گه زه كاني ټه ده ييش پراكتيك بكرپت،
 چه نديتي ياسايي و لاداني هه ريه كه يان به ياساي (بهراورد) ده ستنيشان بكرپت. له

(۱) جان كوهن، بنية اللغة الشعرية، ص: ۱۶.

(۲) عبدالسلام المسدي، الاسلوبية والنقد الادبي، ص: ۴۹.

تېڭراي شاعرايه تيدا (Poetry) شېوازي شيعر به ناوه ندى پېوانه داده نرېت، وهك تيؤر پشتي پي ده به سترېت.

شېواز گهري له بواي ليكولېنه وه و تويژينه وه له باره ي ناماردا، دوو ناوه ندى ده ستنيشان دهكات، شه وانيش: ((يه كيكيان: رووداو دياريكردن، شهوي تريان رووداو پېوانه كردن))^(۱). چونكه هه موو لادانيك نايه ته ناو پانتايي زانستي شېواز و له شېوازدا خو نانوئييت، له تيبيني كردندا ده بينين، برگه ي كورت له شيعر و په خشاندا، پيوستيين وهك يهك نيبه، شه مه شه وه ناگه يه نييت كه پيوستى برگه ي كورت له شيعردا بنه مايه كي شېواز گهري بيت، به لكو شه مه ته نيا رووداوي سووكي كيشي شيعره. بزيه ده بيت پيش نامار كردن، بزاني نامار بوچي به كار ده بينين، له راستيدا راستي هه مه جور له شېوازدا، له سروشتي چونييتي نهك چهنديتي دايه. به مه به ستي په يردن و زوو تيگه پشتن و وينا كردن، دياريكردني سفات، ده روازه يه كي فراواني شيعرايه تيبه و له كاري ناسايدا پشتي پي ده به سترېت. ههروه ها سوزيش له بابته شه ده بدا هاريكاري دهكات. به مه به ستي ناساندي شه قلې شه ده ب به نامار و به رانبه ركدني بابته تيك له گهل بابته تيكي تر، ره گه زيك به ره گه زيكي ديكه، شه نجام ده دريت. له ناستي رووداوي سوزي شېواز گهريدا، نامار بو واقيعي راستي نيشاندا، ته نيا بابته تيكي گرمانه ده بيت. له ليكولېنه وه ي تيؤري (مؤريس كرامو) دا، ناماري پيوه ندى له نيوان فونه تيك و واتادا له سه ر بنه ماي ريكه وتن داده نييت. شه تيؤره كاتييك له بهرگي شه فسانه دپته دهروه و به هاكهي بهرز ده بيت، كه ناستي گرمانه ي بابته تيبه كان تاقيكردنه وه له خو بگرن^(۲).

شه گهر ده قى شيعر له گهل تيگسته كانى تر، به تاييه تيش په خشان به راورد بكه ين، ده بينين جياوازييكي زؤري هه يه. شيعر له پيوه ندييه كانى دال (Signifiant) و مه دلوول (Signifie)، مه دلووله كان له گهل يه كتر، خاوه ن شېوازييكي تاييه تن، شه پيوه ندييانه جورتيك له ياساكانى شېواز له ناو قه سیده دا، زمانى شيعر ديارى دهكات، شېواز گه ريش جور و چيبه تي پيوه ندييه كان ناشكرا دهكات. حاله تيش به دى ده كرېت.

(۱) جان كوهن، بنية اللغة الشعرية، ص: ۱۷.

(۲) سه رچاوه ي پيشوو، ل: ۱۷.

پێوهندییهکان سه‌ره‌پای شیوازی تاییهت به‌خشین، دیارده‌ی نینگه‌تیفیش ده‌نویسن ، چونکه بنه‌ماکانی وینه‌شعیرییه‌کان، که زمانی شیعر پینکده‌هینن، له‌ئالی شیوازگه‌ریدا جیاکاری خۆیان هه‌یه، بۆ‌ئوه‌ی ئاستی هه‌مه‌چه‌شنه‌یی و هه‌مه‌په‌رنگی سازبکه‌ن، هۆکاری هه‌مه‌چه‌شنه‌یان ده‌بیته‌، به‌به‌زاندنی سنووری یاساکانی زمانی ئاسایی، که له‌ ده‌ره‌تانی شیوازگه‌ریدا، به‌به‌رانبه‌رکردنی ده‌قیك له‌گه‌ل ده‌قیکی تردا به‌دیار ده‌که‌ویته‌. ده‌بی‌ئوه‌ش له‌بیر نه‌کریت و ئاماژه‌ی بۆ‌بکریت، که له‌ناو گرنگی کرۆکی شیوازگه‌ریدا، زمانی ئاسایی شیعر هه‌یه هه‌ر ئه‌ویشه‌ پێوه‌ندییه‌کان ده‌ستنیشان ده‌کات. ئه‌گه‌ر شیعر نه‌بیته‌، زمانی شیعر چ‌ په‌هه‌ندیک بۆ‌به‌های لادان داده‌نیته‌، دوورکه‌وتنه‌وه‌ بۆ‌ ده‌ره‌وه‌ی شیعریش، یاساکانی زمانی شیعر له‌ شیوازگه‌ریدا پینگیان نابیت.

بۆ‌ده‌لاله‌تکردن له‌ شیوازی شیعر، زمانی شیعر فراوانترین قه‌له‌مه‌روه‌، سه‌باره‌ت به‌ به‌هیزکردنی کاریگه‌ری شیوازی شیعر ، وینه‌شعیرییه‌ بابه‌تییه‌کانی شیعر به‌بنه‌ما داده‌نریته‌.

زمان به‌هۆی ده‌وله‌مه‌ند بوونی له‌ فه‌ره‌ه‌نگی لیکسیکی وشه‌دا، بۆ‌پینکهنانی وینه‌ی شیعر، لایه‌نیکی چالاک و به‌هیزه‌. هه‌ر ئه‌م په‌خ و ئالییه‌ گرنکه‌، وای کردوه‌ بابه‌ت و پوخته‌ی زمانی شیعر، وینه‌ی شیعر بیته‌. له‌ په‌وانبێژی زمانی شیعردا ، خواستن به‌ وینه‌ی ماکیکی زیندووئاسایه‌، ئه‌ویش پتر سوود له‌ لایه‌نی په‌مزه‌ ده‌لالیه‌کانی وشه‌ وهرده‌گریت. خواستن له‌ پانتایی زمانی شیعردا: ((په‌پینه‌وه‌ی زمانی ده‌لالیه‌ به‌ره‌و زمانی په‌مزکردن))^(١). ئه‌م بواره‌ وای کردوه‌ زمانی شیعر خاوه‌ن سیمایه‌کی هیمایی بیته‌.

به‌ته‌نیا شیعر و شیواز له‌ لایه‌ن زمانی شیعره‌وه‌ ناپازاندرینه‌وه‌ ، به‌لکو ئاستی داهینان و تازه‌گه‌ریی شاعیریش سنوورکیش ده‌کات، چونکه: ((په‌رۆسه‌ی داهینانی شیعر، پتر له‌ بواری داهینانی زماندا خۆی ده‌نویته‌))^(١). داهینانیش ئه‌وه‌یه، که شاعیر له‌

(١) د. عناد غزوان، مستقبل الشعر وقضايا نقدية، مطابع دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد، ١٩٩٤، ص: ١٣٨.

(٢) د. نصرت عبدالرحمن، الصورة الفنية في الشعر الجاهلي في ضوء النقد الحديث، مكتبة الاقصى، عمان، الاردن، ١٩٧٦، ص: ١.

شیوازدا وشه یه ک به کار بهینیت، ده لاله تیک پتر بگه یه نیت، له ناستی ره گه زدوژی و دژیه که وه، شوین و کاریگه ری بهرچاوی هه بیت. جگه له مهش، پیویسته شه و توانسته له شاعیردا هه بیت که له ناو یهک وینه ی شاعیریدا، دوو وشه ی دژ به یهک به کار بهینی و پتر خزمه تی هزر و شیوازی شاعر و ده لاله تی بابه ته که ی پی بکات. بویه پیویست ده کات شاعیر له ماوه ی مامه له کردنی له گه ل زماندا، له لاسایی و چاولیکه ریبه وه دووره پهریز بیت، چونکه زمانی شاعر بو داهینان و تازه گه ری هونه ری وشه یه.

بابهت و زمان، کو هاوبه ندییکی ئورگانیکی پته و له نیوانیانا هه یه. بناغه دارپیژی کاره که ش زمانه. له یه که ی بونیاته کانی: وشه و فریز و رسته، که ژیدهری ده لالهت نواندن، سهرچاوه ده گریت. شاعر بایه خیکی زور به یه که ی بونیاتی وشه، له بواره کانی فونه تیک و دهروونیبه وه ده دات. فریز و رسته هه لبتیر دراوه کان، زمانی شاعر له ناو زمانی گشتیی بابه ته که جیاده که نه وه. شه مه به هیچ جوریک دیارده ی نیستی تیکی یان نیگائامیز و نه خشه گه لی شیواز ناگه یه نیت، چونکه: ((زمانی شاعر که کومه لیک بیرورا و بوچوونی تیدایه، به ناسانی ده رکی پی ناکری و گوزارشتی ناشکرا نادن به دهسته وه، شه گه ره پی به کارهینانی وینه ی شاعیریبه کانه وه نه بیت))^(۱).

بونیاتی زمان له کلاورژنه ی شیواز گه ریبه وه گرنگییکی چاک به ناسته کانی ناوه روک و شیواز و زمانی شاعر ده دات. له بهر شه وه ی بیر کردنه وه و خه یالکردن چه مکی ناوه وه و نووسینیش چه مکی ده ره وه ی شاعر ده گه یه نن، له هه ردوو ته وه ره که دا پیویست ده کات جوهره زمانی شاعر به کار بیت، ته وژی کاریگه ری له بیر و خه یالی بوئیر دراو (المرسال الیه Consignee) هه بیت. له ده روازه ی یه که کان و ناسته کانی زمان جی په نجه و شوونی (Effect) هه بیت و جیاواز بیت له زمانی ئاخاوتن (Spoken Luaguag) ی رۆژانه. زمانی شاعر نووسین هه موو ده م له زمانی ئاخاوتن خاوه ن توانست و کاریگه رتر و به ده سه لاتره. له گه ل شه وشدا سیفه تی بناغه یی زمان:

(۱) د. جابر احمد عصفور، الصورة الفنية في التراث النقدي والبلاغي، دار المعارف، القاهرة، ۱۹۸۰، ص: ۵.

((جۆرئیکه له هاریکاری بۆ بلاوکردنهوه و رهنگدانهوهی بیری مرۆف له ناو خهلكدا چ له رینگای ئاخوتن یان له رینگای نووسینهوه بیته))^(۱).

ئامانجی سه ره کیی زمانی شیعر، گه یاندنی بابته تی (Theme) شیعره. له م هه لۆیسته دا شیعر نه ک ئاکام، به لکو رینگاشه. ئه گه ر وه ک مه به ست مامه له له گه ل شیعر کرا، ئه و کاته شیعر له دووریانی چه شه ی نیگاوه (Suggestive)، دوور ده که ویتسه وه و بۆ خوینهر ناوه ندیکی زمانی بارقورس ده که یه نیته. له ئه زمونی شیکردنه وه ی هه موو قوتابخانه کاند، ئه و راستیه به دیار ده که ویت که هه یچ کام له قوتابخانه و رپیازه زمانناسی و زمانه وانیه کان، نه یان توائیه شاعیر و نووسهر ئاماده بکه ن، به پیچه وانه وه، شاره زایانی له بواری ئاسته جیاوازه کانی زمان پێ گه یاندوه.

زمان وه که ده سه لاتی و دیارده ییکی هونه ری، له شیعی هاوچه ر خدا، به وینه ی بنه مایه ک و هه بوونیکی نویی تازه گه ری به رچاو ده که ویت. ده سه لاتی زمان، میکانیزی به رده وامی ئه و گرفته یه که شیعی هاوچه رخی جیهانی، له روانگه ی (زمان ئامانجه) دوو چاری بووه. تیوری زمان ئاکامه، له راستیدا هه ندی که ره ت تاکه مه به سه ته، هه ول ده دات جۆریک له چه شنه کانی لادانی ده لالی و لیلی و له تله تکردنی سینتاکسی و گری کویری ... په یدا بیته. له و کاته ی که هه ولده دریت بونیاتی زمانیکی پر له تاسه و سه رسوره ی نه ر بیته ئاراهه، به بی ئه وه ی به هونه ریک پیچه وانه ی هه موو یاسا ده ستورییه کانی زمان، هه ول بۆ دامه زراندنی بینای ئه م زمانه درایته. هه روه ها ئه م دیارده یه، جۆره گوزارشتیکی تایبه تیشی ده بیته. ئایا ئخووبی ئه م گوزارشته چییه؟ که له پیوانه درده چیت و به ناو شیعی رایه تی رووده چیت: ((شیعی رایه تی، سنووری شیوازی ئه م جۆره زمانه یه و بوونی زمانی شیعی ریش ده سه لیته و له بنه مایه کانی بونیات ده کۆلیته وه))^(۲). له پانتایی بۆچوونه کانی شیکردنه وه دا ره گه زه کانی زمان له ناو ئه م زمانه ونه، هه روه ها شیعی رایه تیش له قه سیده دا ون ده بیته. شیعی رایه تی وه ک زمانناسی، بابته که ی ته نیا زمانه. بوونی جیاوازی نیوانیشیان، به شیوه یه کی گشتی

(۱) د. محمد غنیمی هلال، النقد العربي الحديث، دار العودة و دار الثقافة، بیروت، ۱۹۷۳، ص: ۴۴۷.
(۲) علاءالدین رمضان السید، ظواهر فنیة في لغة الشعر العربي الحديث، منشورات اتحاد الكتاب العرب، دمشق، ۱۹۹۶، ص: ۱۵.

بابەتى بە شاعىر بوون، زمان نىيە، بەلكو لە جۆرە جياوازەكانىدا چەشنىكى تاييەتە. شاعىر تەنيا بە بىر كۆرۈنۈش ۋە ھەستىكى بە شاعىر داناندرىت، بەلكو لەرپىگى دەرىپىن ۋە گوزارشتە ۋە ئەم بوونە دەسەلمىندىت. بە ۋە پىيە ئەمە دەبىتتە بەلگەيەك كە شىعر زانست نىيە، بەلكو ھونەرە. ھونەرىش جۆرىكە لە بنەماي شاعىرىتى ۋە بۆ لىكۆلېنە ۋە ھەموو دياردە زمانەوانىيەكان دەروازەيەكى پىر بونىياتى شاراۋەيە^(۱).

لە بونىياتى پىستەدا، جىگۆر كىت كۆرۈن چ زۆر، چ كەم، بە فۆنىم ۋە مۆرفىم ۋە وشە، كە دياردەيەكى زەق ۋە زۆرىي شىعەرى ھاۋچەرخە، ھەز ۋە ئارەزۋى شاعىر نىيە، لە تازەگەرىدا، بۆ مەبەستى گوزارشت كۆرۈن لە واقع ۋە قۆستىنە ۋە كارىگەرىي زمان لەسەر دەق، ھەۋلىكى دىكارىي داھىنانە، بەلام لايەنى دەروونى بۆ بارگاۋى كۆرۈن ۋە شە بە مەبەستى كارتى كۆرۈن بالادەستە.

گەلى كەرەت ئەگەر ھەلبىزاردى مەۋداكانى كايە جىگۆر كى زۆر فراۋان كرا، بۆ تىگەيشتنى خويىنەر، ئالۆزىيەك ۋە لىلىيەك ۋە گرىكۆپىرەيەك دروست دەكات، بەرە ۋە كەنارى نا ئارامى پەلكىشى دەكات، لە پاستىيەكانى دوور دەخاتەۋە، بى ئاگا دەبىت ۋە بۆچوونى لەبارەي شتەكان ۋە پىۋەندى نىۋانىان پىشتىگۆي دەخات.

ئەركى زمانى شىعەر، ئاسانكارى بۆ رايەلەكانى تىگەيشتن دەكات. دەكرى بۆچوونمان ۋەبى، كە زمان بەگشتى ۋە زمانى شىعەر بە تاييەتى: ((زايەلە ۋە رەنگدانەۋەي جىھان نىيە، بەلكو جىھان ۋەنا دەكا ۋە بەرھەمى دىنيت، لەۋانەيە پىمان ۋەبىت، كە پىۋەندى شتەكان لە جىھاندا، ۋەك پىۋەندى رەگەزەكانى زمانە كە ئەو جىھانە دەرەكىيە ۋەنا دەكات))^(۲)، بەلام بە بۆچوونى (سۆسىر)، گونجاۋە ئەگەر ۋە بۆ بچىن، كە زمان ئەو ھاۋبەندىيانە بەو جىھانە دەبەخشى، كە لە خولگەكانى دەرەۋەي زمان يان جىا لە زمان دان.

(۱) بروانە: جون كوین، بناء لغة الشعر، ترجمة: احمد درويش، الهيئة العامة لقصور الثقافة، القاهرة، اكتوبر ۱۹۹۰، ص: ۴۸، ۵۳.

(۲) راجىر ۋىستىر، تويىنەۋەي تىۋرىي ئەدەبى (پىناسەيەكى پوخت)، ۋەرگىرانى لە ئىنگلىزىيەۋە، عدبۇلخالق يەعقوبى، چ: ۱، دەزگای تويىنەۋەي ۋە بلاۋكۆرۈنەۋەي موكرىان، چاپخانەي ۋەزارەتى پەرۋەردە، ۲۰۰۶، ل: ۶۷.

چيژ وەرگرتن له دهق، گهوره ترين خهسله تي داهينانه. دياره ئهم سيفه ته ش له فراوانکردني جينگوزرکيي وشه وه نايه ته دي، به لکو زماني ناسان و باو، سه رچاوه ي گه ياندي چيژه و شه قلي واقيعيه تي گه ردووني دهقه. (هؤراس) دهلي: ((له مه ودوا، ئه مه وي قه سیده هیه کی وا له که ره سه ی باو دابريژم، که دنيا ته معای ئه وه ی هه بی شتيکی وهك ئه و بهیئته کایه وه، پهنج بدا و کوشش بکات ...))^(۱). مه بهست له (دابريژم)، به کارهيناني زمانیکه، که پر بيټ له که ره سه تي جوان و وشه ی داهينان و به شيوازيکی ناسان و رهوان مامه لئهي له گه ل که ره سه تي و وشه باوه کان بکات: ((گه و ره ترين خاسيه تي چاکي زماني شيعري ئه وه يه، که پروون و ئاشکرا بيټ، به بی ئه وه ی سواو بيټ. زماني شيعر ئه و کاته باو و پروون و ئاشکرا ده بيټ، که له وشه ی رۆژانه دروست بي))^(۲).

به لام ئهم راستيه ده لاله ت له داهينان راگرتن ناکات. کرداري داهينان، هه مو و اتا و مه به ستیک ده گه يه نيټ، پيوسته شيواز ناسان و رهوان بيټ نهک وشه ی پر و اتا به کار نه يه ت. پرۆسه ی ئه فراندن له تازه گه ريدا، هه لپژاردني وشه ی پر مانا و تاسه يه نهک شيوازي قورس و گران. شاعير له شيوازي زمانه وه به دواي وشه ی داهينارودا بو ئه فراندن ده گه رپي. ناخي شيوازي ده ربرين زمانه، ژيډه ري گه و ره يي و فراواني بي ري شاعيره. مه به ست له وشه ی داهيناروي شيعر، ئه و وشانه ن پيشتر له ناو خه لک، وهک کار يکی باو نهک وهک زماني ئاسايي به کار نه هاتين، به لکو وهک وشه يه کی باو، شاعير خوي وشه که داده يني، دياره ئا له م جوړه وشانه ش زورن، به وي نه وشه ی: (((چرۆ)) بو (قوچ) ...))^(۳) به کار بيټ. ئه و زمانه شيعره ی له وشه ی ناباو ليواوليټو بيټ و به فراواني تييدا به کار بيټ، به رزي و شکومه ندي له خو ده گريټ، له ناستي زماني رۆژانه و ناخوتن سه ره پهرتر ده بيټ. که ده لپن وشه ی نا ئاسايي، سه ره جم وشه ی خوازراو و ده ستکاري

(۱) هؤراس، هونه ري شيعر، هه ميډ عه زيز له ئينگليزيه وه کردويه به کوردي، چ: ۲، چاپخانه ي چوارچرا،

له بلاوکراوه کاني کتیبفرۆشي سؤران، هه وليتر ۲۰۰۵، ل: ۲۹.

(۲) ته رستۆ، هونه ري شيعر (شيعر ناسي)، وه رگيڙاني له ئينگليزي و پيشه کی و په راويزي: عه زيز گه ردي،

چاپخانه ي گه نج، سليتماني، ۲۰۰۴، ل: ۸۳.

(۳) سه رچاوه ي پيشوو، ل: ۷۹.

کراوه‌کان که له‌حاله‌تی ئاسایی به‌دووربیت ده‌گریته‌وه. مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل تیکرای وشه ده‌ستکاری کراوه‌کان، بۆ مسۆگه‌رکردنی روونی و ره‌وانی له‌ زمانی شیعردا زه‌مینه‌ییکی زۆر به‌پرشته. ته‌گه‌ر نا‌ئاسایش له‌ ته‌نجام و کاریگه‌ری شتی ئاساییه‌وه بوو، ده‌بیته شیوازی زمانیکی شیعی، له‌زمانی شیواو و تیکه‌لاو به‌ره‌وژووتر^(۱) ده‌بیت.

بۆ زیندوویی دهق و نه‌میری شیعی، شاعیر له‌سه‌ریه‌تی خۆی به‌ زمانه‌وه ماندوو بکات، ده‌ره‌تانی وشه‌کاری بۆ ناماخی یه‌که‌می تیکست به‌کار نه‌هینیت، ته‌رکی سووک و ره‌وانی شیعی له‌ ته‌ستۆی شاعیردایه. راده‌ی تیکه‌یشتنی شیعی، کاردانه‌وه‌ی واقعیعی زمانی شیعی، که ته‌مه‌ش له‌ شیوازی گراند، کاردانه‌وه‌ی نیگه‌تقیانه‌ی ده‌بیت.

شیعی له‌ کرداری داهیناندا، خوازاویکی رووبه‌ر به‌رینه. جیبه‌جیکردنی کرداری خوازه‌گه‌لی، ته‌نیا گۆزان له‌ ده‌لاله‌ت دروست ناکات به‌لکو ده‌شیشیوینیت. بوونی ته‌م میکانیزمه‌ش له‌ تیکرای و بوونی شیعیایه‌تی زمانی شیعردا، فاکته‌ری به‌رجه‌سته‌ی له‌ناو بردن و زیندووکردنه‌وه‌ی زمانه، ئاماده‌بوونی یاسای تیکه‌یشتن له‌ زمانی شیعردا، یاسای به‌کارهینانه. شاعیر هه‌ولده‌دا ته‌و شته‌ بابته‌ییانه‌ی له‌به‌رچاوان و چه‌مکی دیاریکراویان لای خه‌لکی هه‌یه، به‌کاریان به‌هینیته‌وه به‌ مه‌رجی داهینان له‌ شته‌کان یان چه‌مکی شته‌کان بکات. به‌ نمونه، وشه‌ی (کچ) داهینانی تیدا ده‌کریت و به‌ (په‌ری) یان (مانگی چوارده) ناو ده‌بریت. ته‌وه‌ی ته‌م کاره‌ ده‌کات و یاساکی خۆنه‌ویست (عفوی - Spontaneous) ده‌شکیینی و زمانیکی تازه به‌ ده‌لاله‌تیکه‌ی تازه‌وه دروست ده‌کات، زمانی شیعی. که‌واته ته‌زموونی زمانی شیعی له‌ کاری داهیناندا، پرۆسه‌ی دامرکاندن و ژیاندنه‌وه‌ی زمان ته‌نجام ده‌دات.

لیکۆلینه‌وه له‌ دهق، دیارده‌ی په‌سه‌ند و ناپه‌سه‌ندی دینیته به‌ریاس و لیکۆلینه‌وه. ته‌گه‌ر شیعیایه‌تی له‌گه‌ل زمانی شیعی ناوینته‌ی یه‌که‌تر بوون، ته‌وا چیژیکه‌ی رۆحی ده‌به‌خشیت و کاریگه‌ری له‌سه‌ر خۆینه‌ر چالاک ده‌بیت. له‌ ده‌قی ناپه‌سندا، زمانی شیعی ناتوانیت شیعیایه‌تی به‌خۆی موتوربه‌ بکات، هه‌رچه‌نده له‌ قالا (فه‌زا) یاساکی زمانیشدا بیت، جووله‌ی کاریگه‌ری سست ده‌بیت، په‌شیوی گه‌ران به‌دوای مانادا

(۱) ته‌رستۆ، هونه‌ری شیعی (شیعی ناسی)، ل: ۸۳، ۸۴.

نابینریت. شیعره که له دایک دەبیئت، بۆ ئاشکرکردنی ماناکان رەوتیتکی خیرای نابیت. ئەم دوو جۆرە تەرزە شیعرە، دوو دژی دژ بەیەکن، شیوازگەری لەیەکتریان هەلداویت. چەقی جەوهەری شاعیر، لەناو بازنەمی زمانی قەسیدەکەى خۆیدا، ناکریت شیواز لەفۆرمى خەملاندنی رێژەى سیمایەکانى شاعیر دیاری بکریت، هەرۆک چۆن ناشلویت ئەم دوو لایەنە فرامۆش بکرین^(۱).

چەند جیهانی قەسیدە هەمەپەنگ بیئت، لەپشت تیکرپای وینە و شیۆه و بابەتە فراوانەکانەوه رایەلێکی پەنھانی هەیه، ناوەندیکی نەبینراو لەخۆدەگریت، مۆتیقیکی سەرەکی دەبینریت، بە چەشنیک لە چەشنەکانى وەك داینەمۆى بنەرەتی جیهانی تیکرپای شیعرى، یاخود رەگەزەکانى خەیاڵ لەکاردايه. مۆتیقیك، کە بە ئاسانى خۆى ئاشکرا ناکات و لەناو رەگەزەکانى دیکە، خۆى بەدیارناخت یان بە ئاسانى لەناو تیکچرژاوى بەرھەمەکە دەستنیشان ناکریت. بۆیە لەکاتی ناواخکردنی هەر دەقیکی شیعرى، شیوازگەرى لە رەخنەى بونیادگەریدا، کار لەسەر دوو تەوهرى سەرەکی دەکات. ئەوانیش، تەوهرى سەرخان و ژیرخانی شیعرن.

بونیاتی سەرخان لەدیاریکردنی جۆرى شیعر و بابەت رۆلێکی بەرچاو دەبینى، وپرای ئەمەش، گرنگی بە شیواز و شیوازی ریکخستن و دووبارەکردنەوهى فۆنیم و وشە لە ئاستى ئاسۆیی و ستوونى دەدات. هەرۆهەها هەولەدەدات وینە شیعرییە هاوتەریبەکان و دژبەیه کەکان... بەدیار بخت. بونیاتی ژیرخان لیکۆلینەوه لەبارەى چیهەتی زمانى دەقەکە و بارگاوى بوونی بابەتەکانى شیعرایەتی و بنەما و بونیاتی داھینان... ئەنجام دەدات. جگە لەمە سەتتەرى واتا دیاری دەکات و رایەلەکانى واتای واتا و گرنگی رۆلێ سیمانتیک و کاریگەرى تیۆرەکانى سیمانتیک لەسەر دەقى شیعر بەدیار دەخات. چۆنیتی کارى هەلۆهشاندنە و گرنگی و زیانی لەسەر دەقى داھینراو و بنەمای چەمکی تازەگەرى... لەکارى ئەم تەوهرەدايه. سەرەپای ئەمانەش ئەرك و چۆنیتی کارى یەكە پیکهاتەکانى زمان و دەستوورەکانى ئاستى زمان و لادانى زمان و مراندن و

(۱) د. ابراهيم خليل، الاسلوبية ونظمية النص، المؤسسة العربية للدراسات والنشر والتوزيع، بيروت، عمان، ۱۹۹۷، ص: ۷۵.

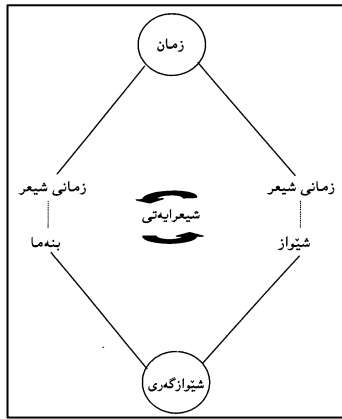
زیندوو کردنه وهی زمانی شیعر و لیکۆلینه وهیان له باره‌ی ته‌نجام ده‌دات. دواتریش پیوه‌ندی نیوان لایه‌نه‌کانی تری زانستی ده‌رووناسی و کۆمه‌لناسی و میتۆلۆژیا و ته‌شرۆپۆلۆژیا، له‌سه‌ر تیپکرای قه‌سیده و زمانی شیعر دیاری ده‌کات.

هه‌ر له‌ته‌وه‌ری ژێرخانی شیعردا، دوو ناسته‌نگ یه‌کانگیرن، یه‌که‌میان: ناستی واقیع بینی، هه‌موو شته واقیعییه‌کان له‌ناو ده‌قی شیعردا به‌زمانی شیعر ده‌رده‌بهردرین، شیواز ئاوینه‌ی راسته‌قینه‌ی ده‌نوینیت. دووه‌میان: ناستی پیوه‌ندییه. مه‌به‌ست پیوه‌ندی دال و مه‌دلوه‌له. زمانی شیعر پیوه‌ندیکی ئۆرگانیکی له‌نیوان دال و مه‌دلوه‌ل دروست ده‌کات، گواستنه‌وه‌یه‌کی ده‌روونی به‌رانبه‌ر به‌بابه‌ت جیبه‌جی ده‌کات بۆ ته‌وه‌ی بیته‌ دیارده‌ییکی زه‌ینی که له راستی سه‌رچاوه‌که‌دا هه‌ستی پی بکریت.

شیعر پێش له‌دایکبوونی بیر، وه‌ک که‌هسته‌ییکی به‌رای له‌ناو کایه‌ چالاکه‌کانی زانینی (Love) خه‌یالی میتشکدا وینه‌ی ده‌کشیت. سروشتی پێداچوونه‌وه‌ش، گه‌لله‌ی دوا وینه‌ی رێکخوا سازده‌کات. به‌لام ته‌م پرۆسه‌یه ده‌سته‌وه‌ستان ده‌هسته‌یت و توشی هه‌ره‌س ده‌بیت، ته‌گه‌ر زمانی شیعر له‌ ده‌برین و گه‌یانندی واتادا ئاماده‌باشی نه‌بیت. جگه له‌مه‌ش، میتۆدی نه‌خشانندی وینه‌ی فکرییه‌کان یان شیوازی ته‌واوی ئیستیتیکای ده‌قی شیعره‌که، ده‌سه‌لاتی زمان نیشان ده‌دات. پیوه‌ندی کاریگه‌ری نیوان وینه‌ی کایه‌ زانینه‌کانی شیعر، له‌ سنووری جوگرافیای میتشکدایه، پاشان ئاماده‌کردنیان و دواتریش نه‌خشانندیان له‌ شیوازدا، ده‌برپینیشی ته‌رکی خودی زمانه. ته‌م راستییانه ته‌مه ده‌سه‌لینن، که‌ کاری جیبه‌جیکردنی کرداری سه‌رخان و ژێرخان، زمانی شیعر تی‌کسته شیعرییه‌که‌یه.

شیواز دیارده‌ییکی زمانه، شیوازگه‌ری مامه‌له له‌گه‌ل شیوه‌ جیاجیاکانی شیواز ده‌کات، زمانی شیعریش مامه‌له له‌گه‌ل جووری گوزارشتی داهینانی تی‌کستی شیعر ده‌کات، ته‌گه‌ر شیواز به‌ نیازی ئیستیتیکا، وه‌ک لایه‌نیکی چالاکیی زمان به‌کاربیت، ته‌وا شیوازگه‌ری وه‌ک بنه‌مای پیوانه‌یی بۆ ده‌قی زمانی شیعر، به‌ ناوه‌ند داده‌نریت. ته‌م ناوه‌نده‌ش دوو جه‌مه‌سه‌ره، یه‌کیکیان زمانی شیعر له‌ شیوازی شیوازگه‌ریدا، ته‌ویتریان

زمانی شیعر وەك بنه‌مای بیری قوولێ شیوازگه‌رییه. زمانی شیعرایه‌تی، شیوازی شیعره، هه‌موو لایه‌نه‌کانی تری شیعر به‌بێ زمان مه‌حاله^(۱).

پروانه ئەم هیلکارییه زیاتر مه‌به‌ست پروون ده‌کاته‌وه:

شیعرایه‌تی له بونیات و پیکهاته‌ی خۆیدا، شیعر راقه ده‌کات. زمانیش وەك زانستیک، بنه‌ماکانی خۆی ئاشکرا ده‌کات و شروقه‌ی پراکتیکی به‌رانبه‌ر به‌خۆی ئەنجام ده‌دات، له‌تیکرای ده‌ره‌تانه تیکچرژاوه‌کاندا، له شیوازگه‌ری راقه‌ی خۆی ده‌کات. واتا ئەو ناوه‌ندانه‌ی که زمان ده‌یانکاته رایه‌له‌کانی توکمه‌یی ده‌قی شیعر، له‌لایه‌ن زمانی شیعره‌وه راقه ده‌کرین.

له ئەده‌ب به‌گشتی و له شیوازگه‌ریش به‌تایبه‌تی، هه‌موو ئەو بابه‌تانه‌ی ده‌که‌ونه به‌رباس و لیکۆلینه‌وه، یان رۆلێان له واقیعی پیکهاته‌ی توخمیدا هه‌یه، یان خۆیان یه‌که‌ی پیکهاته‌ییان هه‌یه. جگه له‌مه‌ش، ئەو یه‌که‌ پیکهاتانه، چ له‌بنه‌ره‌تی پیکهاته‌ی خۆیان، یان ئەوانه‌ی که پێوه‌ندیان پێوه هه‌یه، رۆلی به‌رده‌وامیان ده‌بی‌ت. زمانی شیعریش وەك ماده‌یه‌ك بۆ بونیاتنانی سیستمی شیعر به‌کار دێت، شیعریش له‌به‌ر فراوانبوونی زمان له‌ناو سیستمی خۆیدا پیکهاته‌یه^(۲).

له‌زانستی شیوازی ره‌خنه‌ی هاوچه‌رخدا، قه‌سیده تا کورتتر و خه‌ستتر بی‌ت، زمانی شیعر بۆ دۆزینه‌وه‌ی چه‌قی واتا و ئاشکرا‌بوون بێ ئه‌رکتر ده‌بی‌ت. تیکستی شیعر کورت له‌ به‌راییدا، ماوه‌یه‌کی سنووردار بۆ چالاکی خۆی ده‌ستنیشان ده‌کات، پاش

(۱) جوبین کوین، النظرية الشعرية، الجزء الثاني (اللغة العليا)، ترجمة وتقديم وتعليق: الدكتور احمد درويش، دار غريب للطباعة والنشر والتوزيع، القاهرة، ۲۰۰۰، ص: ۳۷۰، ۳۷۱، ۳۸۰، ۳۸۴.

(۲) رولان بارسارت و آخرون، في اصول الخطاب النقدي الجديد، ترجمة: احمد المدني، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد، ۱۹۸۶، ص: ۳۲.

له داىكبوونى، له ئاقارىكى بچووك و تايبه تدا، زمانى شيعر ده لالهت و ئىستىتايى كاي خۆى ئاشكرا ده كات.

له چه مكى قه سىدهى كورتدا، وشه به په له مانا ده به خشى و وينه ش به خيترايى به ره و رهمز ده روات، بابه ته كانيش له ناو سىستىمى خۆيان ناواخنى ده لالهت ده كه ن. له قه سىدهى كورتدا زمانى شيعر جووله يه كى خيتر و ئه ندازه يى رووه و واتاي ده بيت، زور كه رده ت چييه تى ده قه كه، به چند وينه يه كى ئاسويى و ريك خۆى ئاشكرا ده كات، زور جارانيش ماناي گه وره و فراوان له دواى وشه دا ده بيت. كه واته لي ره دا زمانى شيعر چالاكييه كى دووجه مسه رى هه يه. يه كه م: شيوازي كورت و خه ست، دووه م: له ده لاله تدا واتاي فراوان و به ر بلاو ده به خشيت^(۱).

ره خنه ي بونى دا گه ريبى زمانه وانى، گرنگييه كى زور به ماكه كاني بير و هزرى دارشتن ده دات، شيواز گه رى به جه وه رى بابه ت ده ژمي ريت. ئه و بير و باوه رده ش په سه ند ده كات كه پيوه ندييه سيگوشه يه ك: (زمان، ئه ده ب، شيعر) دروست ده كه ن: ((ئه ده ب و شيعر، سه رنج بو سروشت و بنه ما و تايبه تمندييه كان و هوكاره چالاكييه كان و توانستى زمان راده كيشن. هه ر ئه مه شه واى كر دووه، زور له شاعيران له سه ر رايه له كاني بونى دا گه رى، پيوه ندييه كى راسته و خزيان به فوژماليسته وه هه بيت))^(۱).

(ريقاتيتر) و (جاكسون)، له سه ر هاوسه نگوونى هاوكيشه ي نيوان زمانى شيعر و شيواز گه رى، له بونياتى زمان و ئه ده بدا، واى ده بينن كه جياوازي نيوان شيواز گه رى و ئه ده ب و زمان، جياوازييه كى ديار ده يى و رووپوييه زياتر له وه ي واقيعى بيت. له به ر ئه وه ي شيواز گه رى زمان له چوار چيوه ي تيؤرى به ره مه مه كاندا خۆى ده نويتى، به لام شيواز گه رى ئه ده بى، بالئى پراكتيكي به ره مه مه كان ده گريته وه. هه ر له به ر ئه مه شيواز گه رى زمان، له پيناو هه له پينانى سيفه تى شيوازي زماندا - كه بابه تيكي زور گرنگى شيواز گه رى هاوچه رخه، پيوسته ئاور له بابه تى ئه ده بى بداته وه... زانستى

(۱) به ختيار عه لى و ئه وانى تر، تيريزه كان و شيعرى شيركو بينكس، له بلاو كراوه كاني بنكه ي ئه ده بى و

رووناكبيرى كه لاويژ، چ: ۱، سليمانى، ۱۹۹۹، ل: ۷۰ - ۷۱.

(۲) رامان سلدن، النظرية الادبية المعاصرة، ترجمة: سعيد الغانمي، ط: ۱، دار الفارس، عمان، ۱۹۹۶،

ص: ۹۰.

شیوازی ئەدەبی: ((بۆ ئەوەی زیاتر بپێتە شتیکی پرۆگرامگەلی و بابەتگەلی، لە هەموو لایەنیکدا پێویستە پشت بە زانستی شیوازی نوی بپەستیت))^(۱). هەر بۆیە هەولێدراوە توێژینه‌وه‌ی پراگماتی (Pragmatic) لەبارە‌ی کاری پێوه‌ندییه سوودبه‌خشه‌کان، بۆ ئەو رەگه‌زانه‌ی که شیواز له ده‌قی ئەده‌بیدا پشتی پی دهبه‌ستیت، ئەنجام بدریت. سه‌رجه‌م پێوه‌ندییه ئه‌رکییه‌کانی زمانی شیعەر، له شیوازگه‌ری نویدا، بواره‌کانی دیاری کراون. نه‌ک به‌ ته‌نیا لایه‌نی تیۆری، به‌لکو هه‌موو ئەو راستییه تیۆریانه‌ی که شیوازگه‌ری له به‌ره‌مه‌کانی ده‌قی شیعری پشتیان پی دهبه‌ستیت، پراکتیک بکری، له هه‌مان کاتیشدا پشت به هه‌موو پێوانه و ئەندازه‌یییه‌کانی ده‌قی شیعەر دهبه‌ستیت.

بۆ پێوه‌ندی ئاسایی و رۆژانه‌ی ناو خه‌لک، زمان گونج‌اوترین رینگایه. سروشت و میکانزمی ئەم کاره، له هه‌موو تاکیکی کۆمه‌لدا به‌دی ده‌کریت. جگه‌ له به‌ده‌ره‌وه‌یستی (ضروري – Necessary) ئەم دیاردیه، ده‌لاله‌تیکی دیکه‌ له ئاشکرکردنی هه‌موو نه‌ینیه‌کاندا بوونی هه‌یه، یان ئەو ده‌سه‌لاته‌ی که له گوزارشتکردندا له بابەت و حاله‌تی ئاسایی به‌ره‌و ژوورترین به‌شداره.

شیوازگه‌ری سه‌لماندوویه‌تی که: ((زمان وه‌ک پێوه‌ریک، پێشبینیه‌کان له پروودان و روونه‌دان ئاشکرا ده‌کات))^(۲). ئەو زمانه‌ی که خاوه‌نی ئەم بنه‌مایه‌ بیت، زمانی شیعره. له هه‌موو چه‌شنه‌ زمانه‌کانی تر جیا‌ده‌کریته‌وه و سه‌رپه‌رتیشه. ئەو بواره‌ی به‌ها بۆ ئەم زمانه‌ پر له‌ بۆهاتنه‌ داده‌نیت، شیوازگه‌رییه. به‌و پێودانگه‌ زمانی شیعەر و شیوازگه‌ری، پێوه‌ندیکی نینگاییان به‌یه‌که‌وه هه‌یه.

شیعەر بارستاییکی زمانه، کاریگه‌ریشی زۆر له زمانی ئاسایی پتره. ئەگه‌ر به‌ پێی ئەم تیۆریانه‌ بروانین، ده‌بینین زمانی شیعەر به‌ رینگای هه‌مه‌جۆر ریکخراوه. کاتیک که لیکۆلینه‌وه‌ی زمانه‌وانی له‌سه‌ر شیعەر پراکتیک ده‌کریت، به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی بنه‌مای

(1) Ductor O and Todorov, Encyclopedic Drctienary of the Sciences of Language Translated by Catherine Porter, the Johns Hopkins, Unversity Press Baltimore U.S.A.T 1983, P 73.

(۲) د. نبیل عبدالهادی، د. عبدالعزیز ابو حشیش، د. خالد عبدالکریم السندي، مهارات في اللغة والتفكير، ط: ۲، دار الميرة والنشر والتوزيع والطباعة، عمان، الاردن، ۲۰۰۵، ص: ۲۶.

ئەو راستىيانە دەستدەكەون، كە دەبنە جياوازى نيوان بونياتى پىزىمانى شىعەر و زمانى ئاسايى (پۇژانە): ((لېرەو ە بۇمان دەردەكەوئىت، بە ھارىكارى پىزىمانىكى ديارىكارا و تايبەت بە زمانى ئاسايى، كۆمەلە رىزبەندىكى شىعەرى بەرھەم بەئىت، كەچى بە پىچەوانەى ئەمە، لەسەر ھەمان رىزبەندى پىويستى پىشتەر، ناتواندريت رىزبەندىكى ترى شىعەر بەرھەم بەئىت))^(۱).

شاعىرى ئەلمانىيى (ھولدرلین)، دەئىت: ((كار و دەسەلاتى زمانى شىعەر بە وشە گۆرپىن، ەەرچەرخانى جىهان دىئىتە ئاراو، شىعەرىش خاوەن واقع دەبىت ئەگەر سنوورى زمانى ھاوتەرىب لەگەل بۆچوون و تىگەشىتمان درىژ بىرئىتەو. (ھايدگەر) پىش لەبارەى مەزنى شىعەر دەبىت: بە وشەكانى زمان بوونەوەر دادەمەزىندريت))^(۲). ئەم راستىيە دەلالەت لە ھەموو ئاخاوتنىك و دەرىپىكى فزەبى ناكات، بەلكو ئەمە بەرانبەر ھەموو پىكھاتە شاراوەكان و ئاشكراكان رۆلى جىھانبىنى شىعەر دەگرىتەو كە بە ورتە و فزەى ئاسايى مسۆگەر ناكريت، ھەر بۆيە زمانى ئاسايى و پۇژانە، ھەلدەدات لە دەورى ئەم ھۆكارانەى كە ماىەى وئىناكردن و جىھانبىنىن كۆ ببىتەو.

قوولئى دەلالى لە بىرى دەربراوى شىعەردا، لە ناخى واتاى دەلالى وئىنەى شىعەرى يان رستەى تەواوى چەمك بەخشى سىنتاكسىدايە. لە راستىدا، ھاوسەنگ بوونى راستى گەياندى رستەكە و بارگاوى بوونى بە واتا لە بونياتدا، بۆ چىبەتى — ماھىەتى، بەرزى زمانى شىعەر دەگەرپتەو. نىشاندانى شىواز، لەھەرىكە لەم دوو مەبەستە: (راستى و واتا)دا، كە خالى ھەلوەستەن، بۆ دەرتانى وئىنەى جوانى پر لە وئىناكردن و جىھانبىنى زمانى شىعەر دەگەرپتەو، دوو تەرزە شىوازى وئىنەش ديارى دەكات: وئىنەى (نەگونجاو)، وئىنەى (زىادەرپى). يەكەى بونياتى ھەرىكە لەم دوو تەرزە شىوازە، بۆ جوانرپىكى سىفەتكارى (وصف) پىاھەلدان (نعت Description) دەگەرپتەو. ئەمەش لە رىگەى زانىنى كارى راستەقىنەبى پىاھەلدان جىبەجى دەبىت و لەيەكتر جىادەكرىنەو. وئىنەى نەگونجاو چ لەبارەى ەسفاكارى پىاھەلدان يان چ لە لايەنى

(۱) سويل ر. ليفن، البونيات اللسانية في الشعر، ترجمة: الولي محمد، التوازني خالد، منشورات الحوار الاكاديمي، مطبعة فضالة، المغرب، ۱۹۸۹، ص: ۱۵.

(۲) د. صلاح فضل، الاساليب الشعرية المعاصرة، ط: ۱، دار الآداب، بيروت، ۱۹۹۵، ص: ۵۹.

پالپشتیکردن بۆ به دیارخستنی پیاھەلدان ((ئەو نە گونجاوییه ناگەیه نیت ئە گەر لە ڕینگای کاری ڕێزمانی بە مەبەستی دیارخستن نەبێت))^(۱). بۆ نمونە وینە: (چاوی سپی)، لە حالەتی بەراوردکردنی دژی (سپی) بۆ دەلالەیی راستی گەیاندن، لە بونیاتی پیکھاتەیی فیزیۆلۆژیی چاودا: (رەش، شین، کەسک، قاوەیی ...)، وینەکی نە گونجاو. ھەر وھاھەڵەتی ئاماژە بۆ دیارخراوی کەسی، لە چەمکی سیمانتیکی سینتاکسیدا، بۆ ھەمان نە گونجاوی تەرتیبی جوانپێکی زمانی شیعەر دەگەرێتەو.

تەرزى دووھم، کە زیادەپۆیی پیاھەلدان و ھەسەفکردنە (المبالغة النعتية Exugg Overstatement Description) ھەسەفکاری سینتاکسیدا ڕەنگەداتەو و داینەمۆکەشی بۆ زمانی شیعری وینە کە دەگەرێتەو. ڕستە: (پیشی ھەک چۆرە شیر)، ھەسەفکاری پیاھەلدانى زیادەپۆیی، ھەسەفکردنی (پیش) بە (سپیتى شیر) دەگەیه نیت. لەم وینە شیعرییەدا گونجان ھەیه، بەلام گونجاندىکی پر لە دەلالەتی زیادەپۆیی، چونکە لیکچوواندنی دوو بونیاتی جیاوازنامیز: (پیش، شیر)، چەمکی زیادەپۆیی بەخشن. یە کەمیان فیزیۆلۆژی و ئەویتریان بنەرەتی. بەرانبەرکردنی ئەم دوو بونیاتە جیاوازە، واتایى (رەنگى)، بەرزى زیادەپۆیی ھەسەفکارییە. جگە لەمە، دەلالەتیکى ھەرگیزی نییە، دەلالەتی تریش بە ھەمان چەمک لە: (کلۆبەفر، سپی کافوور...) بۆ ھەسەفی سیمانتیکی ریشە. ئەوھى لیرە پتویستە بوتریت، راستى و گونجاندى ھەسەفکردن، ھەمان راستى بۆ دیارخەر و دیارخراو دەگەیه نیت. زمانی وینەى نە گونجاو و وینەى زیادەپۆیی، لە بارى ئاسایی دەر دەچیت، کاری پر مەبەستیش تەنیا نیشاناندانی دیارخەرە کە وینە و دەلالەتی خوازیی وەر دەگریت.

زۆر جار زیادەپۆیی و نە گونجان، تیگەیشتنی لادان یان ھەلگەراوھ ناگریتەو، لە ڕێپۆی تەوژمی ھەسەفی ئاسایی ئاوەژوو نابیتەو. ئە گەر لە فریزی: (پتواسى ترش) و (پتواسى ناترش) وردبینەو، دەبینین جیاوازیکی سەرھەکیی زمانی لە ناوەرۆکیاندا بەدی دەکریت. لە یە کەمیاندا، ناتواند ریت سنووری کاری ھەسەفکاری دیاری بکریت. لەبەر ئەوھى دەلالەتی ھەسەف بۆ ھەند و گشتە. بەلام حالەتی دووھم، سنوورکیشانی ھەسەف ئاسانە، چونکە کاریکی ئاسایی ھەسەفی ناگەیه نیت، بەلام لە چەمکی خەبەرداندا،

(۱) جون کوین، النظرية الشعرية، الجزء الثاني (اللغة العليا)، ص: ۳۳۸، ۳۳۹.

دهبیتته پروالته تیکی ئاسایی. بهو مه بهسته ئه گهر له حالته تی مه بهستی ده لالی نه بیت ته نیا هه وئدان بیت، قالبی هه لگه پاندنه وه وهرناگریت. له شینوازه ریدا بنه مای ته واکه ری کاری ژیرخان، ده لاله تی جوانرپکی (ته رتیبی) زمانی شیعر ده گه یه نیت^(۱). ریزمانی رسته سازی ئاستیکی سه ربه خو و گرنکی زمانه، دیاریکردنی زمانی شیعر له ناو ئه م ئاسته دا، ئه مرۆ خالی به رنامه ی کار و گفتوگو کردنه. ریبازی زمانناسیی گوێزانه وه لایه نگیری ئه م دیارده زمانییه ده کات، به پیچه وانیه ی ریبازی به ره مه یه نسه وه که گرنگییکی پیوستی پی نادات. ریبازی یه که م، زۆر له وه مه سه له یه قوول ده بیتته وه. به به راوردکردنی زمانی شیعر له گه ل په وان بیه ژیی کۆندا، ده بینین دیاریکردن بو ده ستنیشانکردنی جیاکاری واتایی، له نیتوان وینه ی ده لالی خواراو، وینه ی پیکهاته یی رسته سازی زمانی شیعر سیفه تیکی ئاسان و ساده یه. له م باره دا که (هه لگه پانه وه Revesal) به دیارده که ویت، له دوخی رسته سازیدا ده بیتته لادان^(۲).

له زمانی کوردیدا وهک نمونه، دیارده ی هه لگه پاندنه وه له باری راستیی گه یاندندا، له جوانرپکی یه که ی ریزمانی بو سیفه ت به خشین، ده بیتته گوپانی ده لالی: ((کوری پاشا، ژنی مه لا))^(۳)، به هاریکاری مؤرفیمی (ی) خستنه سه ر، مانای لیکسیکی دیارخه ر و دیارخراو ئاشکرایه، که (کوری پاشا) یه، هی یه کیکی دیکه ی وهک: ((ماموستا، فه للاح، کتیبفرۆش...)) نییه، ژنه ش، ژنی مه لایه و هی: (قازی، سه وه فرۆش، باخه وان...) نییه. له دوخی گوپینی شوینی دیارخه ر و دیارخراو به لابرندی مؤرفیمی (ی) خستنه سه ر و ده رکه وتنی ناوبه ند له هه ندی باردا، چه مکی ده لاله تیکی ژیراویژیر له

(۱) جون کوین، النظرية الشعرية، الجزء الثاني (اللغة العليا)، ص: ۳۳۹.

(۲) لادانی رسته سازی له دیارده ی هه لگه پانه وه دا، بو تایه ته ندی هه ر زمانیک له زمانه کانی جیهان ده گه ریتته وه، ئه م تایه ته ندییه ش، په یوهسته به چۆنیه تی پیکهاتن و کاری بونیاتی زمانه که. بو زانیاری زیاتر بروانه:

Louis Hjelmslev the Applications of Linguistica to the Study of Poetic Language, 1960, P, 862.

(۳) محمهد مه عرووف فه تتاح، خۆیه تی له زاری سلیمانیدا. گوپاری (کۆری زانیاری عیراق - دهسته ی کورد)، به رگی: ۷، به غدا، ۱۹۸۰، ل: ۱۶۹، ۱۷۲.

وہسفا دیتہ ئاراوہ. ئہویش تیگہیشتنہ لہ سیفہتیکی دہلالیسی شاراوہ، کہ لہ شیوازگہریدا شیعر دہوری تیدا دہبینیت و نہینییہ کہ ئاشکرا دہکات. (کوپرہ پاشا) و (مہلاژن)، سیفہتیکی دہلالہت لہ تاکی بنہرہت بۆ یہ کیکی خوازراو دہہینی. کوپرہ پاشا بہ مانای سیفات و ئہدگاری و ہک کوپری پاشا وایہ، کہ لہ بنہرہتدا کہسیتی بۆ خوازراو ہیچ پیوہندیکی ئورگانیکی لہ گہل مانا لیکسیکییہ بنہرہتہ کہدا (کہسیتی لی خوازراو) نییہ. (مہلاژن)، بونی سیفہتی ژنی مہلا لہ یہ کیکی دور لہم پیوہندییہ پیاہہلڈانہ، لہ وەرگہرانداندا و ہک یاساییکی ریزمانی خۆی دہنوینی، دہشتوانین: ((تامازہ بہ ریسایہ کی نہ گور بکہین، کہ توانستی دہستوری ہہیت. لہم بارہدا ہہموو سیفہتہکان مانای بنہرہتی خۆیان دہپاریژن، بہ لام بہ ہہلگہراندنہ و دیان، واتا، گورینی شوینی دیارخہر و دیارخراو، ئہوا واتایہ کی دہلالیسی سیفہتی و ہر دہگریت))^(۱).

لہ بونیاتی زمانی شیعردا، لہ قہلہ مہرہوی روالہتی ہہلہوہشاندنہ و ہی یاسای رستہ سازی، واتا گوری دیار دہیہک بہ شیوازی قہسیدہ دہبہ خشیت. بۆ دہلالہتیکی خوازراو یان لیکچوون، یان ہہر رہ گہزیک کی دیکہ ... سیفہتی چالاک کی زمان، لہ نیشانان کی تیگہیشتنی سنووری دہسہلاتی واتا، سیفہتی بنہرہتیہ.

دیاردہی جیاوازی شیعر لہ گہل بہ شہکانی تری ئہدہب بہ تایبہ تیش پەخشان، تہنیا لہ کیش یان بہرز و ریکی ریتی موسیقادا نییہ، بہ لکو جیاوازییہ کہ لہ چوینیتی زمانی دہقدایہ. لہ زانستی شیوازدا، شیعر سیستمی زمانی ئاسایی پیڑہ و ناکات. ہہروہک (ئہدوینیس) لہ بارہی دہقی شیعی ہا وچہرخ لہ تازہ گہریدا، بۆچوونیک کی تایبہتی دہر دہبریت و وای دہبینی، شیعر بہ زمانی خۆی لہ سیستمیک کی تایبہ تیدا، وشہ لہ دہلالہتدا، بہ رہہندی نہژادی خۆی دہزانیٹ. بہ پیچہوانہی زمانی پەخشان، زمانی شیعر زمانی تامازہی و رہمزییہ. زمانی شیعر پیویستہ لہ ئاسایی و روونی بہ دوور بکہویتہوہ وشہ لہ شیعردا: ((دہبیتہ وینہیہ کی دہنگی و بہ پلہ تیگہیشتن دہدا،

(۱) جان کوین، النظرية الشعرية، الجزء الثاني (اللغة العليا)، ص: ۳۴۵.

زمان به گشتی له بهر ئه وهی پابه نده به گشت ديارده كانی كۆمه لایه تیی سروشتی، به بهرده وامی له گۆراندای ده بیته، ئه م گۆرانه ش لایه نئامیژه . چونكه ئه وهی نه گۆرپه ت به ته نیا: ((فه ره نگی زمانه، به و پیه ی، كه زمان به بی دهرهاو یشتنی ره خیک، له هه موو كار و چالاکی به ره ه می مرۆقی به شدار ده بیته، به لام سیستمی ریزمان، به شیوه یه کی زۆر سست نه بیته ناگۆرپه ت. ئه م ديارده هیدیه ی ریزمانیش، بو چاكسازى و نوپكرده وهی به ند و ئاسسته كانی ریزمان ده بیته))^(۱).

لایه نی ریزمان به شدارى بارپیکى زۆر گرنگ ده كات، ئه ویش زمانى شیعی قه سیده یه، كه گوزارشت له بونیاتی ژیریته ده كات، له لایه نی پیکهاته، یان ژیریته، وشه نرخى بو داده نیته و هه لیده سه نگی نیته. وپرای ئه مه ش ئه م به ها و هه لسه نگانده، ئاواز له رپه ت، وینه هه ستیاره بی ورته كانی ش ده گریته وه^(۲).

زمان له هه موو كار و جوړی چالاکی مرۆقی ره نگی داوه ته وه. (مالینوفسکی) ئه نثرپۆلۆژناس ده بیته ت: ((زمان به ته نیا هو كاری تیگه یشتن و پیه ندی نییه، به لكو له كار و چالاکی و ره وشتی تاكدا، ئه لقه یه کی ئاماده باش و به شداره، به ته نیا ئاوه ژووی كاردانه وهی بیر و ئاوه ز نییه))^(۳). هه ر بویه شه زمانى شیعر به به شیک له پششكه وتنی زمانى ئاسایی داده ندریت، ره نگدانه وه شی له به ره ه می ئه ده بی و فۆلكلۆرى كارپیکى ئاسایی و زیندوو، به گۆرانی شیوازی ش داده ندریت.

زمانى شیعر دیالیکتیكه له زمانى گشتی. ئه و هه لۆیستانه ی كه زمانى گشتی له شوینی كار و چالاکی مرۆقی وه ریانده گریته، هه موو بواریك ده گریته وه، پانتایی رازاندنه وهی زمان له خو ده گریته. زمانى دهربرین و هه ره وه زی كۆمه ل، ره نگدانه وه و ده ستنیشان كردنی جوړی كار یان موسیقا یان پیه شه ده گیه نیته. وشه كان زۆر به ئاسانى له بازنه ی چه مکی چالاکیه كاندا ده سوورپینه وه و موړكى ئه و ئیشه هه لده گریته كه

(۱) محمد الاسعد، مقالة في اللغة الشعرية، ط: ۱، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، ۱۹۸۰، ص: ۱۴.

(۲) ارشيبالد ماكليش، الشعر والتجربة، ص: ۵۱.

(۳) محمد الاسعد، مقالة في اللغة الشعرية، ص: ۳۷ - ۳۸.

ئاويزانى دەبىت. زىمانى شىعر لە بەيت و گۆرانى و تەنانەت مۇسقىشدا^(۱)، ھەمان شەقل دەگەيەنەت و دەبىتە پەنجەمۆر و لىتى دانابرىت، چونكە جياكارى ھەموو دياردەبىكى پراكتىكى و چەشنەيى زىمان، زىمانى دەربىرپىن و گوزارشتكردن (شىعر)، تىيدا بەشدارە^(۲).

(۱) د. ابراهيم السامرائي، فقه اللغة المقارن، المكتبة العصرية، بيروت، ۱۹۶۸، ص: ۵۶ .
(۲) زىمان، گوزارشت لە دەربىرپىن چىن و تويز دەكات، ھەر لايەنە بۇ مەبەستى لە تايبەتەندىيە كانى خۇي بە كارى دەبىت. جىگەي ھەلوئىستى كار و چەشنى چالاکى، رۆل لە كارى ھەمەجۆرى زىمان (زىمانى دەربىرپىن كار) دەبىت. لىكۆلىنەو جياوازەكان لەبارەي ھۆزەكانى ئوسترااليا و ھىندە سوورەكانى رۆژئاوايى، بەدەريان خستووہ كە زىمانى راوچىيەكان، لەگەل زىمانى كشتوكالىيەكان مۇسقىيان جياوازە. ناواز و دەربىرپىن زۆر بە ھىمنى لەگەل جۆرى كارەكان ھاوسەنگ دەبن. بىروانە: (بەراويزى ژمارە ۱، ل: ۱۵۱). ئەم دياردەيە گشتىيە ھەر نەتەويەك بەپىي تايبەتەندى زىمان و ژىنگە و جوگرافياوہ، جۆرىك لە تايبەتەندى دەربىرپىن خۇي ھەيە. ئەگەر لە كولتورى كوردى بە تايبەتەش لە ئەدەبى فۆلكلۆر وردىيەوہ، دەبىن تايبەتەيىكى دەربىرپىن زىمانى كار و ھەرەوہزى كوردى بەدى دەكەين. دەربىرپىن زىمانى گۆرانى، كە ئىمە بە (زىمانى شىعرى گۆرانى) دەزانين، لە جياكارى جۆرى چالاكىدا، نىشانەي دياردەي ھەرەوہز دەگەيەنەت. بە وىنە، ناواز و رىتمى زىمانى گۆرانى (دروينەكردن)، لەگەل ناواز و رىتمى زىمانى ھەرەوہزى (ساواركوتاندن) ھوہ، دەتوانين بە ئاشكرا ھەستيان پى بەكەين. ھەر وەك چۆن ئاوازي زىمانى دەربىرپىن كارى (بىرى)، لەگەل ئاوازي زىمانى دەربىرپىن (مانگادۆشپىن) و (بەلەوہردان دان ...) لە يەكترى جياوازين. ئىمە ئەم رىتم و ئاوازە بە بنەماي زىمانى دەربىرپىن تەبايى دادەنەين. چونكە چ لەنەيوان يەكەكانى بەشداربووي ھەرەوہز، يان لەنەيوان كارى تاكى بۆ بەرانبەر قايلكردن، ھەلگى بارگەي تەبايىيە، لەناو قالاي پىئەندىكرندا، بە توانست و گورى تەبايى دادەندريت. پىئەندى: تاك بە تاك، تاك بە كۆمەل، تاك بە گيانەوہر، بە سروشت (پتر لە لاوك و ھەيران بەرچاوہ)، رادەگەيەنەت. لە دابونەرىتا وەك ياسايەكى سەرەكى سەير دەكرت.

ھەرەوہا، زىمانى دەربىرپىن رىتمى مۇسقىي: ھەلپەركى، گۆرانى، بەيت، لاوك، ھەيران... لەلايەك بە فاكترى گوزارشتى خۇشى و ناخۇشى دادەندريت، بنەماي دياردەي تەبايى و ھەرەوہز و نەرىتە، لە لايەكى دىكەشەوہ، بۆ چەشنى ھەر يەك لە بابەتەكان، نىشانەش كە لە ئامرازە سەرەتايىيەكانەوہ تا كەرەستەي مۇسقىي سەردەم دەگرىتەوہ.

(۲) زمانی شیعیری تازه و گه‌پران به دوای یاسای نویدا

(أ) چیه‌تی زمانی شیعر

گه‌پران به‌دوای تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی زمانی شیعر، له ده‌ره‌تانی ورته و گوته و بونیات و چه‌شنی داپشتن و شیوه‌وه، ده‌رگایه‌کی دیکه له زمان و شیعر و شیوازگه‌ری و لادان و زمانی شیعیرایه‌تی والا ده‌کات. جگه له‌مه‌ش، گه‌پران به‌دوای هه‌ندی دیارده، که بواری ئیستیتیکای بونیاتی شیعر رۆلی گرنگ و به‌رچاوی تیدا ده‌بینیت، له‌وانه چریی کورتبری و دریتبری، پاش و پیشخستن، دووباره و گونجاندن ... که ده‌قی پرله داهینان و نه‌فراندن له‌وانی دیکه‌ی جودا ده‌کاته‌وه.

ئه‌وه‌ی سه‌باره‌ت به‌تاییه‌تمه‌ندی بونیات و پینکھاتی شیعر پیوسته پی‌سی له‌سه‌ر داگیریت، ئه‌و تاییه‌تمه‌ندییه‌یه که بۆ پتربونی شیعیرایه‌تی به‌شداره، زمانی شیعیری تی‌کستیکی به‌ داهینان بارگای کران، له زمانی قه‌سیده‌یه‌کی جیاواز له‌وی پیشتر جیاده‌کاته‌وه، که ته‌نیا ئامانجی سه‌ره‌کیی گه‌یاندنه. به‌لام شیعیری تازه‌گه‌ریی داهینه‌رانه، به‌ناو رایه‌له‌کانی جوانکاری ده‌ق و کارچالاکیی ناوه‌نده‌کانی داهیناندا شوپ ده‌بیته‌وه، به‌هۆی زمانی شیعیروه‌وه گوزارشت و ده‌ربرین له‌ شته‌ شاراوه و پرسیارگه‌لییه‌کان ده‌کات، له‌ روانگه‌ی ته‌وه‌ره‌کانی داهینانه‌وه، له‌ شاکاری داپشتن و وینه و ئاواز و ریتیم و مانای وشه و وشه‌کانه‌وه، کاریگه‌ری و شوینقوولی زیاترده‌بیته. زۆریه‌ی ئه‌و لی‌کۆلینه‌وه و تووژینه‌وانه‌ی که سه‌باره‌ت به‌ زمانی شیعیر ئه‌نجام دراوان، توانستی گه‌یاندن و چالاکیی زمانی شیعیری ده‌قی داهینه‌رانه پاده‌گه‌یه‌نن. شاعیر له‌م پرۆسه‌یه‌دا، سوود له‌ قالی ده‌لاله‌ت که له‌ بنه‌ما هه‌ره‌ گرنگه‌کانی زمانه‌ وه‌رده‌گریته. له‌ ئه‌ده‌بیاتدا زمانی شیعیر بۆ بونیاتی قه‌سیده‌ ده‌ستیکی بالایی هه‌یه. ئه‌و راستیه‌ش له‌لایه‌ن (کۆلیردج) ئاماژه‌ی بۆ کراره که ده‌نووسیت: ((زمانی شیعیر له‌ ریوشوین و ته‌داره‌کی بونیاتی ده‌قی شیعیردا، گه‌وره‌ترین و مه‌زنترین په‌گه‌زه. له‌ زه‌مینه‌ی ئه‌وه‌وه‌ زناکی و زرنگی جیبه‌جیکردنی شیعیری و له‌ بناغه‌ی ته‌لارکاری هونه‌رییدا، که به‌کۆمه‌له‌ک ره‌گه‌زی دژسوون و هاو‌پیکبونی داهینه‌رانه داپوشراون، ده‌رده‌که‌ویته))^(۱).

(۱) عدنان قاسم، لغة الشعر العربي، ليبيا ۱۹۸۱، ص: ۶.

پیش شیعر هندی بیژہ وک کہرہستہ و ماددہی خاواسا ہہیہ۔ بہلام شیعر لہ قولایی و پانتایی خویدا، کہ خاودن سیفہتی لہیاسا دەرچونہ دایاندہرپیژیت و ریکیان دہخات و لہگہل شیعرایہتیہ کی پوختہدا، جوڑہ گونجاندنیکی تیکچرژاویان لی درست دہکات۔

بی گومان دہرئہنجامی شم کارہ، لہ چوارچیوی پیکھینان و ئاسوی پرلہ مہبہستی کارہ کہ ئہنجام دہدریت، ہہرہہا: ((لہریگای دروستکردنی وینہکاندا، کہ لہگہل ہہلچوونی شاعیر ہاویژ دہبن جیبہجی دہکرین۔ ئہو ہہلچوونانہش بہ نیازی ہہلوشاندنہوہ و بونیاتنہوہی زمانی، دوی ئہوہی زمان چہمکی خوازہبی، کہ لہ نہشونماکردنی بہرایبہوہ پیوہی نوساوه لہدہست دہدات، بہ ہاریکاری نہژادی ئہو پیوہندیانہ، جوڑ و پلہ و پایہکھی لہیہکتر داپر دہکات و تہرزی شیوہ ہہلدہوہریت، ہانی خہیال و ئہندیشہ دہدہن، بابہتیکی زیندوو و پر لہ بہرہکات بو ژیانیتیکی پر لہ ئارامی و ئارایشتکراو رابگہیہنن))^(۱)۔

سروشتی دروستکردنی رستہ، لہکاری بیری رایہلہکانی وشہدا، ہہنگاویکی گورنگ و ہاندراوہ: ((شیعریش، بو ئہوہی گوزارشتیتیکی پر لہ کاریگہری جادوویی ئاسایی بگہیہنیت، زمان بہووی ہندی ریتم و ئاوازی ئاسایی، وک گوپ و تینیک بہکار دہہینیت))^(۲)۔

زمانی شیعر توانستی ئیحا و نیگابہخشینیکی سہیری ہہیہ، شم دیاردہیہ لہ زمانی ئاساییدا بہدی ناکریت۔ بہو پیودانگہ زمانی شیعر و زمانی ئاسایی، لہ پیکھینان و بونیات و یاساکانہوہ، تا دہگاتہ دہلالہت بہخشین، دوو جہمسہری دوور لہ یہکتر و جیاوازن۔ سہرہرای جوانکاری و کاریگہری پر لہ تاسہ، راجلہکینی جیاوازیان ہہیہ: ((بہ بارتهقای توانستی زمانی ئاسایی بو قسہکردن، لہ ئہدہب و زمانی شیعردا، کاری جوانی داہینہرانہ و سہرکہوتوو ئہنجام دہدریت، ئہمہ بو بوونی زمانی ئاسایی پاساویک نیہہ))^(۳)، وک ئہوہی کہ زمانی شیعر و ئہدہبیات، لہلایہن (دی سوئیر)ہوہ

(۱) رجاء عید، لغة الشعر، منشأة المعارف الاسكندرية، ۱۹۸۵، ص: ۱۱۴۔

(۲) سعید الورقي، لغة الشعر العربي الحديث، دار النهضة العربية، ۱۹۸۴، ص: ۶۷۔

(۳) صلاح فضل، النظرية الثانية في النقد الادبي، مكتبة الانجلو المصرية، القاهرة، ۱۹۸۷، ص: ۳۱۶۔

له ریگای دامه‌زاندنی زمانناسیی نوپوه، به‌ها و نرخى بۆ دانراوه، شیتگی‌رانه‌ش ئاوری له ره‌خنه‌ی ئەده‌بیی نوێ داوه‌ته‌وه و له بونیاتی ده‌قدا، له هۆکاره هه‌ره گ‌رنگ و سیف‌ته جیا‌کارییه‌کان دا‌یده‌نیّت. (سۆسیر) له ناوه‌ندی لیکۆلینه‌وه‌کانیدا، زمان و ئاخاوتنی له یه‌کتر جودا کردۆته‌وه، پاشان زمان وه‌ک دیارده‌ییکی تایبه‌تی کۆمه‌لایه‌تی و ئاخاوتنیش وه‌ک تایبه‌تمه‌ندیکی تایبه‌تی تاک ده‌خاته‌ پ‌روو. له‌م روانگه‌یه‌وه ئاخاوتن له شیعردا، تایبه‌تمه‌ندیکی ئاسایی وه‌رده‌گریت. هه‌موو یاسا ناده‌ستووره‌کانی لادان، ده‌کات به یاسا و له‌سه‌ری ده‌روا‌ت. جگه‌له‌مه‌ش، ئاخاوتنی شیعر له ناوه‌رۆک و ناخیدا، ناوه‌ندیکی ره‌وانبێژییه. چونکه شیعر و ئەده‌ب له به‌کاره‌ینانی زماندا، تایبه‌تمه‌ندی ره‌چاوده‌که‌ن و هونه‌ر و داهینانی تیدا ده‌نوینن. هه‌ولده‌ده‌ن ده‌ست به‌سه‌ر هه‌موو توانست و وزه‌ی زمان له ده‌ره‌تانی فه‌ره‌نگی و فۆنه‌تیکی و بونیاتی و ده‌لالی... داب‌گرن و له‌گه‌ڵ کاری ئیستیتیکادا به‌یه‌کیان به‌سته‌نه‌وه، به‌ره‌مه‌ییکی پ‌ر له‌سه‌رنج به‌ده‌ست به‌ینن. به‌لام ئەم هه‌ول له زمانی ئاسایی و ناشیعی به‌دی نا‌کریت، چونکه له ده‌رب‌رین و گوزارشت‌کردندا بۆ لادانه، واته بۆ بنه‌مای زمانی شیعره. تایبه‌تی و داهینانی زمانی شیعر و چۆنی‌تی به‌کاره‌ینان و هونه‌رنه‌واندن بۆ سیمای لادان، له به‌ره‌م و ده‌قی شاعیراندا بۆ به‌های هه‌لسه‌نگاندنی جیا‌کاری و سیف‌ته‌ی به‌شاعیربوون و شاکار ئاست و پ‌یوانه‌ن. راستیی سه‌لم‌ندراوی ئەم تیۆره‌ نایته‌ ئالۆژیی زمان و تیک‌شکاندن و له‌ناو‌بردنی، چونکه: ((فه‌ره‌نگی زمان گۆپان و لادانی ئاسایی نا‌گریته‌وه، له هه‌مان کاتدا ئەگه‌ر سیستمی زمان گۆپانیشی به‌سه‌ر دا‌ییت، زۆرسسته‌ ته‌نیا بۆ مه‌به‌ستی پوخته‌کردنی بار و به‌ندی ریزمانه‌وه‌یه. که‌واته هه‌موو به‌ره‌مه‌ییکی ئەده‌بی و شیعی، بۆ دروست‌کردن و هه‌ل‌نانی ده‌قیکی تایبه‌ت، هه‌ولێکی پوخته‌ ده‌بیّت))^(۱).

لێره‌دا ئەگه‌ر به‌ وردی سه‌رنج به‌دین، راستیی ئەوه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌ویت، له‌شیعردا مه‌دل‌وولی وشه‌ به‌ئهن‌دازه‌ی مه‌دل‌وولی فه‌ره‌نگی پ‌یویست نییه. له شیعردا ده‌لاله‌ت کردنی وشه‌ له‌سه‌ر ئاوێته‌بوون و ریزبه‌ستن و میانه‌ (السیاق Context) وه‌ به‌نده، له به‌کاره‌ینان و نه‌ریتی ئاسایی، سه‌رپ‌یچی و لادان قالا‌یه‌کی جوان‌کاری ده‌نوینیت.

(۱) محمد الاسعد، مقالة في اللغة الشعرية، ص: ۴۰.

هەر شاعیرێك له چۆنیتهی مامهله كردن له گهڵ وشه و چیهتهی پرۆسهی داهیناندا، پێرهو و خاوهنیهتی جوژه شیوازیک دهکات، که له بهرهم و شاعیرانی تر جیای دهکاتهوه. شیوازیش، دهسکهوتی کۆمهلهک کاری فیکری و ئاوهزی ئهزمون و پرۆشنهبریه، توانست له سهیری و پوختهیی و قوولی بهکارهینانیداوه.

زمانی شیعر، له لووتکهی ههندی بهندی تایبهتی ریکخستن و داناندا، سهرتاپای بونیاتی زمان داگیر دهکات، ناهاورپیک و لاسهنگی له نیوان ماک و بنه ما: زمانی وینهیی و ریتیم و ئاوازهکاندا، شیعرایهتی کز و لاواز دهکات. شیعرایهتی له ناخی بونیاتیکی پوخته و قوول و پر له چهقی پیکهاتن دروست دهییت. شاعیر ههولدهدات له پرۆسهی بونیاتی دهقدا، به داهینان و ئهفراندن، بابهتیک بهیته ئاراه بهتهواوهتی له دهقیکی تر و بابهتیکی دیکه دا جیاوازی بیته. ئاوته کردنی یه که کانی زمان و که رهسته دهنگی و لیکسیکیه فرههنگه کان به و مه بهستهی داهینه ر بتوانیته تیکستیکی تازه گه ری یان چهند دهقیکی هاوشانی یه کتر لیانسه وه بونیات بنیته، به که رهسته و ماددهی سه رهتایی داده نریته. لیته دا به قوولی رۆلی ئیلهام له بهرچا و ناگیریت، هه رچه نده بوونی وه ک کلیل زۆر پیویسته، وه لاوه نانی که لینیته بۆ ته لیسمه که والا دهکات، به لام ماندوو بوون و توانست و ئاگایی و پرۆشنه بری... له بونیاتی دهقی پوخته و پاراودا، به سیفه تی جیاکاری، دهوری زۆر چالاک ده بینن و بنه مای به ئه نجام گه یاندن .

سه رجه م و سه رپاکیی زمانانی شیعر خاوه ن شیوازن، زمانی شیعریش له ده روزهی دهقی شیعه ره وه، پله و ئاستی وینا کردن و توانسته خشین و پوخته یی ریکخستن ... ئاشکرا دهکات .

یه کیته که کاره هه ره گرنه گه کانی شاعیر که له دروستکردنی دهقدا، به نیازی هه لئان و دارشتنی بونیاتیکی پوخته پیی له سه ر داده گیریت، ته وه ر پیکهینانه . ئه م ته وه رانه ش له ناخدا به پیوه ندیه هه مه جوژه کانه وه به ندن. پاشان یه که و دروستبوونی هه ر ته وه ریک له ته وه ره کان، به رپزیه ستن و میانه ی دهقی شیعه ره وه ده به سه رینه وه، له روانگه ی ئه م ته وه رانه وه، له دروستبوون و پیوه ندیی و هاوبه ندیی میانه کانه وه، ئیسته تییکای زمانی به دیار ده که ویت.

زمانی شیعر، جگه له وه ی که هوکاریکه بۆ به ره مهینانی کاری پر له داهینان و تازه گه ری و سه رپه رکردنیان، بۆ ئاکامی سه رنجراکیشانی هونه ریش ده ستیکی بالایی له

جوانکاری و ئیستیتیکادا ھەبە. زمانی شیعەر بۆ کارتیکردنی بەرانبەر، پەيامی پر لە مەبەستی دەق دەگەییەنیت . کارلیکردن لەنیوان پەگەزەکان و بابەتی لادان و باری ئاسایی پێویست و گرنگە، چونکە لە دەقدا ھۆکاری قولین، بەبێ ئەم پرۆسە یە ھیچ ناگەییەن. زمانی ئاسایی بەشیکێ گرنگە، بەلام ئەو بەشە لە جیھانیکیدا کە پێی دەوتریت (پەيامی شیعەر)، لە ئەنجامی تیکە لاویون و کارلیکردنی لەگەڵ بەشەکانی تردا، درێژە بە گرنگییە کە دەدات. کارلیکردنیش، لە سروشتی کەرەستە کارلیکراوەکان و لە چوارچێوە و پانتایی خۆیدا، گۆران بەرھەم دەھینیت، سروشت و سیفەت و کاری نوێ دیتە ئاراوە. لە دەقدا ئاکاری جیاکاری دەنوین. لێرەدا لادانی زمانی شیعەر، ناچالاکە زیاتر لەوێ کە چالاک بیت.

بابەتی نەگۆر و چەسپیو سیستمی ریزمانییە، بەلام ئەوێ ئەوێ چەمک و کاری گۆران ھەلدەگریت و یەکە و یەکە و شەکانی ئەو سیستەمە، کە سیفەتی شیعراپەتی و ئاوتتەیی بە دەق دەبەخشیت، ئەو سیما و سیفەتانە، بە دەقیکی تر دەپێچریتەو بەو دەقە یان ئەوێ تر، دەبیتە ھۆکاری پوختەیی بوون. ئەوێ پێویستە بوتریت ئەوێ، لادان لە ئەدەبی گشت جیھاندا، خاسییەتیکێ زۆر گرنگ و بەرچاوی زمانی شیعەر، تیۆری ئیستیتیکایی و جوانکاری بۆ ئارایشتی تیکست، بەلادان رەت دەکریتەو، بگرە بە کۆلەکە و ئەستوھندی بونیاتی دەقی شیعەر دادەنریت^(۱).

لە شیعری ھاوچەرخ و بەتایبەتی لە شیعری نوێخوازی و تازەگەریدا (Newness)، زۆرجار ھەک دیاردەییکی شیواز لادان چەردەکریتەو. چەری و خەستکردنەوێ (کۆلادان) لە شیوازگەریدا^(۲)، لیلی (Obscurity) لە زمانی شیعردا دروست دەکات و لەبەردەم تیکەیشتی خۆینەر ئاستەنگ پەیدا دەبیت، رەنگە ئەوێ شاعیر دەیلێت لای

(۱) اوستن وارین ورینیە ولیک: نظریة الادب، ص: ۱۷۹.

(۲) بۆ زانیاری زیاتر بروانە:

أ) الدكتور ابراهیم خلیل، کتاب الضفیرة و اللهب، منشورات امانة عمان الکبری، ط: ۱، عمان، ۲۰۰۰، ص: ۳۹-۴۰.

ب) د. ابراهیم خلیل، الانزیاح الاسلوبی ولغة الشعر عند امین شنار، مجلة افکار، وزارة الثقافة، العدد: ۱۷۷، تموز/ یولیو، ۲۰۰۳، ص: ۳۹ - ۴۴.

خوينەر ئەو چەمكە نەگەيەنەت. لای شاعیرانی ھاوچەرخ پېشبینی ئەو دەگریت، كە خۇیان لایەنی دەرکەوتنی ئەم دیاردەیه بن. باشتزین جۆری لادان لەدەقدا ئەو دەیه، كە لە ناخی دەق و ریزبەستدا، راقە و شۆرقە ھەلبەگرت و پرووناکی بختە سەر مەرامی شاعیر، بەمەرجیک لادان لەناو لادان و لیکچواندنە لادان زۆر نەبیەت، بۆ ئەو دەلالەت بەخشیندا گرێکۆیەر پەیدا نەکن.

ب) میتۆدی بێردۆز دەق دروست ناکات...

ئەو دەی پېشتر لە خالی (أ) باس کرا، لەبونیاتی دەقدا چیبەتی زمانی شاعر بوو، ئایۆنی ئەم بابەتە، بەدوای چیبەتیکی دیکە لە خۆی سەرپەرتر دەگریت، بۆ ئەو دەق لە قالای سەرۆی ئاوەزدا، میتۆدیەك بۆ پیناسە و پانتاییکی پرووەر فراوانی بۆ تخووب بۆ کار و چالاکیی خۆی دەستنیشان بکات.

زمانی ئاسایی بۆ پېشکەوتن و بەرەو پېشەووە چون بەردەوام لە گۆراندایە. لەبەر ئەوەی زمانی شاعیریش دیالیکتیكە لە زمانی ئاسایی، پېویستی بە دەلتای پېشکەوتن دەبیەت، لە زماندا بە بەردەوامی وشە نوێ دروست دەبیەت. ھەر وشەیکیش بۆ وشەیکە دیکە نوێیە. نوێ و وشە، یان بە پېچەوانەو، بۆ وشە ھارمۆنی دەبن. وشە نوێیەکان ھەزە تاییبەتییەکان بەرھەمیان ناھێنن، بەلکۆ لە ئەنجامی کۆمەڵە کاریك بۆ دارپشتنی یەك وینە، پۆژانە وشە لە جیگایەکی نوێ لە دایك دەبیەت.

شاعر خۆی بەرھەمیکی پر لە جوولەیی ژیانە. لێردا نە بۆ شوینی قەسیدە و نە بۆ شوینی رەخنە تیۆر نییە. ھەموو تیۆرەکان لە قالایەکی بۆشاییدا دەنگن، کاتیك مرۆف ھەول دەدات ئەو شوینە بۆشانە بە کاریکی پرمەبەست، یان بۆ مەبەست بارگای بکات، لە زەمینەیی رۆحدا شاعر چە کەرە دەکات و دەکەوێتە گەشەکردن، لە پانتایی گشت زمانیکیشدا زمانی شاعر لە دایك دەبیەت. ھەر کاتیك وشە بەھۆی زمان دەقیکی پر لە ھیوا و ئاواتی مرۆفی بونیات نا، ئەوکاتە ئەو مان بۆ دەردەکەوێت، كە ژیان لەناو شاعیری راستەقینەدا سەرچاوە دەگریت. لەم راستییەدا تیۆری شاعیری تازە و ھاوچەرخ، بۆ دیاریکردنی پلەیی بالایی خۆی بە بەردەوام بەدوای یاسا و دەستووریکی تازە شاعیردا دەگریت. ھەر کو ئاشکراشە، ھەر لە زەمانی کتیبی (ھونەری شاعیری) (ئەرستۆ) وە تا

ئەمىر، تىۋرەكانى رەخنە بە چوار دەۋرى شىعدا لولىيان خواردۆتەۋە و گزنگىيان بە:
 شىعر، بابەتى شىعر، زمانى شىعر، تەكنىكى ناۋەۋە و دەرهۋەى شىعر داۋە .
 شىعر نەك بەتەنيا ھەرخۆى ھونەرە، بەلكو تىكەلاۋى لەگەل ھەموو دەرهتەنەكانى
 دىكەى ھونەردا ھەيە و چەمكى كۆزانيارى دەگرىتەۋە. ئەگەر داھىنان لە چەمكى
 ھونەرەكانى تىرى ناشىعريدا، لە خولگەى يەك بازەندا بسوورپىنەۋە، ئەۋا ھونەرى شىعر
 ئەم تەۋرە دەشكىنى و چەمكى كۆداھىنان لەخۆ دەگرىت. شىعر رەگى لەناو قوولايى
 دراما و سىنەما و شانۆ و شىۋەكار و وىنە و وىنەى فۆتوگرافى ... دا ھەيە، دەرگاي
 شىعريش بۆ ھەموو دەنگىك و داھىنانىك و ھونەرىك والايە، بۆ شىعرايەتى
 سەرچاۋەيەكى ھەمەرەنگ دەبىت .

كاتىك شىعر لە پەنجايەكاندا يەكەم شالاۋى نوپىۋونەۋەى دەست پى كرد، راستىي
 گومراۋون و ونبوونى خۆى لەناو تاك و كۆمەل و پاشانىش لەناو مېتۆلۆژيادا بۆ
 دەرگەوت. بەلام تا لە ژيانى رۆژانە و ئاساييدا، بەناو قوولايى و رايەلەكانى رۋوبچىن و
 بە وردى لە ناخى خواستەكانيدا ھەلۋەستە بگەين، زياتر جەۋھەرى شىعرمان بۆ بەديار
 دەكەۋىت و شاراۋەكانى ناشكرا دەبن.

شىعر سنوورى ھەموو ھونەرەكان دەبەزىنىت. ئاۋازى بەرزى شىعر، كە ھەر لە
 سەرەتاۋە لەبىرى مېتۆلۆژيا و ئەفسانە و داستان و كولتور و مېژوودا لە دايك بوۋە، بۆ
 ئاۋازى مىللى (Falk) گۆردرا، تىكراي پالەۋانەكانى بوون بە خەلك و بابەتەكانىشى
 ھەموو لايەكى ژيان لە: جل و بەرگ و خواردن و كار و پىشە و شىن و شايى و
 خۆشەيىستى و مەرگ ... ى گرتەۋە .

ئەمىر شىعر لەناخى نوپىۋونەۋەى دوۋەمدايە، دروشمى تازەگەرى ھەلگرتوۋە و
 داھىنان لە تىۋرە نوپىيەكانى دەكات. يەكەم مەبەستى شىعر زمانە. لە سنوورى زمانى
 ئاخوتن، رايەلەكانى زانيارى و روخسار دادەمەزىنىت. شىعر لە ھەموو قۇناغەكاندا،
 بەۋ بىرەى كە گفتوگۆى بىرى گەۋرەتر ھەلدەگرىت، بەرھەمىكى گشتى دەنوئىت.

تا كىشەى چىنايەتى گۆرەپانى شىعر بىت و ئىستىمارىش لەپىگەى زمانى
 دۆرتمنايەتتەۋە دەسلاننى فراۋانى ھەبىت، قەسىدە لە رۆژانەدا رەنگ ناداتەۋە و ژيانى
 ئاخىۋەر و بېرۋاۋەر و رەۋشستيان لە شىعرايەتى پىرنايىت. ھەر شىتتىكىش ئەگەر
 لە شىعرايەتى بەدووربىت، تىگەيشتن و ھەرسكردنى ئاسان نايىت. شىعر ئەۋ جىھانە پىر

له جوولهی پۆحه، که هه موو گهردوون و خوچیی دهگریتهوه. بهلام فۆرمی شیعر، که کار و چالاکیی وزه به خشی پی دهرده بریت، له سنووری کیش و قافییه و ریتم و موسیقادایه. دپره کانی بهئهندهزی ئاوهر و بیر ریزکراون، ههندیکیان له پیکهیناندا یهک وشه، هه یانه زیاتر و زیاتریش. خالبهندی بهدی دهگریت و خاوهن کار و دهلالهتن، که میکیان تهواو کهری واتای وینه، توژیکیشیان بو تهواوکردن دهلالهتی چاوهروانین. نیشانهی سه سوپرمان، پرسیارکردن ... له دوتویاندایه. شیعر دهخزیتته ناو هه موو کون و که له بهریکی ژیانوه، تهزووی پپوهندیی نهژادی و سه رسامی و تاسان و دهگمه و تاسایی لهخۆدهگریت. سه ره پای ئه مانهش، ئه و هاوار و قیژهیهیه، که له سیاسهت و ئابووری و جهنگ و مه رگ و برسیتی و ترس و دلپراوکییی و نامویی و غوربهت... دایه.

هیزی گوزارشت و ئاخواتنی شیعر، هه مان بابته تی قۆناغه کانی پپشووتری خوئی دووباره ناکاتهوه، چونکه ههستی چهشتنی شیعر و گوپانی بهردهوام له ههستییهتی شیعر، بوشت و بابته و ژیان، دهرهت به شاعیر ده دات یه که و یه که کان و وشه ی تازه له دهقی شیعردا به کاربهیتی. شیعر له گهلا گۆرانکارییه کان هاوتهرییه و داینه موی داهینانه، به دوای شتی تازهی شایان به گۆرانکارییه کان ده گه ریته و دایده هیئی، ههستی گه ران و تازه گه ری و داهینان و دۆزینه وه... بابته تی پر له زیندووی شیعرن. شیعر له سه ر بنه مای پشکنین و شرۆقه و تازه گه ری و داهینان و به خشین له دایک بووه. ئاخپوهر بو شیعر پپووستی به: ((یه که کانی تیۆری چینایه تی و تیۆره کانی شوقیینی نه ته وهیی نییه. ههروه ها پپووستیشی به ئابووریگه لیبی بازار و سه رمایه داری که خوئیان خوئیان نوئی ده که نه وه نییه))^(۱). جگه له مانهش، شیعر پپووستی به ده روازه و تیۆره کانی زانیاریش ناییت، که کۆزانیارییه کانی له به ره ی: کۆتایی میژوو، ده ولتهت و پرووخانی سۆشیا لستایه تی و شتی تری له سه ر دامه زراوه. له م ریزبه ستانه و هی تریشدا، تیۆرییه کانی شیعر دیاری ده کریین و لایه نه کانی ره خنهش هه مه چه شنه ده بن. ره خنه گری شیعر، له سه رییه تی گرنگی به فه لسه فه و نیگارکیشان و شانۆ بدات، ههروه ها پپووستیشه ره خنه گری سینه ما و شانۆ، نیگارکیشان و موسیقا، شیعریان له لا گرنگ

(۱) لینین، المادیة والفهم التجريبي النقدي، ترجمة: د. فؤاد ایوب، دار دمشق، دمشق، ۱۹۷۵، ص: ۹۴.

بیت. سنوور لەنیوان پەخنەى شیعەر و ھونەرەکانى تردا نییە و دەبى ماوەى نیوانیان زۆر کورت بکریتەو، چونکە ھەر ھەموو ھونەرەکان لە چەند خالیکی وەك: سەیری (Oddity)، کە ژيانى ساکارى لەسەر ھەلنراو، سەرسورپمان (Surprise) کە بیری لەدایکبوونی گەردوون لەخۆ دەگریت، ھاوبەشەن کە پيشتر ئاورپان لى نەدراوئەتەو، کەچی بونیات و یەکە پیکھاتەى شیعرايەتین. وپرای ئەمانەش، ئاوەزى مرۆف ئەمپۆ بەھۆى ئامیڤە سەردەمییەکانى وەك: ئەتەرنیټ و کۆمپوتەر و ھۆیەکانى ڤاگەیاندن... نەژادى پێوئەندى لەگەل گشت و تەنانەت پارچەيەك لە شیرینی و شوکولاتەشدا پەیدا کردو، شتە پەنھانەکان زووتر و زیاتریش ئاشکرا دەبن .

لە قۆناغى شیعەرى ئۆرگانیکدا، جیاوازی لە کەرەستەکاندا ناکریت. واتە جیاوازی لەنیوان وشە و دیمەن، وینەى فۆتۆگراف و وینەى زمانى ناکریت. ھەر و ھا ئاستى جیناوى (تۆ) لە جیناوى یەکیکی تر و یەکیکی تریش لە جیناوى یەكەم بەدى دەکریت. زمانى لیل و نادیار لەگەل زمانى پڕ لە جوانی وینا کردن دەبن بەیەك ... ((لە قالای ئەم جۆرە شیعەرە سەیر و دەگمەن و نەگونجاییەدا، کە پى دەوتریت شیعەرى نیرەمووکى (Hermaphroditic)، دواى تازەگەرى شیعەر بە تەنیا چە کەرە ناکات، بەلکو ھەموو ئەو شتانەى کە لەبونیاتى شاراوەى بینین و زمان و ئاوەز و فیکردان، لەگەلیدا گەشە دەکەن))^(۱).

ناکەوینە ھەلەو و ھیچ جیگای سەرسورپمانیش نییە ئەگەر بلین: گشت بالەکانى پەخنە، لە فەلسەفە و فیزیك و زانستەکانى: ماددە و پۆح ... سوود لە شیعرايەتى و وینە خواستراوەکانى شیعەر وەر بگرن و گەواھى ئاسا بۆ لیکۆلینەو کانیان بە کارى بەیتن. کەواتە شیعەر بى ناسنامەيە، زمانىکی دیاریکراویشى نییە، بەلکو لە ھەموو زمانىکدا بابەتە. نەجوگرافیا و نەشوینى تاییەتى و گشتیشى دەستنیشان دەکرین. ئەو ھى دەریشى دەبریت یەك نزم نییە، بۆ ھەموو بابەتەکانیش یەك و وینەى دەلالى دروست ناکات ... بەلکو شیعەر ئەو بابەتەيە، کە توانستىکی نەزانراو و پیکۆتایی ھەيە. لە ھەموو کاتیکیدا لەبرى مرۆف ئامادەییکی نھینى و ئالۆز و نادیارى دەبیت. خواھەنى زمانىکی گەردوونى پڕ لە ئەزمونى ئادەمیزادە. بۆیە سەیر نییە ئەگەر بۆچوون

(۱) علي الشرع، لغة الشعر العربي المعاصر في النقد العربي الحديث، جامعة اليرموك اريد ۱۹۹۱، ص: ۶۶.

بۆتەوۈ بېجىت، كە شۆرشى زانىيارىيەكان (زانىيارى سەبارەت بە پىنكەتە و پروداو و شت) شىعەرە. ئەگەر تائىستاش بەتەواوتى تىيى نەگەيشتەين، بەلام لەپىنكەتەى ئاوەز و ژيانى رۆژانەماندايە، بۆمۇونە كىتەبى زمانى بالا (اللغة العليا)^(۱) ى (جون كۆھىن)، يەكىكە لەو كىتەبەنى كە لەرېڭگاي شەش يەكەى تازەوۈ، لە لىكۆلېنەوۈكەيدا چارەسەرى تىۋرى شىعەرى نۆى دەكات، ئەوانىش برىتەين لە: بنەماى ناكۆكى و دژى، گىشتەكى، واتاى شىعەرى، لايەنبوون و بى لايەن بوون، دەق، پىنكەتەن.

رەنگى ئەو ناوئىشان و ئەدرەسانە بۆ ئىمە نامۆ و نادىاربن، بەلام لە رۆشنىبىرى رۆژتاوايىدا چارەسەرن. كاتىك (جون كۆھىن) باس لە بنەمايەكانى دژبوون دەكات، بۆ ئەوۈى سنوورى نىۋان شىعەر و ناشىعەر دىيارى بىكات، سەدان بۆچوونى فەلسەفى لە دەستپىشخەرىيەكەى (دى سۆسىر) ەوۈ، كە بۆ بنەماى زمان جىاكارى راگەياندا، بەدواى خۇيدا رادەكىشىت. شىعەرىش ەلگىرى بنەما و بارگەى جىاوازييەكانە. كە دىتە سەرباسى گىشتايەتى (Comprehensiveness)، سەدان بۆچوون لە واتاكانى سىياسى و ئايدىلۇۋى جى دەھىلى و بەبى ئەوۈى گىرنگى بەبۆچوونە دىرەنەكان بەدات، بەشىۋەيەكى گىشتىگىر بەكارى دەھىنەت. بۆيە لەلای ئەو شىعەر زمانىكى كۆكى گىشتىيە و ەمان رۆلى مۇسىقا و ەنەرى وىنەكىشان دەبىنەت. كاتىك بەدواى واتاى شىعەردا دەگەرپىت بەئاسانى دەيدۆزىتەوۈ و بەدەستى دەھىنەت، چونكە وشەكان و يەكەكانى پىنكەتەن و بونىات، كە بە مەبەستى واتا رىكخراون، لە واتا زىاتر ەيچ مەبەست و سەرچاۋەيەكى تر ناگەيەنن.

زمان دىاردەيىكى بى سنوورە، زمانى شىعەرىش لەگەل ئەم دىاردەيەدا واتا دەبەخشىت. لە رېڭگاي وىنە شىعەرىيەكانەوۈ بەمەبەست دەگەين. لادانىش دىارتەين سىفەتى زمانى شىعەرە. (جون كۆھىن) لە كىتەبى (بونىاتى زمانى شىعەر - بنىة اللغة الشعرية)دا، گىرقتى لادانى زمانى، لە بەرھەمى سى شاعىرى فەرەنسايى دەخاتە پروو، ەوۈلى چارەسەركردنى دەدات.

(۱) جون كوین، النظرية الشعرية، الجزء الثاني (اللغة العليا)، ترجمة وتقديم وتعليق: احمد درويش، دار غريب للطباعة والنشر والتوزيع، القاهرة، ۲۰۰۰، ص: ۲۵۱، ۵۳۶.

زمانى شيعر بىردۆزىكى ئەندازە و ياسايەكى بىر كارى نىيە، شىرۆقى سەلمىندراوى نەگۆر لەخۆ بگرىت ، سنورى ديارىكراوى ھەبىت، بەلكو چىيەتى زمانى شيعر بۆكار و چالاكىي دەلالەت گەياندن، ھەلگى بارگە و سيفەتى گۆران و ناجىگىيە. زمانى شيعرى ھىچ شاعىرىك بۆ شاعىرىكى دىكە، لەبوارى داھىناندا دووبارە نايىتەو و لىكجىاوازن، ھەك چۆن زمانى شيعرى (مالارمىيە)، لە زمانى شيعرى (بۆدلىر)، زمانى (موتەنەبى) و (ئىمرەئولقەيس)، زمانى (جەزىرى) و (خانى) و (نالى) و (حاجى قادرى كۆيى)، لە يەكتر جىاوازن. ھەروەھا لە نوپىكردنەو ھەدا، زمانى شيعرى (مەولەوى) و (پىرەمىرد) و (گۆران)، لە داھىنانىشدا زمانى (شىركۆ بىكەس) و (جەلالى مىرزا كەرىم)، لە مۆسىقاشدا زمانى (جەلال بەرزنجى) و (سەباح رەنجەر) لىك جىاوازن ... بەم تىۆرە، خۆمان لە بەردەم ئەو لادانە زمانىيانە دەبىننەو، كە بۆ يەكە و وشە و بابەتەكان، گۆران و پىشكەوتنەكانى ھەستىي شيعرايەتى دەبووژىنئىتەو.

شيعرايەتى خاوەنى ھىچ بنەما و ياسايەكى تىۆرى نىيە تا قەسىدەى تىدا داپرئىزىت. بەو پىدوانگە: ((ھىچ تىۆرەك لەدوای شيعرەو نايەت و باس لەشيعر بىكات))^(۱)، خۆى بە خاوەنى شيعر بزائىت. رەنگبى يەكەمىن تىۆرى شيعر ئەو تىۆرە بىت، كە سەبارەت بە ناشيعر بدووت، لەبارەى: توانستى بەرھەمھىنان و شۆرشى تەكنىكى سروشت، نەبىنى دەريا و بونىياتى شاراوەكانى ناوى، روالەت و پىكھاتەى بابەتى چىكان، توانستەكانى بەئاسمان گەيشتن، ((بوونى ئەشكەوت لە پاراستنى تابلۆكان و پەيكەرە ئىسكەكان و نەبىنى ئاينەكان، لاپەرە سادەكان و نووسىنە پەر لە بونىياتە شاراوەكان و رەمزە جادووئىيەكانى كىتبە كۆنەكان، نادىارى و زىندووى لە مرۆقى كۆن و نويدا...))^(۲). ئەو قالاىيەى گشت ئايندە پەر لە زانستىيەكانى تىدا ساز دەكرىت، جادووى ئاگر، ھەموو دىيار و نادىارىك، لىكۆلئىنەو تامادە دەكات و دەياختە بەر باس و تووژىنەو.

(۱) دىقىد لويس، ماذا عن الشعر، ترجمة: د. احمد محمود الساجي، مؤسسة المؤلف للطباعة والنشر والتوزيع، القاهرة، ۲۰۰۱، ص: ۲۰۱.

(۲) د. حسام الألويسي، من الميثولوجيا الى الفلسفة عند اليونان، جامعة الكويت، ۱۹۷۳، ص: ۱۲۵.

نه بېردۆز شيعر دروست دهكات و نه شيعريش تيؤر داده نيئت. شيعر نه كايه و كه ليئه بؤشه كان پرده كاته وه نه پرده كانيش به تال ده كاته وه. هه ر كاتيكيش بؤ كؤتايي هينان به شه رهنگيزي ژيان پيويستت پيى بوو، ئاماده يه و به ديار ده كه ويئت. ئه وه ده مه ي له سه ر شانؤي ژيان و جيهان ده روازه ي فراوانبوني گيرا، دوور ده كه ويئه وه. كه واته زمانيك نيه شيعر به مولكي خؤي دابنيئت. تيؤر و بېردؤزه نوييه كان هه ولده دن شيعر بؤ هاوكيشه كانى بېركارى بگؤرن و له م چه قه دا شيته لي بكن، به لام ئه گه ر له سه رووي هه موو ياساكانى بېركارى دانه ندريئت، ئه م هه نگاهه كارايه سه رناكه ويئت، چونكه بنه ماي بونيائى شيعر، له هه موو ياساكانى سروشت و ژيان و زانست و بېركارى به ره وه ژوورتره . شوينكه وتنى تيؤره كانى شيعر، ليئه وه به ديار ده كه ويئت. شيعر وه ك زينده وه ريكي ره سه ن وايه، هه ر كاتيگ به ناو جه نكه لي دارستانيكى نادياردا تيپه ري، كاريگه ر و جيماوي خؤي ده گؤريئت.

كه واته يه كه كانى زمانى شيعرى تازه چييه؟

مه به ست له زمانى شيعرى تازه، ئه وه زمانه يه كه له نيوان هونه ره كاندا هاوبه شه، كه ده قيكي شيعر ده خويئيه وه وا هه ست ده كه ي ديمه نه كانى فيلميك ده بينيئت، كه گوئي له خويئنده وه ي تيكيستيكي شيعر ده بيئت، وه ك ئه وه وايه پارچه مؤسقيايه ك بيستيت، شيعر و تابلؤ يه ك ويئا ده نوئين.

سه رچاوه ي زمانى شيعرى تازه، له ماكه سه ره تاييه كانى ژيان: ئاو، خاك، هه وا، ئاگر، سه رچاوه ده گريئت. ئه مه ئه وه ده گه يه نيئت، كاتيگ له گه ل ديار ده مامه له ده كات، بؤ به رايى سه ره تاييه كان ده گه ريئه وه. زمانى شيعر دالى هه موو ئاو، له ده ريا و دالى گشت دره خته كان له دار و دالى ئاگر، له سووته مه نييه كان و دالى هه وا، له بايه كان و دالى زه وي و مادده له ژينگه وه وه رده گريئت.

ئه وه ي راستى بيئت ناييئت ئه مه وا ليك بديريئه وه كه زمانى شيعرى تازه، بؤ چه ند يه كه يه كي ديارى كراو كورت بكرتته وه، به لكو ئه وه ده گه يه نيئت، بؤ ويئا كرن و راقه كرن، ده لاله ت و يه كه خواستن، كراوه و فراوان ده بيئت. وزه ي رؤحى خودايى، له يه كه و بنه ما سه ره تاييه كان دايه، وزه ي كاري سه ره تايى به مه به ستى پيشتر دانه مه زراوه. ده ستره نگيى كاريك به ره هم ده هينيئت وه ك به ره مه ي هيئى رؤح وايه. به م

جوړه يه که کانی يه کهم پینکھاتن، له يه که کانی دارشستنی که ژبی (Weather) نزيك ده بیتهوه، به گوړین نه بیته ناتوانریت بگوړیت.

له حالتهتی جوولهی (Movement) گهردوونی شیعدا، له نیوان يه که کاند، ته گهر له گواستنوهی واتادا نه بیته داپر نیبه. وشه کان شوین وینه کان ده که ون، بویه يه که وشه واتای ته لقه یه کی زنجیره یی (وینه) هه یه و وینه یه کیش واتای ته او ده که یه نیته . که واته ده تواندریت له زمانی شیعدا، نه که له يه که کانی زمانی دیالیتکتی، لیکنولینه وهی مرؤقی و گشته کی بکریته.

زمانی شیعر ته نیا وشه نیبه، به لکو به شیکه له و زمانه، يه که وشه به چالاکی جفره (pit) ده نوینیت، پیویسته هیما و رهمز جیگای بگریته وه. بویه هیچ کات و زه مه نیکی دیاریکراوی نیبه، جگه له زه مه نی تایبه تی نه بیته. هیچ شوینیکیشی نیبه جگه له شوینی تایبه تی نه بیته. زمانی شیعی تازه به هه موو رووداوه کان و میژووه کاند تیپه پریوه، کاتیک که ده یخوینیتته وه، له شوینی واتا جیگیر ده بیته و له ناو واتای وشه دا ده سره ویت. زمانی شیعی تازه، له لای (گلگامیش و شکسپیر و موته نه بی و خانی و نالی و پیره میژد و گوړان ...) هوه سهری هه لداوه و به ره و لای نیمه پریچکه ی گرتووه، له یوان و میسیؤلوزیا و نه فسانه کان و کتیه ئاسمانیه کان و له ناو وینه ی ژیانه ساکاره کان و له زمانی کولتور و کونینه و له سهرگوزشته ساده کانی گهل و له خه و و خه یالدا به نه مرؤ گه یشتووه.

مه رج بو شیوهی نووسینی قه سیده، واتا چوینیتی رپره وی نووسین له سهره وه بو خواره وه، یان له راسته وه بو چه پ و به پیچه وانه وش داناندریت. مه رجی چه ندیتی وشه ی بهیت و کویله و دهق، یان ده سپیک و کۆتایی گپرانه وه و واتا ته واوکردن، یان دیاریکردنی کیش و رپتم و سه روا ده ستنیشان ناکرین. زمانی شیعر لافاویکی زمانه و هه موو فورم و سیفه ته کانی بو گوزارشتکردن و واتا ده برپینه. له پیویستی بینین بو بیستن و هه روه ها له پیویستی بیستن بو هه سته کانی تر زیاتره.

زمانی شیعی تازه و بهرز، مامه له له گهل حالته ته کانی که سییتی و گشته ناکات، ته نیا بو حالته تی تیکرا و گشته کار و پله ی ره وشتی و ئایدیؤلوزی هه یه. له روانگه ی مه به ست و بهرژوه ندیبه گهردوونیه کاند به مرؤقه وه به ستراوه ته وه. هه ر بویه زمانی شیعر له حالته تی و تاربیژی و بابه ته کانی کاتی، به رزیی خوی له ده ست ده دات، جگه

لهو دهره تانانهی که ئاویتته و بوونی بنه مای جوولانه وهی زینده گی و بوونه وهرن، هیچی له خانه کانی یاداشتی زیندوویی میشکدا نامینیتته وه.

زمانی شیعی تازه هه ولده دات میسیؤلۆژیای ژیانیتی رۆژانهی تاییه ت به خۆی و دهوله مه ند به پیشینه و به رایی بۆ ئاده میزاد دروست بکات. مرۆفیش خاوه نی بوون و زینده گییه کی پر له ره مز و ده لاله ته، به لام له دهر برین و گوزارشتی شیعی هه ژاره: چونکه نه گهر به پیی زانیارییه بلا و کراوه کان، به راوردیک له نیوان ژیانی دیرین و هاوچه رخ بکریت، نه وه دهر ده که ویت که ژیانی هاوچه رخ، له کۆنینه و دیریندا زیاتر سه ره تاییه. بۆیه زمانی شیعی تاسایی چونکه پابه نده به ته کنیکی شیوه و پیشکه وتنه کان، له م ناوه ندهی بوون و زینده گییه دا که مته ر خه می دهر برین ده گه یه نیت.

پیشکه وتن، ژیان بۆ زینده گییه کی دیکه ناگۆریت، به لکو هۆیه کان و رپگاکانی پیگه یشتنی ده گۆریت. نه و زمانه ش (زمانی شیعی)، له به رده م نه و گۆرانانه ی که هه والی و رپژمانی و گوزارشتی به یه که وه ده به ستنه وه بی ده نگی زمان بن، هه موو یه که کانی خالبه ندی له: ویلگول و خال و خالی ناو پره و هیله کان و داش و دابر... زمانن. به م جو ره پیت و ئاخاوتن که پیویستی دالی گوزارشت و دهر برینن، دهر گای نو یکر د نه وه یان بۆ والا ده کریت .

لیره دا له ژیر رۆشنایی نه و گۆرانکاریانه ی که له ده قی نوئی شیعی رووده دهن، زمانی شیعی نوئی ده دۆزیتته وه. نه و زمانه بی کیش یان خاوه نکیش (کیشدار) بیت، زمانیکی گپرانه وه یی یان دارژاو و په خسانی بیت، پارچه مؤسیقایه ک یان شیعی ریکی کلاسیک بیت، وینه یه کی فۆتۆگراف یان دیمه نیکی بی ده نگ بیت، ئاگادارییکی بازرگانی یان ناوازیک بیت ... ده ق وه ری ده گریت و به کاری ده هینیت، شیواز و ناوه رۆک و کۆتایی خۆی پی دیاری ده کات.

بەشىسى سىيىيەم

هەندى ديار دەى ھونەرى و شىۋازگەرى لە زمانى شىعەرى ھاۋچەرخى كوردىدا

بانىزەى باس

زمان بە بنەماى پىۋىستى دەربەرىن دادەندىت. لە خەسلەتە گەنگ و بنچىنەبىيەكانى بۆ گەشىتن بە راستى نەيىبىيەكان ئاشكرا كەردنى پەنھانەكانە. زمان ۋەك رىنگا بە كاردىت، شىۋازى نوئى زمان راستى دەگەيەنەت، بۆيە سەرەراى بەرھەم و چالاكىي مرۆقى بىرىشە. پىۋىستە ئەۋەش لە بەرچاۋ بگىرەت، كە تىكراى شاراۋەكان، لە ناۋەندى نەيىبىيەكانى رايەلى پىكەتەى زماندان: ((بىناكانى زمان بىرە، بۆيە ئىمە بۆمان نىيە تەرزەكانى بونىات لە بىر دابەرىن چونكە بونىات خۆى بىرە)).^(۱) تەرزى بىناى دەرتەنى شىعەر داھىناتە، داھىنانىش دەسكەوت و بەرھەمى چالاكىي زمانى شىعەر لە خۆ دەگىت.

شىعەر نەك تەنيا پىۋەندى بە واقىعەۋە ھەيە، بەلكو بەناۋ واقىعدا پرودەچىت، ئەم پىرۆسەيە لە بانىزەى داھىناتەۋە بە ئەنجام دەگات. زمانى شىعەر، تىكەلەكىش لە نىۋان چەقى واقىع و گۆشەكانىيەۋە دىنەتە ئاراۋە، دەبىتە گەۋرەترىن دەسەلاتى ئەم راستىيەش. لە روانگەى ئەم راستىيەۋە بۆ دەروونى شاعىر، شىعەر نىزىكترىن خالە و دەبىتە ناۋەندىك، لە بازىنەى دەۋرۋەرى تىكراى ئەۋ واقىعانەى كە شاعىر دەربان دەبىت دەسۋرپىتەۋە.

ئەۋ كىشانەى بۆ مەبەستى ئاشكرا كەردنى نەيىبىيەكان و تەقاندەۋەى بەئاگابوون شىعەر بە دەۋرۋەرى دەبەستەۋە، گەزى پەيدا دەكەن، بۆيە بۆ رامانى مامەلە كەردن لەگەل بابەت و چۆنىتى مەفا بىنەن لە چىيەتى ئەم مامەلە كەردنە، بۆ دالانى پىكەتەيان و وينا كەردن، چەشنە سەرىبەستىيەك بە داھىنەر دەبەخشىت، بەلام: ((ئەم سەرىبەستىيە بە جۆرىك خۆى دەگونجىت لەگەل گەنگى چەمكى شىعەر ھاۋسەنگىيەك دروست دەكات، سەركەۋتنى شاعىرىش لەبارەى ئەۋ بابەتانەى كە دەرىدەبىت، لەسەر پەسەندبوونى لەلەين خۆپنەرەۋە رادەۋەستىت، چونكە خۆپنەر بە ھىچ جۆرىك مەحال قبول ناكات و بوونى بەراست نازانىت)).^(۲)

(۱) د. ابراهيم السامرائي، في لغة الشعر، دار الفكر للنشر والتوزيع، عمان، بلا تاريخ، ص: ۷۱
(۲) د. جابر عصفور، مفهوم الشعر (دراسة في تراث النقدي)، ط: ۳، دار التنوير، بيروت، ۱۹۸۳، ص: ۲۰۵

لیږه دا، له سروشت و ټهرك و كارچالاكیې شیعر و زمانه كهی ده گهین، كه چ په یام و واقعیتی کی پیرۆزی هه لگرتووه، بۆیه شاعیر بهرانبهر گواستنوه و چوښتی راکواستنی ټهم ناوهرۆكه پر به هایه، بۆ زهین و بیر و ټاوهز و دهروونی خوینهر بهرپرسه: ((واتاكان له زهیندا، دهستكه وتی وینهی ټهو شتانهن كه له بهر چاوانن)).^(۱)

ټهزموونی شیعر، له ریځگای زمانه وه بابه ته كانی به په له بهره و ناخ ټاراسته ده كات ، بهر له م دیاردهیهش، ټهزموون له ریځگهی داهینانی زمانی شیعره وه، بهرده وامی و زیندوویی به بابه ت دهبه خشیت. ټهم ټاراسته كردهش بهرزه فتی زور ټاست ده كات، له هه موویان گرنگتر، ټاستی ناوهره (ناوهرۆك Content) و دهروه (پیکهاته ی بینا كرده Turaleforming) ی زمانن، له ریځگای زمانه وه دیارده ی هونه ری و پیکهاته یی سه ره ه لده دات. دیاره هه مووه كاریکی ټه ده بیهش، پویستی به دارشتنیکی ورد و هونه ری هه یه، یه كینك له خه سه لته هه ر گرنگ و دیاره كانی شیعر، وه ك ماده ده یی کی بینا كرده، وه بهر هینانی (Investment) خاسیه ته كانی زمانه. هه ر بۆیه له هاوچه ر خدا، رایه له كانی شاعیر و زمانه كهی بۆ ټهزموون و داهینان و تازه گه ری، ټه گه ر له گه ل ژانریکی دیکه ی ټه ده ب و زمانی بابه ته كهی بهرانبه ریان كهین پته و تره. شاعیر بۆ مه به ستی ده برپین و بارگاوی كرده ی واتا، گه و ره ترین ټوانست به كاره هینیت. له ریځگای زمانه وه نیگا (ټیحاء) له واتا و ده لاله ت ده كات. وینه و وینا كرده و جیهان بینی تاییه ت دروست ده كات. زمانی شیعر بۆ ده برپین و گوزارشت كرده: ((پیرده ی ده ستووری گشت زمان ده كات، به لام سوود له ده لاله ت ده بینیت، له ریځگای مؤسیقای ده برپینه وه، ده لاله ت بۆ وینه كان پتر ده كات و به سه ریان ده خات، وشه كان پتر پر واتا ده كات، هه موو ټهم كاریگه ری بیه اش له ده روازه ی وینه كانه وه ټه نجام ده درین)).^(۲)

سه باره ت به و مه سه لانه ی كه له سه ره وه په نجه یان بۆ درپژ كرا، زمانی شیعر بۆ مه به ستی داهینان و شلكرده ی رایه لی نهینیه كان و ټاشنا كرده ی مرۆف به واقع و ژیان. گوزارشت كرده له ناخی واتا و هینانه پیشه وه ی ناوهندی ده لاله ت، ده سه لاتی زمان چند دیارده یی کی هونه ری و پیکهاته یی له شیعر دا هیئاو ته كایه وه. هه ولده ده یین

(۱) حازم القرطاجی، منهاج البلغاء وسراج الادباء، ص: ۱۸.

(۲) محمد غنیمی هلال، النقد الادبی الحدیث، ص: ۳۸۶.

به نمونه‌وه، چند لایه نیک لهم دیاردانه له شیعی هاونچه‌رخ کوردیدا، وه‌به‌ر باس و لیکۆلینه‌وه‌یان بجه‌ین.

۳. ۱ کاریگری زمان له گه‌رانه‌وه (Repetition) ی شیعدرا.

۳ - ۱ - ۱ گه‌رانه‌وه وه‌ک زاراوه‌ییکی دیارده‌یی و هونه‌ری:

گه‌رانه‌وه، دیارده‌یه‌که له دیارده‌کانی شیوازه‌گری، ره‌وانی‌ژان و زمانسان و ره‌خنه‌گران به‌گشتی^(۱) باسیان کردووه. گه‌رانه‌وه به فزه و ورته (Pronunciation) و اتاکانییه‌وه، بریتییه له دووباره‌کردنه‌وه و ناوه‌ینانه‌وه‌ی وشه و ده‌سته‌واژه‌کان، له شوینیکی دیکه‌ی جیا له‌و جیگایه‌ی که له به‌راییه‌وه و تراون یان تو‌مارکراون. له هه‌ندی وینه‌ی شیعدرا: ((بۆ جوړیک له جوړه‌کانی دیاریکردنی شیعر به‌کار دیت))^(۲). شیوازیکی گه‌رانه‌وه، سه‌باره‌ت به گوزارشتکردن هه‌موو شیوازه‌کانی دیکه له خو

(۱) عاره‌به‌کان گرنگیان به گه‌رانه‌وه داوه، هه‌ر زوو تیشکیان خستۆته سه‌ر و به دیارده‌ی جه‌خت و تیگه‌یشتنیان داناوه. سه‌ره‌تای سه‌ره‌لدانی له لای عاره‌به‌کان، ده‌گه‌ریتیه‌وه بۆ لیکۆلینه‌وه له نایه‌ته‌کانی قورنان، یه‌که‌م سوارچاکی ئەم مه‌یدانه‌ش، (تین قوته‌یبه) بووه، پاشان (تین ره‌شیق) و زۆرانی تر ئەم لایه‌نه‌یان به دلکارییه‌وه وه‌رگرت و پانتاییکی رووبه‌ر فراوانی له ئەده‌ب و ره‌وانی‌ژی عاره‌به‌ی داگیر کردووه. بۆ زانیاری پتر بروانه:

(أ) ابن قتیبة (ابو محمد عبدالله بن مسلم)، تأویل مشکلة القرآن، شرح: السيد احمد صقر، ط: ۲، القاهرة، عیسی البالی الحلی، ۱۹۵۴، ص ۲۳۵، ۲۳۷، ۲۳۸.

(ب) ابن رشیق (ابو الحسن القیروانی)، العمدة فی محاسن الشعر وأدابه و نقده، تحقیق: محمد محی الدین عبد الحمید، ط: ۵، دار الجیل، بیروت، ۱۹۸۱، ص ۷۳.

له شارستانییه‌ت و ئەده‌به‌ی رۆژناوادا، گه‌رانه‌وه به زه‌ق و زۆپی به‌رچا و ده‌که‌ویت، وه‌ک دیارده‌ییکی هونه‌ری، میژووی خۆی هه‌یه. ئینسایکلوپیدیای (برنستون — Princeton)، ناماژه به‌وه ده‌کات، که دیارده‌ی گه‌رانه‌وه، گرنگترین خاسیه‌تی شیعر بووه، شاعیرانی ئینگلیز هه‌ر له (شکسپیر) وه تا ده‌گاته (ت.س. نلیه‌ت)، ناوریان لێداوه‌ته‌وه. جگه له‌مانه، له ئەده‌به‌ی ئینگلیزیدا، ناوه‌ندیکه و گو‌شه‌ی تاییه‌تی خۆی هه‌یه، لیبی کۆلدراره‌ته‌وه. بروانه:

Princeion, Encyclopedia of Poctry and Poctics, Enlargal, Macmillan Press lid, London, 1975, p.699

(۲) نازکه الملائکه، قضايا الشعر المعاصر، ط: ۳، مکتبه النهضة المصریة، القاهرة، ۱۹۶۷، ص: ۲۳۰.

ده گريت. يه كيك له بنه ماكانى ئەم ديار دهيه، دووباره كراو پيويسته به واتا گشتييه كه وه ببه سترپته وه و لتي دانه برپيت، به پيچه وانهي ئەمه، ته نيا لايه ني ئيستيتيكا ده گريتته وه. چه مكي گه رانه وه له ئاستيكي ساده دا ده ستنيشان ده گريت، كاتيڪ قسه كه ر ده برپينيكي ده برپي و پاشان وه كو خوي گه رانده وه، ئەوا ده برپينه كه هه مان واتا يان واتاي جياواز ده به خشي. ئە گه ر هه مان واتا گه راپيه وه، ئەوا ماناي يه كه م و دوو هم هاوسه نك ده بن له حاله تي ده ستنيشان كردني ده برپين (فزه) و واتادا، سووري گه رانه وه بو جه ختكردن ده بيت. به لام ئە گه ر: ((له ده ستنيشان كردني واتادا، ده برپينه كه وهك يهك بوو و واتا كه جياواز بوو، سوود بو ده لاله تي هه ردوو واتا جياوازه كان ده بيت))^(۱).

ئە گه ر گه رانه وه له ده رتاني هونه ريدا به كارهات، ئەوا سوودي دووباره و جهخت و ده لاله تي جياواز تي ده په رپينيته. له ناو كاري هونه ريدا هه ولده دات سوودي نوي به رهه م به ينيته، بو ئە وه ي له روانگه ي چه مكي خويدا، له شوينه جياوازه كانى كاره هونه ريه كه دا، هه ندي ره گه زي وه كيه كي (Similar) ناماده بكات. له پاستيدا گه رانه وه به شيوه گه ليه كه يه وه بنچينه و بنه ماي ريتم له خو ده گريت، له بواري موسيقادا له دايك ده بيت. زور جارن له شيعردا تيوري سه روا جي به جئ ده كات، گه لي كه ره تيش بو باشسازي ئيستيتيكا نواندن به كار ديت. له شيعري هاوچه ر خدا بو به يه كه وه به ستنه وه ي دوو وينه و كوپله ي شيعري يان له يه كه تر جيا كردنه وه يان سوود ده به خشيته. بويه بووني گه رانه وه به تاييه تي له رهخ و ئاليي شيعردا، له كرداري ريتم و پيويست بوون و پيوه ندي به ستن، ته نانه ت ئە گه ر له ئاستيكي ساده ش بيت، گرنگييكي گه وره ي هه يه.

سروشتي كاري داهينان و ئە زمووني هونه ري، به تاييه تي له بواري شيعردا، بووني گه رانه وه و سوود و پيويست بووني به ديار ده خات. چونكه داهينان و ئە زموون بارته قاي گه رانه وه له قه سيده دا، كاري گه ري و واتا ده برپين و مه به ستگه يان دن ئاراسته ده كات، زمانى شيعر ئەم رۆله به رچاوه ده گيرپيت.

له شيعري هاوچه رخي كورديدا به مه به ستي: ((دابيني كردني ريتمي ناوه وه، ريخوش كردن و پالپشت كردني وهك ناوه ندييكي دهنگي، گويچكه هه ست به گونجان و

(۱) احمد مطلوب، معجم النقد العربي القديم، ص: ۳۷۰

هاورپيكي و په سەندی بکات))^(۱)، دیاردهی گه پانهوه به هه موو جوړه کانیه وه، قوولایيکی
قوول له خوډه گریټ و وهک چه قی پانتایيک خوئی ده نوینیت.

ئهم گونجاندنه به تهنیا رایه لئه کانی له ته وهری ریتما ناسوورپتته وه، به لکو
خولگه کانی بونیاتی پیکهاتهی ده لالهت، به ئایوئی هاوواتا و دژه واتا بارگاوی ده کات،
کاریگه ری بونیاتی شراوهی مه به ست پیک دینیت، له دوو توئی گه پانه وهدا به ئه نجامی
ده گه یه نیت.

گه پانه وه له زور ئاستدا به دیار ده که ویت، ناتواندریت له یهک گوڤه دا گوڤه گیر
بکریټ، به لکو ئه وه نده ده سه لاتی زمان به کارهینانی فراوانه، به راده یهک شیعی
هاوچهرخ بو ده لالهت کردن له واتا و مه به ست، به قه سیدهی گه پانه وه ده ناسریت، زور به
ساکاریش خوئی له گه ل هه موو ته کانه کانی داهینان و تازه گه ریډا رادینیت.

لیږده دا ده توانین ئاماژه بو ئه وه بکهین، که بونیاتی گه پانه وه له شیعی هاوچهرخدا
له بونیات و زمانی شیعردا، سیستمیکی تایبهت به پتوه ده بات، خوئی له نار کومه لئهک
چهن ده بینیتته وه، سه رچاوهی ئهم سیستمهش له ناخ و قوولایي داهینان و ئه زموندا
ده بیټ. ئه و توانستهی هه یه که ئهم دهره تانه هه لبریت بو ئه وهی گه وره ترین هه ل بو
گه پانه وه بره خسیټی و چرترین کاریگه ریش ببه خشیټ. ئهم پرۆسه یه تخووی
ده سه لاته کانی دهره تانی رسته سازی و وشه سازی زمان ده به زینیت، له یهک کاتدا ده بیټه
دهره وهی ئامرازی مؤسیقا و ده لالهت به خشین. زور له شاعیرانی هاوچهرخ ئهم دیارده یه
ده که نه بابه تیکی کارا و بونیاتی شیعی له سه ر هه لده نین.

گه پانه وه ده توانیت چالاکی خوئی به چه شنیکي راسته وخو جیبه جی بکات، ئه ویش:
(ئهو کاته به ئه نجام ده گات، پرووداوه کان بو ژماره یهک دريژکردنه وهی بسچوک بسچووک
دابهش ده کات که رۆلی خوئی تیدا ده بینیت. هه ر وهک له کرداری وه بیرهینانه وهدا به رچاو
ده که ویت))^(۲).

(۱) د. عبدالرضا علي، الايقاع الداخلي في قصيدة الحرب، بحث مقدم الى مهرجان المرید العاشر، ۱۹۸۶،
ص: ۵.

(۲) د. صلاح فضل، بلاغة الخطاب وعلم النص (سلسلة عالم المعرفة)، المجلس الوطني للثقافة والفنون
والآداب / ۱۶۴، کویت، ۱۹۹۲، ص: ۲۰۴.

۳ - ۱ - ۲ هەندى له شپۆه كانى گەرانەوه:

له شيعرى هاوچەرخى كوردیدا، دەستنيشانکردنى دیاردەى گەرانەوه، له بەرھەم و داھیناندا کارىكى ئاسان نىيە، چونكە گەرانەوه كۆمەلنىك راپەل و ناوھندى تىكچرژا و له خۆ دەگریت، ھەر يەككىش له بواری بەكارھیناندا، ریتەم و شپۆزى دەلالەت بەخشینی خۆى ھەيە. جگە لەمەش، ھۆكاری زەحمەتى دیارىکردنى گەرانەوه لە قەسىدەى هاوچەرخدا، لەلایەك بۆ کارامەيى شاعیری هاوچەرخ دەگەریتەوه، سەبارەت بە دانان و جیبەجى کردنى سیستمىكى تايبەت، كە لەگەل قوولیی داھینان و ئاستى پۆشنبیری سەردەم و هاوچەرخ و زماندا بگونجیت، لە لایەكى دیکەشەوه زیندوویی و چالاکیى داھینان و بەردەوامى تازەگەرى، تارمایی ئاسان ھەرسکردنى گەرانەوهى پەواندۆتەوه.

شپۆه كانى گەرانەوه: ((زۆر ھەمەرەنگە، لەوانە: دووبارە بوونەوهى پتویست لە چەند كاتىكى دیارىكراودا، گەرانەوهى بركەى بەرايى لە كۆتايیدا، رینگا بە بیری شيعرايەتى دەدا كە ئاوپ لە خۆى بداتەوه و قەسىدەكە داخراو بكات، بەم جۆرە بەدواداچوونىكى جوغزى يان بازەبى داخراو دروست دەكات))^(۱). زۆر جۆرى تر لە قەسىدەى هاوچەرخ بەدى دەكریت، ھەول دەدەين لە رینگای دەسەلانى زمانەوه ھەندىكيان بچەينە بەر دیدە.

۳ - ۱ - ۲: گەرانەوهى بەرايى Primitive Repitition

ئامانجى سەرەكى ئەم جۆرە گەرانەوهیە، بۆ مەبەستى گەيشتن بە بواریكى شيعریى دیارىكراو، لە چەند دەرشتننىكى هاوشپۆه يان جیاوازدا، لەسەر ئاستى ریتەمى و دەلالى، جەخت لەسەر ورووژاندنى حالەتتىكى زمان دەكاتەوه. بۆ نمونە، (سەباح پەنجەدر) لە قەسىدەى ((سرووش))دا^(۲)، دەلێت:

كتیبى چى ئیمەى ھینا

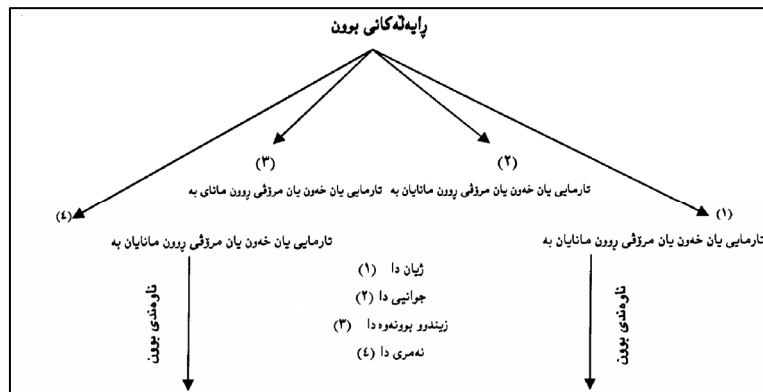
ئەى گيانى ریز لینگىراوى نووسەرى ھەموو ژيان

(۱) سوزان بیرنار، جمالية قصيدة النشر، ترجمة: زهير مجيد مغماس، مطبعة الفنون، بغداد، بلا تاريخ، ص: ۱.
(۲) سەباح پەنجەدر، خەون وا خۆى گىراپەوه (كۆ شيعر)، دەزگای چاپ و بلاؤکردنەوهى ئاراس، چاپخانەى وەزارەتى پەرۆدە، ھەولنیر، ۲۰۰۴، ل: ۶۶-۶۷.

تارمایی یان خهون یان مرۆڤی پروون مانایان به ژیان دا
 تارمایی یان خهون یان مرۆڤی پروون مانایان به جوانیی دا
 تارمایی یان خهون یان مرۆڤی پروون مانایان به زیندوو بوونه دا
 تارمایی یان خهون یان مرۆڤی پروون مانایان به نه مری دا
 گۆرانی به ره و جهنگی سهرفرازی پازی کراوهیه
 هه موو ریگاکان به ئومیڤت دهکات

--- هتند.

له م قه سیده هه دا ده بینین: فریزی: (تارمایی یان خهون یان مرۆڤی پروون مانایان به)
 چوار جار، به هه مان شیوه و به هه مان ئاستی زمانی گه پراوه ته وه، به لام هه ریه که له
 گه پراوه کان، له کۆتایی رسته کاند، گه وره ترین بونیاتی شاراوه ی ده لالهت له خو ده گرن،
 له ریگای ئه م گه رانه وان ه دا، سوو ری ژیان ته واو ده بیټ، قۆزاخه ی بوون: ژیان، جوانیی،
 زیندوو بوونه وه، نه مری، ده پیشکو یت:

لیره دا، گه رانه وه کاریکی نوێ جگه له جه ختکردنه وه و مسۆگه ری گونجاندن جیبه جی
 دهکات، ئه م چوارینه گه رانه وه یه به رزه فتی ته واوی به راییی قه سیده که ی کردو وه،
 ناوه ندییکی دروست کردو وه له ریگای ئه و ناوه ندو وه، ته واوی ناخ و بابه تی قه سیده که ی له
 خو ده گریټ. جگه له مهش هه ر به هوکاری ئه م گه رانه وه یه، که له قوولایی زمان له دایک
 بو وه، سیفه تیکی ده لالی و واقیعی قه سیده که ی دیاری کردو وه، ئه م سیفه تهش ته نیا له

روانگه‌ی گه‌پانه‌وه‌که‌دا نییه، به‌لکو تیکرایی هاوبه‌ندییه‌کانی زمان و پانتایی واتا به‌شدار ده‌بن. سیفته‌تی (بوون)، نیگای رۆح به‌خشین به‌ره‌و ئاسۆی راستی ده‌بات، زه‌ینی خوینەر به‌رانبه‌ر ئەم گه‌پانه‌وه‌یه ئاسۆیی ده‌ه‌ستیت و (راستی) و (بوون) به‌زیندوویی له‌دایک ده‌بن.

گه‌پانه‌وه‌ی ئەم قه‌سیده‌یه، هاو‌پێکی و گونجاندن له‌ نیوان ریتمی ده‌نگ و موسیقا و دابه‌شبوونی په‌یگانی شیعریی به‌رچاو مسۆگه‌ر ده‌کات. موسیقایه‌که‌ش چرپ چیرۆی قه‌سیده‌ به‌دیارده‌خات.

به‌سه‌ر زه‌مینی رۆحدا پابوردم
له‌ دووره‌وه‌ خۆم بیینی
ئاسمانیکی ئاوی پر له‌ ورده‌ ماسی
په‌رپه‌وه‌ به‌ره‌و ئەو دیو
ئەو دیوی شته‌کان
ئەو دیوی له‌ش
ئەو دیوی با
له‌وی به‌ خۆم گه‌یشتم^(۱).

له‌م شیعره‌دا فریزی (ئەو دیوی)، له‌ به‌راییدا سی جار گه‌پاوه‌ته‌وه. زمان، له‌ پێگه‌ی ئامرازی خستنه‌سه‌ری (ی)، فریزه‌ گه‌پاوه‌که‌ سی جیهان نیشان ده‌دات: (شت، له‌ش، با). لێره‌دا ئامرازه‌که، هه‌موو قورسایی ده‌لالیی جیهانه‌کانی له‌ ته‌ستۆ دایه. گه‌پانه‌وه له‌ سه‌تته‌ری رۆح، له‌ جیاتی جه‌ختکردنه‌وه گومان دروست ده‌کات، پووبه‌ره‌که‌شی فراوانه، به‌ شیوه‌ی بازنه‌یی و ستوونی ده‌خویندریته‌وه، له‌پێگای هێمای گه‌پانه‌وه‌کاندا، به‌راستی (خۆی) ده‌کات. له‌ دیری کۆتاییدا گومانه‌کانی گه‌پاوه‌ به‌تال ده‌بنه‌وه. له‌ سه‌ره‌تاوه‌ وتمان، گه‌پانه‌وه له‌ دارشتنی جیاوازییدا بۆ حاله‌تی ده‌لاله‌ت به‌خشین له‌ ئاستی زمانی و پێژمانیدا به‌دیارده‌که‌وێت، ئەم سیما دارشتنه له‌ ده‌ره‌تانی پێژماندا، بۆ زمانی شاعر، به‌های بونیاتی تایبه‌ت ده‌به‌خشیت. بۆ نمونه، له‌ قه‌سیده‌ی: ((دوو

(۱) نه‌زهد به‌گیخانی، ستایش (کۆ شیعری)، ده‌زگای چاپ و بلاکردنه‌وه‌ی ئاراس، هه‌ولێر، ۲۰۰۴، ل: ۱۷.

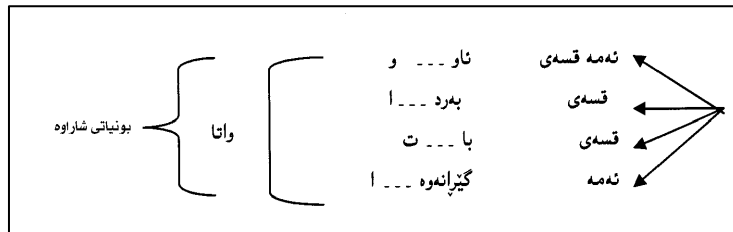
ههزار وشه بۆ سالی دوو ههزار^(۱)، فریزی: (ئهمه قسهی)، له سههرهتای قهسیده که و له دهستهپیکدا، چوار جار به سی دارشتنی جیاواز بهم شیوهیه به دیار ده که ویت، له دیری یه کهم: (ئهمه قسهی)، له دیری سییه: (قسهی)، له دیری شه شه: (قسهی)، له دیری نۆیه: (ئهمه):

ئهمه قسهی ئاوه، پیکه نینی ئاوه، گریانی ئاوه
له ری پوهی دوو ههزار پووباره سیمای زه ماندا
قسهی بهرده و هاواری بهرده
له یه کهمین ساته وهختی هه ناسه کانی زه میندا
سووپانه وهی ژانه به دهوری ژاندا و
قسهی (با)یه و ستانی (با)یه و پهنگی لی ئه پژی و
دهنگی خاکه و قیژهی سروشته وهختی مرۆ
له دایک ئه بیته و وهختی ئه مرۆ!
ئهمه گپرانه وهی دیرۆکه کانی سه رنجه .. سه رنج کاتی
ئهبی به دۆزهخ و به ههشت، ئهبی به په پوله و باران...

ئهم جوژه دارشتنه له گه رانه وهدا، بۆ ئه وهی به ته وادهتی ده سه لاتی به سه ر ناوه رۆکی قه سیده که دا هه بیته، به سه ر پیشه کی قه سیده که زال ده بیته. دارشتنی یه کهم، جگه له حالتهی جه خت کردنه وه، ده ست نیشان کردن به جیناوی (ئهمه)، گومان ناهیلایته، ده روزهی یه کهمی گپرانه وه (ئاو)، که راسته وخۆ بۆ ناخی قولایی مه بهستی قه سیده که شو رده بیته وه والا ده کات. له گپرانه وهی دو وه مدا، چونکه به رده وامی حالتهی جه خت و گومان په واندنه وه به رده وامه، جیناوی بۆ مه بهستی پتهوی ده لالهت توادته وه، والا یی ده روزهی ئاسوی فراوانتر وهرده گریته. هه مان حالته و هه مان شیواز له گپرانه وهی سییه مدا، ئاستی ریزمانی خۆی وهرگرتوه و بۆیه له مندال دانی گپرانه وهی دو وه م: (قسهی) له دایک ده بیته. هه رچی گپرانه وهی چواره مه، پایه له کانی دلنیایی و برپا بوون هینده پتهون، ته نیا ئاستی ئاسویی به بی ئاستی ستوونی (قسهی)، ده روزهی خۆی والا ترین ده کات و واتا کانی پیشووتر که بریتین له: (ئاو، به رده، با)، له ناو بونیاتی

(۱) شیرکو بیکهس، ژن و باران (شيعر)، چ: ۱، سلیمانی، ۲۰۰۰، ل: ۳.

شاراوهی راسته‌قینه: (دیروژکه‌کانی سه‌رنجه ..) نقووم ده‌بن، پانتایی شیعرایه‌تی بینگرتوو ده‌بیټ، پروانه:

۳ - ۱ - ۲ گه‌رانه‌وهی دوایی Final

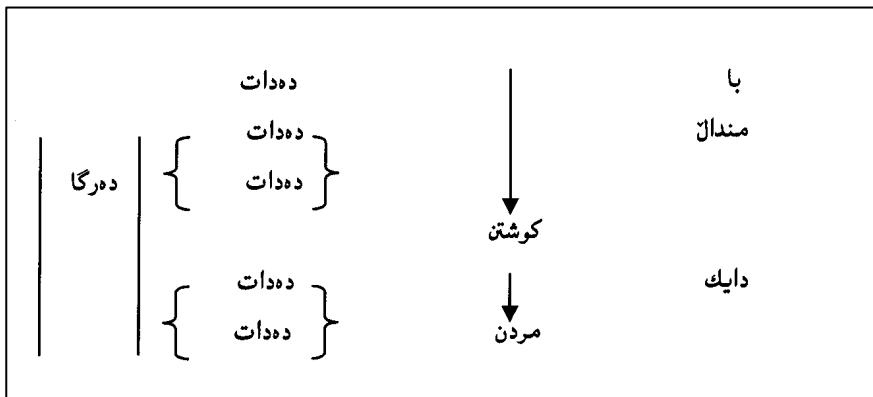
گه‌رانه‌وهی دوایی هه‌ر وه‌ك گه‌رانه‌وهی به‌رایی، پانتایی کاریگه‌ربوونی له چوارچیوهی پیکهاته‌ی بونیاتی قه‌سیده‌دا رۆل ده‌بینیت. له ناوه‌ندی خاسیه‌ت زمانی شیعر و ده‌ستوره‌کانی زمانه‌وانی، چه‌قی ده‌لالی و ریتمی، له کۆتایی قه‌سیده‌دیاری ده‌کات و به‌ریلاوی ئاسۆکانی واتای ده‌لاله‌ت و واتای ریتمی خه‌ست ده‌کاته‌وه. شیعری ((با و توّله))^(۱)، بۆ پالپشتی قسه‌کان، به‌نمونه‌ ده‌هینینه‌وه:

ئه‌وه با له‌ ده‌رگا ده‌دات
 با گیانی ئه‌و منداڵیه
 که ئیواره جه‌ندورمه‌یه
 له‌و دارستانه‌دا کردی
 به‌ خۆراکی نێزه‌یه
 به‌م نیوه‌شه‌وه هاتوو
 له‌ ده‌رگاکی خۆیان ده‌دات
 له‌و دیو ده‌رگا
 دایکی له‌ داخا مردوو
 شاریش سه‌رانسه‌ر نووستوو
 که‌س نییه‌ ده‌رگای لیّ وازکات

(۱) له‌تییف هه‌لمه‌ت، دیوان، به‌رگی یه‌که‌م، چاپی یه‌که‌م، سلیمانی، ۱۹۹۹، ل: ۹۱۴ - ۹۱۵.

ئەو ھەر لە دەرگا دەدات
 نازانی دایکی بەبی گیان
 لەو دیو دەرگا کەوتوو
 شاریش سەرانسەر نووستوو
 ئەو ھەر لە دەرگا دەدات
 ئەو ھەر لە دەرگا دەدات

ناویشانی قەسیدە کە (با و تۆلە)یە، بە ھۆکاری گەرانەو، پینچ کەرەت لە کاری (دەدات)، تیکەلکیشی کاری ناوەرۆکی قەسیدە کە (مردنی دایک) دەبیّت. لە رینگای رۆحی پاکی کوژراوی منداڵ، دۆنایدۆنی (دەدات) دەبیّت. پەیمان و ئەستوونەدی قوولێ دەروازە و اتا، (دەرگا)یە.. ھەرەھا بە ھۆکاری نیشانە کاتی ئیستایی (دە)، گونجاوترین ریتمی مۆسیقا دینیتە ئاراو. گەرانەو ھەردوو رستە کۆتایی، دلنیایی دەلالەتکردن و جەختکردنەو. گەرانەو کۆتایی بەم جۆرە واتا و شیوەی دارپشتن و مۆسیقا پیکدەھینیت:

Progressive ۲-۱-۳ پ گەرانەو پەلدار

ئەم جۆرە گرنگترین شیوەی ھونەری گەرانەو. پێویستی شیعریەتی توانستی بینایی پیکھاتە شیعری دەبیّت. زمان لە دارپشتن و جۆرایەتی ناوەرۆکی رستەسازی بنەمای بونیاتن، قالای ئاکامیکی گرنگی شیعری دەسازینیت.

ئەم چەشنى گەرەنەۋەيە، شوپىنپى سىرۇشت و بنچىنەي ئەندازەي ئەزمون و داھىتان دەكەۋىت، ئەم دارشتنە تايىبەتمەندىك بە خاسىيەت و واقىيە شىعەرى ھاۋچەرخ دەدات. قەسىدەي ((ئىۋارەي پايز))^(۱)، بىنايەكى ئەندازەي پلەدار، ھەر لەناونىشانەۋە تا دوا كۆپلەي قەسىدەكە پىككەھىنەي. سەرنجراكىش ئەۋەيە، لەم جۆرە گەرەنەۋەيە و قەسىدەيەدا، كە دەستپىك رىستەيەكى راگەياندى خەبەرييە، كۆتايىيەكەشى رىستەيەكى پرسىارييە و لە ناۋەرەست و بەتەۋاۋەتەش لە پلەي پىنجەمى قەسىدەكەدا، رىستەي (ئاي لەم پۆژە رەشانەي دىم!)ى سەرسورمان بەدى دەكرىت، تەۋەرەكانى پلەدارى، لە خولگەي ئەم چەشنى رىستانەۋە بارگاۋى دەبن:

ئىۋارەيە و

گەھى (با) دى..

ھەور ئاسمانى گرتوۋە

ئىۋارەيە و

دارى پايز ئاھەنگى مردن ئەگىرى..

گەلا سەرچۆپىي گرتوۋە

ئىۋارەيە و

منى تەنيا لەناۋ كۆمەللى تارمايى رىبوارانا..

لەسەرمانا .. ئەلەرزىم و

ھەنگاۋ ئەنىم بەژىربالى رەھىللە و شەستە بارانا

ئىۋارەيە و

منى بى پالتۆ .. بى چەتر

دەربەستى تۆف و سەرمانىم

ئىۋارەيە و

كەس بۆ خەمى من ناسوتى..

ئاي لەو پۆژە رەشانەي دىم!

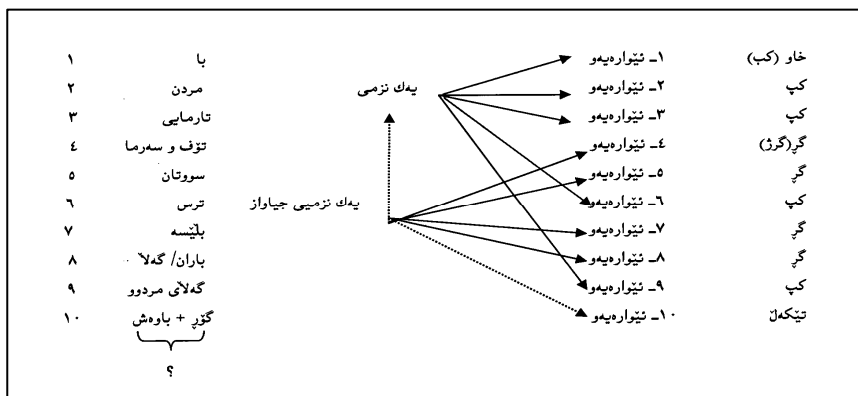
ئىۋارەيە و

خۆشەويستى و ترسى پايز..

(۱) محمەد عومەر عوسمان، لە غوربەتتا(شىعەر)، ج:۲، چاپخانەي رەنج، سلېمانى، ۲۰۰۲، ل ۲۱، ۲۲، ۲۳

ھەموو گىيائى گرتۆتەۋە
 ئىۋارەيە و
 پايز لە دلئى تەزىوما..
 ئاگرىكى پېر بلىئىسەى كىردۆتەۋە
 ئىۋارەيە و
 زۆر ھەز ئەكەم لە جىي باران
 گەلانى زەرد بەسەرما داكا
 ئىۋارەيە و
 باۋەش ئەكەم بەگەلانى مردووى پايزا..
 ئەو پايزەى پەنگى قۇ و پەنگى چاۋى ئەو .. ون ناکا
 ئىۋارەيە و
 تاۋىكى تر گۆرەكەى ئەگرمە باۋەش
 لىئى ئەپرسىم.. ئاخۇ شەۋان سەرماى نابی؟
 ئاخۇ سل ناکا لە گرمەى ھەور و لە لوورەى بارەش؟

پايەلەكانى زمان لەم جۆرە گەرانەۋەيەدا، ئەۋەندە تىكچىراون، كۆمەلئىك دەربىنى
 ھەمەچەشنى جىاواز لە خۆدەگرن، ھەموو لەسەر رىتم و دارشتنى جىاوازەۋە دروست
 كراون. رىزبەستى (ئىۋارەيە) نەخشەى قەسىدەكەى كىشاۋە، جوولە و گۆرانی رىتم، لە
 پانتايى دەق ھەمە چەشنىيە، تىكرايان ھاۋبەندبونيان بە ناخى چۆنىتى دەلالەتى
 رستەكانەۋە ھەيە، بۆ نمونە:

پلهی یهك نزمییه کانی کپ، دهلالهتی: (با؛ مردن؛ تارمایی؛ ترس؛ گه لای مردوو) له خۆده گرن. پلهی یهك نزمییه جیاوازه کانی گر، دهلالهت: (تۆف و سه سرما؛ سووتان؛ بلیسه؛ باران) ده گه یه نن. تیکه لاییه کهش دهلالهتی: (ترس/ بلیسه، باوش/ گۆر) ده به خشیت. هاوکیشه ی پله داری به م جۆریه:

$$۱ + ۲ + ۳ + ۶ + ۹ + ۱۰ = \{?\} ۴ + ۵ + ۷ + ۸ + ۱۰ \{?\} .$$

$$۵ + ؟ = ؟ + ۴$$

$$۶ = ۴$$

$$کپ = گر لک$$

ئهم جۆره بونیاته له سه ر توانست و وردیی شاعیر راده وه ستیت، ئهم پله یه له نیوان ریتمی هیور و گرژی ده لالهت له جووله دایه، که به گویره ی هیلکارییه که ی پیشوو، گۆرپانکاری و تیکه لای پیوانه یی و وه ستانی ریتمی دیارخواوه، له تیکرپای دابه شکردنی (۱۰) پله ی (تیسواریه و) له نیوان شهش کۆپله ی قه سیده که دا، کۆمه لیک جیهان و واقع و دیارده ی سروشتی و ده روونی و ده ستکردی نیشان دراوه، که هه ر هه موویان واقع به ژیان و ژیان به واقعی واقع ده به ستنه وه^(۱).

(۱) گه پانه وه، فره شیوه ی دیکه ی هه یه، وهك: گه پانه وه ی بازنه یی، گه پانه وه ی پیویست بوون، گه پانه وه ی ده لالی و بونیاتی، گه پانه وه ی هاوسهنگی... که هه ر یه که بیان چه ند بابه تیک له خۆده گریت، بۆ زانیاری پتر پروانه: (۱) علاء الدین رمضان السید، الظواهر الفنية في لغة الشعر العربي الحديث (دراسة)، من منشورات اتحاد الكتاب العرب، ۱۹۹۹، ص: ۶۵ - ۱۰۰. (۲) د. منذر عیاشی، الاسلوبية والدراسات الاسلوبية، المعرفة، عدد، ۳۲۹، ۱۹۹۱، ص ۷۷-۹۰. هتد.

بۆ حالهتی پراکتیک کردن، نمونه له شیعری هاوچه رخی کوردی به رچاو ده که ویت. ئیمه له بهر نه وه ی زیاتر مه به ستمان نیشان دانی جه وه هری دیارده ی هونه ریی زمانی شیعری هاوچه رخ و ده سه لاتی زمانه له م بواره دا، بۆیه باسه که مان به و چه ند جۆر و نمونانه ی که له شیعری هاوچه رخی کوردی هینا و مانه ته وه کۆتایی پی ده هین. درێژداری و له بابته ده رچوون به پیویست نازانین.

۲.۳ لیلی (Ambiguity) له واتای زمانی شیعریدا

لیلی له رووی فەرهنه‌نگه‌وه، ته‌مومژی واتایی ده‌گه‌یه‌نیت، هاودژی پرونییه. دیارده‌یه‌کی زمانیه، له ریگی دارشتنی ده‌ستوره‌کانی زمان، له ئاسته‌کانی فۆنۆلۆج و مۆرفۆلۆجی و سینتاکسه‌وه دروست ده‌بیته. هۆکاری بوونیشی بۆ دوو جه‌مه‌سه‌ری (Contradiction) واتا، له وشه‌ یان رسته‌دا ده‌گه‌رپته‌وه: ((وشه‌یه‌ک یاخود رسته‌یه‌ک، گوزارشت و ده‌رپین له واتایه‌ک پتر بکات))^(۱).

ئهم دیارده‌ زمانیه، له ریگی زمانی شیعره‌وه پانتاییکی فراوانی له‌شیعری هاوچه‌رخ داگیر کردوه. له رووی ریزمانه‌وه، ئه‌و وشه‌ و فریز و رستانه‌ی لیلی ده‌گه‌یه‌نن به‌ نادرست داناندین و رته‌ ناکرپنه‌وه، به‌ پیچه‌وانه‌وه، رهنه‌گران و زمانناسان ئاورپکی دلکاریان لێ داوه‌ته‌وه و له‌ دیارده‌ هونه‌رییه‌کاندا، به‌جه‌وه‌ه‌ری توانستی شاعیر و داهینانی ده‌به‌ستنه‌وه. له‌ ریگی لیلییه‌وه شاعر تاریکترین گۆشه‌ رووناک ده‌کاته‌وه، نه‌ینیتترین په‌نه‌ان ئاشکرا ده‌کات.

لیلی، خاسیه‌تیکی ناخی شیعره‌، هه‌موو ده‌قیک ئه‌و خاسیه‌ته‌ بۆ خۆی ده‌گه‌رپنیتته‌وه، بۆیه‌ له‌ داهیناندا ده‌ستی لێ هه‌لناگیریت، جیگا و شوینیشی له‌ناو مووره‌گه‌کانی ره‌گی شیعردایه‌. به‌و مه‌به‌سته‌ ده‌ق به‌ته‌نیا نابیتته‌ یه‌که‌یه‌کی لیلی، به‌لکو بنیر و وه‌رگر هه‌ردووکیان له‌ ئاسۆی لیلیدا ده‌بن^(۲).

(ئیمبسون) له‌ کتیبه‌ به‌ناوبانگه‌ که‌یدا: ((حه‌وت ته‌رزه‌ شیواز له‌ لیلیدا - (Seven Types of Ambiguity)^(۳)، لیلی به‌ ناوه‌رۆکی شیعرایه‌تی و به‌ پیوه‌ری تویتینه‌وه و شروقه‌کردنی شاعر داده‌نیت، به‌ وردیش پیناسه‌ی ده‌کات: ((به‌بێ بوونی واتا له‌ به‌شیک یان برکه‌یه‌کدا هه‌رگیز واتا نابه‌خشیت، زۆر شت و بابته‌ له‌ واتادا له‌خۆ

(1) Crystal, D. A Dictionary of Linguistic and Phonetics, London, Black Well Publishers 3,ed, 1991,p7.

(۲) رومان یاکسون، قضایا الشعرية، ترجمة: محمد الولي و مبارك حنون، ط: ۱، دار توفال للنشر، المغرب، ۱۹۸۸، ص: ۵۱.

(3) W.Empson, Seven Types of Ambiguity, New Dictionaries, Newyork, 1966

ده گريټ، ليټره و لهوئى واتا دهبه خشيت، له راستيدا رسته يهك چهند واتايهك ده گه يه نيټ))^(۱).

ناوه روټكى شيعرى هاوچهرخ، پيويستى به تيپرامان و وردبوونه ودى قوول و ليكدانه ودى هممه چه شنه هديه، واتاي راسته قينه به ناسانى دهست ناكه ويټ. واتاي فره واتايي بالادهسته و سهراوه و ليټيه. زيره كييه كي تاييه تي ده ويټ. ليټيش له شيعردا نه گهر واتا پتر نه كات، كاريگه ربي دهروني نه بيټ په سهند ناكريټ:

بيټى ئاخفتن

تو بخو دزاني ئه ز حه ز به ندا هه ويا ناكه م

بيټى ئاخفتن،

نه ئاخيفه

وي وهروه رال بالگه هي خؤ

بهاڙيه يان بنخيفه

هه كو ديهله كا هوسا رويس

دناؤ نئينين ته دا دراڙيت

ئه ز ههست ده كه م

تو چاله كا گه له ك كويري و

ئه زا بويمه كرمه كي سور

يان ميټريزه ركم ئيا خيفه^(۲)

ئهم تيټكسته له قالايه كي ليټيدايه. خوينه ر بو مه به ستي به دهسته ينياني واتا، ده توانيټ چهند خويندنه وديه كي هه بيټ. بنه ماي بووني ئهم خويندنه وانه ش، ده لاله ت له ليټي قه سيده كه ده كه ن. ليكدانه وه له ناستي جفاكيذا، باس له سه ربه خوئي ژنه ك له گه لا هه ويټيه كه يدا ده كات. له لايه ني سياسه تدا: ((كه سه كي خودات هه لويسته كي پاميارى

(1) W. Empson, Seven Types of Ambiguity, p4.

(۲) محسن قوچان، لايي گهرم ژباڙي، چاپا نيكي، چاپخانا كوليژا شهريعي، دهوك، ۱۹۹۹، ل: ۶.

ديار، نه قيت چ حزبه كا هبیت و ب چ هزرين دى بيت راميارى قايل ناييت^(۱).. هتد.
جگه له مانه، چندين ناست و دهره تانى ديكه له خو ده گرييت. له ناستى دهر وونى و
ميژوويى به دوور نييه.

شيعر كاريكى جهره زايه تى (Risk) له بهر چا وگي راه. شاعير هه و لده دات له كانگاي
داهينانيدا، شيوازي گوزار شت كردن و بنه مايه كانى نه نديشه ي بينا كردنى قه سيدة كه ي
ديارى بكات. له شيعردا هم جهره زه ييه ته گهر به شيويه كه هونهرى له
چوار چيوه ييكي گونجاو داييت بروا پي بوونى به دوا دا ديت.
زور جار ليلى له شيعرى هاوچه رخي كورديدا، له سهر پر جوليه ي وشه راده وه ستيت،
له هه مان كاتيشدا ته گهر شاعير روونى له جيهان يينى نه بيت، هانا بو ليلى ده بات و
خوى له په نادا ده شاريتته وه:

ئايا تير ته ماشا ده بيت يان نا

چاويلكه

كويره كان بو جوانى به كارى ده هينن

مامه لى كرينى شه كر له ممش ده كه ن

له ته ماشا كردنى هه وري له كچوو راهاتووم

ده شزائم به نده كانى ناو به نديخانه بو پرهيوان^(۲)

هم ويينه شيعرييانه روونن، ليلى له به هيزى به كار هينان يان دايه، ده سه لاتی زمان
پره. وشه ي (چاويلكه) له گه ل ويينه كانى سه ره وه و خواره ودا هاوپه يوه سته، هه ريه كه له
ويينه كان به بي خويندنه وه ي (چاويلكه) مانايان نادوزريتته وه. كه ره تيك شه و واتايه
ده به خشيت. رهنگ بي (چاويلكه) خوى تير ته ماشا كردن نه بيت، جاريكيشيان ده لالهت
له تير نه بوونى كويره كان له ديتندا ده كات. دواتریش رهنگى هه ور ناوه ندى واتاكه له
خوده گرييت و هيوايه كه به مرؤف ده به خشيت، مرؤقى كويريش وهك زيندان ييه كه بو
رووناكيى ده روانيت.

(۱) نه بو عوبه يد عه بدوللا زياب، هوزانا نويمجازى ل ده قهرا به هدينان، ده زگه ها سپيرتيز يا چاپ و وه شانى،
دهوك، ۲۰۰۵، ل: ۱۰۶.

(۲) سه باح ره نجهدر، شهري چل ساله (كو شيعر)، ده زگاي چاپ و بلاوكرنه وه ي ناراس، هه وليتر، ۲۰۰۵، ل: ۸۲

(ئەدۆنيس) لە كتيبي ((زەمەنى شيعر، زمن الشعر))دا^(١)، دان بەو دەدەنيت كە خۆى لىلى دەكاتە كۆلەگەى پەيامى شيعرى و دەسەلاتەكەشى بۆ لادانى زمانى شيعر دەگەرپىنتەو. خوينەر لە بەرانبەر نەگەيشتن بە ئاستى دەلالەت دەپرپىن بەرپرس دەكات. زمانى شيعر زمانى پەمزە و پىويستە لە پرونى دوور بکەوتتەو، بۆ و دەستەپىنانى واتاش، پىويستە خوينەر ئاستى رووناكپىرى و هونەرى بەرز بىت^(٢).

شين..

رەنگ نىيە!

پىتيش نىيە!

ئەوەيش نىيە، كە بۆ مردوو ساز دەكرى!

ئاخ لە شين و داخ لە شين

هەر بۆ خۆم ئەزائم چىيە!!!^(٣).

لەم دەقەدا، شيعر لە پروى سيفەتى فيزيكى و پىكەتەى كىمىييدا پەنگ نىيە. لە پروى دەنگسازيشەو و ئىنەى دەنگى (ش) نىيە. لە دەرتانى رپورەسمى دابونەرىتى ماتەمىنى كۆمەلايەتيشدا شين و گريان نانووينىت. بەلكو لای شاعىر ئەو شتە پۆحى و دەروونىيەى كە بەدىار دەى زىندووبى، دەلالەتى شىن: ناعەدالەت، نەبوونى پىناسەى بوون، بى مافى، بى برپارى، بە مراد نەگەيشتن. لىرەدا دەركيشانى (شىن) لە ئاراوى واتادا، لەسەر ئاستى رۆشنپىرى و توانستى خوينەر رادەوەستىت، چونكە لىلى رپچكەى پەمزی گرتووە، هەر پەمزشە هيشووى دەلالەت بەرەم دىنىت.

(١) ادونيس، زمن الشعر، دار العودة، بيروت، ١٩٧٨.

(٢) سەرچاوى پيشوو، ل: ١٥٨ - ١٥٩.

(٣) كەزأل ئەحمەد، ديوان، وەزارەتى رۆشنپىرى، سلېمانى، ٢٠٠٦، ل: ٧٢.

تېبىنى: ئەم ديوانە لە سالى (٢٠٠٦) چاپكراوە، بەلام چونكە ديوانەكە سەرچەم شيعرەكان لە خۆ دەگرىت، ئىمە سوودمان لىى بىنپو، ئەم شيعرە كە بۆ نمونە هينناومانەتەو، رپكەوتى ١/ ١٢/ ١٩٩٣ لەسەر تۆمار كراوە.

لئیلی له دهقی شیعدا، به تایبته دهقی شیعی هاوچهرخ، پتر بونیاتی شاراوهی رهوانبیژی به چهق دهقات، به پیچهوانهی لئیلی ریزمانی که له دهروونی ئالۆزی واتای ورته و فزه و خویندنهوه و هیژدا پهیدادهبیته، بویه له روانگهی ئهدهبهوه زۆرجار لئیلی دهبیته سهراوهی ئالۆزیبون. هیئدیك له میتۆده هاوچهرخهکان دالدهی ئهم ئاراستهیه دهدهن، کلاسیکی و پرناسی هاودژ و په مزگهری و سووریالیش به هاوشانی دادهنن. په مزگهری و میتۆدی نیگاگهری، جهخت له سهه کۆمه لئیک هۆکار دهکه نهوه، که زمانی ویژدانی بۆ راگواستنی کاریگهری و هه لچوونی بهرانبهر، پشتی پی ده به سستیته، له هه مووشیان گرنگتر دیاردهی (لئیلی)یه.

شاعیر به تهواوهتی و به پروونی واتا به دهسته وه نادان، به لکو رینی واتا بۆ خوینهر به جی ده هیلیته، تا زیاتر چیژ له دهق وهرگریت. چونکه فزه کانی زمان بهرانبهر دهرپینی واتا به ئاسته ننگ ده وه ستن، هه رچی په مزگه ره کانن، وا ده بینن که لئیلی پیویسته لئیلیکی پر له گورج و گۆلی واتا بیته، پریازی ویناکردن بگریته بهر، به پیچهوانهی ئهمه سیفه تی مه ته ل و په نهان له خو ده گریته.

وشه له شیعدا له مندا لانی دهنگ و پروودا له دایک ده بیته، ئه گه ئهم راستیه به دلکاری له سهری بوه ستین، پروای ته واویشمان به دوری زمانی شیعر له ته وه ره کانی ساده و ئاسایی هه بیته، ئه و کاته له وه دلنیا ده بین که هه له یجنانی واتا ئاسان نییه و قالی لئیلی پهیدا ده بیته.

له تازه گه ریدا به ئه ده بی کوردیشه وه، ئهم چه شنه دیارده هونه رییه ی لئیلی بوونی شوپش و په تکرده وه و مل نه دان ده گریته وه، له ئاستی ئایدۆلۆجی و هزره وه، شاعیر لئیلی ده کاته ده روازه و دهنگی خو ی تیدا به رز ده کاته وه و سه نگره ی به رگری و به گژدا چوون، له ریگای ئهم دیارده و زمانی شیعره ئالۆزییه وه داده مه زری بیته. گرتی سه ره کیی لئیلی هاوچه رخ، تقوومبوونه له ناو په مز و میژوو و ئه فسانه دا، جگه له مه ش، بۆ هه ر وشه و مه به سستیك واتا به چه ندین ئاست و ده ره تاندا تیده په ریته^(۱)، بۆ نمونه:

(۱) د. محمد احمد حمدون، ظواهر لغویة فی الشعر المعاصر، مجلة: المنهل، العدد: ۵۰۴، المجلد: ۵۴، دار المنهل للصحافة والنشر، جدة، ابریل/ مایو ۱۹۹۳، ص: ۱۷۶.

(شهو) له ژیر لیڼه‌ی هه‌وره‌کان نارامی گرتووه ..
 تاوازی باران پریشان ..
 شازاده چاوی به کړپوه پښتووه ..
 قامیشی لیواری (تابزۆ) پۆشیوه ..
 به خشلی پرستگای پایزی (ئینه‌نا) خه‌ملیوه ..
 به‌یانیش به‌م شکۆ و به‌رزییوه
 باران دئ کیشمانه‌ی خۆی ده‌دا و
 چارۆگه‌ی ریژنه‌دار،
 به‌کیلگه‌ی سکداوی دموزی داده‌دا .. هتد^(۱)

سه‌رچاوه‌ی لیلی له شیعری هاوچه‌رخدا، بۆ جیاوازی کار و وه‌زیفه‌ی شیعر و بۆ ویناکردنی سه‌رده‌میانه‌ی زمان ده‌گه‌رپتته‌وه. شاعیر له قوولایی ناستی رووناکبیری خۆیه‌وه، گوزارشت له جیهانبینی و ویناکردنی گشتگیری ژیان ده‌کات، واتا و ده‌لاله‌ت و رهمز چر ده‌کریته‌وه، بۆیه شیعری هاوچه‌رخ بۆته هونه‌ریک و پیتیستی به‌شاره‌زاینکی ته‌واو و رۆشنبیریکی به‌رز هه‌یه. بۆ راستی بۆچوونه‌کان، چهند دیمه‌نیک له قه‌سیدی: ((مارشیکی تر به‌ره‌و به‌هه‌شت))^(۲) به‌نمونه، ده‌هینینه‌وه:

وه‌ک شه‌رکهریک که هه‌میشه ده‌کیشیت به‌ته‌پله‌گه‌وره‌کانی جه‌نگدا. یه‌کیک نه‌فخی هه‌ستانه‌وه‌ی رۆحله‌به‌ره‌کان لیده‌دات. یه‌کیک شه‌بیوری گه‌شانه‌وه‌ی هه‌موو خۆله‌میشه‌کانی دونیا. گه‌شانه‌وه‌ی پشکۆی مردووه‌کان. ئەو ناگرانه‌ی له‌رۆژگاری هانیپاله‌وه خامۆش بوون. زیندوو‌بوونه‌وه‌ی په‌نگری خپه‌تگاکانی هۆلاکۆ. من هه‌میشه ده‌کیشم به‌ته‌پلی ئەم جه‌نگه‌دا و هاوار ده‌که‌م من بۆ فه‌تعی تۆ لی‌ره‌م ئەی به‌هه‌شت ئەوه‌تا به‌هه‌شت له‌هه‌ر چوار لاره‌ دیت. که لی‌ره‌ ده‌رۆین ئەوسا ده‌زانین به‌هه‌شت له‌پشتمان‌وه‌ بوو. که ده‌گه‌رپیننه‌وه‌ تیده‌گه‌ین به‌هه‌شت وا له‌دوامانه‌وه. که ده‌گه‌رپیننه‌وه بۆ دوا تیده‌گه‌ین به‌هه‌شت له‌ولا له‌به‌رده‌ماندا بوو ..

(۱) نه‌ژاد عه‌زیز سورمی، تافگه‌ی مه‌ند و ئەوانی تر (دیوان)، چ: یه‌که‌م، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تسی په‌روه‌رده‌ی حکومه‌تی کوردستان، ۲۰۰۵، هه‌ولێر، ل: ۲۰۹ - ۲۱۰.

(۲) به‌ختیار عه‌لی، ئیشکردن له‌ دارستانه‌کانی فیرده‌وسدا (قه‌سیده‌یه‌کی درێژ)، چ: یه‌که‌م، چاپخانه‌ی رهنج، سلێمانی، ۲۰۰۴، ل: ۷.

لەم تێکستەدا، وێنە شیعرییەکان سرکن و وشەکان بەتەمومژیی زمانەوه، ئاسۆی سانایی والا ناکەن. لێلی بۆ ناخی دەلالەتەکانە، چونکە هەر رێستەیهک و وێنەیهکی شیعری بۆ (مەبەست)، پێویستی بە تێرمان و بەداواچوون هەیە. وێنەکان هاوبەندبوون بە یەکیان دەبەستیتەوه. ئەم دیاردەیهش لە شیعری هاوچەرخدا، ناوەندیکی گرنگ لە لێلی داگیر دەکات.

پانتایی لێلی لە قەسیدەدا، فرە تەرزیک لە بواری چۆنیتی بەکارهێنان و دەلالەتەخشین و رایەل و چیبەتی پێکھاتن لە خۆ دەگریت، لەوانە:

(١) ئەو لێلییە که ئە ئەنجامی بەکارهێنانی هەموو جۆرە خوازیهەک بە خواستنهوش پەیدا دەبیت. ئەم جۆرە پێویستی بە لیکۆلینەوه و شروقه کردنی خوازە و خواستن و ریتەم دەبیت، جگە لەمانەش لەرپگەیی شیتەلکردنی رێستەیی سادەوه، لێلی رێستەیی دەستنیشان دەکریت.

(٢) زۆری دەلالەتی فریزی.

(٣) فرە دەلالەتی ورته و فزه (لفظ)

(٤) بە مەبەستی گوزارشتکردن بۆ حالەتی دەروونی و زەینی، واتاکان یەکدەخرین و تێکەل بە یەکتەر دەکرین. ئەم شیوازه جۆرە گری کویرهیهک لەلای شاعیر دروست دەکا.

(٥) لێلی ئەو کاتە پروودەدات، که شاعیر بیان نووسەر لە نووسیندا، بۆ ئاشکراکردنی هزرەکهی هاوشیوهی بەدیار بجات. هەرچەندە بە تەواوی لەسەر خودی شتەکه پراکتیک نابیت، بەلام لێلی دەکەویتە نێوان هەردووکیانەوه، شاعیر لە یەکیانەوه بۆ ئەوهی تر دەیگوازیتەوه.

(٦) زۆری حالەتی هاودژ لە دەربڕین و گۆتەیی دەقدا، لێلی بەرھەم دەھێنیت. وشەکان دەبنە هاودژی یەکتەر، خۆینەر ناچار دەکات بۆ واتا وینا بکات. جاری وا دەبیت دەربڕینیک واتا نەگەیهنیت، چونکە دەربڕین و واتاکە هاودژ دەبن، یان پێوەندیان بەیەکەوه ناگونجیت، خۆینەر ناچار پەنا بۆ ویناکردن دەبات.

(٧) کاتیەک هەستی (مشاعر) و هزری شاعیر تێکەلگەری (Dualism)

دایاندەگریت لێلی پەیدا دەبیت. ئەو کاتەش بە دیار دەکەویت، که دوو واتای تاییەت بەوشە، دوو واتای هاویەک دەبن و ریزبەستی رێستە دیاریان دەکات،

ناوه ژوووه که ی له زهینی شاعیردا، بنه ما و به یانی دابه شیبون ده بیټ. نه و
حاله تهش بو پله ی جیاوازی، به پی پله ی زهینی نووسر باو ده بیټ. ههروه ها
نه م حاله ته بو پله ی جیاوازی، به پی پله ی دا بری، که شاعیر بو به ره مه که ی
له زهیندا تو ماری ده کات، باوه^(۱).

۲ - ۳ وشه ی شیعری و بارگاوی بوونی به رهمز^(*) Symbol

رهمز دیارده بیټکی هونه ریبه، به لام بارگاوی کردنی به واتا له ناو ده سه لاتی زماندا،
سه ره پای نه و ناسنامه یه ده شبیته دیارده بیټکی شیوازگه ری. رهمزایه تی به یه کیټ له
ریباز و ره گه زه هه ره گرنه و به رچاوه کانی شیعری هاوچه رخ و تازه گه ری داده ندریت.
میژوی رهمز میژویه کی دوور و دریژه، بنج و بنه وانه که شی بو زانستی لاهوت
(The ology) ده گه ریته وه، له گه ل (Creed - ده ستوری باوه ری مه سیحیه ت)
هاوواتایه. هه ره به راییه سه ره تاوه به گشتی له دروشمی نایینی و هونه ره جوانه کان و
به تاییه تیش له شیعردا به کار هاتوه. تانیستاش له پانتایی و اتاسازی و بیرکاری و
لوژیکا، به ها و نرخیکه هیماگه لی هه یه^(۲).
نه ته وه ی عاره ب به دریژایی میژوو، واته له سه رده می جاهیلییه وه تا سه رده مانی
نه مرۆ، نه م زاراوه یان له ناو رایه له کانی واتای زمانه گشتیه که یدا، دوور له لایه نی

(۱) بو زانیاری پتر پروانه، Empson, Seven Types of Amiguity p, 3, 45, 102, 133, 155, 167, 198

(*) زاراوه ی رهمز، زیاتر له هیما پر به پیست ده لاله ت ده به خشیت. هه ره بو مه به سستی تیکه ل نه بوون له گه ل
(نیشانه) و (نیشاره ت)، رهمز به گونجاوتر ده زانین، بوچونه که ی (د. په خشان سایبر) په سه ند ده که یین،
سه باره ت به گونجاوتری زاراوه ی (رهمز) له (هیما)، چه ند خالیکی خستوته پروو. بو زانیاری پتر، پروانه:
په خشان سایبر هه مه د، رهمز له شیعری هاوچه رخه کی کوردیی کرمانجی خواروی کوردستانی عیراقدا
(۱۹۷۰ - ۱۹۹۱)، نامه ی دوکتوراه، کولیتی ناداب، زانکوی سه لاهه ددین، هه ولیر، ۲۰۰۲، ل: ۵
(۲) د. محمد فتوح احمد، الرمز والرمزية في الشعر المعاصر، ط: ۲، دارالمعارف، القاهرة، ۱۹۷۸، ص: ۳۳.

هونهری به کار هیئاوه. ههر له لای تهوانهوه به دیارکهوتنی رهمز له ناو پانتایی واتای هونهریدا، بۆ نیوهی دووهمی سهدهی رابردوو دهگه پیتتهوه.^(۱)

ئهم دیاردهیه، له گه له دایکبوون و به دیارکهوتنی تهدهب سهری هه لداوه. بۆیه تهدهبی کوردیش لهم دیاردهیه بیبهش نهبووه، به لام له تهدهبی نوی و هاوچهرخدا، وهك چه قیك خۆی نیشان داوه: ((چری به کارهینانی دهگه پیتتهوه بۆ دواى شهپری دووهمی جیهانی)).^(۲) له سالانی هفتاکان، له ژیر کاریگهری تهدهبی عارهبی و سیماکانی ریبازی رهمزی و دۆخی تایبهتی کورد، له تهدهبی کوردیدا به زهق و زۆپی به دیار کهوت.

رهمز له زمانی شیعی قهسیدهدا، بنه مایه کی پتهو و سهرکهوتوووه. ئهم زاراوهیه له ریگای زمانهوه، بۆ بابه تیکی ناشاراوه له ئاوهزدا وینهیه کی هاوشانی نادیار دروست دهکات، به لام به مهرجیک له نیوانی ههردوو حالتهی وینهی بابه تهکاندا هاودهنگیهك هه بیته. ته گهر رهمز له شیعردا وهك په یگا، بۆ مه به سستی ئاشکراکردن رۆلی هه بیته و به کاریته، تهوه وهك زاراوه له ژیریتهی و بیرکاری، میتۆدی مه عریفه و دهلالهت سازی و هیماسازی... به دیار ده کهوت. له گه له بۆنه ناینیه کان (Liturgy) و هونه ره جوانه کان میتۆوی ههیه، له تیکرایی ئهم ده ره تانانه دا، شیعر ره گهز و ماکیکی هاوبه شه. رهنگی له جیاتی و بریتی یان نوینه رایه تی شتیکی که به کاریته.^(۳)

له شیعردا رهمز تایبه ته مه ندییکی ئامانجی دیاریکراوی ههیه، چونکه خۆی له خوددا ئامانجه. به ته نیا بۆ بابهت، دهلاله تیکی جوغزیی دیاریکراو، یان هیما ییکی بی دهنگی ناگه یه نیته، چونکه ته گهر دهلالهت نه بوایه، رهمزی زانستی نه ده بوو، ته گهر هیماش نه بوایه، رهمزی زمانی به دیار نه ده کهوت. ده بی رهمزی شیعر چی بیته؟ له بهر تهوهی رهمز له شیعردا، دهنگدان هه ویکی حالیه، له کار و پرۆسه ی شیعر سه ره هه لده دات و له دایک ده بیته، بۆیه تهوه دهلاله ته نییه که به رانه بهر ده یه ویت پیی

(۱) د. درویش الجندی، الرمز في الادب العربي، مكتبة نهضة مصر، القاهرة، ۱۹۵۸، ص: ۲۰.

(۲) په خشان سابیر همه د، رهمز له شیعی هاوچه رخی کوردی کرمانجی خواروی کوردستانی عیراقد،

ل: ۸۰.

(۳) اوستن وارین ورینه ویلیک، نظریة الادب، ص: ۳۲۱.

داپۇشیت، ئەو ھېمىيەش نىيە كە ئاماژەى بۇ دەگریت، بىرۆكەيە كىش نىيە، تا شاعىر بۇ بىنای رەمزىكى دىارىكراو داپىرېتېتەو. بەلكو رەمزی شىعر، بونىاتىكى ئۆرگانىكى تەواو، لە ناخى ویناگردنى ئىستاتىكى پەيدا دەبیت، كۆمەلە دەستورپىكى خودى لەخۇ دەگریت، كە خوینەر لە پەنايدا دەلالى مسۆگەرى لىو بەدەست دىنیت.

رەمز، خاوەنى كىشەكانە، دەرگای داخراوى كىشەكان دەكاتەو، ھەست بەرانبەر بەكىشەى بوونى و نارىشەى شارستانی فراوان دەكات. بەلام ئەم كارەى لە رېگای دەلالەت و ھىماو بە ئەنجام ناگەيەنیت، بەلكو لە رېگای پىكھاتەى جوانسازى و ئىستىتىكاى ھاوشانى جېبەجى دەكات. بە واتايەكى تر، حالەت و ھەلوئىستىكى ئىستاتىكى پىكھەنیت و رەمز بۇ ھەلوئىستى بوونى و شارستانی دىارىكراو دروست دەكات، لەم روانگەيەدا دەلالەت و گوزارشت، حالەتى پەنھانى وەرەگرن و لە بەرانبەرياندا ھەلوئىستىكى ھاوشانى پەيدا دەبیت.

جىاوازی لە نىوان ئەم دوو حالەتە بەو دەندىریت كە ویناگردنى رەمزی ئىستىتىكاى، توانستى كۆمەلەك بارگەى ویناگردنى دەبیت، بەلام لە راستىدا، ناوەرۆك و جەوھەرەكە يەك بابەت لەخۇ دەگریت. بۇ نمونە (تارىك)، بۇ رەمزی (تارىكى) چەند دەلالەتىكى وەك: نەزانىن، داگىرکردن، ناخۆشى، ژىردەستى.. دەبەخشیت. كەچى ناوەرۆكى (تارىكى)، لە سىمانتىكدا يەك دەلالەتە و ھاودۇزى (پروناكى) دەگەيەنیت.

جىاوازی و تايىبەتەندىكى دىكە، رەمزی شىعر دەتوانیت بارگەى بوونى رەمزىكى سەربەخۇ ھەلبگریت، بەلام ئەم دىاردەيە بە ھىچ جۆرېك لە زانستدا پرونادات. لە شىعردا، رەنگبى (تارىكى) رەمزی نەزانىن و ژىردەستى.. بىت، لە دەقىكى كەدا، تەنیا رەمز بگەيەنیت. لە پاشان وردە وردە لە قەسىدەكانى تردا، لە واتاي يەكەم وەك ھەستىك و ئىدراكىكى بەشە نمونەيى، بۇ ئەو راستىيەى كە رەمزىكى ئىستىتىكاىە دوور دەكەوئیتەو، ئاماژە بۇ ھەستە دەرەكىيەكان ناكات. بەلام لە زانستدا، رەمز لە قولايى ئەزموون و تاقىکردنەو و ھاوكىشەكاندا، بۇ ئەوئەى ھاوكىشەيىكى وەھمى دروست نەبیت، لە مەدلولى خۇى جىا نايىتەو.

لېرەدا و لەم كلاًورژنەيەو، ئەوھمان بۇ دەرەكەوئیت رەمزی شىعرى راستىيىكى ھونەرىيە، شتەكان لە تەوهرى كۆدەبنەو و ئەوئەى بۇ ئەوئەى جىھانىكى جوانسازى پر لە

مه‌به‌ست بنوینیت، به‌رهو خولگه‌کانی خه‌لق‌کردن هه‌نگاو ده‌نیت. بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ش (وینه) ده‌ور ده‌بینیت. له‌ گه‌رانه‌وه و دووباره‌بوونه‌وه‌دا، خه‌سله‌تی رهمزی وه‌رده‌گریت، رهنگی وینه: ((جاریك بواری خوازه‌دابۆشیت، به‌لام ته‌گه‌ر به‌ ناچاری گه‌راندراوه، ته‌وه رهمز ده‌گه‌یه‌نیت و به‌ به‌شیک له‌ ریک‌خستنی رهمزی یان ته‌فسانه‌یی داده‌ندریت)).^(۱)

بۆ بونیاتنانی رهمز، زمان ده‌سه‌لا‌تیکی کارایه. له‌ رینگای زمانه‌وه وشه‌ بارگای ده‌کریت و سیغه‌تی رهمزی پێ ده‌به‌خشریت. هه‌ر زمانیشه‌ جوړ و ئاستی بارگه‌ی رهمز دیاری ده‌کات. رهمز هه‌یه‌ تایبه‌ته، ئەم چه‌شنه‌ له‌ ناخیدا کۆمه‌لێک پێشبینی و ویناکردن بارگای ده‌کات، چونکه‌ ته‌و راستیه‌ی که‌ ئەم رهمزه‌ی بارگای ده‌کات، له‌ ریزه‌سته‌ی دیاریکراودا ده‌ستنیشان ناکریت. وێرایی ته‌مه‌ش، رهمزی کولتوو‌ریش^(۲) هه‌یه، داوای ویناکردنیکی (Interpretation) دیاریکراو ده‌کات و ویناکردنیکی دیاریکراویشی لی داوا ده‌کریت، چونکه‌ تا راده‌یه‌ک راستیه‌ی دیاریکراوه‌کان ده‌ستنیشان ده‌کرین. ئەمه‌ مانای ته‌وه‌ ناگه‌یه‌نیت که‌ شاعیری هاوچه‌رخ، رهمزی تایبه‌تی وه‌ک پێویست خه‌لق بکات. له‌ رهمزی کولتوو‌ریدا هۆشیاریه‌ک هه‌یه، هه‌موو حاله‌ته‌ مه‌به‌ستیه‌کان له‌ باوه‌ش ده‌گریت. ئەمه‌ له‌لای شاعیر راستیه‌ی که‌ به‌راییه، به‌لام سه‌رچاوه‌ی دروستکردنی رهمزیکی شیعری سه‌رکه‌وتوو نییه. رهمزی شیعری سه‌رکه‌وتوو،

(۱) اوستن وارین و رینه‌ و لیلیک، ل: ۲۰۱

(۲) رهمز به‌ گشتی و له‌ شیعری هاوچه‌رخ کوردیدا به‌ تایبه‌تی، سه‌ره‌پای رهمزی کولتوو‌ری، چه‌ند جوړیکی تریش له‌ خۆده‌گریت، هه‌ریه‌کێک له‌م جوړانه، زه‌مینه و هۆکار و ره‌گ و ئاست و هه‌ندیکیشیان به‌ش و لقی تایبه‌تی خۆیان هه‌یه، له‌وانه، رهمزی: ته‌فسانه‌یی، نایینی، میژوو‌یی... به‌ ناو ناوه‌ندی ده‌سه‌لا‌تی زمانی شیعری و کاربۆزما‌ی دا‌هینان و تازه‌گه‌ریدا شو‌رپوونه‌ته‌وه، گو‌زارشت له‌ ژیان و مه‌رگ و ته‌فراندن و کۆمه‌ل و واقع و سه‌رووی واقع و سه‌روشت.. ده‌که‌ن.

بۆ زانیاری پتر له‌باره‌ی جوړه‌کانی رهمز، برۆانه:

أ) په‌خشان سایر هه‌مه‌د، رهمز له‌ شیعری هاوچه‌رخ کوردیی کرمانجی خواریوی کوردستانی عێراقدا، ل: ۱۵۲ - ۳۱۹.

ب) میرسیا ایلیاد، ملامح من الاسطورة، ترجمه: حسیب کاسوحه، ط: ۲، دمشق، ۱۹۹۵، ص: ۵ - ۱۰
 پ) د. احسان عباس، اتجاهات الشعر العربي المعاصر، سلسلة المعرفة، الكويت، ۱۹۷۸، ص: ۱۵۴.
 ت) انطوان غطاس کرم، الرمزية والادب العربي الحديث، دار الکشاف، بیروت، ۱۹۴۹، ص: ۱۸... هتد

ئەو پەمزەيە لە داھىناندا سىفەت و كار و سروشتى ھەبىت. جۆرىك لە بارگەى
تايبەتییەتییكى گشتى و گشتییەتییكى تايبەتى ھەلبەگرىت.

ئەگەر پەمز لە لای شاعىر وەك ئامرازىكى رازاندنەو بەكارھات، ئەو پەمزە وەك
لاشەيەكى بى گىانى سارد و سړئاسا سەير دەكرىت، بەلام ئەگەر وەك خەلقىكى
جوانسازى (Aesthetic) مامەلەى لەگەلدا كرا، واقىع و شارستانىيەت و مېژوو
بەرچەستە دەكات، بەم مامەلەيە، پەمز بارگەى بابەت و شتەكان بە زىندوويى
ھەلدەگرىت.

شيعر بە ھۆكارى زمان، بابەتەك نىيە تەنيا ئامانجى بوونى گەياندن بىت، بەلكو لەم
(بوون)دا، دەيەويت بەھۆى پەمزەو، كە بنەماى قەدەغەشكىنى ھەيە، لە ناخيدا
ھەندى مەرج دابىت، يان لە رىگاي ويناكردنەو جىھان ھەلگەرىنەتەو. بەم جۆرە پەمز
بە تەنيا نوینەرايەتتى ئەو واقىعە ناكات كە ھەستى پى دەكرىت، بەلكو لە ھۆش و بىردا
بارگەى ھۆى پرودانى واقىعەكە ھەلدەگرىت. ھانى ئەو جىھانە دەدات كە لە ناخيدا
تا لە ئاسۆى ويناكردنەو، ناوھندى جىھانىكى كە بونىات بنىت.

داھىنانى شيعر بە پەمز، واقىعە ھەستىپىكراو بۆ واقىعە ھونەرى دەگۆرىت. جگە
لەمەش، پەمز دياردەيەكى بوونى و مرۆقى ھەندىك لە پىكھاتەى بىر و ھەست و
ئىستىتتىكا دروست دەكات. پاشان لە نىوان دەق و خوینەردا، دەرگاي رايەلەكانى
مەبەست و اتا دەكاتەو، تا لە كۆتاييدا لە لايەك واقىعە ماددى و مرۆقى، لە لايەكى
ترىشەو واقىعە ھونەرى و پەمزى بەديار بكەون، بەو ئاستەش كە دوو پانتايى
سەربەخۆن و ھەريەكەيان ھىما بۆ ئەوى تر دەكات و بۆيەكترىش پەمز دەنوینن. ھەروەھا
بونىاتى شاراوە بۆ ھەر مەبەستىك بىت، پەنگبى لايەنى وەسف يان گوزارشت بەگرىتەو،
يان لە سواری واقىعەو بەرەو دەرەتانى ھونەرى بچىت، لەوانەشە بۆ واقىع
ناواخنكردن بىت. لە كۆتاييدا دەبىتە تيۆرى قەسىدە و لەگەل ناوھەركى بابەتى تىكست
ئاويزان دەبن.

جىھانى پەمز لە پانتايى شيعرى ھاوچەرخى كوردیدا ناوھندىكى بەچەقە. سەبارەت
بە بارى تايبەتتى نەتەو، ئەم جىھانە بە زمانى شيعر و رايەلەكانى دەلالەتەو چىر
كراوتەو، زۆر بە دلكارى ئاوپى لە واقىع و بوون داوتەو و بۆ چارەسەركردنى
كىشەكانىش، ھەموو ئاست و ئاسۆيىكى گرتۆتە بەر. اتا دەلالىيەكان سروشتىكى

ساكار وەرناگرن، زمانى شيعر، خوازراو و داهيئنان به ئاراستهيه كى هونەرى ئەم جيهانە خوازراو بەرھەم دىنيت، زمان رۆلتيكى دىناميكي دەبينيت. زمانى دەلالەتیش ئەو سروسەتە دروست دەكات كە لە سادەبىي سەرپەرتر بيت. كارى شاعير لەم پرۆسەيەدا، بە بنەما و بونيائى شاراوەي رەوانبىيى و رەوانبىيى بارگاوى دەبيت، سەرەراي پيئكەتەي هونەرى لە بەرھەمدا، ئەفراندن بە داهيئنانى هونەرى، بابەت و رەمز بۆ مەبەست دەگۆریت:

بابەت + رەمز = مەبەست (واتاي دەلالى):

((وتيان شىخيكي نووراني هاتووتە تاوايي دەمى گورگ ئەبەستى...))

ياشايخ ئەرى تۆ ئەتوانى دەمى گورگە نەوتينەكان...

وا بېستى: لەم كۆچەدا لە بارگەي شەم جى نەمىنم

هۆ شەمەكان دەمى گورگى كۆچەريكە خپ داچەن^(۱).

شيعر، رەمزی پيئكەتەيه كى فيكرى قولتي هەيه، بناغەكەشى بۆ واقع دەگەریتەوه. لە شيعرى رەمزی و دەلاليدا، بابەت بناغەي بیره. بەمەش سنوور و ناوەرۆك و گوزارشت... گەواهي راستيي جيهاني دەلالەت بەخشن.

(گورگ) رەمزە، دەلالەت لە دەسەلات دەكات، (گورگە نەوتينەكان)، واتاي دەلالەتى (كەرکوك) دەگەيه نيت. مەبەستيش بە عارەبکردنە. وشەي (شىخ) دوو بارگەي هەيه، يەكەميان چاكي و بى گوناھي نەتەوهي كورد، ئەوى تريان: رەمزی بزوتنەوهي رزگاربخوازي كورد، سەرکردايەتى سياسى كورد دەگەيه نيت. هاوكيشەكە بەم جۆرە يەكسان و هاوسەنگ دەبيت:

كەرکوك + گورگ = بە عارەبکردن (دەرکردن).

رەمز، تايپەتمەنديكي پيئكەتەيي هەيه، ئەوكاتە دەبيتە رەمز و سيما و خەسلەتە رەمزيەكان هەلدەگريت، كە لەگەل خوديەتى خويدا داپريك بينيتە ناراوە. ئەم داپرينە: ((بۆ ئەوهيه كە لە نوێژەنەوه وەك رەمز بونيائى بندريتەوه، دەرەتاني دوو لايەنى لەخۆ

(۱) حەسيب قەرەداغى، فەرھەنگى خەم (۲)، دارالحريه الطباعة، بەغدا، ۱۹۸۹، ل: ۱۸۳

بگریت))^(۱) ئاستى (دال) بهرهو ئاستى (مه دلول) بچیت، بۆ ئه وهى په مزىك دروست بکات له خودى په مزه که جیساواز بیئت. (دی سۆسیر) په مز به دیاردهیهك داده نیئت که لهیهك کاتدا یهك لایهنى و دوولایه نیش رابگهیه نیئت. بابه تیکی یهك لایه نییه، چونکه به بی دال نابیت، دوو لایه نییه که شی بۆ ئه وه ده گه پیتته وه، که مه دلول دالیك داوا ده کات له داله به راییه که ناچیت. ئەم جیساواز و لیکتازانه، توانست بۆ بوونی خویندنه وهى دهق دروست ده کات. په مزى زمانیش به هه مان شیوه، تایه تمه ندى به توانستى په مزى واتای دهق ده دات، لهیهك کاتدا په مزه و یاسای په مزیش ده گه یه نیئت. خویندنه وهى دهق بۆ واتا به پیتوانه داده نیئت. بۆیه له م روانگه یه وه: ((دژبوونیک له دایك ده بیئت، چونکه شیعر له واقعی ده قدا هه ستى پى ده کریت، به لام ناتواندریت دهر پین و گوزارشتى ته وای بۆ بکریت، لیکۆلینه وه له شیعرايه تى، پیتویسته پروبه پرووى ئەم دژایه تییه بیته وه، به گویره ی توانستى به رنامه، پیتویسته له م خاله دا، پله و ئاستى په وایه تى و شه رعیه تى ده ستنیشان بکریت. ئەم پرۆسه یه ش ته گهر له ده رته نجامى (واتای واتا) ده بیئت، ده سه به ر نابیت، له گرفته کانی ئەزموندا په گى شاعیرایه تى ون ده بیئت))^(۲).

سامالە شهوی زستانه
 ئەستیره به ئاسمانه وه، ده جریوینى
 ده ور به رم، یهك پارچه وهك گۆمىكى مهنگ
 كپ و بیدهنگ و خامۆشه
 پیخه فی گهرم
 بۆته هیلانه ی مه لۆتکه ی
 خۆزگه و جووتبوون و خه وینین
 شارى ماندوو، کراسیكى خۆله میشى له بهردایه
 بالنده ی ئەندیشه ی منیش
 باویشکه داو خه وی نایه^(۳)

(۱) جون كوهين، النظرية الشعرية (اللغة العليا)، ص: ۲۸۴

(۲) سه رچاوه ی پیتشو، ل: ۲۸۴

(۳) سه لام محمه د، ده مه و ئیواران ته تبینم به سوخه یه کی زه رده وه (کو شیعر)، چاپخانه ی حسام، به غدا،

۱۹۸۸، ل: ۱۴۳.

(گۆمی مەنگ)، بەسی سیفەت: (کپ، بیدەنگ، خامۆش) بارگاوی کراوە. (دەرۆبەر) رەمزی (نیشتمان)ە، بۆ سیفەتی بنەرەتی و سروشتیی (گۆم) دەگەریتەوه و جوولەمی تیدا وەستینراوە. رەمزی یەكەمی (گۆمی مەنگ) سروشتییە، رەمزی نوێ (کپ کردنەوه)، دالی یەكەم و دالی دووەمی مەدلۆول جیاوازن. نیشتیمان، بۆ جاری دووەم بە رەمزیکی نوێتر (شاری ماندوو) بارگاوی کراوە. واتای واتایە کەش لە ناوەندی وینەیی: (کراسیکی خۆلەمیچی لە بەردایە)، سەنتەر دەگریت و رەمزی سووتاندن دەبەخشیت، (کارەسات) نیشان دەدات.

لە داھیناندا، رەمز پێوەندیکی ئۆرگانیکی لەگەڵ لیلیدا^(۱) ھەیە، ئەم دیاردەییە، ئاشکراکان لەناو راپەڵکەکانی پەنھانی دەشاریتەوه، واتا، پێویستی بە زانیاری پتر و ئاوەزو بیری زیاتر دەبیت. لە بوارەکانی فەلسەفە و دەرۆوناسی و کۆمەڵناسیدا شارەزایی دەخواییت.

رەمز ھەر جۆریک بیت، زۆرتەری بنەمایەکانی شیعر و واتا و بە تایبەتیش گشتگیری دەلالی تیایدا بەدیار دەکەوێت. شیعر دەخاتە ناو خانەیی ھەست و ئیدراک، بۆ ئەوەی بابەتیکی تەواو و پڕ مەبەست مانا ببەخشیت، لەگەڵ ویناکردن و ئەندیشە و نیگا و بۆھاتنەوه تیکەلای دەکات. ئەمە وێرایی ئەوەی کە جەوھەر و خودییەتی شیعر دەگریتەوه، ئەو جیھان و فەنتازییە پڕ واتایە کە رەمز بەھای پێ دەبەخشیت، بەرەو ئەو پانتاییە دەبات کە بە بۆچوون و بیر، لە خەرەند و بونیاتی شاراوہی گشتی، بە ھۆکارەکانی پیکھاتەیی ھونەرپێکی ئامادەباشی پراو پڕ کراوە. شاعیران دەتوانن ئەم ئەزمونە پڕ لەواتایە، لە چوارچێوەی پەنھانی دەلالیی قەسیدەکانیاندا بنووسنەوه. لێرەدا رەمز توانستی کۆتەشکاند و سنوور بەزاندنی دەبیت، بە داھینان و گەیانندن

(۱) رەمز، پێوەندی ئۆرگانیکی و سروشتی ھاوبەندبوونی بە رەگەزە ھونەرییەکانی شیعی ھاوچەرخەوه، وەك: وینە، لیکچواندن، خواستن، درکە.. ھەیە. لە ئەدەبی کوردیدا نمونەیان بەرچاو دەکەوێت، بەلام ئیمە تەنیا ئاماژەمان بۆ (لیلی) کردوو، چونکە بەھۆی بارودۆخی تایبەتی کورد لە دواي نسکۆ و تەمومۆژی سالانی ھەشتایەکان، ئەم دیاردەییە زۆر بە قوولی بەناو ناخی شیعی ھاوچەرخی کوردیدا ڕووچوو، تا ئاستیک ئەو ناوەندە داگیر کردوو، دەکریت شیعی ھاوچەرخی کوردی لەنیوەی دووەمی ھەفتایەکان و تیکرای سالانی ھەشتایەکان، بە شیعی رەمز و لیلی ناو بنین.

بارگاوی ده کریت، جوانی بنه رته قه سیده ش، نهو شیوازه شیعره پر له مه به ست و سه رسورمانه دهرده بریت ..

له نه نجامی مهرگه ساتی گه وره و جه رگپر، ههسته کانی مرۆقی جوانیویست و مرۆقه ره ره، ئالۆزده بن و تا ئاستیکی بهرچاو تیکده شکین. له دواي جهنگی پر له کاره سات و کاولکاری یه که می جیهانی، شاعیرانی فهره نسایی له قه سیده کانیاندا، جیگورکییان به ئه رک بینینی ههسته کانی ئاده مزاد کرد، دیارده ی ناوازه یان داهینا. دیارده که ش دهرته نجام و به ره هه می نهو بینینه بوو که تهرمی مرۆقیان له شه رگه کاندا، به جۆره ها شیوه ی شیواو ده بینینی. شاعیرانی کوردیش له ناوه راست و نیوه ی دووه می سالانی هه شتایه کان، دوا به دواي کاره ساتی هه له بجه و کیمیاباران و جینۆساید و نه نفال .. نه م جۆره دیارده یان له شیعی خۆیاندا تاقیکرده وه:

په نجه کاتم ده بینن

مه رگ ساوايه کی حاشالینکراوی دایکداری بی باوک بوو

به چاوم ههستم پی ده کرد

به زمانم بۆم ده کرد

به لووتیش تام^(۱)

وینه کان به ته واویی و سه رتاپا له ره مز هه لکیشراون، لهو قالایه دا چه ندین وینه ی لیلی له دایک بوون. ناخی وینه کان بارگهی (نه نفال) یان هه لگرتووه. سه باره ت به نیگه رانی دهروونی، وینه کان ریچکه و سه روشتی ئاساییان به زاندووه: (په نجه ← بینن، چاو ← هه ست، زمان ← بۆن، لووت ← تام)، شاعیر به ره مز وشه و ریژه ندی و ده لاله ت، له بینایه کی واقع جیاواز، به ها و نرخ تاییه تی پی به خشیون. به لام شاعیرایه تی چۆن ئاشکرا ده بیته؟ نهو کاته به دیار ده که ویت، که راسته وخۆ هه ست به خودیه تی وشه بکات، نه که له جیاتی شتیک هه ستی پی کراییت، هه له ینجراوی حاله تیکه هه لچوون نه بیته. هه ره ها وشه کان، پیکه اتن و ده لاله ت و فۆرمی ناخی و دهره کییان، به ته نیا خاوه نی جیاوازی واقع نه بن، به لکو به ها و کیشی تاییه تییان

(۱) مه هاباد قه رده اغی، هاژه ی رۆج، چاپخانه و ئۆفیس سفهوت، سلیمانی، ۱۹۹۹، ل: ۲۷۸.

هه‌بیت. زۆر جار به‌لگه شت روون ناکاته‌وه، چونکه: ((له‌تهك هه‌ستکردن به به‌رانبه‌ری له نیوان به‌لگه و شت، راسته‌وخۆش هه‌ستکردن به نه‌بوونی ئهم به‌رانبه‌رییه‌ش پیویسته))^(۱). ئهم دژایه‌تییه سه‌پاوه، چونکه به بی دژبوون بوونی ریکه‌وتن و گونجاندن له نیوان چه‌مک و ده‌لاله‌ته‌کان مسۆگه‌ر نابیت. پیوه‌ندی نیوان به‌لگه و چه‌مک، ده‌بیته میکانزمیک رووداو ده‌وه‌ستیت و هۆشیار و بۆهاتن له واقیعدا ده‌مریت.

راسته رهمز له بنه‌په‌تدا بۆ له دایکبوون و خولقاندنی واتا هاتۆته ئاراوه، به‌لام هه‌موو رایه‌له‌کانی رهمز، هاوبه‌ندبوونی ئۆرگانیکی له‌گه‌ڵ حاله‌ت و جیهانی ده‌روونیدا هه‌یه. له زۆر ده‌ره‌تاندا، زمانی رهمز هه‌ینده ئاشنایه‌تی له‌گه‌ڵ رۆحی ده‌روونی خۆینه‌ر په‌یدا‌کردوه، له شیعری هاوچه‌رخ کوردیدا، له ناوه‌ندی ده‌لاله‌ت به‌خشیندا، وه‌ک دانایی (الحکمة – Aphorism) خۆی ده‌نوینیت. بۆ نمونه: ناوی لیک‌دراوی (داریه‌پروو)، ئه‌وه‌نده ده‌لاله‌تی: به‌رگری و رهمزی نه‌ته‌وه‌ی کورد، له ناو ناخی خۆینه‌ری کوردا قسول کردۆته‌وه، له رافه‌کردن و شرۆقه‌سازیدا، پیویستی به‌ تیرامان ناکات، واتای ئاماده‌یی چه‌م ده‌گه‌یه‌نیت:

هۆ بی‌ریی!

گه‌ر تو هاتی..

پرسیار بکه ژ دار به‌رووی..^(۲)

داریه‌پروو له‌سه‌ر بنه‌مای خوازه به‌کار هاتوه، له سواری سیماتتیکدا، رهمزی داریه‌پروو بۆ خوازه ده‌بیته بنه‌ما، چونکه: ((گه‌شه‌کردنی واتای خوازه‌ی جۆراوجۆر، وه‌ک پیویست له‌ناو خۆیدا په‌نه‌ان داوه)).^(۳) به‌لام ئاشنایه‌تی و دیرینه‌تی به‌ ده‌روونی

(۱) رومان یاکسون، قضایا شعریه، ص: ۲۰.

(۲) مؤید تهیب، ستران و به‌فر و ناگر (شیعر)، ده‌وک، ۱۹۹۲، ل: ۵۱.

(۳) تقی پور نامداریان، رمز و داستانه‌ی رمز در ادب فارسی، ج: ۴، انتشارات علمی فرهنگی، تهران،

۱۳۷۵، ل: ۲۱.

خوینەری کورد، ھەموو رایەلە شاراوەکانی ناخی، دەستبەجێ ناواخن دەکات، ھاوبەش بوونی سیفەتی سروشتی داربەر و کورد، ناسنامە ی ئاشکرا بوون پەها دەکات^(۱).

۳. ۴ زمان و دیاردە ی بە دە فکردن

بە دە فکردن (Intertextuality)، بە دە لالەت لە چە مکی پە خنە یی و فە لسە فی کۆن، زاراوہیە کی ھاوچەرخە و لە ئە نجامی تە وژمی تیکە لآ بوونی بێر و ھزری پۆشنبیری و شارستانیەت، بە ھۆی زمانە وە پەیدا بوو. لە راستیدا وە کو زۆر زاراوہی تر، ھیشتا لە سەر فۆرم و چوارچۆ ھە ییکی نە گۆری بە دە فکردن، یە ک ھە لۆیستی بە دی ناکریت. لە لای (جولیا کریستیفا) بە دە فکردن، یە کیئە لە بنە ما سەرە کییە کانێ دەق، کە شوینی دەقیکی پێش خۆی یان ھاوچەرخێ خۆی پێ دە گێریتە وە. (سولبیر)ش وای دە بینیت، کە بە دە فکردنی ھەر دە قێک لە لای خوینەر، کۆمە لە دە قێک پیکدە ھینیت و خویندە وە ی تازەشی پێ دە بە خشییت. ھەرچی (میشال فۆکۆ)یە، پێی وایە: گوزارشت بوونی نییە و دە برپینیکی دیکە ش ناسە پینیت. ئە وە ی لە خۆدی خۆی لە دا یك دە بییت بوونی نییە. بە لکو لە کۆمە لە دە نگیکی کە لە کە بوو، بە دوا ی یە کتر ریزبە ند و زنجیرە کراودا کار و رۆل دا بە ش دە کات.^(۲) بۆ ئە م دە رە تانە، (فۆکۆ) پتر لە ژیر کاریگەری (بخاستۆن باشلار)

(۱) (جیل گرانجیر) لە لیکۆ لێنە وە کەیدا بە ناوی: (شێواز و بە لگە ھێما ییە کان)، لە ناستی گە یاننن پە مز بە زمان دا دە نیت و جفرە و ھێماکانی بۆ دوو تە وەر دا بە ش دە کات، ئە وانیش، یە کە م: ئە و تە وە دە ی یە ک دە لالەتی ھە یە و واتاکە شی دیاریکراو، دوو م: پێچە وانە ی یە کە مە و فرە دە لالەتە و واتاشی بی سنوورە. ئیمە پتر مە بە ستیمان بە شی دوو مە، چونکە، پە مز فرە واتا و دە لالەتە، سیفە تیکی نیگایی وەرگرتوو و لە بواری شیعر دا جیگا و پە یگانی ھە یە. ئە م پە مزە شیوازیك پیکدە ھینیت، بۆ بابە تی لیکۆ لێنە وە ی شیوازیگەری دە ست دە دات و راستە و خۆ لە جە و ھە ردا لە گە ل واتا ئاویزان دە بییت. ھە روە ها ناوبرا و ھەر لە م لیکۆ لێنە وە یە دا، شرو فە بۆ پە مز و دە لالەتە کانێ دە کات و تیۆری پە مز لە سەر سێ ناستی: (فرە دە لالەتی پە مز، دە لالەتی ژیر پە مز، دە لالەتی سە رووی پە مز) دە ستنیشان دە کات. بۆ زانیاری پتر، پروانە:

G. Granger, Essai Doune Philosophical Style, Paris, 1980, P 187, 216

(۲) بۆ زانیاری پتر، پروانە: سعید علوش، المصطلحات الادبية المعاصرة، منشورات المكتبة الجامعية، دار البيضاء، ۱۹۸۴، ص: ۱۲۳ - ۱۲۴.

كارى كرددوه، خۇي له كارىگه رى بونىادگه رى به دور گرتوه، چونكه بير و بۇچونكه كى له ئىستىمولۇجيا (Epistemology) ى (باشلار) هوه وەرگىراوه، كه هه موو دهم خوئنه ر له پرودانى ژىر وه هم، يان پرودانى ژىر جادوى راسته وخۇي بانگىشه بۇكراو، ئاگادار ده كاته وه، كه چه مكه كى له سه رخانه وه سه رچاوه رى گرتوه. (فۇكۆ) ده يه وىت زانسته مرؤقىيه كان له و بى گومانىيه، له به رايى هه مووشيانه وه بيرؤكه ي: (پىوه ندى - Communication) و (به رده وامى - Continuation) پاك بكا ته وه، كه له ناخى هه ستىكى هاوبه شدا جىگىره. ئەم بۇچونكه ش به هۇي بۇهاتن و نىگاي گشتىيه وه به دست دىت و پىشده كه وىت و به رده وامىش ده بىت^(۱).

هه وله كانى (فۇكۆ) له باره ي ئىستىمولۇجيا، له گه ل لىكۆلئنه وه كانى (كارل ماركس - سه باره ت به بونىاتى ژىرخان) و (نىتسه - پرؤگرامى گه ران به دواي نه ژادا Mcthode Gacalagigue) هاوشىوه ن^(۲).

(رؤلان بارت)، له باره ي چه مك و بوونى به ده قكردن بۇچونكى دىكه ي هه يه، بنه ماي له داىكبوونى ئەم ديارده يه بۇ بى برانه وه يى ده گه رىنئيه وه. بنه ماي به ده قكردن بنه مايه كى بى كۆتاييه. به واتايه كى تر، سيفه ت و خاسيه تى ئەده بى (دهق)، خۇي له خۇيدا پانتاييه كه و زه مینه بۇ ده قى تر ده ره خسىنئيه ت. هه موو ده قىكى ئەده بى له رىگاي زمانه وه، ناوه ندى به ده قكردن په سند ده كات^(۳).

ديارده ي به ده قكردن، راسته وخۇ بۇ رايه له كانى بونىات و سيفه ته تاييه تىيه كانى تىكست ده گه رىته وه. تا تىكست له لاي خوئنه ر پتر په سند بىت و پله ي وروژاندى زياتر بىت، ئەوه ندىش ده رگاي به ده قكردى والآتير ده بىت. بۇيه رؤلئيشى وهك پروداوى مېژوويى سه ير ده كرىت. ئەگه ر له ده روازه ي واتاوه تىيى بروانين، به ره و واقيعى

(۱) د. عبدالرحمن عثمان، مذاهب النقد وقضاياها، مطابع شركة الاعلانات الشرقية، القاهرة، ۱۹۷۵، ص: ۹۵ - ۹۶.

(2) V. L. Lenin, Materialism and Empiriocriti - Clsm, Progress, Moscow, 1970, P.437.

(۳) زكريا ابراهيم، مشكلة البنية، سلسلة مشكلات للسفية / ۸، دار مصر للطباعة د. ت، بلا تاريخ، ص: ۶۵.

ئەنسىرۆپۇلۇجيا ھەنگاۋ دەنئەت و ناراستە وەردەگرەت، بەلام ئەگەر لە پروانگە و پانتايىي زمانەوہ بۇي بچين، بەو پىتودانگەي، كە زمانى ئەدەب و دەق زمانىكى ھىماگەلىيە، ئەوا زۆر واتا و دەلالەت بەرھەم دەھىنئەت. تا ئەو ئاستەي كە تەوہرەيىكى پەر لە داھىنان دەخولقئىنئەت و بۇ داھىنەرەكانى كە، توانستى دەسەلات سەپاندنى ھەبئەت كە (بارت) ئەم راستىيەي ناۋاۋە: ((تەكەلەۋىي و گوزارشتەكرەنەكانى واتا Meaning to Coexists)).^(۱) كۆپلەيەك لە شىعر، يان پارچەيەك لە تەكست، سنوور و پروبەريىكى پرونى نىيە، بە بەردەوامى بۇ دەوروبەرى خۇي فراوان دەبئەت، دەيان و سەدان بۇچوون لەخۇ دەگرەت، تا خالى پەلەي بزرېوون خۇي پەنھان دەدات.

گرنگى چەمكى بەدەقكرەن، فەيلەسوفەكان پەلەي وئىناكرەننى ئىستىتەيكايى بۇ دادەنئەن. لە چەمكى ئاسۆيى (Horizontal) دا، بۇ دانانى يەكەيەكى بەرپوہبردنى كار، رەيگاي: (تەيگەيشتن، شەرقەكرەن، پراكتىكرەن) دەگرەنەبەر، بەو پەيگەيەي كە ئاستىكى مەيژوويى ھەيە لەم ناۋەندەدا چەمكى بەدەقكرەن ھەلدەھىنجن. وەك مەرجىكىش بۇ ھەموو داھىنانىكى رەچاۋكراۋ لەبەرچاۋ دەگرەت. چونكە لە كارى مرؤقى بۇ تەيگەيشتن لە ناۋەندى جىھان، رەگەزىكە و لە پەكھاتەي واتايى پراۋپەرە. واتا بۇ واتا دروست دەكات، بونىاتى شاراۋە بۇ دەلالەتى نوئ دەخولقئىنئەت. بۇيە گەرانەوہ بۇ كايەكانى مەعريفىي مەيژوويى، لە ناۋەندى مەيژووي كۇندا پەسەندترە، لە بەرايى ھەموو شتەيكەيشەوہ، پەيۋىستە بىر لە پەرۆگرامى مەيژووي تەيگەيشتن بەكرەتەوہ، ئەو تەيگەيشتنەش پەيدقى بە ھاورپەكى و ھاوسەنگى لە نىۋان ستونەكانى پراۋدو و ھەنووكە دەبئەت. بۇيە سەبارەت بە جياۋازى تەيگەيشتن بەرانبەر جياۋازى ئاسۆي ئەزموونى پەيشو و ئەزموونى ئىستە: ((چەمكى ئاسۆيى بۇ زانستى وئىناكرەن و فەلسەفى و ئەدەبىي و مەيژوويى، بە بنچىنە و بناغە دادەندرىت))^(۲).

(۱) پروانە: مەرگى نوسەر لە:

Barthrs, The Death of Authors, Stephen Heath (ed) Imagemisic Text Brothers London, 1977.

(۲) د. صلاح فضل، بلاغۃ الخطاب و علم النص، ص: ۵۱

تەوەرەكانى ناخى بەدەقکردن، سوود لە دەقیك وەردەگریت بۆ ئەو دەقیكى تر دابریژیت، مەفابینیە لە واتای تیکستیك بۆ ئەو واتایەكى تر و نویت، لە دەقیكى تر بیهخشییت. ئەم کردارەش کارامەیی زمان و داھێنان و ئەزمونی گەرەكە، تا شاعیر پر رۆشنیری گشتی بییت، کرداری بەدەقکردن تۆکمەتر و بەھێزتر و پر واتاتر دەبییت. ھەر لەم پڕۆسەیدا، سوود وەرگرتن لە ھەر بواریک و ھەر تیکستیك بابەتیکی پەوايە، کایە مەعریفییەکانی میشك، بۆ سەرلەنوێ دەرشتنەو دەقیك لە ناوەندی بابەتیکی پیش خۆی، راستەوخۆ لە گەل ئەزمون و بنەمای داھێنان و شارەزایی زمانی شاعیر، جگە لە بەرپرسیاریتی، ھاوسەنگیش دەبن. بەدەقکردن بەرانبەر کردنی جیھانیکی تاییەت و جیھانیکی رۆشنبیرترە. ھەر و ھا سەبارەت بە مەسەلەکانی ئەزمونی ئیستییتیكا و جوانکاری، لە ساتی بینای ئاسۆی چاوەروانیادیسە، کە لە خۆیندەو دەوای کار و بەرھەمیکی ئەدەبی، لە لایەن خۆینەری ھاوچەرخ یان داھاتوو جیبەجی دەبییت.

پڕۆسە بەدەقکردن و بەرسفی پرسیاری ئەركی دەقەکانی تر، لە ئەستۆی ئاسۆی کاری ئەدەبیادە. ^(۱) کرداری ھەلھێنجان و گواستنەو، لە تیکستیكەو بۆ دەقیکی تر، ھیشووی واتا بەدەست دینیت، بەو پێودانگە دەق کاریکی بەرھەمی، دەتوانیت لە پڕۆسە ئالوگۆردا نوینەرایەتی دەقی دیکەیش بکات. واتا لە قالاوی دەقدا پڕۆسە بەدەقکردن، رایەلەکانی بڕگە بڕگەیی لە دەقەکانی تر وەردەگریت، تەنانەت ھەندیکیان دەستیشان دەکرین و ھەندیکیشیان ھەلدەوێنێنەو. بۆیە (جولیا کریستیفا) کرداری بەدەقکردن بە: ((یەكەییەکی ئایدۆلۆجی)) ^(۲) دادەنیت. لە راستیدا ئەم یەكەییە چەقی بەدەقکردنە. دەکرئ لە زۆر ئاستی جیوازدا، بەرجەستە بکرییت و دەقی تر بەدوای خۆیدا بەییت. بۆیە بۆھەر دەقیك دوو بۆچونی گەرە بەدی دەکریت، ئەوانیش: ((یەكەم: ئیستییتیكاییکی نەگۆر، زمان وەك ھیماکان. دووھەمیش: دینامیکییەتیکی پر لە جوولە. ئەمەش ئەو ناوەرۆكەییە كە ھەلۆھەشیئەرهكان بۆ چەمکی بەدەقکردن جەختی لەسەر دەكەنەو)). ^(۳)

(۱) ھانز روبرت جارس، علم التأویل الادبی حدوده ومهماتہ، ترجمة: بسام بركة، مجلة العرب والفكر العالمي، بیروت، ۱۹۸۸، ص: ۸۸

(۲) د. صلاح فضل، بلاغة الخطاب وعلم النص، ص: ۲۲۹

(۳) كلاوس برينكر، مفهوم التأویل، ترجمة: د. انطوان بطرس، مؤسسة المختار للنشر والتوزيع، القاهرة ۱۹۸۷، ص: ۴۳۲.

بۆچۈۈنى يەككەم دەرەتسىنى دېمەنسىزى (مظھرىة – Phenomonology) دەق دەگرېتەۋە، ئەۋى تىرىش لايەنى بەرھەمھېنەرەكەى (Generalogy) لە خۇ دەگرېت. ئارىشەى بەدەقکردن و توانستى شىرۇفەکردن، كە لە چۈرچىۋەى ئەم چەمكەدايە، ئاكرېت لە بېرۇكەى بەرھەمى ئەدەبى دابىر بىكرېت. بەدەقکردن كىردارى ھەلمۇزىن و گۆرپىنى بنەرەتى يان لاۋەكىسى دەقىك يان چەند تىكستىكى دىارى كراۋە و پەلى پەسەندکردن يان رەتكردەۋە، بۇ خانەكانى دەقى ئەدەبى دەھاۋىت. گەرپان بەدۋاى بەدەقکردندا، تەنىيا بە خۆئىندەۋەيەك بابەتى تەۋەرەكانى ئاشكرا نابن، بەلكو پىۋىستى بە توانست و قىلاى بەرانبەرکردنى لەگەل دەقەكانى ترادا دەبىت، ھەۋلى ھونەرىي ھەمەجۆرىشى پىۋىستە.

بەدەقکردن، لەگەل دەقى ئايىنى و شىعرى و داستانى و ئەفسانەى و مېژۋىي... تىكەل و رەنگاۋ دەكرېت، ھەرىكەيان لە بوارى ئەدەب و شىعدا، پانتايىكى فراۋان داگىر دەكات و راستەۋخۇش لەسەر ئاستى رۇشنىبىرى و ئەزمونگەرى و توانستى داھىنەرەنى شاعىر دەۋەستىت. لىردا ھەۋلدەدەين ھەندى بەدەقکردنى ئايىنى لە بەرھەمى شىعرى ھاۋچەرخى كوردى نىشان بەدىن.

(أ) قورئان

نەك بە تەنىيا لاي عارەب، بەلكو ھەموو ئەۋ نەتەۋانەى كە بوون بە موسلمان و ئايىنى ئىسلاميان پەسەند كىردۋە، قورئان لەسەر ئاستى بېرىان كارىگەرى تەۋاى ھەيە و زۆر بەدلىكارى ئاورپان لى داۋەتەۋە و لە بوارە جىاجىكانى ھونەرى و ھىزىدا سوۋدىان لى ۋەرگرتۋە. شاعىران بۇ دەرەتەنەكانى: بەھىزکردن، رۈۋنكردەۋە و نىشاندان، لىكچۈاندن، جوانسازى... ھتد پىرۇسەى بەدەقکردنى قورئانيان ئەنجام داۋە و لە بەرھەمەكانىاندا زۆر تا كەم بەرچاۋ دەكەۋىت.

لەۋ رۋانگەۋە كە ئايىنى ئىسلام بۇ كىشە و گىرقتە نەتەۋەىي و ھىزىبەكان چارەسەر بوۋە، (لەتىف ھەلمەت) بەسەرھاتى ((تەبرەھە))^(۱)، لە شىعدا بەدەق دەكات و لە

(۱) ئەبرەھەى ھەبەشى كە بە خاۋەن فىل ناسراۋە، بە نىياز بوۋ كەعبە ۋىزان و كاۋل بىكات، بە لەشكرى فىل ھىرشى بۇ كىر، بەلام لە پىگىا بەھۆى بەرد باران كىردىان لە پىگىا بالئەدى ئەبابلەۋە، لەشكرەكەى شكاۋ ئاۋاتەكەى نەھاتە دى. بروانە: قورئان، سورەتى فىل، ئايەتى: ۱ - ۵.

هاوچهرخدا ناماژە بۆ پروودانهوهی دهکات. بەلام بۆ دووبارهنبوونهوهی چارهسەری موعجزات، (گەران) پۆلی کللی بەدهقکردنه که دهبینیت و ناخی هەلچووی پێ بەتال دهکریتتهوه:

من ئەگەر پێم گشت ئەشکەوتەکان ئەگەر پێم
گەر محمد بدۆزمهوه پێی ئەلێم
بۆ - زولفەقار
دراو ته دهست دوژمنهکانی عەمار
لێی ئەپرسم.. بۆچی دووباره ئەبابیل
لەشکره کهی ئەبرههه، ناداته بهر بهردی سچیل
لێی ئەپرسم چی ئەزانی لهبارهی زیندانهکان
باستیل.. باستیل
ههزارهها نوقره سهلمان
لێی ئەپرسم.. چی ئەزانی
لهبارهی سهدهی تاوان
لێی ئەپرسم.. تۆ ئەزانی.. تۆ ئەزانی
چەن جار کوردستانیان سووتان..
چەن مزگهوت و چەن ههزار قورئانیان سووتان^(۱)..؟

ئەم بەدهقکردنه له هاوچهرخدا، ئاست و پلهی نمونەیی وەردهگریت، چونکه نهك به تهنیا نایهتیکی قورئان سهراوهی له دایکبوونی دهقیکی تازهیه، بهلکو واتا و دهلالهتی نوێ و گرفت و کێشهیه نهتهوهییهك دهخاته روو، که له بهسهرهاته سهرهکییه که، پر کارهسات و تاوان و جهرگپر تره. تاوانباران له ئەبرههه، تاوانبارتر و وێرانکهرترین.

(سهباح پهنجدهر) له دیاردهی بەدهقکردندا، ئەوهنده قولێ خوینەر و پهخنهگر، تا سهردهاوی بنهمای بەدهقکردنه که دهههههههه، پر زانیاری و هۆشیاری و پۆشنییری

(۱) لهتيف ههلمهت، ديواني لهتيف ههلمهت، بهرگی يه کهم، چ: يه کهم، سلیمانی ۱۹۹۹، ل: ۱۰۵ - ۱۰۶

دهكات. به جۆريك تهكنيكي هونهري و فيكري و داهيناني هاوچهرخي بهكار دههينيت، بهدهقکردن، يهك دهقي دهنوينايت. ثم داهينانهش بۆ توانستي هونهري و پۆشنبيري شاعير دهگهريتهوه، ناوهندهكاني دهلالهتيش، له كلاورپۆژنه دهلالهته بۆماوهيهكه، گشت دهرهتان و ميتۆده بهرههم بهخشهكان دهگريتهوه، تازهگهري له بواري مرۆقي و دهروني و ئهفراندن و كييشه ي بنهپهتي و لاوهكي و مهسهلهكاني بوون، پيويستي بوون، پيويستايهتي ئهنجام دهكات:

ئهوي له ههموو شتيك دروستكراو
تهواو مهست به ههموو شتيك
كتيبي چي ئيمه ي هينا بهكراوهبي
له دهسته گوناھ نهكردوهكاني بووه گيانپكي شياو دابهزيه سهززهوي
گريان هينديك شتي دههينايهوه بهههشتي پر ئاوازي بيداركردهوه
ناوچهوانه دهمار دهرپهريوهكه ي بۆن دهكرد
لهسهرهخۆ سوتاني دهنۆشي
چاوه سهپه بريقهدارهكاني لهگهڵ دپرهكان له خۆشيهكي بهردهوامدا بوون
دپرهكانيش ههميشه به برادهري ياد و درووديان دهزاني
به ههردوو دهست توند ژياني گرت و دهمي كردهوه
پرواي كرد به بازيكي ژير بۆ حيكمهتهكاني رووناككهرهوي چاو و نيگا^(۱)

نايهتي: ((وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ))،^(۲) ژيادهري به دهقکردن و له دايبووني ئهم قهسيديه. (تهواو مهست به ههموو شتيك)، بۆ كهسايهتي پيغهمبهر په مزه. شاعير زيرهكانه مهفای لهم نايهته وهرگرتوه. سويند خواردني خودا به (قه لهم) ي فريشتهكان، بونياتي شاراوهي مهبهستي گهوره دهبهخشيت، پاكترين و گونجاوترين كهسايهتي، گهواهي بۆ راستيهكاني باشه و خراپه دهكات. گهوره ي و مهزني كهسايهتي

(۱) سهباح پهنجدهر، خهون وا خۆي گنپايهوه، دهزگای چاپ و بلاوكردهوي ئاراس، چ: ۱، ههولير ۲۰۰۴، ۳۹:ل

(۲) القرآن، سورة القلم، اية: ۴

پێغه‌مبهریش، بۆ بوونی ده‌سه‌لات و به‌خشنده‌یی خودا ده‌گه‌رپێته‌وه، ئه‌ویش هه‌ولده‌دات ئه‌و (مه‌زن) و (گه‌وره‌)بیه له‌ ناو خودی خۆی بپاریزێت و به‌هاو نرخی بزانی‌ت. شاعیر مه‌به‌ستی‌تی ئه‌م سیفه‌ت و خه‌سه‌له‌ته، له‌ هه‌موو تاکیکدا بونیات بنی‌ت. دروستبوونی پێغه‌مبهر له‌ زه‌وییه‌وه ده‌ستی پێ کردووه، به‌ هه‌مان شیوه هه‌موو تاکیکیش له‌سه‌ر هه‌مان زه‌وی دروست بووه و ده‌بی‌ت. ئه‌و سیفه‌تانه‌ی که له‌ سه‌روه‌شه‌وه بۆ ئه‌و هاتووه، مرۆف ده‌بی‌ت له‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌وه‌وه خۆی بونیات بنی‌ت، بۆ پاراستنی چه‌مکی مرۆفی و کرده‌وه مرۆقییه‌کان و ئاوێزان له‌ گه‌ڵ سه‌روو، سه‌رووش و سه‌رووشت بوون، تاک له‌ ده‌ره‌تانه‌کانی: ره‌وشتی و ده‌روونی و په‌روه‌رده‌یی و هزری.. خۆی خۆی دروست بکاته‌وه، له‌ گیانی شه‌ره‌نگیزی و درناده‌تی، بۆ مه‌به‌ستی پاراستنی به‌های مرۆفی دوورکه‌ویته‌وه. نرخی ده‌ستکردی گه‌وره‌یی مرۆف بزانی‌ت و پاداشتی راسته‌قینه‌ش وه‌ربگرێت.

(ب) فه‌رمووده

فه‌رمووده‌کانی محمه‌دی پێغه‌مبهر کاریگه‌ری هه‌بووه له‌سه‌ر هزری نووسه‌ران و شاعیران و ره‌وشنبیران، بۆ بونیاتی شاراوه و ده‌لاله‌ت به‌خشین زۆرشت له‌ ناخی فه‌رمووده‌کان هه‌له‌پنجراون، ناوه‌ندی به‌چه‌قیان داگیر کردووه. دیارده‌ی به‌ ده‌فکردنی فه‌رمووده، بۆ مه‌به‌ستی ئامۆژگاری و ئیستی‌تی‌کا و ده‌لاله‌ت و پروونکردنه‌وه و زۆر مه‌به‌ستی که‌سی‌تی شاعیر به‌کار هاتوون.

له‌ قه‌سیده‌ی ((حوسین))^(١)دا، (دلشاد عه‌بدو‌للا) سوودی له‌ فه‌رمووده‌ی: ((ان الارض تبکی علی المؤمن اربعین صباحاً بالسواد))^(٢)، وه‌رگرتووه و کرداری به‌ ده‌فکردنی ئه‌نجام داوه.

(١) دلشاد عه‌بدو‌للا، بزبوونی ناویک، ئۆفسیتی ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلیمانی، ٢٠٠١، ل: ٥ - ١٩
 (٢) پروانه: الإمام ابی بکر احمد بن الحسین البیهقی، شعب الايمان، تحقیق: ابی هاجر محمد السعید بن بسیونی زغلول، دار الکتب العلمیة، بیروت، لبنان، ٢٠٠٠، ص: ١٨٣.

ئەى ئاوا!

چۆن توانىت بچىتە ئاۋ گىيانى نەسرەۋتى

پوۋبار و

حوسىن تىنوۋ بى؟

زمان چۆن پۇئا،

بى فېربوۋنى ئاۋى حوسىن؟

چۆن دەستت شوشت و دەستنوۋىت

ھەلگرت و شمشىر و تىر و پىم

بەلاتدا تىپەرىن

فرمىسك و برىن و ئازارىان

لات جى ھىشت؟

زەۋى چل پۇۋان گىيا و تۇ ئاگات لى نەبوۋ

خۇر چل پۇۋ گىرا

بالندە چل پۇۋ دەنوۋكىان بەسترا

چل پۇۋان ئىنك ئاۋس نەبوۋ

مندالنىك نەھاتە دىئاۋە

پىئاۋىك نەچوۋە سەر جىگەى ئىنك

چل پۇۋان خوا بە تەنىا مایەۋە

----- ھتد

ئەم بەدەقكردنە، چىرۋك و كارەساتى كوشتنى ئىمامى (حوسىن)، ھەر لە ترۇپكەى بونىياتى شاراۋەى بىرەۋە تا دوا ئەنجامى تەۋابوۋن و بە سەردەمكردنى لەخۇ دەگرىت. زنجىرەى واتاى بىرى بابەتەكان، رىز بەستنى گونجاۋ و نەپەراندن، بە دواى يەك داھىنانى خالى چىرۇكەكە، بە زمانىكى زىندوۋ دابەشكردنىكى بابەتییانە، كارەساتەكە ۋەك نوپترىن رووداۋى ھاۋچەرخ نىشان دەدات.

چ) کتیبی پیروژ

رۆلی حەزرەتی عیسا لە: خووپەوشت و چۆنیتی مامەلەکردن و پەهەندی پەهایی و راستگۆیی، بەزەیی و خۆشەویستی و وەفا، کەسیتی پزگارکەر، تیروانینی بۆ مرۆڤ و ژیان، گوزەران و خزمەتکردن و چاکەکاری و زیندووکرەوه و شفا بەخش... هتد، لە: ((الکتاب المقدس)) دا^(۱) ئاماژەیان بۆ کراوە، لە شیعری هاوچەرخ کوردیشدا ئامادەیی هەیە. شاعیران بۆ دەریپینی ناخی پەنگخواردوو حالەتی دەروونی؛ ناپەزایی؛ تارمایی ترس و کردەوهی دەسەلات و تەموموژ و ناپەزایی... ناوێیان لێ داوەتەوه، تیکەلۆی بەرەمەکانیان کردوون. جگە لە مەسەلە ی رۆشنییری باری تایبەتی کورد و چەوساندنەوه، ناپێکی مامەلە ی دەسەلات، تاین بە پەنھان و پارده کردن... هۆکاری بەدەقکردن. هەندێ جار ئەم پرۆسە یە، بۆ مەسەلەکانی ئایدۆلۆژی و سکۆلاریزم (Secularism) بە کار هاتووە، قەسیدە ی: ((دەرکەوتنی م.م.))،^(۲) جوانترین بەدەقکردن لە خۆ دەگریت. هەولێکی پڕ هونەری و پرۆسە ی چالاکییەکی تەکنیکی، داھینانێکی لیوالبو ئە توانست نیشان دەدات. شاعیر هەولیداوه سیفەت و بونیاتی پیکھاتە یی کەسی و پەهەندی (مەولانا خالیدی شارەزوری) و تەقەلۆماندوو بوون و خاسیەتی کار و خووپەوشت و دەروونی (حەزرەتی عیسا) لە یەك بۆتەدا قال بکاتەوه، تیروانینە نزیکەکانیان نیشان بەدات:

ئەستێرە یەکی گەورەم دی لە شارەزورەوه دەهات

دارستانێکی گەورەم دی

پیروژە ئەوهی دی

دوازدە پەنجەرە ی پووناک و

(۱) بۆ زانیاری پتر، بروانە: الکتاب المقدس العهد الجديد، ط: ۱، الناشر: اتحاد جمعيات الكتاب المقدس،

بیروت، لبنان، ۱۹۹۲، سەرچەم لاپەرەکان، بە تاییبەتی، ل: ۸، ۱۴، ۲۲۵...

(۲) دلشاد عەبدوللا، بزربوونی ناویک، ل: ۳۳ - ۴۰

دوازده مۆمىدان و
پەرداخىڭ شەراب لەمسەرى
مىزەو تەسەرى مېز
ھەرىكە قوميكى لى دەخواتەو
لەتتەك نان
ھەر زارەو گازىكى لى دەجوئ
ژيان بەو گاز و لىو تەپ بوونەو
دەچرى
تەگىنا
من لە كوئ و
تەستىرەى ئۆرشەلىم^(۱) لە كوئ.

بە دار ھەنجىرىك^(۲) دەلىم
بە پروتى بەلاتدا تىپەردەم
تەكايە چاوان دابگرە!
بەگويم دەكا

دلى ژنىك پەلەپەل لى دەدا
تەو گەورە ترە لەلاى من
لە كەنىسا
لە سىدارە دىمە خوارى

(۱) بۆ مەسىح نامازە و رەمزە، مەسىح ئەوئەندە ئۆرشەلىمى خۆشويستوۋە، بۆيە شاعىر نەم دەلالەتەى پىئ
بەخشىوۋە، بۆ زانىبارى پىر لەبارەى خۆشەويستى مەسىح و ئۆرشەلىم، پروانە: الکتاب المقدس، لوقا (۱۳):
۳۴ - ۳۵)، ل: ۷۲.

(۲) نامازە بۆ وشكکردنى دار ھەنجىرە لەلايەن يەسوعەو، پروانە: الکتاب المقدس، ص: ۶۳، ۱۳۱ (متى)
۲۱: ۱۸-۱۹)، ص: ۶۳.

له سېزده مین په نجره وه
 تیریک دئ
 مانگی روت
 له سهر جینگه کم ده کوژئ
 ته ستره یه ک دئ شیعریکی به دهسته
 مه ولاناییک دئ..
 شهو له کوئ
 ئورشه لیم له کوئ

وهک پیشتەر ئاماره ی پیدرا، که عیسا وهک ره مز بۆ زۆر دهره تانی هزری و نه ته وه بی و
 ره وشتی به کار هاتوه. به ره مز کردنی مه سیح، پر له رایه لی ده لاله ت به خشینه.
 چه قیکه و هه موو چیوه ی بازنه ده لاله تییه کان و ته وه ره بارگاو ییه کان ده گریته وه.
 (عه بدوللا په شیو) پروای ره های به کرده وه ی زیندوو کرده وه ی عیسا هه یه، بویه بۆ
 چاره ی کیشه ی دووبه ره کیی نه ته وه که ی، خستوو یه تییه ناو بونیاتی شاره وه ی ده لاله ته کان و
 گه وه ترین گوزارشتی پی دهر بر پیوه.

شهو له خه وما،
 ئارامگی حاجیم (*) دیته وه
 چۆکم دادا، سوژده م برد بۆی
 گوتم حاجی په ریشانین
 سه ری کز کرد،
 دهستی دانا سه ر دلئ خوی.
 گوتم: مه رد به زیندووم که وه
 گوتم: گه وه م
 من عیسا نیم (۱)

(*) مه به ست (حاجی قادری کۆبی) یه.

(۱) له کتیبی پرۆزدا، باسی شهوه کراوه که چۆن عیسا توانیوه ته کی کورپی سه ره وکی یه هودی پاش مردن،
 زیندوو بکاته وه، واتا عیسا توانستی زیندوو کرده وه ی هه بووه. بۆ زانیاری پتر پروانه: کتیبی پرۆز،
 (مرقس ۵: ۲۱ - ۴۳، لوقا ۸: ۴۰ - ۵۶) ل: ۲۵. جگه له مه کوری بیوه ژینکیش له سهر دهستی عیسا
 زیندوو بووه ته وه. پروانه سه رچاوه ی پیشوو، لوقا ۷، ل: ۱۸۱... هتد.

چۆن زیندووت که مه وه بیژه
گوتی: لیڤره دهرمیینه
دوو بهرەکی
له شوینە که ی من بنیژه^(۱)

خاچ و مەسیح له پانتایی شیعری هاوچەر خدا، داینه مۆ و میکانزمی پانتایی به دهقکردن له خۆدهگرن. ئەو سیفەت و خاسیەتانی که له کتیبی پیروژدا^(۲) خاچ و مەسیحی پێ بارگراوی کراون، وەك رەمز سەرچاوهی دروستکردن و بنه‌مای واتایی و سیمانتیکی دهقی تازەن. له دواي نسکۆ تا کۆتایی ههشتایه‌کان، ئەم دوو وشە بارگاوینی، دهقی بهرگری و خەبات و به‌رده‌وامی و دان به‌خۆداگرتن...ی دروست کردووه. بۆ نمونە:

سەر بلندی
بۆ ئەو شاعیری یه
له‌وئ خۆ کرییه مەسیح
هەمی دەوران و زەمان

--

رأبوی خاچا خو ڤه‌دای و..
بلند کری
دلسۆژیا خو پیڤه کری
داخه‌ونیت ئاگری سۆتین..
چاره‌کا دی
بدەن تری^(۳)
بدەن تری^(۴)

(۱) عەبدوللا پەشێو، بروسکە ی چاندن، هلسنکی، ۱۹۹۹، ل: ۱۷۶
(۲) پروانە: الکتاب المقدس، ص: ۸۹، ۱۴۸، ۱۹۲، ۲۲۱، ۲۲۴، ۳۷۴، ۶۰۱...
(۳) عەبدولرەحمان مزووری، ژ ئەفینا چرایت کەفن، چاپخانە الحوادث، بەغدا، ۱۹۸۰، ل: ۷۴.
هەرچەندە ئەم دیوانە میژووی سالی (۱۹۸۰) ی لەسەر تۆمارکراوه، بەلام بە پێویستم زانی وەك سەرچاوهی نمونە بەکاری بهێنم.
(۴) جگە له قورئان و فەرمووده و کتیبی پیروژ، زەردەشت و مەسەله‌کانی چەمک و هزری زەردەشتی، کتیبی: (تاقیستا) و (کاته‌ها - گاتا).. هتد پوویه‌تی فراوانیان له شیعری هاوچەرخی کوردی داگیر کردووه و بۆ زۆر بواری هزری و نەتەوه‌یی و پاک‌ی و مەسەله‌کانی بوون و رۆح و ناریشه‌ سەرده‌مییه‌کان، ناواخکردنی پۆژگار و راستییەکان.. هتد، بەکار هاتوون، لیکۆلینه‌وه‌ی دوور و درێژ هەلده‌گرن. هەر‌وه‌ها (هەلاج) و بێر و باوه‌ری هەلاجی و چۆنیەتی کوشتن و پەرده‌ شاراوه‌کانی پشت کوشتن و سەرگۆزشتە و چیرۆکی کوشتنی هەلاج بە قولی له ناو شیعری هاوچەرخی کوردیدا، پوچووه و کاری بە‌ده‌قکردنی پێ ئەنجام دراوه، بۆ زۆر بواری هزری و نەتەوه‌یی، رەمزی و کێشەیی، دهقی شیعری له نامێر گرتووه.

۳. ۵ کارىگەرىيى زمان لەسەر دياردەى كەلەكەبوون Cumulation

لە شىۋازگەرىدا كەلەكەبوون، بەھايىكى رەۋانبيىژى و دىمەنسىزىيەكى ئىستىتىكىيى ھەيە، بۇ مېژۋى تۈنست و دەسەلاتى داھىنەر دەگەرپىتەۋە، بەۋ مەرەمى چەمكى ئەم دياردەيە لە ئاست و ناۋەندى بەرھەمى و ئىستىتىكىيى بزائىن، لە لىكۆلىنەۋەدا نوۋكى قەلەمى لەسەر دابنىين، پىۋىستە نرخی داھىنەنى شارەزايى قالبونەۋە، پۇلى لە بەرھەمى داھىنەندا ديارى بگەين. قالبونەۋە (الخبرة Experience) ى مرقى لەسەر كۆمەلەك ھۆكارى دەروونى دەۋەستىت، قۇناغەكانى شارەزايى، ھۆكارەكان بەدۋاى خۇيدا دەھىنەت. ھەر لە بەرايى ھۆشيارى مرقىدا، زۆر لەم ھۆكارانە دوور كەتتەۋە و لە ئاۋرلىدانەۋە شىتگىرانە بە دوور بوون. بەلام ھەموو دەم بۇ پالپشتى كردن لە داھىنەن، پۇلى گرنگان بىنيۋە. لەكاتى بەكارھىنەنى ئەزمونى ئەۋ تۈنستەى كە لە كردارى چرى تۈنست و شارەزايى ، دەبىتە بنەماى پىكھىنەن و دروستكردنى تەرەشپۋاز و ديارىدەى كەلەكەبوون، ھەۋلىان داۋە كار و بەرھەمى داھىنەن لەناۋ نەچىت، ھەندى بنەماى حالەتى دەروونى ھەلچۈۋە و كارىگەرپىتى پىى دامركىتەۋە^(۱). مېژۋى بنەماى ئەم ھۆكارانە، بۇ ھەست و زانىارى ئەۋ قۇناغانە دەگەرپىتەۋە، كە ناۋەندى چۈرچىۋەى كۆمەلەكەتە تەك و حالەتى ژىنگە تىيدا بالە دەستە. بەلكو جوغزاسا، دەۋەى تەك و خانەۋادەى كۆمەلگەى داۋە. پاشان ئەم شارەزايى و قالبونەۋەيە، بۇ ئەۋ مەبەستەى كە خاۋەنەكەى ۋەك سەرمايەك بۇ تۈنست و ئاراستەيەك بەكارى بەھىت، ئاراستە ۋەردەگرىت. ئەۋ ئاراستەيەش، بەھەى ئەۋ قالبونەۋەيەكە كە لە ئەنجامى داھىنەندا دەست دەكەۋىت، بە جەۋھەرى راستەقىنە و لاۋەكى دادەنرەت. پاشان ئەم شارەزايە لەكارى تەكى و داھىنەنىدا دەق ۋەردەگرىت، ۋەك دياردەيىكى پىپۇرى خۇى نىشان دەدات، زياتر لە جەۋھەرى راستەقىنە و لاۋەكى جۈلەى دەبىت. بۇ بەردەۋامى كار و داھىنەن و ھىشتەۋەى بەزىندۋىيى، پتر ۋوچوون

(۱) علاء الدين رمضان، الهروب من الصمت الى الجسد، مجلة الشعر، العدد ۷۳۰، يناير ۱۹۹۴، ص: ۹۱.

بەناو قوولئیدا، پئویستی بە کار و بەرھەمی دواى خوۆ دەبیت. چونکە داھینەر تا لەسەر یاداشت و خەونی بانگراوندی خوۆ پئی دابگیریت، بەو پئودانگەى نرخیکە یان توانست و ئاگادارییە کە سوودی لى وەردەگریت، لە حالەتی واقعی دووری دەخاتەو. ئەو حالەتەش چونکە بێر و ھزریکی راستەوخۆ کۆی دەکاتەو، بۆیە رەھەندیکی دوورتر و ناخیکی تر وەردەگریت، بەلکو ((دەبیتە بریاری چەندیتی و ماوھیی قوولی ئەو جارەیی کە پلان و ھەنگاوی داھینان، دیاردەى کەلەکەبوون لەدەقی ئەدەبیدا جیبەجیبی دەکات))^(۱).

کەلەکەبوون، دیاردەییە کە و لە ریگای زمانی شیعەرەو ناوھندیک لە شیعری ھاوچەرخدا داگیر دەکات. ھەر دیاردەییە کە و شیوازیک لە شیعری ھاوچەرخ، لە گەرانەوھى جەختی و ھاوسەنگی و ریکی پتەوی ریتمی بە دوور بیت، تەنھا لە ئاستی ورتە و فزەدا دەرپرین بگەییەت، بە واقعی دیاردەى کەلەکەبوون دادەندریت. لە شیوازگەریدا، لیکنۆلینەوھى تاییەت شرۆفەى دەکات. قەسیدەى ھاوچەرخى کوردی، دوو چەشنە دیاردەى کەلەکەبوون لە خوۆ دەگریت، ئەوانیش:

۱- کەلەکەبوونی سادە Simple Cumulation.

۲- کەلەکەبوونی تیکەلە Complex Cumulation.

جوۆری یە کەم، لە قەسیدەییە کدا وەک دیاردەییە کە لە ریگای چالاکیی زمانەو، بەھۆکاری حالەتی دەروون و ئاوتتەبوون بەدیار دەکەوێت. کەلەکەبوون لە وینەییکی سادەى قەسیدەدا، شیوازی ورتەیی (لفظي Pronunciational) دەنوینیت. بە چەند جوۆریک لە شیعردا بەدیار دەکەوێت لەوانە:

(۱) کەلەکەبوونی یە ک جەمسەری (Monopoler):

أ) ورتە و فزەى یە ک فۆنەتیکی، بە زۆری ئامرازی بانگھێشتن، ئەم دیاردەییە بونیات دەنیت، پتریش لە بەرایى کۆپلە و قەسیدەدا بەرچاو دەکەوێت، بۆ نمونە:

ھۆ. ھۆ. ھۆ:

لە دوورەوہ پرا

بەشنەشن و

(۱) علاء الدین رمضان، الهروب من الصمت الى الجسد، ص: ۹۱.

خهندهی وشهوه

شيعریکی چاوپرهشی، به پښگاوه بوو، بېتهوه لامان^(۱)

کهله که بوونی (هۆ. هۆ. هۆ) وهك نامرازی بانگهښتن، ته نیا رهنگدانه وهی حاله تی
دهروونی شاعیره، له فالای گه رانه وه تیپه ر بووه، ناوهندی دیاردهی کهله که بوون بونیات
ده نیت.

(ب) کهله که بوونی دیاردهی (Phenomenous)

نای میرم!

دلی من به فره .. به فره .. به فره

به فره و که فی

خه نجه را من دیت و ره فی^(۲)

(به فره) ی یه که م، له ئه رکی بونیاتی پښمانیدا، ئه رکی گوزاره ی ناوی، له رسته ی
ناوی ده بینیت. (به فره) ی دووهم: دیاردهی گه رانه وه جیبه جی ده کات. (به فره) ی سییه م:
لیرده ا ته وژمی هیزی دهروونی شاعیر، له سه رووی دیاردهی گه رانه وه دایه، ئه م ته وژمه
پر له ناوه نده، رایه لی دیاردهی کهله که بوون بونیات ده نیت و سه رتاپای چه فی ده لالی
له خو ده گریت، حاله تی هه لچوون خالی ده کاته وه.

(پ) کهله که بوونی دلنایی (Tranquillity) و جه ختی (Confirmative)

به فرا جوانه ..

جوانه

جوانه

جوانه

(۱) شیکو بیکهس، له گوله وه هه تا سووتوو، چ: ۱، کوردستان، سلیمانی، ۲۰۰۶، ل: ۱۴۹ - ۱۵۰
کتیبی ((له گوله وه هه تا سووتوو)) له سالی (۲۰۰۶) چاپکراوه، به لام سالی له دایکبونی قه سیده که:
(مه رگی شه و بویه ک))، ریکه وتی ۱۱ / ۶ / ۲۰۰۵ بۆ تۆمارکراوه.

(۲) موته یه د ته یب، ستران و به فر و ناگر (دیوان)، دهۆک، ۱۹۹۲، ل: ۷۵

دەسەرمایی دا

بەفر کریتزین جوانییه^(۱)

یەكەم (جوانه): ئەرکی گوزارەى ئاوەلناوی، لەرستەى ناوییدا دەبینیت. دووهم (جوانه): لە ریزبەستنی و زنجیرەى پیکهاتندا، دیاردەى گەرانەو دەگەیهنیت. سێیەم (جوانه): لە بونیات و بینای پرستەكە، دیاردەى (كەلەكەبوون) لەخۆ دەگریت. چوارەم (جوانه): بەردەوامی تەوژمی دەروونی دۆخی سێیەمی (جوانه)ی کەلەكەبوون و هەموو دۆخەکانی دیکە فەرامۆشی دەکات، دۆخی دیاردەى دلنیایی و جەختیی کەلەكەبوون پیکدەهینیت.

(۲) کەلەكەبوونی بازنەیی (Circular)

أ) یەك چەقى: دەرکەوتن لە بەرایى وینەى شیعی و دەرکەوتنەو دەى لەکۆتایی هەمان وینەدا، بەشێوەى یەك چەقى کە دەلالەتە بۆ یەك پارچەیی، دیاردەیهکی تر و شیوازییکی دیکەى کەلەكەبوون بە دیار دەخات، بەوینە:

بمنووسەوه، هەورى پزّاو

ئەستیرەى خوا

مانگی برین، بمنووسەوه.

بمنووسەوه، هەتاوى خەم

ئاوى غوربەت

سەیلی ئازار، بمنووسەوه.

بمنووسەوه، ژنى لە تریفهوه هاتوو

کچی سەراب

ئەى قەسیدەى جیماوهكەم، بمنووسەوه^(۲).

(۱) د. عارف حیتو، سەما (هۆزان)، چاپخانا زانکۆیا دهۆك، كوردستان - دهۆك، ۲۰۰۲، ل: ۴۲ - ۴۳.

(۲) جەمال غەمبار، هەمیشە با لەوى بێن لای عیشق (كۆشيعر)، سلیمانی، ۲۰۰۴، ل: ۷۲ - ۷۳.

زمانی شیعی هاوچهرخ، ئەوەندە بالا دەستە گەلێك چەشنە دیار دە پەیدا دەکات. لەم قەسیدەییەدا، لە سێ وینەیی شیعی سێ کۆپلەدا، کاری داخوازی (بمنوسەوه)، شوێنی داخستنی بازنە بە کەلەکە بوون دادەخات.

(ب) دوو چەقی:

سروشت، سەرچاوەی پاکیزەیی

ئەو پێیە بەسامە نەبوو

ئاگردز ناتومیدی و رەنجبەخەساری بۆ هینا...

ئاگر دز...

ئاگر... دز...^(۱)

هەمان دیار دەی پیشووه، بەلام قالبی دارشتنی رێزمانی جیاوازه، دوو چەقی* واتە فۆرم، دوو بەشی دارشتن: (ئاگر + دز) دەگەییەنیت. توانستی داھینانی زمانی شیعی، بۆ حالەتی دەروونی شاعیر کاری کردووه، رایەلەکانی ئەم دیار دە هونەرییە، دەروونی خوینەر ئاسوودە دەکات.

۳- کەلەکەبوونی ناسروشتی (Unnatural)

دیاردەبەکی هونەری شیعی هاوچەرخی، بەلام بوونی سیمایەکی تاییەت لە چەشنەکانی دیکەیی جیا دەکاتەوه، ئەویش بۆ حالەتیکی پیکهاتەیی ناسروشتی

(۱) ئەژاد عەزیز سورمی، تافگەیی مەند و ئەوانی تر (کۆ دیوان)، کۆ شیعی چوارەم، ج: ۱، چاپخانەیی وەزارەتی پەرودەرە، کوردستان، هەولێر، ۲۰۰۵، ل: ۳۶۱.

* وێرای کەلەکەبوونی بازنەیی بەک چەقی و دوو چەقی، شیوەی تریش وەک سێ چەقی و چوار چەقی... ش لە شیعدا بەرچاو دەکەوێت، نمونە بۆ سێ چەقی:

سوپاس بۆ با

سوپاس بۆ با

سوپاس بۆ با

نەیهیشت چاوم لە ئاسۆدا بپێ... هتد

بروانە: ئەژاد عەزیز سورمی، تافگەیی مەند و ئەوانی تر، ل: ۳۳۹... هتد.

ده گه پیتته وه. له م حالته دا، شه ونده بنه مای دیارده ی که له که بوون به دوا ی یه کتر و به سه ر یه که وه هه لده نریت، له شیوازا جوره قالبیک ناسروشتی و ناسایی و هرده گریته. هۆکاری یه که می شه دیارده یه، دوا پله ی به رزی و گرژی هه لچونه، پیوه ندییکی ئورگانیک راسته وخۆشی به دهرونی شاعیره وه هه یه. له نیوان سه رچاوه ی ده سه لاتی دهره وه و په تکرده وه ی له لایه ن ده سه لاتی ناوه وه (دهرونی)، ته وژم ئاستی پیکه اتنی ئاسایی له ده ست ده دات و له حالته تیک ناسروشتیدا، شه پوله کانی هه لچون به هۆکاری زمانی دهر برین، ئارام ده گریته و داده مرکیتته وه. له پانتایی شیعی هاوچه رخی کوردیدا، شیعی ((دیوار))^(۱) جوانترین و بهرچاوترین نمونه ی شه چه شنه دیارده هونه ربیه یه:

دیوار دیوار دیوار دیوار دیوار دیوار دیوار
 دیوار دیوار دیوار دیوار دیوار دیوار دیوار
 دیوار دیوار دیوار دیوار دیوار دیوار دیوار
 دیوار دیوار دیوار دیوار دیوار دیوار دیوار
 بیه وده یه کولینگ وه شانندن و عیشق و فرمیسکی من؟!
 یا هینده ی نابات دیواری نیوان هه لده که نریت له بن
 په پوولان راوده نیتمه وه و ده بینمه وه به هه شتی ون؟!

شه دیارده یه، بونیاتیکی هونه ری قه سیده ی هاوچه رخی کوردی راده گیه نیت، له هه مان کاتیشدا دهره تانی جیهانی ئیستیتیکاش له خۆ ده گریته. جگه له مه ش، ئایینه کانی بارگه ی هه لچوونی دهروویی شاعیر به تال ده کاته وه. له ئاستی ژیر پله ی (هیچ) جیگیری ده کات، به لام خوینهر به ره و حالته تیک نیگه رانی و چاوه روانی ده بات، خالی ده لاله ت به خشین له هزر و ئاوه زی خوینهر، بو ته نسکی دیاریکراو دوور ده که ویتته وه.

(۱) نهوزاد ر هفعت، په ربیه کان هه لده فرینمه وه (دیوانی شیعی)، ده زگای چاپ و بلاو کردنه وه ی ئاراس، کتیبی شین/ ۶، هه ولیر، ۲۰۰۴، ل: ۱۰۶.

۴- کەلەكەبوونی ناوازه (Irreguler)

دیاردەییەکی سروشتی پیشکەوتنی داهینانە. داهینانیش ھەلدەدات چەری توانستی داهینەر، لەگەڵ ھەزری خوینەر پیکبخت، بۆیە ھەموو کات لە داهیناندا چاوەڕێی وەرچەرخان دەکرێت.

کەلەكەبوونی ناوازه لە دیاریدەیی ھونەرییدا، جۆریك لەم بابەتە بەدیار دەخات، ئەزمونی شاعیریش، دەتوانیێت لە ڕەگەو بەبەت بگۆرێت و سیمای دیکەیی پێ ببەخشێت.

لەدیاردەیی کەلەكەبوونی ناوازه دا، لەشوین وشە و فریز و پرستە، دەنگ (مۆرفیم) پۆل دەبینێت. ھەرچەندە لەکار و خەسلەت و سێفەت گەیانندا، ھەمان پێوەندی دەروونی چەشنەکانی پێشوی ھەیە، بەلام لە شیوازا جیاوازه. ئەم جیاوازییەش جۆرە تاییبەتەندیك بە ئەزمون و داهینانی شاعیر دەبەخشێت، بۆنموونە:

یاتا ھوما یی پیرۆزی شار نەبیتهو و

ھوما دەرئەكەوتتەو و

ھەوری خوین نارەویتیەو و بارانی سوور

ھەر:

د د د د د د د د د د د د د د
ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه
ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب ب
ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا
ر ر ر ر ر ر ر ر ر ر ر ر ر ر
پ پ پ پ پ پ پ پ پ پ پ پ پ پ

چۆرە کەرەت بەدیارکەوتنەو و کەلەكەبوونی ھەریەك لە دەنگەکانی (مۆرفیم):
(د، ه، ب، ا، ر، ین)، لەکاری (دەباریت) دا، تەرزە تاییبەتییەکی شیوازه لە ناوەندی داهینانی شاعیر نیشان دەدات.

(۱) نەوزاد ڕەفەت، پەریبەکان ھەلدەفرێنمەو، ل: ۱۵۵.

۵- کەلەكەبوونی ناساندن (Definntion)

دیاردەى كەلەكەبوون لە شیعری هاوچەرخدا سوود لە حالەتى دەروونیی شاعیر وەردەگریت، وەك پەناگەیهك پەنھانەكانى ناو بابەتێك دەناسینیت. لەم دیاردەیهدا قالاى ئیستیتیکا لەناخی ھونەرییەو، ھەلۆیستی ھزر لەخۆ دەگریت، شیوازیكى ئەندازەیی رێك لە ئاسۆى دوو گۆشەى تەواو و دوو گۆشەى ناتەواو، نوینەرایەتى چوارگۆشەیهكى سى ھێلى دروست دەكات، ھونەرى لا بردنى ھێلى چوارەم، دەروازەئاسا بۆ بابەت ناساندن، رینگا لە بەردەم رایەلەكانى ھزر والا دەكات.

شاعیری قەسیدەى ((مەرگی ئاوینە))^(۱)، شیوەکاری ئەم دیاردەیه. سەرەرای چەشنە داھینانێكى تازە، ھەلبژاردنى بابەتەكانى ناساندنى ناو شیوە ھونەرییەكە، (ژیان) و (مردن)، دوو بابەتى (بوون)ن، پێوەندى ئۆرگانیکىیان بە بوونەوەر (بەردەوامى) ھەیه. واتە، توانستى شاعیر بۆ میتۆدى زیندوویی، داھینانى داھیناوە. شیوە ئیستیتیکایى ئەندازەیهكە، دەلالەت لە توانستەخشی دەرتانەكانى دیکەى داھینان دەكات:

خەون شەوى خەوخۆشى و بەختیاری

خوین شیرین کرد

مەودای رینگاکان دیارن

ماوەم نادەن پرۆم بەرەو بزربوون

ژیان ژیان ژیان ژیان ژیان

چەند سال ژيام

چەندین سالى تریش بژیم

ناتناسم

ژیان ژیان ژیان ژیان ژیان

لە كەرپەقالى گواستنەوہى

کیژی زەوى بۆ كورپی ئاسمان

(۱) سەباح رەنجەدر، رووئەكەكانى خواوەند (شیعەر)، دەزگای چاپ و بلاو كردنەوہى ئاراس، ھەولێر، ۲۰۰۶، ل: ۹۹ - ۱۴۰.

هوما له سهر شانی راستم
به گوئی چه پی چرپاند
ناسین مه حاله

مردن مردن مردن مردن مردن
چهند سال مردم
چهندین سالی تریش بمرم
نووسینی سهر کیلی خۆم بۆ ناخویندریته وه
مردن مردن مردن مردن مردن

...هتد

که له که بوون له ئامارکردنی ههرسی لای چوارگۆشه که دا به کسانن. ژماره ی (ژیان) له هیلای سهره وه دا پینجه. هه مان (ژیان) له هیلای چه پ و خواروودا، پینجه. ههرچی هیما ی راسته (دهروازه)، هه مان ژماره یه، به لام به م جوړه: ۲ ژیان + ۳ هه لویت = ۵ دیارده ی که له که بوونی ناساندن، به و بنه مایه له دیارده کانی پیش خۆی جیا ده کریته وه، له زنجیره ی پیکهاتن و ده بریندا، دوا ده برین پیوستی به هه لوه سته ده بییت. له ده بریندا، مردنه کانی یه که م: ناسایی، دووهم: گه رانه وه، سییه م: که له که بوون، چاره م: که له که بوونی دلنیایی و جهخت، ههرچی پینجه مه گه ره کی به پشوودان و هه لوه سته یه کی هه ناسه یی و دهروونی ده بییت، ئه و جا ده برین. به و پیودانگه ئه م جوړه دیارده یه، سهره پای خالی کردنه وه ی حاله تی دهروونی شاعیر، هزری بابه ته که به ده برین، ناسنامه ی پی ده به خشیت.

دیارده ی که له که بوونی ساده به گشت چه شنه بونیات و پیکهاته یه وه (*)، له قوولایی شیعری هاوچه رخی کوردیدا، رۆحی کرداری نووقم بوونی خوینهر له ناو وینه و

(*) له شیعری هاوچه رخی کوردیدا، پتر له و چه شانه ی له م لیکۆلینه وه یه دا خراونه ته روو، جوړی تریش به رچار ده که ون، به لام له بهر ئه ره ی بۆ لیکۆلینه وه که ی تیمه ده بیته بابه تیکی که له که بوون، خۆمان له جوړه کانی تر به دوور ده گرین. ئه م شیوانه ش که په نجه یان بۆ دریژ کراوه، بۆ مه به سته نیشاندانی ده سه لاتی زمان و دیارده ی هونه ربی شیوازگه ربیه، که تیمه له م به شه دا مه به ستمانه و تیشکی تویتینه وه که له خۆی گرتوون.

نیگابه خشه وه جیبه جی ده کات. ههروهه چالاکترین بواری هونه ریی زمانی شاعر به دیار ده خات. له پرۆسهی داهیناندا قالی چری ده برین دروست ده کات. کاتیك لهم دۆخانه به دوور بخریته وه، به بابه تیکی زیادهی ناپه سند داده نریت.

جۆری دووه م: که له که بوونی تیکه لای (Complex Cumulation)

داپۆشین و شاراو هیه کی ویزدانییه. دیمه ن و سه رچا وهی قه شه نگی به شیک له نه زمون و داهینانی شاعیر ده گریتته وه. ئەم دیاردهیه له به ره مه می هه چ شاعیریک به دیار ده که ویت. له پانتایی داهیناندا، ره گ و ناخی قوولی به ره مه م به دیار ده خات. خالی ویزدان و چه قی داهینان له ته وه ره کانیدا ده سوو پینه وه. سه رجه م یان زۆرینه ی به ره مه می شاعیر له با وه ش ده گریت.

تیکه له که له که بوون، له تیکرای یان زۆرینه ی به ره مه مدا، بۆ خالی بونیات و سه رجه م ده برپینه کان به پیکه داده نریت. واتا، جه وه هری شه و ناخیه که شاعیر له زۆرینه ی به ره مه مه کانیدا پیی له سه ر داده گریت، داینه مۆی هزری به ره مه مهینانی به ره مه مه. له ناستی ئەم پیودانگه دا، ئەم دیاردهیه له لیکۆلینه وهی شیوازگه ریدا، پیویستی به (نامار - Counting) ده بیت. نامار، چه ندیتی چه قی که له که بوون له تیکرای به ره مه می شاعیردا دیارده کات. له ژیر رۆشنایی ئەم راستیه دا و له سه ر بنه مای کرداری نامار، لیکۆلینه وه که مان ناتوانیت دیارده ی که له که بوونی تیکه له، له به ره مه می هه یچ شاعیردا بجاته روو. ته نیا ده توانیت نامار بۆ نا وه ندی ئەم دیاردهیه بکات، که له به ره مه می هه ندی له شاعیرانی هاوچه رخی کوردیدا به رچا وه که ون. بۆ نمونه: سروشت و یه که کانی سروشت و گیرانه وه، به گشت ره هه نده کانیانه وه، پانتایی شاعیری (شیرکۆ بیکه س) ی داگیر کردوه. مه یل بۆ جوانی، جوانی وه ک دیاردهیه کی بی سنوور و بی کۆتایی، له به ره مه مه کانی (دلتشاد عه بدوللا) که له که بووه. جووله (با، فرنده) و مه حالی، (که ریم ده شتی) به ره مه می خۆی له سه ر هه لئاوه. (سه باح ره نجه در)، با وه ش به خه ون و تارمایی و له ززه ت و مه رامی خه ون ده کات و به که له که بوونی خه ون له به ره مه مه کانیدا، کلیلی په نه انه کانی واقع و سروشت ده دۆزینه وه. خه م وه ک دیارده، وه ک رایه ل و نا وه ند، به ره مه مه کانی (حه سیب قه ره داغی) گرته وه... هتد.

که‌له‌که‌بوونی تی‌که‌له، به شیوه‌یه‌کی گشتی، شیوه‌ی روخساری جوان و نایابی فالای شیعری، شه وینه پر له نیستی‌تیکا و هزر و ده‌لاله‌ته‌یه که پانتایی به‌ره‌می شاعیر داگیر ده‌کات. سه‌ره‌پای شه‌مانه‌ش، شه‌م دیارده‌یه له‌گه‌ل حاله‌تی ده‌روونی هاوسه‌نگ ده‌بیت و هم‌موکات بو کرژی و هه‌لچون، کاری خالی‌کردنه‌وه شه‌نجام ده‌دات، شاعیر له پراویری به‌تال ده‌کاته‌وه.

۶.۳ رۆلی زمان له دیارده‌ی پووکانه‌وه (Evanescence) ی پله‌بیدا:

زمان ناوه‌ندیکی هینده تی‌کچرژاو و پر له ده‌سه‌لات و جووله‌یه، توانست و سیفه‌تی داهینه‌رانه‌ی شاعیر به‌ره‌و فالای پی‌که‌پنان و خولقاندنی چه‌شنه جیا‌یه‌کانی دیارده‌ی پر له داهینانی ده‌بات. بو هه‌موو ناخه‌کانی داهینان زمان بنه‌مایه. ته‌نانه‌ت چالاکی زمان، شه توانسته‌ی هه‌یه که دیارده‌یه‌ک دژ به سیفه‌ته بنه‌ره‌تییه‌که‌ی خو‌ی، که فراوانی هه‌لنان و تازه‌یی... ده‌گرته‌وه، بی‌نیته‌ ناراه. بو پالپشتی بو‌چوونه‌که‌مان، دیارده‌ی (پووکانه‌وه)، نمونه‌یه‌کی دروست نیشان ده‌دات.

دیارده‌ی پووکانه‌وه‌ی به‌پله، یه‌کی‌که له دیارده‌کانی شیعری هاوچه‌رخ و له سه‌ر بنه‌مای چالاکی‌ی زمانی شیعری بونیات نراوه. شه‌م دیارده‌یه، له (پارادوکس - Paradox) دا به ته‌واوه‌تی پی‌چه‌وانه‌ی (Opposition) دیارده‌ی که‌له‌که‌بوونه که له خالی پی‌شوو خستمانه روو. به‌لام دیارده‌ی ناوبراو له رووی کاری هونه‌ری و داهیناندا، دیارده که‌له‌که‌بوون ناسا، ده‌ق له ناستی دارپشتن و بو‌چووندا، به‌تایبه‌ته ده‌رپرینیک بارگاری ده‌کات. پاشان شه‌م بارگانه، که له تی‌کسته‌که‌دا نایونی که‌له‌که‌بوونیان هه‌لگرتوه، به ناستی پله‌یی تیده‌په‌رن و بو‌سروشتی ناسایی خو‌یان ده‌گرته‌وه و کو‌تاییان پی‌ دیت، نایونه‌کانیش خالی ده‌بنه‌وه. شه‌م دیارده‌یه هه‌ندی جار به‌شیک ده‌گرته‌وه، هه‌ندی که‌ره‌تیش گشتگیرینیک ده‌نوینیت. له شیعری هاوچه‌رخ کوردیدا، شه‌م دیارده‌یه چه‌قیک له‌خو ده‌گریت. له چه‌ند ناستیکدا به‌دیار ده‌که‌ویت، له‌وانه:

(۱) ناستی ده‌نگسازی Phonology

(۲) ناستی وشه‌سازی Morphology

(۳) ناستی پرسته‌سازی Syntaix

ئاستى يەكەم: ديار دەيەكى بەش بەشییە، لە بونیاتی یەك وشەدا روودەدات. بەپیتی یاسای فۆنۆلۆجی، بەچوونە پال یەكتری دەنگەکان بەرگە، وشە، رسته دروست دەبن، كار لیک دەكەن^(۱). ئەو وشەییە دەلالەتی كەلەكەبوون هەلبەگرت، بە بنەمای کرداری دیاردەى پووکانه‌و‌ه‌ی پله‌ی دادەنریت. لەم ئاستەدا دوا فۆنیمی بونیاتی وشە، بۆ بەرایبترین فۆنیم دەپووکیتەوه. ئەم ناوئەندە هونەرییە، لەشیوازگەرییدا لەگەڵ رایەلەکانی داھینان، بە بنەمای دەروونییەوه هاوبەندە، رادەى توانست و هۆشیاری داھینەر دیاری دەكات. لە شیوازگەرییدا قەسیدەى ((ئەو ئاگرە داگیرسینەوه میترى))^(۲)، جوانترین نمونە بەدەستەوه دەدات:

.....

بانگی مەلەكەم دەکرد
 وەرنەوه مەرجانە جوانەکانی گریان ببەشنەوه
 بانگی پووبارەكەم دەکرد
 وەرنەوه شەوقە جوانەکانی نەرگز
 بۆ دەم كەنارەکانی خودا بەرنەوه
 وەلىّ هاوارەكەم لە زمانم رەت نەدەبوون
 وردە وردە جوانییەکان هەلئەپرووكان
 كەون رەش هەلئەگەرا
 ئاگرەكان دەكوژانەوه
 بوون دەتوایەوه
 دلۆپ
 دلۆ
 دل
 د

(۱) پ. وریا عومەر ئەمییەن، چەند ئاسۆیەكى تری زمانەوانی، بەرگی یەكەم، دەزگای چاپ و بلاوکردنەوه‌ی ئاراس، چ: ۱، هەولێر، ۲۰۰۴، ل: ۳۰۱
 (۲) كەرىم دەشتى، دۆستى هەمیشە چاوەروانمانە (كۆشێعر)، چاپخانەى رۆشنییری هەولێر، هەولێر ۲۰۰۴، ل: ۱۸ - ۲۲.

ورد و خاش ده‌بوو

ئەمە ئەفسانەى دواى نەمانى جوانىيەكان بوو

ئەمە ئەفسانەى دواى كوژانەوہى ئاگرە جوانەكان بوو

ئاستى دووہم: ئەم ئاستە گەشە و فراوانى بە ئاستى يەكەم دەدات. ھەرچەندە ئەم دياردەيەش، ھەمان بنەماى دەلالەت و ھونەرى لە شىوازگەريدا دەگەيەنيەت، بەلام لە ئاستى يەكەم، پتر تەكنيك و ھونەرى تيدا ئەنجام دەدریت. وشەى كەلەكەبوو بۆ چەند بركەيەكى ريزمانى دابەش دەبيەت، پاشان ميكانزمى دياردەكە، لە دوا بركەوہ بۆ يەكەم بركە جيەجى دەكریت. ئەگەرچى ئەم دياردە ھونەرييە، ئاستى پووكانەوہى پلەيى لەخۆ دەگریت، بەلام كاريگەريى تەواو بەجيدەھيەت و زياتر مەبەست بارگاوى دەكات. لە قەسیدەى ((گەمەى دژەكان))^(۱) دا، نمونەى ئاستى دووہم دەخەينە روو:

بەسەر تەختە شەترەنجەكەى لاتين دا

شىتانه گۆرانى دەچرى

بيھوودە گەمەكانى خۆى دەکرد

گەمەيىك بۆ مەرجانەكانى خاك

يەكيتك بۆ سەما

گەمەيىك بۆ درەخت و جوانى

يەكيتك بۆ دەقيكى جاويدانى

ھەموو سەربازەكانى تەيار کرد

سەربازى بۆ دەرگای قەلا

سەربازى بۆ ھينانى ئاو

سەربازى بۆ پەرينەوہ بەناو تيلدر

سەربازى

سەربا

سەر

.....

(۱) كەريم دەشتى، پيسانۆى رۆژھەلات و ئەوانى دى (كۆ ديوان)، چاپى يەكەم، دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہى ئاراس، كتيبي شين/ ۳، ھولير، ۲۰۰۴، ل: ۳۵۹.

شاعیر لہم دیار دہیہ دا، وشہی (سہربازی)ی کردۆتہ ئہ نجام. ئہم وشہیہ لہ یاساکانی مۆرفۆلۆژیدا، یاسای بونیات بہ سہر سی برگہ: (سہر، با، زی) دابہش دہ بیت. پروسہی پووکانہوی بہ پلہ، لہ برگہی سییہ مہوہ بۆ برگہی یہ کہم ئہ نجام دہ دریت. بہ دووبارہ کردنہوی پیکھاتہ کہ، لہ سہر بنہمای پارادۆکسیزم، دیار دہی کہ لہ کہ بوون بہ دیار دہ کہ ویتہوہ.

ئاستی سییہم: لہم ئاستہ دا بینای رستہ، بہ سہر چہند بہ شیک دابہش دہ کریت. ئہم کردارہ لہ بونیاتی سینتاکسدا، وشہ، فریز، رستہی سادہ (لہدۆخی رستہی ناسادہ دا) دہ گرتہوہ. لہم دیار دہیہ دا شاعیر ہولڈہ دات ہاوسہنگی و ئارامییکی دہروونی دہستہ بہر بکات، بینای پیکھاتہی رستہ کہ، لہ دوا بہ شہوہ بۆ یہ کہم بہش دہ پووکیتہوہ:

نازائم ئہز چۆنیان لہیہ کتر جیا وہ کہم؟
نازائم ئہز چۆنیان لہیہ کتر
نازائم ئہز چۆنیان..
نازائم ئہز..
نازائم..
نا^(۱)

رستہی: (نازائم ئہز چۆنیان لہیہ کتر جیا وہ کہم؟) لہ کۆتاییہوہ بۆ بہرایی بہ سہر شہش پارچہ: (جیاوہ کہم (۱)؛ لہیہ کتر (۲)؛ چۆنیان (۳)؛ ئہز (۴)؛ نازائم (۵)؛ نا (۶)؛ دابہش کراوہ. ہەرچہندہ دابہشی شہشہم (نا)، بہ شیکہ لہ دابہشی پینجہم، بہ لام

(۱) شیرکۆ بیکس، دہرہندی پەپولہ (قەسیدەبەکی درێژ)، چ: ۲، چاپخانە ییسانی، سلیمان، ۱۹۹۸، ل: ۴۰.

خالئى به تالکردنه وهى دهروونى شاعيره و نامرازى نهى ره هايه، بۆيه له مامه له کردنى ديارده که دا وهك به شىكى سه ره به خو حسابى بۆ کراوه.

وهك پيشتر باسمان کرد، دياردهى پوکانه وهى پله بى، هاودژ و پيچه وانهى دياردهى که له که بوونه، له ليکۆلینه وه و شروقه کارى شيواز گهريدا، مامه لهى سه ره به خو بيان له مه پر ده گريت، به لام هه ره به که بيان جگه له پيچه وانهى پيکهاته، ته واو که ره به که تريشن. نه گه دياردهى پوکانه وهى رستهى پيشوو، به شه کانى به پيى ياسا کانى رسته سازى، له (نا) وه بۆ (جيا وه که م) به يه که وه گرى بدهينه وه، دياردهى که له که بوون به ديار ده که وپت. نامانجى هه ره به که له تاسته کانى دياردهى پوکانه وهى به پله، جگه له دامرکاندنه وهى حالتى هه لچوون و نيگه رانى شاعير، له وه وه سه رچاوه ده گريت، خوينه ريش به قالاي قولئى و ناخى و کارى گه ره ناشنا ده کات، نارامى دهروونى خوينه ره گه له دهروونى شاعير نه که هه ره به که سان ده بن، به لکو له هاوهيژيشدا هاوسه نگ ده بن^(*).

۳-۷ دهسه لاتی زمان له دياردهى هونه رى هه لوه شانده وه (Disassembly) دا

نه ركى زمان بۆ ديارده کان، له قولايى شيواز گهريدا ناشکرا ده گريت. شيعيريش پانتايى جيه جى کارى نه زمونى ديارده کان له خو ده گريت. جگه له مهش بر و انامه ي شيعير به ده ست ناهيتت و هه موو بنه ما کانى خو ي پى مسوگه ر ناکريت، نه گه ره مامه له و وينا کردنى زمانى له گه لدا نه بيت. ياسا کانى شيعره بوارى دروست کردنه وهى زمان ده دن، له هه موو هه نگاو و داهيتنانيتکدا، پيوسته زمان دروست بکاته وه. بونيانتانسه وهش، له بانيزه ي شکاندى ياسا نه گو ره کانى زمان و ريسابه زاندى تاستى رسته سازيه وه به نه نجام ده گات. دياردهى هه لوه شانده وه له تاستى رسته سازيدا، هونه ريکى زمانى شيعر نيشان ده دات، سه ره پاي جه وهه رايه تى تيسستيتيکا، بۆ هو شيار کردنه وهى خوينه ره له ناخى هه لچوون، تاستيکى سيحريى ده گريتته بهر، چونکه: ((ته نيا جوانى قه سيده به س نييه،

(*) شيعرى هاوچه رخی کوردی، له دهره تانى دياردهى هونه رى و شيواز گهريدا ده وله مه نده. سه ره پاي نه م چهنده ي که ليکۆلینه وه که مان پيى ده وله مه ن کرده وه، زورى تريش بهر ديده ده که ون. تيمه زياتر مه به ستمان بوو شيواز گه رى و بونيانتى زمانى شيعر له م چهنده دياردانه پراکتیک بکه ين، بيگومان دياردهى هونه رى و شيواز گه رى، نه وه نده هه لده گرن چهندين ليکۆلینه وهى نه کادى، (نامه ي ماجستير و دوکتورا) بيان له مه پر بنوسريت.

به لكو ده بئى سيحريكى هه بئى كه ههركاتيكي ويستى گوئگر بۆ لاي خۆى رابكيشئى))^(۱).
ئهم هونهرهش له پريگاي داهيئنان و هونهرايه تيبى زمانه وه ده بئيت، شاعير له گه ل يه كيكي
ديكه، له م سيحرنواندنه جياواز ده بئيت.

دواى به سهرچوونى رۆماتتيك و له داىكبوونى جيهانى واقيع، پيناسه يه كي ديكه و
كارپيكي تر بۆ شاعير پهيدا بوون، گه واهى واقيعى دنياى تازهى شيعريان ده به خشى.
ليردها، شيعر وهك پيشه ي داهيئنان و ئه فراندن سه ير ده كرئيت، رۆلى فابريقه يه كي پر له
كه رهسته ي ده رپرين ده بينئيت. نقووم بوونى شاعير له ده رياى پراو پر له په نهان و مه ته ل
(Riddle)، نهك هه ر پيويستى به كه ليئنى هه ناسه دان هه يه، به لكو به دواى ناوه نديك
ده گه رپيت، تا ئارامى ده روونى و ويژدانى تيدا له نگره بگرئيت، له گه ل ريمدا ئاويژانى
يه كترين. ئهم ديارده يه پريگا به شاعير ده دات، به هوكارى زمان، داهيئنان يكي
ئارامبه خش و پر له گه ياندن دابه يئيت. شيوازى زمانى هه لوه شانده وه، پايه له كانى
بونياتى ئهم جيهانه له ناخ ده گرئيت.

شاعير وهك ئهرك، له سه ريه تى گه شه به و زمانه بدات: ((خۆشه ويستى و دلسوژى
بۆى هه بئيت، كه له رابردوه وه مولكايه تى ده كات، بۆيه پاراستنى پيويسته))^(۲).
هه لوه شانده وه جوړيكه له م گه شه پيدانه.

له شيعرى هاوچه ر خدا، هه لوه شانده وه* وهك داهيئنان له شيوازى شيعردا، دوو ئاست
له خۆ ده گرئيت، ئه وانيش:

(۱) هۆراس، هـــــــــونهرى شيعر، ل: ۲۲.

(۲) اليزابيث درو، الشعر كيف نفهمه ونتذوقه، ص: ۲۳ - ۲۴.

(* مئژووى سه ره لئدانى ديارده ي هونهرى هه لوه شانده وه، له شيعرى هاوچه ر خى كورديدا، بۆ حوزه يرانى
سالى (۱۹۷۵) ده گه رپيته وه، كاتيكي (شيركو بيكه س) قه سيده ي (كوچ)ى نووسى، به لام قه سيده كه له
سالى ۱۹۸۰ بلاو كراوه ته وه. بۆ زانبارى زياتر، پروانه: شيركو بيكه س، دوو سرودى كيوى، چاپخانه ي
(الاديب)، به غدا، ۱۹۸۰، ل: ۱۱، ۲۸... هتد. هه ره ها (نه ژاد عه زيز سورمى) ش له ۱۵ / ۷ / ۱۹۷۵،
شيعرى (سه كو ده نوئى) سه كو خه و ده بينئى... ي نووسى، له سالى ۱۹۷۷، له ديوانى (ئهو شه وانهى خه وم
نايئى!) ي بلاو كرده وه. پروانه: نه ژاد عه زيز سورمى، ئهو شه وانهى خه وم نايئى.. (هۆنراوه)، چاپخانه ي
(النعمان)، نه جه ف، ۱۹۷۷، ل ۷۱.

ليردها ئه وه مان بۆ ده رده كه ويئت كه وهك داهيئنان، هه لوه شانده وه له لايه ن (شيركو بيكه س) سه رى
هه لئاوه، به لام له لايه ن (نه ژاد عه زيز سورمى) وه، پيشتر بلاو كراوه ته وه.

۱- ئاستى فونىمى (Phonemic)

۲- ئاستى بېرگىيى (Syllabic)

له ئاستى يەكەمدا، شاعىر ھەلئەدات ھەلچوونى دەروونى له حالئەتى دلتىيايدا، له گەل رېتىمى مۆسىقا ھاوسەنگ بىكات و لەنگەرى پى بگىت. لەم ئاستەدا، زمان ھەرچەندە خولگە ئايۆنىيەكانى چالاک بن، رېتىم ئەوئەندە خا و دەكاتەو، له ئاستى فونىمەكانى وشە يان فرىز، شەپۆل دەدەن و دەوئەستن. لەچەند حالئەتیکدا بەدىيار دەکەوئەت، لەوانە:

حالئەتى پابەندبوون (Binding)

لەم حالئەتەدا ئەركى زمان بۆ دەرتانەكانى جىبەجىكردن، ھەلئەشاندنەو دەخاتە سەر وشەى گەراوھى دلتىيايى دەروونى:

دىسان لىوھ بە بارەكان ژھەرن، كەف ھەلئەدەن
دىسان شەپۆلە ئارامەكان سەرشيئەتى ھەلئەندەلووشى
مەدەد

م
ه
د
ه
د^(۱)

حالئەتى سەررەخۆ (Resigned)

لەم بوارەدا، شەپۆلەكانى ھەلچوون يەك حالئەت دەنوئەن، واتا لەسەرچاوەى تەقىنەوھ بۆ ئارامگرتن، بەيەك خىرايى دەرۆن، بۆيە پىويست بە گەرانەوھى دلتىيايى ناكات، وشە خۆى ھەلئەدەوشىتەوھ:

(۱) نەژاد عەزىز سورمى، تاقگەى مەند و ئەوانى تر، ل: ۲۶۵.

شهوباش ئه‌ی موسافری

دلّ به‌فر

ئه‌ی تیکه‌له‌یه‌ک

له‌ هه‌ور و

له‌ سه‌ده‌ف و

له‌ (با)

پیلوو لیکنی،

چاو ترووکانیکه و

هه‌رئیه‌ستا به‌له‌میک

له‌و دووراییبانه‌وه

دیت و

د

ه

ت

ب

ا(۱)

پ) حاله‌تی که‌رتی (Half)

ده‌توانین هه‌لّوه‌شانده‌وه له‌م حاله‌ته‌دا، به‌که‌رتی ئاویتته‌یش ناوببه‌ین. لی‌ره‌دا کرداری هه‌لّوه‌شانده‌وه، وشه‌ ناگریتته‌وه به‌لکو فریژ یان رسته‌ی ته‌واو له‌خۆ ده‌گریت، شیوازی داهینانی هه‌لّوه‌شانده‌وه، له‌ که‌رتی کۆتایی ته‌نجام ده‌دریت، بۆ نمونه:

.....

به‌خیر له‌ به‌فرانباری ته‌مه‌ندا

ره‌شانگمان لی‌ ده‌رکه‌وتبوو

(۱) دلاوه‌ر قه‌رده‌اغی، مالیک له‌ناو زه‌ریا مالیک له‌ ته‌نیشت بیابان (کۆشعر)، ده‌زگای چاپ و بلاو کردنه‌وه‌ی ناراس، کتیبی شین، هه‌ولیر، ۲۰۰۵، ل: ۱۷۶، ۱۷۷.

به خير خهريك بو
ههنگاو هه ليينين..
زينده خهونن..
زينده.. خه.. و.. ن.. ن.^(۱)

(ت) حالته تي دوانه يي (Twofold)

هه لوه شاننده وه له م لايه نه دا، له قوولايي دلنيايي و جه ختکردن به ره و ژورتر ده چييت.
ريتم بو خاوبونه وه، تا به رامبه ر له قالاي گومان و ته گهر دوور بخاته وه، ده كه ويته به ر
ته وژم. هه لوه شاننده وه بو هاوسهنگ راگرتن، رايه لي ته رييکردن ته نجام ده دات، له م بواره
دوو وشه يان دوو فريز.. به هاوته ريبي به كتر هه لده وه شينه وه. بو نمونه:

له وي به
كه له ژير باراندا
چور چور
ده مرم
خوا حافيز... خوا حافيز
به راستمه
نيتر من
ده
چ
م
ه
ش
ه
پ
پ^(۲)

(۱) نه ژاد عه زيز سورمي، تافگهي مهند و ته واني تر، ل: ۴۱۵.
(۲) دلاوه ر قه رداغي، مائيك له ناو زه ريا مائيك له ته نيشت بيابان، ل: ۱۵۸.

هەرچی ئاستى دووهمە، واتا ئاستى برگهیی، وشە یان فریژ، یان پرستە، بۆ ئەوەی بەتەواوەتی نەقوومی ناو پرستم ببییت، لەسەر ئاستى برگهکان هەڵدەوهشیئندریتەوه. سەرەرای حالەتی دەروونی، هەلۆهشانەنەوه لەم ئاستەدا ناخی دەربەرین و مەوداکانی راگەیانندن نیشان دەدات. پرستم دەبییتە میکانیزمی داھێنان. لە پانتایی ئەم چەشنە هەلۆهشانەنەوهدا، پرستم لەسەر زمانی شیعری گەراوە و دلنیا بوون، وەك کیش، کار و گرنگی خۆی دەبییت. لەم جۆرە شیوازەدا، پرستم سەرچاوەی پێشبینی کردنی روودان و رووداو لەخۆ دەگریت. زۆر جار ئەو پێشبینییە ناھەستیە (Unconscious) بە ئاستی تاییبەت بە دواى برگهکانى دەنگى یان وینەى جوولانەوێ گوتن دەچن^(۱). زەین و بیر بۆ وەرگرتنى شتیکی تازە لەسەر ئەو شیوازە ئامادەیی دەبییت، لەسەری ئارام دەگریت و پادیت، بەمەرجیک تەنیا چەند شت و بابەتیك پەسەند دەکات.

ئەم ئاستە، جارى وا دەبییت لە ناوەرەستى قەسیدە بەدیار دەکەوێت، چییەتی و جەوھەری بابەتیانەى هیچ گۆرانیکى بەسەردا نایەت، هەمان سیفەتی تاییبەتمەندی ئاسایی خۆی دەنوێنیت. بۆ نمونە:

تۆ بەدواى مندالیئەدا ویلبوویت؟

کە لەوێ

لەنیو خۆئی کۆلانە کوژراوەکانی ((قەلادزی))دا

باوەشت بۆ گرتەوه و نەى ناسیتەوه

نەى.. نا.. سى.. تە.. وە..!

ویلی چی بوویت..؟

ویلی چی نەبوویت..؟

....^(۲)

(۱) د. بدوي طبانة، فن الشعر بين الغاية والمفهوم، مجلة كلية اللغة العربية، عدد: ۹، رياض، ۱۹۷۹، ص: ۲۵۲.

(۲) پەفیق سابیر، بەتەنیا جی مەھیلن (سەرچەمی شیعەرەکان)، چاپخانەى پەنج، ۲۰۰۶، ل: ۳۴۶. تیبینی: هەرچەندە دیوانەکە سالی (۲۰۰۶) چاپکراوە، بەلام قەسیدەکە: (لە خۆز گیرانى کۆلانەکەدا)، سالی (۱۹۹۲) لەدایک بوو، بۆیە بۆ لیکۆلینەوهکە سوودمان لێی بینیوه.

هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی پرگه‌یی له‌ حاله‌تی ئاساییدا، بۆ‌ئوه‌ی گشت‌ حاله‌ته‌ ده‌روونی و
راگه‌یاندن و هه‌والی، له‌ ریگه‌ی ریتم و گه‌رانه‌وه‌ و ... له‌ گه‌ل‌ ناخ و ده‌روونی خوینه‌ر
هاوسه‌نگ‌ بکات، ده‌که‌وێته‌ کۆتایی قه‌سیده‌، بۆ‌ نمونه‌:

....

....

به‌ردیش پالی به‌ به‌رد داوه

رووبار له‌چاوتا خنکاوه

بپاریزه!

بپاریزه‌ ئه‌ی شووره‌ی خۆشه‌ویستی

شووره‌ی ئه‌به‌دیته

بپاریزه!

هاواریکی ترم پی نه‌ماوه...

م

پا

ری

زه‌.... (۱)

له‌ دیارده‌ی هونه‌ری هه‌لوه‌شانده‌وه‌دا، شاعیر له‌ ناوه‌ندیکی دوو چه‌ق دایه‌.
یه‌ که‌میان ئه‌لته‌رناتیقی به‌هره‌ و سرووش له‌خۆ ده‌گریته‌، دووه‌میشیان به‌ هۆکاری ئاوه‌ز،
ده‌ره‌تانی فۆرم‌ کاری ئیرادی و ده‌ستکردی ده‌گریته‌وه‌. ئه‌م دوو چه‌قه‌ سه‌باره‌ت به‌
پیکهاته‌ی شیعر و داهینان، رپه‌ه‌وی ستوونی زمان و ده‌ده‌گریته‌. چه‌ندایه‌تی
په‌سه‌ندکردنیش، رپه‌ه‌وی ئاسۆیی ده‌گریته‌وه‌. واتا بۆ‌ بونیاتی شیعر جگه‌ له‌م دوو
چه‌قه‌، چه‌قه‌کانی په‌وانبێتی و سیمانتیک و چه‌شنایه‌تی بونیاتی رسته‌ له‌ کاری زماندا
له‌خۆ ده‌گریته‌.

له‌ ناخی شیعی‌ی هاوچه‌رخدا، ئاره‌زوو و ویستی شاعیر سه‌باره‌ت به‌ داهینان به‌ گشتی و
داهینانی هونه‌ری به‌تایبه‌تی، رۆلی گرینگ و کاریگه‌ر ده‌بینیت. پرۆسه‌ی به‌خشین له‌
خولقاندنی تازه‌یی شیعر، به‌ره‌می راسته‌قینه‌ی ئه‌م دیارده‌یه‌یه‌. شاعیر ده‌توانیت
ده‌ره‌تانی بونیات و ئیستیتیکا بۆ‌ مه‌به‌ستی گوزارشت و فراوانکردنی رایه‌له‌کانی
گه‌یاندن به‌ کار به‌ینیت.

(۱) نه‌ژاد عه‌زیز سورمی، تاقگه‌ی مه‌ند و ئه‌وانی تر، ل: ۲۷۹.

سەرچاوهی نمونه‌کان

- (۱) ئەنوەر قادر محمەد
زریان و زایەلە و زنار، چ: ۱، بەرپۆه‌بەرایەتی گشتی چاپ و بلاوکردنەوه
- زنجیره: ۲۷۴، چاپخانهی دلیر، سلیمانی، ۲۰۰۴.
- (۲) بەختیار عەلی.
نیشکردن لە دارستانەکانی فێردەوسدا (قەسیدەیه‌کی درێژ)، چ: ۱، چاپخانهی
په‌نج، سلیمانی، ۲۰۰۴.
- (۳) جەلال بەرزنجی.
گەرم نەبوونەوه (دیوان)، چاپخانهی الحوادپ، بەغدا، ۱۹۸۵.
- (۴) جەمال غەمبار
هەمیشە با لەوی بین لای عیشق (کۆ شیعەر)، سلیمانی، ۲۰۰۴.
- (۵) جوامیر (شیرکۆ بیکەس)
هەلۆ (دیوان)، چ: ۱، لە بلاوکراره‌کانی یه‌کیتیی نووسەرانی کوردستان، چاپخانهی
شەهید جەعفەر (شاخ)، ۱۹۸۶.
- (۶) حەسێب قەرەداغی.
فەرهنگی خەم (۲)، دار الحریه‌ للکباعه، بەغدا، ۱۹۸۹.
- (۷) دلاوەر قەرەداغی.
مالتیک لەناو زه‌ریا مالتیک له‌ تەنیشت بیابان (کۆ شیعەر)، دەزگای چاپ و
بلاوکردنەوه‌ی ئاراس - کتیبی شین، هه‌ولێر، ۲۰۰۵.
- (۸) دلشاد عەبدوڵلا
أ) بزربوونی ناویک، ئۆفیسیتی دەزگای چاپ و په‌خشی سەرده‌م. سلیمانی، ۲۰۰۱.
ب) مانگی نیوه‌ مۆر (کۆشیعەر)، لە بلاوکراره‌کانی چاپ و په‌خشی سەرده‌م،
سلیمانی، ۲۰۰۱.
- (۹) پەفیع سابیر
بەتەنیا جیی مه‌هیلن (سەرجه‌م شیعره‌کانی (۱))، چاپخانهی په‌نج، ۲۰۰۶.

- (۱۰) سه‌باح ره‌نجدهر
 أ) خه‌ون وا خۆی گیتراپه‌وه (کۆ شیعەر)، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس،
 هه‌ولیت، ۲۰۰۵.
- ب) پروه‌که‌کانی خواوه‌ند (کۆ شیعەر)، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس،
 هه‌ولیت، ۲۰۰۶.
- پ) شه‌ری چل ساله (کۆ شیعەر)، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس،
 هه‌ولیت، ۲۰۰۵.
- (۱۱) سه‌لام محمه‌د
 ده‌مه‌و ئیواران ده‌تیینم به‌ سوخمه‌یه‌کی زه‌رده‌وه (کۆ شیعەر)، چاپخانه‌ی حسام،
 به‌غدا، ۱۹۸۸.
- (۱۲) شیرکۆ بیکه‌س.
 أ) دوو سروودی کیتی، چاپخانه‌ی الادیب، به‌غدا، ۱۹۸۰.
 ب) ده‌ربه‌ندی په‌پوله (قه‌سیده‌یه‌کی دریتژ)، چ: ۲، چاپخانه‌ی بی‌ساران،
 سلیمانی، ۱۹۹۸.
 پ) ژن و باران (شیعەر)، چ: ۱، سلیمانی، ۲۰۰۰.
 ت) له‌ گۆله‌وه‌هه‌تا سووتوو، چ: ۱، کوردستان، سلیمانی، ۲۰۰۶.
- (۱۳) عه‌بدوڵپه‌جمان مزویری
 ژئه‌شینا چرایت که‌فن، چاپخانه‌ی الحوادث، به‌غدا، ۱۹۸۰.
- (۱۴) عه‌بدوڵلا په‌شیو
 برووسکه‌ی چاندن، هلسنکی، ۱۹۹۹.
- (۱۵) د. عارف حیتۆ
 سه‌ما (هۆزان)، چاپخانه‌ی زانکۆیا ده‌وک، کوردستان، ده‌وک، ۲۰۰۲.
- (۱۶) که‌ریم ده‌شتی.
 أ) پیانۆی رۆژه‌ه‌لات و شه‌وانی دی (کۆدیوان)، چ: ۱، ده‌زگای چاپ و
 بلاوکردنه‌وهی ئاراس - کتیبی شین/ ۳، هه‌ولیت، ۲۰۰۴.

- (ب) دۆستى ھەمىشە چاۋەرۋانمانە (كۆشيعر)، چاپخانەى رۆشنىبىرى، ھەولپىر،
۲۰۰۴.
- (پ) سىفىرى ئاگر (كۆشيعر)، چ: ۱، چاپخانەى ئارابجا، كەركووك، ۲۰۰۵.
- (۱۷) كەزال ئەجمەد
دىوان، ۋەزارەتى رۆشنىبىرى، سلىمانى، ۲۰۰۶.
- (۱۸) لەتيف ھەلمەت
دىوان، بەرگى يەكەم، چ: ۱، سلىمانى، ۱۹۹۹.
- (۱۹) مەھاباد قەرەداغى.
ھاژەى رۆح، چاپخانە و ئۆفسىتى سەفوت، سلىمانى، ۱۹۹۹.
- (۲۰) محمەد عومەر عوسمان.
لە غورىەتا (كۆشيعر)، چ: ۲، چاپخانەى رەنج، سلىمانى، ۲۰۰۲.
- (۲۱) محسن قوچان
لايى گەرم ژ باژىرى، چ: ۱، چاپخانا كولىژا شەرىعى، دھۆك، ۱۹۹۹.
- (۲۲) موئەيەد تەيب
ستران و بەفر و ئاگر (دىوان)، دھۆك، ۱۹۹۲.
- (۲۳) نەزەند بەگىخانى.
ستايىش (كۆشيعر)، دەزگای چاپ و بلاوكردنهوى ئاراس، ھەولپىر، ۲۰۰۴.
- (۲۴) نەژاد عەزىز سورمى
أ) ئەو شەوانەى خەوم نايى (ھۆنراۋە)، چاپخانەى نەمان، نەجەف، ۱۹۷۷.
ب) تاقگەى مەند و ئەوانى تر (كۆ دىوان)، چ: ۱، چاپخانەى ۋەزارەتى
پەرۋەردەى حكومەتى كوردستان، ھەولپىر، ۲۰۰۵.
- (۲۵) نەوزاد رەفەعت
پەرىيەكان ھەلدەفپىنمەۋە (كۆ دىوان)، دەزگای چاپ و بلاوكردنهوى ئاراس،
كتىبى شىن / ۱، ھەولپىر، ۲۰۰۴.
- (۲۶) ھاشم سەراج
زىنانى رۆح (كۆ شىيعر)، دەزگای چاپ و بلاوكردنهوى ئاراس، ھەولپىر،
۲۰۰۴.

سەرچاوه‌کان

بەزمانی کوردی

أ) کتیب

- (١) ئەبو عوبەید عەبدوڵلا زیاب، ھۆزانا نوێخازی ل دەقەرا بەھدینان، دەزگەھا سپیریژیا چاپ و وەشان، دھۆک، ٢٠٠٥.
- (٢) ئەرستۆ، ھونەری شیعەر (شیعەر ناسی)، وەرگیڕانی لە ئینگلیزی و پیشەکی و پەراویزی: عەزیز گەردی، چاپخانە ی پەنج، سلێمانی، ٢٠٠٤.
- (٣) ئوسامە حوسین رەسوول، ٧ نوێژ لەسەر دووگەردی شیعردا، چ: ١، چاپ و بلاوکردنەوێ ئاراس، ھەولێر، ٢٠٠٦.
- (٤) راجیڕ ویستیر، تووژینەوێ تیۆری ئەدەبی (پیناسەییەکی پوخت)، وەرگیڕانی لە ئینگلیزییەوێ: عەبدوڵخالق یەعقوبی، چ: ١، دەزگای تووژینەوێ و بلاوکردنەوێ موکریان، ٢٠٠٦.
- (٥) سەلیم رەشید سالح، شیواز لە کورتە چیرۆکی کوردیدا، چاپخانە ی وەزارەتی رۆشنایی، سلێمانی، ٢٠٠٥.
- (٦) شیرزاد ھەسەن، بەختیار عەلی، بارزان فەرەج، ریبین ئەحمەد ھەردی، عەتا قەرەداغی، سەرور ئەحمەد، رامیار مەحمود، خەلات عومەر، سەلاح ئەحمەد، ئەحمەد رەزا، تیرپژەکان و شیعری شیرکو بیکەس (لیکۆلینەوێ)، چ: ١، لە بلاوکرانەکانی بنکە ی ئەدەبی و رووناکبیری گەلاوێژ، چاپخانە ی داناز، سلێمانی، ١٩٩٩.
- (٧) علاء الدین سجادی، نرخ شناسی، چاپخانە ی مەعارف، بەغدا، ١٩٧٩.
- (٨) گیوی موکریان، فەرھەنگی کوردستان، چاپ و بلاوکردنەوێ ئاراس، ھەولێر، ١٩٩٩.
- (٩) د. مەعروف خەزەدار، کیش و قافیە لە شیعری کوردیدا، مطبعة الوفاء، بەغدا، ١٩٦٢.
- (١٠) د. مەمەد بەکر، کیش و ریتی شیعری فۆلکلۆری کوردی، چ: ١، دەزگای چاپ و بلاوکردنەوێ ئاراس، ھەولێر، ٢٠٠٤.

- (۱۱) محمەد مەعرووف فەتاح، خۆیەتی لە زمانی سلێمانیدا، گۆڤاری: کۆری زانیاری عێراق - دەستەبی کورد، بەرگی: ۷، بەغدا، ۱۹۸۰.
- (۱۲) هۆراس، هونەری شیعر، حەمید عەزیز لە ئینگلیزییەوه کردوویە بە کوردی، چ: ۲، لە بلاوکراره کانی کتیبفرۆشی سۆران، چاپخانە ی چوارچرا، سلێمانی، ۲۰۰۵.
- (۱۳) پ. وریا عومەر ئەمین، چەند ئاسۆیەکی تری زمانەوانی، بەرگی یە کەم، چ: ۱، دەزگای چاپ و بلاوکردنەوهی ئاراس، هەولێر، ۲۰۰۴.

ب) رۆژنامە

- (۱۴) ئازاد ئەحمەد مەحموود، زمان و پەخنە ئەدەبی لە شیوازگەری سپیتزردا، رۆژنامە ی خەبات، ژمارە: ۲۳۲۵، چوارشەممە، ۱۵ تشرینی دووهم، ۲۰۰۶.
- (۱۵) عەزیز گەردی، هۆنراوه ی کوردی و عەرۆزی عەرەبی (پەخنە و لیکۆلینەوه)، رۆژنامە ی هاوکاری، ژمارە: ۲۵، سالی دووهم، ۲۴ / ۷ / ۱۹۷۱.
- (۱۶) گۆران، لە هەلبەستا (کیش)، رۆژنامە ی ژین، ژمارە: ۱۸، سالی یە کەم، ۱۵ / ۴ / ۱۹۷۱.

پ) نامە ی ماجستێر

- (۱۷) حەمە نووری عومەر کاکەیی، شیواز لە شیعی کلاسیکی کوردیدا، زانکۆی سەلاحەددین، کۆلیجی ئاداب، ۱۹۸۵.
- (۱۸) شەعبان شەعبان ئەحمەد، شیوازی شیعی جەزیری، زانکۆی سەلاحەددین، کۆلیجی ئاداب، ۲۰۰۲.

ج) نامە ی دوکتۆرا

- (۱۹) پەخشان سایر حەمەد، پەمز لە شیعی هاوچەرخی کوردی کرمانجیی خوارووی کوردستانی عێراقدا (۱۹۷۰ - ۱۹۹۱)، زانکۆی سەلاحەددین، کۆلیجی ئاداب، ۲۰۰۲.

بهزمانى فارسى

(٢٠) تقى پور نامداریان، رمز و داستانهای رمز در ادب فارسی، ج: ٤، انتشارات علمی فرهنگی، تهران، ١٣٧٥.

بهزمانى عهدهبى

أ) كتيب

له پڙيه نديدا (د، أبو، أبي، أيام، ابن، ال) پيڙه و نه كراوه.

(٢١) القرآن الكريم

(٢٢) كتاب المقدس العهد الجديد، ط: ١، الناشر: اتحاد جمعيات الكتاب المقدس بيروت، لبنان، ١٩٩٢.

(٢٣) د. ابراهيم خليل، الاسلوبية والنظرية النص، المؤسسة العربية للدراسات والنشر والتوزيع، بيروت، عمان، ١٩٩٧.

(٢٤) د. ابراهيم خليل، كتاب ضفيرة والذهب، ط: ١، منشورات امانة عمان الكبرى، عمان، ٢٠٠٠.

(٢٥) د. ابراهيم السامرائي، فقه اللغة المقارن، المكتبة العصرية، بيروت، ١٩٦٨.

(٢٦) د. ابراهيم السامرائي، في لغة الشعر، دار الفكر للنشر والتوزيع، عمان، بلاتاريخ.

(٢٧) د. احسان عباس، اتجاهات الشعر العربي المعاصر، سلسلة عالم المعرفة، الكويت، ١٩٧٨.

(٢٨) د. احسان عباس، تاريخ النقد العربي عند العرب (نقد الشعر) من القرن الثاني الهجري الى القرن الثامن الهجري، ط: ٢، دار المشرق، ١٩٨٦.

(٢٩) احمد حسن الزيات، دفاع عن البلاغة، ط: ٢، مطبعة الاستقلال الكبرى، القاهرة، ١٩٦٧.

(٣٠) احمد الشارح، محاولة ابن سينا في الشعر، ط: ١، سورية، بلا تاريخ.

(٣١) احمد الشايب، الاسلوب (دراسة بلاغية تحليلية لاصول الاساليب الادبية)، ط: ٧، مكتبة النهضة المصرية، مطبعة السعادة، القاهرة، ١٩٧٦.

(٣٢) احمد عبدالعظيم الحلبي، القصيدة الحديثة والبنية الايقاعية، من منشورات اتحاد الكتاب العرب، دمشق، ٢٠٠٣.

- (٣٣) احمد مطلوب، معجم النقد العربي القديم، ج: ١، ط: ١، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد، ١٩٨٩.
- (٣٤) احمد منصور محمد بن احمد الازهري، تهذيب اللغة، تحقيق: احمد عبدالعظيم البردوني، دار المصرية للطباعة والترجمة، مصر، ١٩٦٦.
- (٣٥) ادونيس، زمن الشعر، دار العودة، بيروت، ١٩٧٨.
- (٣٦) ادونيس، فاتحة لنهايات القرن، ط: ١، دار العودة، بيروت، ١٩٨٠.
- (٣٧) ارسطو طاليس، الخطابة، ترجمة: د. عبدالرحمن بدوي، ط: ٢، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد، ١٩٨٦.
- (٣٨) ارشيبالد ماكلش، الشعر والتجربة، ترجمة: سلمى الخضراء الجيومي، دار اليقظة العربية للتأليف والترجمة والنشر، ١٩٦٣.
- (٣٩) ارنست فبشر، ضرورة الفن، ترجمة: اسعد حليم، الهيئة المصرية العامة للتأليف والنشر، ١٩٨١.
- (٤٠) ارنولد هاوزر، الفن والمجتمع عبر التاريخ، ترجمة: د. فؤاد زكريا، الهيئة المصرية للتأليف والنشر، ١٩٧١.
- (٤١) اضولفو باسكيز، البنيوية والتأريخ، ترجمة: مصطفى المسناوي، ط: ١، دار الحداثة للنشر والتوزيع، بيروت، ١٩٨١.
- (٤٢) اليزابيث درو، الشعر كيف نفهمه ونتذوقه، ترجمة: احمد عبدالمعطي، مؤسسة الابحاث للنشر، ١٩٨٩.
- (٤٣) انطوان غطاس كرم، الرمزية والادب العربي الحديث، دار الكشاف، بيروت، ١٩٤٩.
- (٤٤) اوستن وارين وريئة ويليك، نظرية الادب، ترجمة: محي الدين صبحي، المجلس الاعلى للفنون والادب والعلوم الاجتماعية، سورية، ١٩٧٢.
- (٤٥) برند شبلنر، علم اللغة والدراسات الادبية (دراسة الاسلوب، البلاغة، علم اللغة النصي)، ترجمه وقدم له وعلق عليه: د. محمود جاد الرب، ط: ١، دار الفنية للنشر والتوزيع، القاهرة، ١٩٩١.
- (٤٦) الامام ابي بكر احمد بن الحسين البيهقي، شعب الايمان، تحقيق: ابي هاجر محمد سعيد بن بسيوني زغلول، ج: ٣، دار الكتب العلمية، بيروت، لبنان، ٢٠٠٠.

- (٤٧) أبو بكر محمد بن الحسن بن دريد، جمهره اللغة (ت. ٣٢١ هـ)، مطبعة دائرة المعارف العثمانية، حيدرآباد، الدكن - الهند، ١٣٥١هـ.
- (٤٨) بيرجيرو، السيميولوجيا، ترجمة: د. منذر عياشي، ط: ١، دار طلاس للدراسات والترجمة والنشر، دمشق، سورية، ١٩٨٨.
- (٤٩) بيرجيرو، الاسلوب والاسلوبية، ترجمة: د. منذر عياشي، مركز الانماء القومي، بيروت، بلا تاريخ.
- (٥٠) پرويز ناتل خانلري، اوزان الشعر الفارسي، ترجمة وتعليق: د. محمد نورالدين عبدالمنعم، مراجعة وتقديم: د. عبدالمنعم محمد حسين، مكتبة الانجلو المصرية، مصر، ١٩٧٨.
- (٥١) ت. س. اليوت، مقالات في النقد الادبي، ترجمة: د. لطيفة الزيات، مكتبة الانجلو المصرية، بلا تاريخ.
- (٥٢) توفتيان تودوروف، نقد النقد، ترجمة: سامي سويدان، ط: ١، منشورات مركز الانماء القومي، بيروت، لبنان، ١٩٨٦.
- (٥٣) توفيق الزبيدي، اثر اللسانيات في النقد العربي الحديث، دار العربية للكتاب، تونس، ١٩٨٤.
- (٥٤) د. جابر احمد عصفور، الصورة الفنية في تراث النقدي والبلاغي، دار المعارف، القاهرة، ١٩٨٠.
- (٥٥) د. جابر احمد عصفور، مفهوم الشعر (دراسة في تراث النقدي)، ط: ٣، دار التنوير، بيروت، ١٩٨٣.
- (٥٦) المحاظ، البيان والتبين، دار الفكر للجميع، ١٩٦٨.
- (٥٧) جارالله ابي القاسم محمود بن عمر الزمخشري، اساس البلاغة، ط: ٢، دار الكتب والوثائق القومية، مركز تحقيق التراث، مطبعة دار الكتب، مصر ١٩٧٢.
- (٥٨) جان برتليمي، بحث في علم الجمال، ترجمة: أنور عبدالعزيز، دار النهضة، مصر، ١٩٨٠.
- (٥٩) جان بول سارتر، ما الأدب، ترجمة وتقديم وتعليق: د. محمد غنيمي هلال، الانجلو المصرية، ١٩٦١.
- (٦٠) جان كوهن، بنية اللغة الشعرية، ترجمة: محمد الولي ومحمد العمري، ط: ١، دار توبقال للنشر، المغرب، ١٩٨٦.

- (٦١) جان كوهن، النظرية الشعرية، الجزء الثاني (اللغة العليا)، ترجمة وتقديم وتعليق: احمد درويش، دار غريب للطباعة والنشر والتوزيع، القاهرة، ٢٠٠٠.
- (٦٢) جان ماري أوزياسي، البنيوية، ترجمة: ميخائيل محول، منشورات وزارة الثقافة والارشاد القومي، دمشق، سوريا، ١٩٧٢.
- (٦٣) جراهام هو، مقالة في النقد، ترجمة: محي الدين صبحي، مطبعة جامعة دمشق، دمشق، ١٩٧٣.
- (٦٤) د. جمال شحيد، في البنيوية التركيبية (دراسة في منهج لوسيان غولدمان)، ط: ١، دار ابن الرشيد للطباعة والنشر، ١٩٨٢.
- (٦٥) ابن جني، الخصائص، تحقيق: محمد علي النجار، ج: ٣، الناشر: دار الكتاب العربي، طبع: دار الكتب العصرية، بيروت، ١٩٥٧.
- (٦٦) د. جودت فخرالدين، شكل القصيدة العربية في النقد العربي حتى القرن الثامن الهجري، ط: ١، دار الاداب، بيروت، لبنان، ١٩٨٤.
- (٦٧) جورج موانان، مفاتيح الالسنة، عربية وذيله بمعجم: عربي - فرنسي، الطيب البكوش، منشورات الجديد، تونس، ١٩٨١.
- (٦٨) جورج موانان، علم اللغة في قرن العشرين، ترجمة: د. نجيب غزاوي، د. ط. ن.، سوريا، بلا تاريخ.
- (٦٩) جويبر، مسائل فلسفة الفن المعاصر، ترجمة: سامي الدوري، ط: ٢، دار اليقظة العربية للتأليف والترجمة والنشر، ١٩٦٥.
- (٧٠) جيروم ستولنيتز، النقد الادبي (دراسة جمالية وفلسفية)، ترجمة: د. فؤاد زكريا، مطبعة جامعة عين الشمس، ١٩٧٢.
- (٧١) حاتم الصغر، مالاتؤديه للصدفة (مستل مطبوع من بحث مقدم الى مهرجان المريد الشعري العاشر)، دار الحرية للطباعة، بغداد، ١٩٨٩.
- (٧٢) حازم القرطاجتي، منهاج البلغاء وسراج الادباء، تحقيق: محمد الحبيب بن الخوجه، دار الكتب الشرقية، تونس، ١٩٦٦.
- (٧٣) د. حسام الالوسي، من الميثولوجيا الى الفلسفة عن اليونان، جامعة الكويت، ١٩٧٣.
- (٧٤) حسين مردان، الازهار تورق داخل الصاعقة، كتاب الجماهير/٩، دار الحرية للطباعة، بغداد، ١٩٧٣.

- (٧٥) حسين الواد، قراءات في مناهج الدراسات الادبية، دار السراس للنشر، د. ط، تونس، ١٩٨٥.
- (٧٦) دانييلا برجيز، مقدمة في مناهج النقد الادبي، ترجمة: د. محمود رضوان ظاظا، مخطوط.
- (٧٧) د. درويش الجندي، الرمز في الادب العربي، مكتبة نهضة مصر، القاهرة، ١٩٥٨.
- (٧٨) ديفيد لويس، ماذا عن الشعر، ترجمة: احمد محمود الساجي، مؤسسة المؤلف للطباعة والنشر والتوزيع، القاهرة، ٢٠٠١.
- (٧٩) رتشاردز، مبادئ النقد الادبي، ترجمة: د. مصطفى بدوي، المؤسسة المصرية العامة للتأليف والترجمة والطباعة والنشر، ١٩٦٣.
- (٨٠) رجاء عبيد، لغة الشعر، منشأة المعارف المصرية، ١٩٨٥.
- (٨١) ابن رشيق (ابو الحسن القيرواني)، العمدة في محاسن الشعر وآدابه ونقده، تحقيق: محمد محي الدين عبد الحميد، ط: ٥، دار الجبل، بيروت، ١٩٨١.
- (٨٢) روبرت شولز، البنيوية في الادب، ترجمة: حنا عبود، اتحاد الكتاب العرب، دمشق، سوريا، ١٩٨٤.
- (٨٣) روز غريب، تمهيد في النقد الادبي، ط: ١، دار المكشوف، بيروت، ١٩٧١.
- (٨٤) روستر يفور هاملتون، الشعر والتأمل، ترجمة: د. محمد مصطفى البدوي، المؤسسة المصرية العامة للتأليف والترجمة والطباعة والنشر، ١٩٦٣.
- (٨٥) رولان بارت، في اصول الخطاب النقدي الجديد، ترجمة: احمد المدني، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد، ١٩٨٦.
- (٨٦) رولان بارت، هسهسة اللغة، ترجمة: د. منذر عياشي، ط: ١، مركز الانماء الحضاري، حلب، ١٩٩٩.
- (٨٧) رومان جاكسون، قضايا الشعرية، ترجمة: محمد الولي ومبارك حنون، ط: ٢، دار تويقال للنشر، المغرب، ١٩٨٨.
- (٨٨) زكريا ابراهيم، مشكلة البنية، سلسلة مشكلات للسفيرة/٨، دار مصر للطباعة، د. ت، بلا تاريخ.
- (٨٩) ستانلي هايم، النقد الادبي ومدارسه الحديثة، ترجمة: د. احسان عباس و د. محمد يوسف نجم، دار الثقافة، بيروت، لبنان، بلا تاريخ.

- (٩٠) سعيد علوش، المصطلحات الادبية المعاصرة، منشورات المكتبة الجامعية، دار البيضاء، ١٩٨٤.
- (٩١) سعيد الورقي، لغة الشعر العربي الحديث، دار النهضة العربية، ١٩٨٤.
- (٩٢) سعيد يقطين، تحليل الخطاب الروائي، ط: ١، المركز الثقافي العربي، دار البيضاء، المغرب، ١٩٨٩.
- (٩٣) سميل ر. ليفن، البنيات اللسانية في الشعر، ترجمة: الولي محمد والتوزاني خالد، منشورات الحوار الاكاديمي، مطبعة الفضانه، المغرب، ١٩٨٩.
- (٩٤) سوزان بيرنار، جمالية قصيدة النشر، ترجمة: زهير مجيد مغامس، مطبعة الفنون، بغداد، بلا تاريخ.
- (٩٥) السيد ابراهيم محمد، الضرورة الشعرية (دراسة اسلوبية)، ط: ٣، دار الاندلس، بيروت، ١٩٨٣.
- (٩٦) د. شجن اسماعيل، اللغة الشعرية كيف نفهمها، عمان، ١٩٩٨.
- (٩٧) د. شفيق السيد، الاتجاه الاسلوبي في النقد العربي، ط: ١، دار المعارف، مصر، ١٩٦٦.
- (٩٨) شكري محمد عياد، اللغة والابداع (مبادئ علم الاسلوب العربي)، ط: ١، انترناشيونال، لبنان، ١٩٨٨.
- (٩٩) د. صفاء خلوصي، فن التقطيع الشعري والقافية، ط: ٤، مطابع دار الكتب في بيروت، بيروت، ١٩٧٤.
- (١٠٠) صفي الدين عبدالمؤمن الارموني البغدادي، كتاب الادوار، شرح وتحقيق: هاشم محمد الرجب، دار الرشيد للنشر، بغداد، ١٩٨٠.
- (١٠١) د. صلاح فضل، بلاغة الخطاب وعلم النص، سلسلة عالم المعرفة، الكويت، اب ١٩٨٢.
- (١٠٢) د. صلاح فضل، الاسلوب، دار الافاق الجديدة، بيروت، ١٩٨٥.
- (١٠٣) د. صلاح فضل، علم الاسلوب (مبادئ واجراءته)، ط: ٢، الهيئة المصرية العامة لكتاب، القاهرة، ١٩٨٥.
- (١٠٤) د. صلاح فضل، نظرية البنائية في النقد الادبي، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد، ١٩٨٧.
- (١٠٥) د. صلاح فضل، اساليب الشعرية المعاصرة، ط: ١، دار الاداب، بيروت، ١٩٩٥.

- (١٠٦) ابن طباطبا العلوي، عيار الشعر، تحقيق وتعليق: د. طه الحاجري و د. محمد زعلول السلام، المكتبة التجارية، القاهرة، ١٩٥٦.
- (١٠٧) د. عبده الراجحي، النحو العربي والدرس الحديث، دار النهضة العربية، بيروت، بلا تاريخ.
- (١٠٨) د. عبد الحميدة جيدة، في قضايا النقد الادبي الحديث، ط: ١، دار الشمال للطباعة والنشر والتوزيع، طرابلس، لبنان، ١٩٨٨.
- (١٠٩) د. عبدالرحمن عثمان، مذاهب النقد وقضاياها، مطابع شركة الاعلانات الشرقية، القاهرة، ١٩٧٥.
- (١١٠) د. عبدالرضا علي، الايقاع الداخلي في قصيدة الحرب، بحث مقدم الى مهرجان المربد العاشر، ١٩٨٩.
- (١١١) عبدالسلام المسدي، محاولات في الاسلوبية الهيكلية، حوليات الجامعة التونسية، العدد: ١٠، ١٩٧٣.
- (١١٢) عبدالسلام المسدي، الاسلوبية والنقد الادبي (منتخبات من تعريف الاسلوب وعلم الاسلوب)، اعداد وترجمة: مجلة الثقافة الاجنبية، العدد: ١، السنة: ٢، دار المحاظ للنشر، بغداد، ١٩٨٢.
- (١١٣) عبدالعزيز عتيق، علم العروض والقافية، دار النهضة العربية للطباعة والنشر، بيروت، ١٩٧٤.
- (١١٤) د. عبدالغفار مكاوي، ثورة الشعر العربي، الهيئة المصرية العامة لكتاب، ١٩٧٢.
- (١١٥) د. عبدالفتاح صالح نافع، عصرية الموسيقى في النص الشعري، ط: ١، مكتبة المنار، الزرقاء، ١٩٨٥.
- (١١٦) عبدالقاهر المجراني، دلائل الاعجاز، تحقيق: محمود محمد شاكر، مكتبة الخانجي، القاهرة، ١٩٨٤.
- (١١٧) عبدالكريم حسن، الموضوعية البنيوية (دراسة في شعر السياب)، ط: ١، المؤسسة الجامعية للدراسات والنشر والتوزيع، بيروت، لبنان، ١٩٨٣.
- (١١٨) د. عبدالكريم حسن، المنهج الموضوعي (نظرية وتطبيق)، ط: ١، مؤسسة الجامعة للدراسات والنشر والتوزيع، بيروت، لبنان، ١٩٩١.

- (١١٩) د. عبدالكريم راضي، نظرية اللغة في النقد العربي، مكتبة الخانجي بمصر، ١٩٨٠.
- (١٢٠) عبدالملك بن قريب الاصمعي، فحولة الشعراء، تحقيق: محمد عبدالمنعم الخفاجي وطه الزيني، مطبعة المنيرية بالازهر، القاهرة، ١٩٥٣.
- (١٢١) ابو عبيدالله المرزباني، الموشح في مآخذ العلماء على الشعراء، تحقيق: علي محمد البجاوي، القاهرة، ١٩٦٥.
- (١٢٢) عدنان علي رضا النحوي، الاسلوب والاسلوبية بين العلمانية والادب الملتزم بالاسلام، ط: ١، دار النحوي للنشر والتوزيع، الرياض، ١٩٩٩.
- (١٢٣) عدنان قاسم، لغة الشعر العربي، ليبيا، ١٩٨١.
- (١٢٤) علاءالدين رمضان السيد، ظواهر الفنية في الشعر العربي الحديث، منشورات اتحاد الكتاب العرب، دمشق، ١٩٩٦.
- (١٢٥) علاءالدين رمضان السيد، ظواهر الفنية في لغة الشعر العربي الحديث (دراسة)، منشورات اتحاد الكتاب العرب، ١٩٩٩.
- (١٢٦) د. علي جواد الطاهر، مقدمة في النقد الادبي، ط: ٢، المؤسسة العربية للدراسات والنشر، بغداد، ١٩٨٣.
- (١٢٧) علي الشرح، لغة الشعر العربي المعاصر في النقد العربي الحديث، جامعة اليرموك أربد، ١٩٩١.
- (١٢٨) علي يونس، النقد الادبي وقضايا الشكل الموسيقي في الشعر الجديد، الهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة، ١٩٨٥.
- (١٢٩) د. عناد غزوان، مستقبل الشعر وقضايا نقدية، مطابع دار الشؤون الثقافية، بغداد، ١٩٩٤.
- (١٣٠) د. عزالدين اسماعيل، الشعر المعاصر (قضايا وظواهره الفنية والمعنوية)، ط: ٥، دار العودة، بيروت، ١٩٨٨.
- (١٣١) د. عزالدين الحسين، شعر الطليعة في المغرب، ط: ١، منشورات عويدات، بيروت، ١٩٨٧.
- (١٣٢) الفارابي، الموسيقى الكبير، غطاس خشيه، القاهرة، ١٩٦٧.
- (١٣٣) فردينان دي سوسير، علم اللغة العام، ترجمة: يوثيل يوسف عزيز، دار آفاق عربية، بغداد، ١٩٩٥.

- (١٣٤) ابن قتيبة (ابو محمد عبدالله بن مسلم)، تأويل مشكلة القرآن، شرح: السيد أحمد الصقر، ط: ٢، القاهرة، ١٩٥٤.
- (١٣٥) كريستو فرنورس، التفكيكية (النظرية والتطبيق)، ترجمة: رعد عبدالمجليل مراد، ط: ١، دار الحوار للنشر والتوزيع، اللاذقية، سورية، ١٩٨١.
- (١٣٦) كلاوس برينكر، مفهوم التأويل، ترجمة: د. انطوان بطرس، مؤسسة المختار للنشر والتوزيع، القاهرة، ١٩٨٧.
- (١٣٧) كلود ليفي ستروس، الانثروبولوجيا البنيوية، ترجمة: د. مصطفى صالح، منشورات وزارة الثقافة والارشاد القومي، دمشق، د. ط، ١٩٧٧.
- (١٣٨) كمال ابوديب، جدلية انحاء والتجلي (دراسة بنيوية في الشعر)، ط: ١، دار العلوم للملايين، بيروت، ١٩٧١.
- (١٣٩) كمال ابوديب، في الشعرية، ط: ١، مؤسسة الابحاث العربية، ش. م. م، بيروت، ١٩٨٧.
- (١٤٠) كولدرج، نظرية الرمانتيكيه في الشعر (سيرة ادبية لكولدرج)، ترجمة: عبدالحكيم حسان، دار المعارف بمصر، ١٩٧١.
- (١٤١) لوسيان غولدمان، البنيوية التفكيكية، ترجمة: محمد سبيلا، ط: ٢، نشر مؤسسة الابحاث العربية، بيروت، لبنان، ١٩٨٦.
- (١٤٢) لينين، المادية والفهم التجريبي النقدي، ترجمة: د. فؤاد ايوب، دار دمشق، دمشق، ١٩٧٥.
- (١٤٣) م. ديلكروكس، الاسلوبية (مفهوماً في بنية النص)، ترجمة: د. وايل بركات، ط: ١، دار معد للطباعة والنشر والتوزيع، سورية، ١٩٩٦.
- (١٤٤) مجدي وهبة وكامل المهندس، معجم المصطلحات العربية في اللغة والادب، مكتبة لبنان، ١٩٧٩.
- (١٤٥) مجدي وهبة، معجم المصطلحات العربية في اللغة والآدب، ط: ١، لبنان، بيروت، ١٩٨٤.
- (١٤٦) محمد احمد العزب، الدراسات في الشعر، المجلس الاعلى لشؤون الاداب والعلوم الاجتماعية، القاهرة، ١٩٧٧.
- (١٤٧) محمد الاسعد، مقالة في اللغة الشعرية، مؤسسة للدراسات والنشر، بيروت، ١٩٨٠.

- (١٤٨) محمد الخطابي، لسانيات النص (مدخل الى انسجام الخطاب)، ط: ١، مركز الثقافي العربي، بيروت دار بيضاء، المغرب، ١٩٩١.
- (١٤٩) محمد رشيد رضا، تفسير القرآن الكريم - الشهير بـ(تفسير المنار)، ط: ٢، دار المعرفة، ١٩٧٣.
- (١٥٠) د. محمد عبدالمطلب، البلاغة والاسلوبية، سلسلة الدراسات الادبية، الهيئة المصرية العامة لكتاب مصر، بلا تاريخ.
- (١٥١) محمد عزام، الاسلوبية (منهجاً نقدياً)، منشورات وزارة الثقافة، دمشق، ١٩٨٩.
- (١٥٢) محمد عوني عبدالرؤوف، القافية والاصوات اللغوية، مكتبة الخانجي بمصر، مصر، ١٩٧٧.
- (١٥٣) محمد العياشي، نظرية ايقاع الشعر العربي، المطبعة العصرية، تونس، ١٩٧٦.
- (١٥٤) د. محمد غنيمي هلال، النقد العربي الحديث، دار العودة ودار الثقافة، بيروت، ١٩٧٣.
- (١٥٥) د. محمد غنيمي هلال، النقد العربي الحديث، دار الانجلو المصرية، ١٩٧٥.
- (١٥٦) د. محمد فتوح احمد، الرمز والرمزية في الشعر المعاصر، ط: ٢، دار المعارف، القاهرة، ١٩٧٨.
- (١٥٧) ابو محمد قاسم السجلماسي، المنزع البديع في تجنيس اساليب البديع، تحقيق: هلال الغازي، الرباط، ١٩٨٠.
- (١٥٨) محمد القضاة، الاسلوب والاسلوبية والنص الحديث (الشعر والمناهج النقدية الحديثة)، بحوث مهرجان المربد الشعري الثالث عشر، اعداد: علي الطائي، ١٩٩٨.
- (١٥٩) محمد لطفي اليوسفي، في بنية الشعر العربي المعاصر، دار سراس للنشر، تونس، ١٩٨٥.
- (١٦٠) محمد مندور، في الميزان الجديد، ط: ١، القاهرة، ١٩٤٢.
- (١٦١) المعجم الفلسفي المختصر، ترجمة: توفيق سلوم، دار تقدم موسكو، ١٩٨٦.
- (١٦٢) د. منذر عياشي، الخطاب الادبي ولسانيات النص، المعرفة السورية، العدد: المزدوج: ٣٠٠ و ٣٠١، سورية ١٩٨٩.
- (١٦٣) د. منذر عياشي، مقالات في الاسلوبية، ط: ١، منشورات اتحاد كتاب العرب، دمشق، ١٩٩٠.

- (١٦٤) د. منذر عياشي، الاسلوبية والدراسات الاسلوبية، المعرفة، العدد: ٣٢٩، ١٩٩١.
- (١٦٥) ميرسيا ايلياد، ملامح من الاسطورة، ترجمة: حسيب كاسووحه، ط: ٢، دمشق، ١٩٩٥.
- (١٦٦) ميشال فوكو، حفريات المعرفة، ترجمة: سالم يفوق، ط: ٢، منشورات المركز الثقافي العربي، دار البيضاء، المغرب، ١٩٨٧.
- (١٦٧) نازك الملائكة، قضايا الشعر المعاصر، ط: ٣، مكتبة النهضة المصرية، القاهرة، ١٩٦٧.
- (١٦٨) نبيل عبدالهادي، د. عبدالعزيز ابو حشيش، د. خالد عبدالكريم السندي، مهارات في اللغة والتفكير، ط: ٢، دار الميدة للنشر والتوزيع والطباعة، عمان، الاردن، ٢٠٠٥.
- (١٦٩) د. نصرت عبدالرحمن، الصورة الفنية في الشعر الجاهلي في ضوء النقد الحديث، مكتبة الاقصى، عمان، الاردن، ١٩٧٦.
- (١٧٠) نصوص الشكلايين الروس، ترجمة: ابراهيم الخطيب، ط: ١، مؤسسة الابحاث العربية، بيروت، ١٩٨٢.
- (١٧١) هاسكل بلوك وهيرمان سالنجر، الرؤيا الابداعية، ترجمة: اسعد حليم، الالف الكتاب، ١٩٦٦.
- (١٧٢) الولي محمد، الصورة الشعرية في الخطاب البلاغي والنقدي، ط: ١، المركز الثقافي العربي، بيروت، لبنان، دار البيضاء، المغرب، ١٩٩٠.
- (١٧٣) يوري لوتمان، البنيوية التكوينية، ترجمة: ندوة احمد المصي، دار الاخلاص للنشر والطبع والتوزيع، القاهرة، مصر، ١٩٩٦.
- (١٧٤) يوسف حامد جابر، قضايا الابداع في قصيدة النثر، ط: ١، دار الحصاد للنشر، دمشق، سوريا، ١٩٨١.

ب) الدوريات والمجلات

- (١٧٥) د. ابراهيم خليل، الانزياح الاسلوبي ولغة الشعر عند امين شنار، مجلة افكار، العدد: ١٧٧، وزارة الثقافة، تموز/ يوليو، ٢٠٠٣.
- (١٧٦) احمد درويش، الاسلوب والاسلوبية (مداخل في مصطلح وحقول البحث ومناهجه)، مجلة الفصول، المجلد: ٥، العدد: ١، مطابع الهيئة المصرية العامة للكتاب، القاهرة، ١٩٨٤.
- (١٧٧) احمد عبدالمعطي الحجازي، القصيدة الجديدة واوهام الحداثة، مجلة ابداع، العدد: ٩، السنة الثالثة، القاهرة، سبتمبر ١٩٨٥.
- (١٧٨) أميرتو ايكو، المرسلات الشعرية، مجلة الفكر العربي المعاصر، العدد: ١٨ و ١٩، ١٩٨٢.
- (١٧٩) د. أنيس المقدسي، الانماط العالمية في التعبير، مجلة العربي، وزارة الارشادات والانباء بجامعة الكويت، العدد: ٦٨، الكويت، ١٩٦٦.
- (١٨٠) بارتون جونسون، دراسة يوري لوتمان البنيوية للشعر، ترجمة سيد البحراوي، مجلة الفكر العربي، العدد: الخامس والعشرون، ١٩٨٢.
- (١٨١) د. بدوي طبانة، فن الشعر بين الغاية والمفهوم، مجلة كلية اللغة العربية، العدد: التاسع، رياض، ١٩٨٩.
- (١٨٢) بسام بركة، اللغة والبنية الاجتماعية، مجلة الفكر العربي المعاصر، العدد: ٤٠، ١٩٨٦.
- (١٨٣) رولف ساندل، مفهوم الاسلوب، ترجمة: لمياء عبدالمحميد العاني، مجلة الثقافة الاجنبية، العدد: ١، السنة: ٢، دار الجاحظ للنشر، بغداد، ١٩٨٢.
- (١٨٤) د. سامية احمد اسعد، اتجاهات جديدة في النقد العربي المعاصر، مجلة الفكر المعاصر، العدد: ٤٠، ١٩٨٦.
- (١٨٥) د. سعد مصلوح، الدراسة الاحصائية للاسلوب (بحث في الاجزاء الوظيفية)، مجلة عالم الفكر، العدد: ٣، ١٩٨٩.
- (١٨٦) د. صلاح فضل، نحو تصور كلي لاساليب الشعر العربي الحديث، عالم الفكر، تصدر عن مجلس الوطني للثقافة والفنون والادب دولة الكويت، المجلد: الثاني والعشرون، العدد: الثالث والرابع، يناير/ مارس، ابريل / يوليو، كويت، ١٩٨٤.

- (١٨٧) عبدالسلام المسدي، المقاييس الاسلوبية في النقد العربي من خلال كتاب (البيان والتبيين) للجاحظ، مجلة الاقلام، العدد: ١، السنة: ١٥، دار الجاحظ للنشر، بغداد، ١٩٨٠.
- (١٨٨) عبدالفتاح المصري، طريقة جاكبسون في تحليل النص الشعري، مجلة الموقف العربي، العدد: ١٢٢، حزيران ١٩٨٨.
- (١٨٩) د. عبدالكريم حسن، محاكاة ام محاكاة (بحث في تأويل المصطلح)، مجلة الفكر العربي المعاصر، العدد: ٥٤ و ٥٥، ١٩٨٨.
- (١٩٠) عبدالله رضوان، الغموض في الشعر العربي، مجلة الشؤون الادبية، العدد: ٢١٠، الشارقة، ١٩٨٩.
- (١٩١) علاءالدين رمضان، الهروب من الصمت الى الجسد، مجلة الشعر، العدد: ٧٣، يناير ١٩٩٤.
- (١٩٢) د. علوي الهاشمي، جدلية السلوك المتحرك (مدخل الى فلسفة بنية الايقاع في الشعر العربي) مقال، مجلة البيان، العدد: ٢٩٠، كويت، ١٩٩٠.
- (١٩٣) د. عمران الكبيسي، اسلوبية جديدة لايقاع الشعر المعاصر (مقال)، مجلة الاقلام، العدد: ١، السنة: ١٩٩٥.
- (١٩٤) محمد احمد حمدون، ظواهر لغوية في الشعر المعاصر، مجلة المنهل، العدد: ٥٠٤، المجلد: ٥٤، دار المنهل للصحافة والنشر، جدة، ابريل/ مايو ١٩٩٣.
- (١٩٥) د. محمد فتوح احمد، ظاهرة الايقاع في الخطاب الشعري (مقال)، مجلة البيان، العدد: ٢٨، كويت، ١٩٩٠.
- (١٩٦) مصطفى كيلاني، وجود النص الادبي _ نص الوجود، مجلة الفكر العربي المعاصر، العدد: المزدوج: ٥٤ و ٥٥، ١٩٨٨.
- (١٩٧) هاشم صالح، التأويل والتفكيك (مدخل ولقاء مع جاك دريدا)، مجلة الفكر العربي المعاصر، العدد: المزدوج: ٥٤ و ٥٥، ١٩٨٨.
- (١٩٨) هانز روبرت جارس، علم التأويل الادبي حدوده ومهامه، ترجمة: بسام بركة، مجلة العرب والفكر العالمي، بيروت ١٩٨٨.
- (١٩٩) يوزف شتريلكا، الاسلوب الادبي من كتاب منهج علم الادب، مجلة الفصول، العدد: ١، ١٩٨٤.

ج) الرسائل الأكاديمية

(٢٠٠) ثامر عبدالمجيد العزاوي، الايقاع في الشعر العربي الحديث في العراق، جامعة بغداد، كلية التربية، ١٩٨٩.

بهزمانى نهوروو پايى

- (201) Barthers. (1977) The death of authors. Stephen Heath(ed) Image mystic Text Brothers. London.
- (202) Bateson, F. W. (1950) English Poetry – A critical introduction. London.
- (203) Burton, S. H. (1977) The Criticism of Poetry, London.
- (204) Crystal, D. (1991) A Dictionary of Linguistics and Phonetics. Blackwell, London.
- (205) Ductor, O. and Todorov. (1983) Encyclopedic Dictionary of Sciences of Language. Translated by Catherine Porter, Johns Hopkins, University Press. Baltimore. U.S.A.
- (206) Empson, W. (1966) seven types of ambiguity – New Dictionaries. NewYork.
- (207) Granger, G. (1980) Essai done, Philosophical style. Paris.
- (208) Lenin, V. I. (1970) Materialism and Empiriocriti – Clsm. Progress. Moscow.
- (209) Louis Hjelmslev, (1960) The Applications of Linguistica to the Study of Poetic.
- (210) Princeion. (1975) Encyclopedia of Poetry and Critics, Enlarger Macmillam. London.
- (211) Spillmerm B. (1979) Linguistica. Litterateur MADRID.
- (212) Warren Rwellek. (1954) Theory of Literature. London.

شيعرايه تىي (Poetic) شيعر،
له هيزى زمان و جوانى
ئىستىتىكا و كايهكانى نىگا و
واتابه خشين و گه ياندندا
سه رچاوه ده گريئت. ويئنهكانى ناو
ميشك به چه شن و شيوازيكي
دروست به رهه ميان دينيت. لهو
پيودانگه دا شيوازگه رى بو
ناساندنى شيعر له پريگاي
بونيائى زمانه وه، دوو جه مسه رى
دژ به يهك (Contradiction):
ناپه سه ند و پر له شيعرايه تى
ديارى كردو وه. لادان له
شيعر، قالبى شيعرى ناپه سه ند
وه رنا گريئت، چونكه له پيناو
راستى دركاندندا، ده لاله ت له
هه له زمانى و تپيه پراندن و
سنوور به زاندنى ياساكانى زمان
دهكات و نه نجام ده دريئت. به لام
ئه گه ر ويئنهكان بونيائى بيناى
ده لاله ت نه نوينن، واتا نيشان
نه پيكن، لادان ره ت ده كريت ه وه.
بوئه له ئاكامى شروقه كردنى
ميكانيزمى دارپشتن، لادان
يه كيك له دوو ده رته تانى:
(پرازيبوون يان ره ت كردنه وه))
ده يگريته وه .

له بلاو كراوهكانى ئه كاديمياى كوردى

هه ولبير ٢٠٠٩